

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 181 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤ

68

ΣΕΛΙΔΕΣ

ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑ

Η ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ 100 ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΔΙΑΜΟΝΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ. ΤΗΛ: 046-461

ΕΛΑΤΕ ΜΑΖΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,,

Ν' ΑΠΟΛΑΥΣΕΤΕ ΤΙΣ ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΟΡΧΗΤΡΕΣ ΝΑ ΧΟΡΕΨΕΤΕ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΤΕ
ΜΕ TIMEX A LA CARTE • TABLE D'HOTE ΤΑ ΣΑΒΒΑΤΑ ΔΡΑΧ 120. ΤΗΛ: 04175 - 04176

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 181 ΔΡΑΧ. 5
13-19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1959

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ Έλ έν η Γ. Β λ ά χ ο υ—Η. Γ. Ή λ ι ό π ο υ λ ο ς
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, 'Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης ('Αλδου Μανουτίου 18 'Αθήναι)

Γραφετα:

Συντάξας, Σωκράτους 57, 'Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Έκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι, Τηλεφ. 971-021

Συνδρομαί:

Έσωτερικού, εξάμηνός δραχ. 130. Έτησία δραχ. 260.
Έξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησία δολλάρ. 14.

Άεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Άπαγορεύεται ή αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Έλληνική κουζίνα

Τό περιοδικό σας κάνει πολλές μέρες για να φτάσει εδώ, γι' αυτό μόλις τώρα διάβασα τό άρθρο «Τάραχει Έλληνική Κουζίνα;» από τό τεύχος 174, και δέν συμφωνώ με τόν κ. Βασ. Α. Καζαντζή.

Έγώ είμαι Άμερικανίδα. Πέρισσι τό καλοκαίρι ήμουνα στην Έλλάδα με τόν άνδρα μου πού είναι Έλληνας. Έτρωγα πάρα πολύ ώραία και δέν αρρώστησα καθόλου. Η Έλληνική κουζίνα είναι θαυμάσια. Τώρα ήμαστε πάλι στην Άμερική και περιμένω την ήμέρα πού θα γυρίσουμε στην Έλλάδα για να τρώω καλό φαγητό πάλι.

Μου φαίνεται ότι ο κύριος Καζαντζής δέν ήθελε ποτέ στην Άμερική και δέν ξέρει πόσο άσχημο τό φαί μπορεί να είναι Έξω από την Έλλάδα υπάρχουν καλά έστιατόρια, αλλά πολύ λίγα, τό πιο άκριβά. Στην Έλλάδα τό φαγητό είναι πολύ νόστιμο παντού. Έγώ έφαγα στο ξενοδοχείο των Ρόδων, σέ πολύ καλά έστιατόρια στην Άθήνα, και όπως λέει ο κύριος Καζαντζής, και εστά δρωμοταβερνείας στην Πλάκα.

Άν ο κύριος Καζαντζής θα έρθη στην Άμερική, θα δώη τό φαγητό πολύ άνοστα και ξαναξεσταμένα. Είναι πολύ τυχερός πού μένει στην Έλλάδα και έχει τόσο ώραία φαίά.

Έγώ μαθαίνω τό Έλληνικά άκόμα. Συγχορείτε για τό λάθη μου.

Εύχαριστώ
DORIS KARANIKA

Πράγματι πολύ ενδιαφέρουσα ή έρευνά σας γύρω από την ελληνική κουζίνα και τό γαστρονομικά μυστικά της. Στο τελευταίο μάλιστα τεύχος (680) διάβασα με πολύ προσοχή ένα γαστρονομικό οδηγό έστιατορίων και ταβερνών της Άθήνας, όπου μπορεί

και να απολαύση τό διάφορα σπεσιαλιτέ και τούς μεζέδες τους. Όμως, με έκπληξη διαπίστωσα πως άρκετά γνωστά έστιατόρια πού συνεδέθησαν επί πολλά χρόνια, στο τομέα τους, με την αθηναϊκή και έν γένει ελληνική ζωή, λείπουν άπ' αυτόν.

Τό ιστορικών έστιατόριον της δδου Σταδίου, «Άβέρωφ», με τις μεγαλοπρεπέστερες αίθουσες της Άθήνας, πού επί 60 χρόνια αναγεώνει τις προσπάθειές του γύρω από τό πως να ικανοποιήση με τις εξαιρετικές ποιότητες του τό γούστα μας, λείπει από τόν οδηγό σας.

Δέν θα έπρεπε να τό αναφέρετε άν όχι για τούς παραπάνω λόγους, αλλά για τη θαυμάσια μπουγαμπέσα του, τό καπρίζ ντε σέφ και τό ελληνικώτατο στυφόδο του; Ρ. Χ. — Άθήνα

Όταν παρουσιάσατε τόν «Γαστρονομικό χάρτη της Έλλάδος» και τόν πίνακα με τις ταβέρνες πού μπορεί να έχη καιείς ένα δείπνο της προκοπής, έν ύποσμημώσκει γράφατε ότι ο πίνακας αυτός δέν είναι ό ιδεώδης και ότι μπορεί να συμπληρωθή από τούς άναγνώστες. Συνεισφέρω, λοιπόν, κ' έγώ στην συμπλήρωση του καταλόγου: Καλαμακιώτικη Ταβέρνα — 3η στάσις Καλαμάτα — Παδελοπούλου 8, τηλ. 991.297 — Σουπές στο χαρτί λαδολέμονο, Κοτόπουλο στο χαρτί, Μήλο ψημένο με καρύδια.

Θ. Α. — Άθήνα

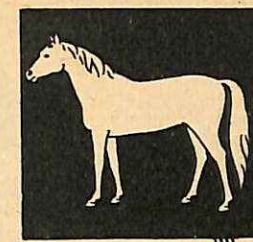
♦ Εόχαριστούμε. Με την ευκαιρία άπενθυμίζουμε και στους άλλους άναγνώστες ότι μπορούν και αυτοί να συμπληρώσουν τόν κατάλογο, άρκεί αυτό πού έχουν να προτείνουν να είναι κάτι πού να αξίζει.

Μυθιστόρημα

Τρομοκρατημένη από ένα γράμμα μιας άναγνώστριάς σου — άσπονδη έχθρά του άστυνομικού μυθιστορηματος — σπεύδω να σέ παρακαλέσω θερμά εκ μέρους

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 7

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Ούϊσκυ Σκωτίας
Παγκοσμίου
Προτιμήσεως
Άπό τό 1742

WHITE HORSE
Scotch Whisky

Τό πιο εύχάριστο
και ώφέλιμο ρόφημα.
Άνωτέρας ποιότητας,
τελείας παρασκευής

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

το φαβορί
των κάρων

DEWAR'S
"White Label"
SCOTCH WHISKY

"Ολυμπία"

Διά
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Το μεγαλύτερον, νεώτερον,
ταχύτερον ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΩΝ
23000 τόννων ναυπηγήσεως 1953
ταχύτητος 21 μίλλων

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

Κάτι
Νέο

ORLON BULKY

Μετά βάν της χείρας
μόνον από 290 φκ.
DELTA ΔΕΛΤΑ
ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

Το κοκτέιλ
της
χουτείας

ΟΙ Κινέζοι —λένε— είναι πραγματικές μεγαλοφυΐες στο σκάκι... έπιστημονικού μαρτυρίου! Για να καταφέρουν να αποσπάσουν ένα μυστικό, σκαφίζονται μαρτύρια καταπληκτικά. Μαρτύρια τέτλια, που παραλύουν το μυαλό και τη θέληση. Μαρτύρια που εκμηδενίζουν το «έγώ» και εξαφανίζουν κάθε δύναμη.

Το μαρτύριο της σταγόνας που πέφτει ρυθμικά πάνω στο κούτελο του θύματος, μεθοδικά με τις ώρες. Το γλύψιμο της πατούσας από μια κατσίκια, το λουτρό του εγκεφάλου και τόσα άλλα «ευγενικά σπορ» αποτελούν, λένε, το άκρον άωτον της ειδικότητας των μαρτυρίων.

«Ειδικότητας» είπαμε; Τρίχες... Υπάρχουν κάτι άλλα μαρτυρία που συμβαίνουν κάθε μέρα δίπλα μας, κάτι μαρτυρία που τα βλέπεις και σου ραγίζουν την καρδιά και είναι ικανά να σε κάνουν να μπουχτίσεις στο κλάμα...

Διότι, κύριε, τί έχεις να πής για εκείνη την κατακαμένη την κυρία, με τις φανταχτερές στοργυλότητες, που κάβεται στο στραμένο τραπέζι με τις χίλιες τερψιλαρύγγιες λιχουδιές, που τις βλέπει, τις κορτάρει κι αναστενάζει μελοδραματικά ενδομύχως, μη το μώντας ν' αγγίξει επάνω τους το δαχτυλάκι της από φόβο μήπως προσ-

θέση στις ήδη σεβαστές της παχυλότητες τόσες κι άλλες τόσες;

Τί έχεις να πής, κύριε, για την τρισαχαιτωμένη εκείνη δεσποινιδούλα που τρώει άπαξ της ημέρας με το σταγονόμετρο, λές κι είναι πουλάκι του κλουβιού καταδικασμένο να την περνάει με καναδουράκι; Και που σαν περνάει έξω από την ψησταριά που αχνοβολάει τα προκλητικώτατα ψητά και που βλέποντάς τα, ή χιλιοδύστηχη δεσποινιδούλα, παθαίνει σαν μουεζίνης την εποχή του ραμαζανιού;

Τί έχεις να πής για όλες αυτές τις τραγικές μας κυράδες που ονειρεύονται στον ύπνο τους πλούσια, βασιλικά έδραματα και που τα ονειρεύονται γιατί στον ζύπνο τους εφαρμόζουν διάιτα χειρότερη κι από εκείνη της κατοχικής λαχανάδας;

Τί έχεις να πής; Απλούστατα, να εγκαταλείψουν τις αβθάρτες και χωρίς κανένα σύστημα ανόητες αυτές διάιτες και να συντονισθούν με μια έπιστημονική διαιτητική, κάνοντας τα ειδικά μπάνια, που εφαρμόζει με καταπληκτική έπιτυχία το πιδό πολιτισμένο 'Ινστιτούτο Διαιτητικής και Αισθητικής μέσα στην 'Αθήνα, το 'Ινστιτούτο «Τάνια» (Βουκουρεστίου 27 και Σόλωνος γωνία, τηλ. 617.453).

Και τότε να δής πώς μένουν μόνο για τους Κινέζους τα μαρτύρια, και χάρισμά τους...

Αμ πώς!..

Ματιές
στον
υαθρέφτη

Πολλές γυναίκες αντιμετώπιζουν αυτή την εποχή ένα μικρό πρόβλημα: Το σπάσιμο του μακιγιάζ. Και οι δικαιολογίες είναι πολλές. Οι περισσότερες από εμάς υποστηρίζουν, όπως και σεις καλή μας φίλη Καίτη Α. από την Κηφισιά, ότι πιθανόν ή κατάσταση αυτή να οφείλεται στην κακή χρησιμοποίηση ή έκλογη των καλλυντικών. Και όμως δεν έχετε δίκαιο. Τα τελευταία καλλυντικά του κόσμου αν χρησιμοποιήσετε, θα έχετε πάλι τα ίδια αποτελέσματα. Γιατί το κακό δεν είναι επιφανειακό, αλλά οι ρίζες του είναι βαθύτερες. Προέρχεται κατά κανόνα από την έλλειψη υγιεινής παρακολούθησής του δέρματος. Γιατί και το δέρμα είναι κάτι ζωντανό που χρειάζεται τροφή, περιποίηση και παρακολούθηση, για ν' αναπνεύσει σωστά και να πραγματοποιήσει τον προορισμό του. Ο ουσιαστικώτερος όμως λόγος του σπαμένου μακιγιάζ είναι κατά κανόνα ή αφυδάτωση του δέρματος. Κι αυτή είναι μια ασθένεια για την οποία συνήθως οι 'Ελληνίδες αδιαφορούν και δεν φροντίζουν να την αντιμετωπίσουν από την πρώτη στιγμή. Γιατί το αφυδατωμένο δέρμα μοιάζει σαν ένα διαψασμένο λουλούδι. Αναζητά μερικές σταγόνες τροφής που θα το ξαναζωντανέψουν και θα το τεπεξέλθουν στις εναλλασσόμενες καιρικές συνθήκες. Γιατί, φίλη, πρέπει απαραίτητως να συστηματοποιήσετε την περιποίησή του προσώπου σας, ανάλογα με τον τύπο του δέρματός σας. Μια καλή ιδέα είναι να βάσετε κάθε βράδυ λίγη κρέμα νυκτός Ζίννια ή Κόλντ κρέμ Ζίννια, και να την αφαιρήτε μια ώρα αργότερα με λίγο χαρτί τουαλέτας. Το πρωί ή περιποίηση του δέρματος να γίνει με Λανοκρέμ Ζίννια, που θα μπη και σαν βάση της πούδρας. Έτσι, το δέρμα σας θα πάρει τις απαραίτητες βιταμίνες και λιπαρές ουσίες που χρειάζεται για να ξαναποκτήσει τη φρεσκάδα του και να σας δώσει πάλι ένα όμορφο μακιγιάρισμα. Να είστε, λοιπόν, σίγουρες πως σετε τους αντιαισθητικούς τώπους που σχηματίζει ή πούδρα, όταν στρώνεται επάνω σε μια παραμελημένη επιδερμίδα, αλλά θα ξαφνιασθήτε και σεις από τη δροσερή και νεανική πνοή που θα πάρη το δέρμα σας.

Zinnia

Ανοιξιάτικα
εμφάνια
για ταγιέρ μαντώ, φορέματα
άνσάμπλ, που φέρουν την ΣΦΡΑΓΙΔΑ
του καλού γούστου, της έκλεκτής
ποιότητας και ήλεγμένης τιμής.

γκρέκα

ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΗ ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΜΟΝΟ ΜΕ TIDE

Γιατί μόνο το TIDE, που πλένει με νέο και σύγχρονο τρόπο τα ρούχα, έγγυάται:

Καθαριότητα:

Ο καταπληκτικός αφρός του έχει την ιδιότητα να διαπερνά τους πόρους των ρούχων, να διαλύει και να αίχμαλwtίζει κάθε βρωμιά, σκόνες, λαδιές κλπ. και να τις παρασύρει με το ξεβγαλμα.

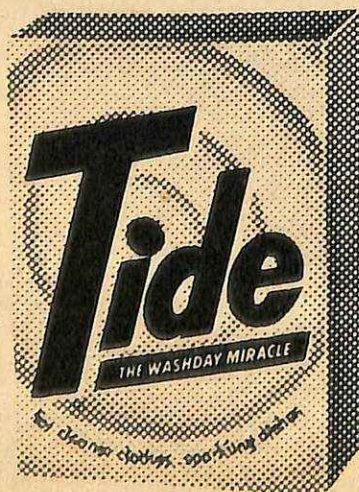
Εύκολία:

Βάζοντας μπουγάδα με TIDE τα ρούχα δεν χρειάζονται τρίψιμο (έκτος ίσως σε μερικές παρά πολύ λερωμένες μεριές). Έτσι γλυτώνετε από τη σκληρή δουλειά, δεν κόβεται ή μέση σας, δεν χαλάτε τα χέρια σας.

Οικονομία:

Με λίγο TIDE έχετε πολύ και πλούσιο αφρό, ακόμη και με κρύο ή σκληρό νερό. Το TIDE πλένει μαλακά, χωρίς να φθείρη τα ρούχα, γι' αυτό και τα ρούχα σας θα βαστήξουν πολύ περισσότερο καιρό.

Κι' ακόμη: Το TIDE είναι άβλαβές για τα χέρια σας. Δοκιμάστε και σεις σήμερα τον νέο και σύγχρονο αυτόν τρόπο μπουγάδας με TIDE. Θα πεισδητε μόνοι σας ότι:

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ!

T2/8

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

πολλών φίλων, που σε παρακολουθούν από την πρώτη μέρα με πίστη και φανατισμό και πολλή αγάπη, να μην αλλάξεις... πορεία και να συνεχίσεις να μας χαρίζεις μυθιστορήματα σαν τα άξεχαστα «Σπίτι μιάς άλλης», «Παιχνίδι του Φόνουκλα», το ένα ωραιότερο από το άλλο, έως το περίφημο «S.O.S. Δολοφόνος».

Το καλό αστυνομικό μυθιστόρημα είναι μια αληθινή απόλαυση για τον αναγνώστη. Σεκουράζει και τέρπει. Όπως ακριβώς συμβαίνει με το αστυνομικό φιλμ. Προσφάτως έδιδάξα μια κριτική σχετικά και σου μεταφέρω ένα κομμάτι πολύ χαρακτηριστικό. «Η καινούργια γενιά των Γάλλων σκηνοθετών επιδιώκει στις «ταινίες αγωνίας». Φυσικά, ο έρωτας είναι πάντα παρών και σ' αυτή, αλλά τις περισσότερες φορές μένει στην άφετηρία του δράματος. Πολύ γρήγορα τον υπερκεράζουν ή «επιπέτεια» και το «μυστήριο»... Τα κίνητρα που υπαγορεύουν την έκλογη τέτοιων θεμάτων είναι τάχα μόνο «δημοκοπικά» —αφού το «αστυνομικό» φιλμ (όπως άστοχα ονομάζεται) έχει τόσο πέραση στην εποχή μας; Δεν το νομίζω. Οι νέοι αυτοί σκηνοθέτες (όπως παλιότερα ο Ουέλλες, ο Καζάν, ο Μπ. Ουάιλντ, ο Κλουζώ, ο Ρήντ, ο Ντασέν) βρίσκουν στα φιλμ αγωνίας ένα δάφνο για να ελκονίσουν μιάν δψη του ταραγμένου καιρού μας»...

Νομίζω πως έχει απόλυτο δίκιο. Αλλά γιατί ένα μόνο μυθιστόρημα; Τουλάχιστον δεν θα μπορούσαν ν' αυξηθούν οι σελίδες στο ένα που υπάσχει; Άς τελειώνει γρηγορότερα. Για να μη στη θέση του άλλο εξ ίσου ένδιαφέρον και συναρπαστικό.

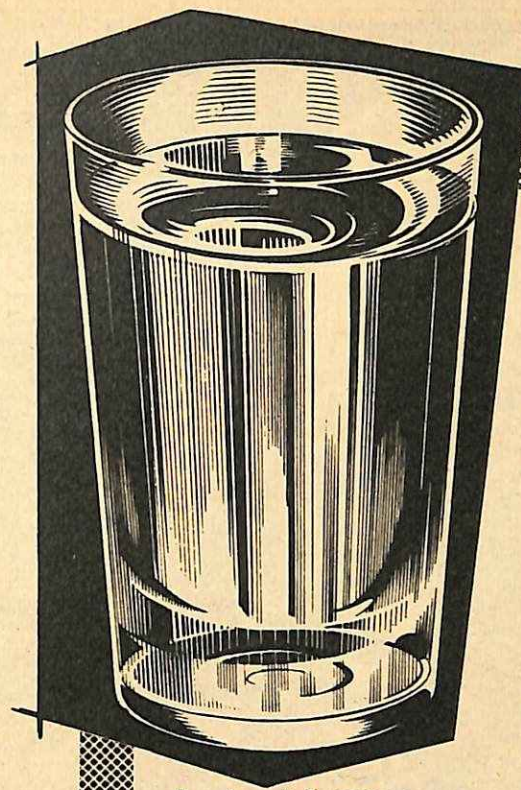
Και τώρα θα ήθελα να σου εκφράσω το θαυμασμό μου για την τόσο φροντισμένη βιβλ σου. Όταν παίρνω τις ΕΙΚΟΝΕΣ δεν ξέρω τί να πρωτοδιαβάσω. Τα εκλεκτά ρεπορτάζ ή τις νόστιμες φλυαρίες και τον τόσο συμπαθή Index που δεν μας αφήνει σε χλωρό κλαρί έμας τις Αθηναίες; Όλα είναι τόσο ενδιαφέροντα. Ένα πολιτισμένο περιοδικό εμφάνιλλο των ξένων. Έγώ προσπαθώ αισθάνμαι αληθινή υπεργράφεια γι' αυτό. Κ' εύχομαι να γίνεται πάντα καλύτερο και πρώτο σε κυκλοφορία.

ΜΙΚΑ ΛΟΝΤΟΤ
Αθήνα

♦ Εύχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. Δεύτερο μυθιστόρημα, και μάλιστα αστυνομικό και αυτό, δεν νομίζουμε ότι θα ήταν ή καλύτερη προσφορά μας στον σημερινό αναγνώστη. Άλλωστε και σεις συμφωνείτε απόλυτα, όπως γράφετε, με την διάταξη της βιβλ του περιοδικού μας.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ της ώρας Κρητικοπούλας του σημερινού εξωφύλλου μας ανήκει στον καλλιτέχνη φωτογράφο κ. Γ. Δεληγιαννάκη (Ηράκλειο, Κρήτης). Μια χαρακτηριστική καλλιτομή της ηρωϊκής μεγαλονήσου.

Κάθε φορά που πίνετε ένα ποτήρι νερό, σκεφδhτε την

ΙΖΟΛΑ

Γιατί και η ΙΖΟΛΑ σας σκέπτεται κάθε μέρα, φροντίζοντας να καλύτερεύη πάντοτε την ποιότητα και να ελαττώνη συνεχώς τις τιμές.

Με το ηλεκτρικό ψυγείο εξασφαλίζετε την υγιεινή συντήρησι των τροφίμων σας • Γλυτώνετε από τα θάσανα του καθημερινού ψωνίσματος • Έχετε οικονομία, γιατί δεν πετάτε τα φαγητά που σας περισσεύουν • Τρώτε εκείνο που θέλετε, την ώρα που το θέλετε.

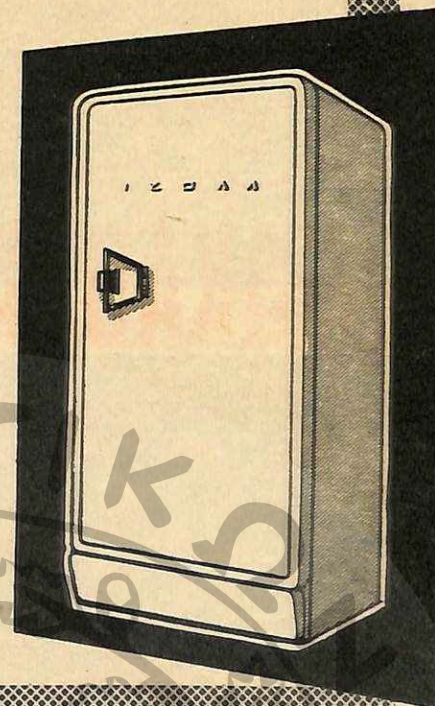
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ

ΙΖΟΛΑ

8 και 6 ποδών

Μελετημένα για τις πραγματικές ανάγκες της Έλληνικής οικογενείας.

5-6000 δρχ. ΦΘΗΝΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ΞΕΝΑ-ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙ-ΤΕΛΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

ΣΩΘΗΚΑ!

ΑΠΟ ΤΑΣ
ΣΚΛΗΡΥΝΣΕΙΣ,
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΛΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΣΧΗΜΕΣ ΠΤΕΡΝΕΣ

ΜΕ ΤΟ

EDIPA

ΠΩΛΕΙΤΑΙ:
ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ, ΜΥΡΟΦΛΕΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ
Κ. Τ. Α

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΑΓΝΗ ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗ
ΑΠΟΥ ΚΟΝΙΤΙΝΟΥ 4
705 ΟΡΟΦ. ΓΡΑΦ. 14
ΤΗΛ. 815-657-ΑΘΗΝΑΙ

Πρόσωπο
ΑΡΟΣΕΡΟ
ΝΕΑΝΙΚΟ
ΒΕΛΟΥΔΙΝΟ

ΜΕ ΛΑΔΙ ΧΕΛΩΝΑΣ

Dr. Nivolle

Εξασφινζει τις ρυτίδες, ξαναφέρνει την ανοίξη στην επιδερμίδα

LABORATOIRES BIOLOGIQUES «ARVAL» S. A. - SION (SUISSE)

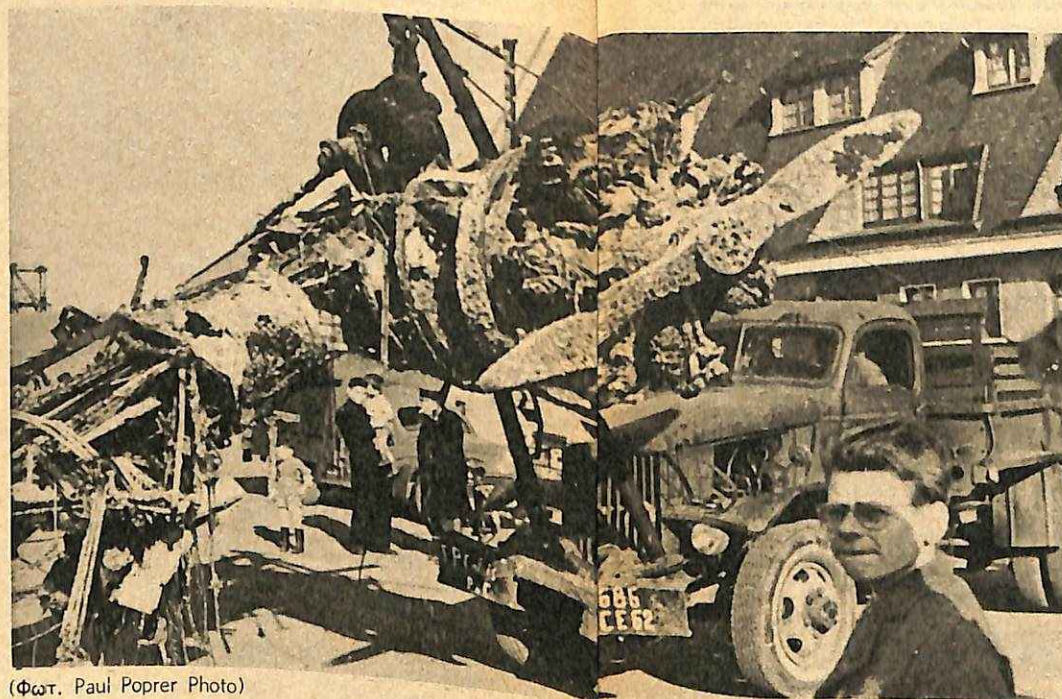
(Φωτ. United Press)

(Φωτ. Paul Poprer Photo)

Έφευρέσεις: Αυτή την πανοραμική κάτοψη παρουσίασε η αυστραλιανή πόλη Άντελαίντ, όταν φωτογραφήθηκε από ύψος τριακοσίων μέτρων, με τη φωτογραφική μηχανή «υπερευρείας γωνίας» για λήψεις από αέρος. Η νέα μηχανή, που παράγεται τώρα μαζικά στα εργοστάσια «Φαίρου Αϊρκραφτ» της πέμπτης ήπειρου, είναι εξωπλισμένη με ειδικούς φακούς, που της προσφέρουν οπτικό πεδίο 186 μοιρών. Σημειώτεον ότι η λήψη των φωτογραφιών γίνεται μέσα σ' ένα χιλιστό του δευτερολέπτου.

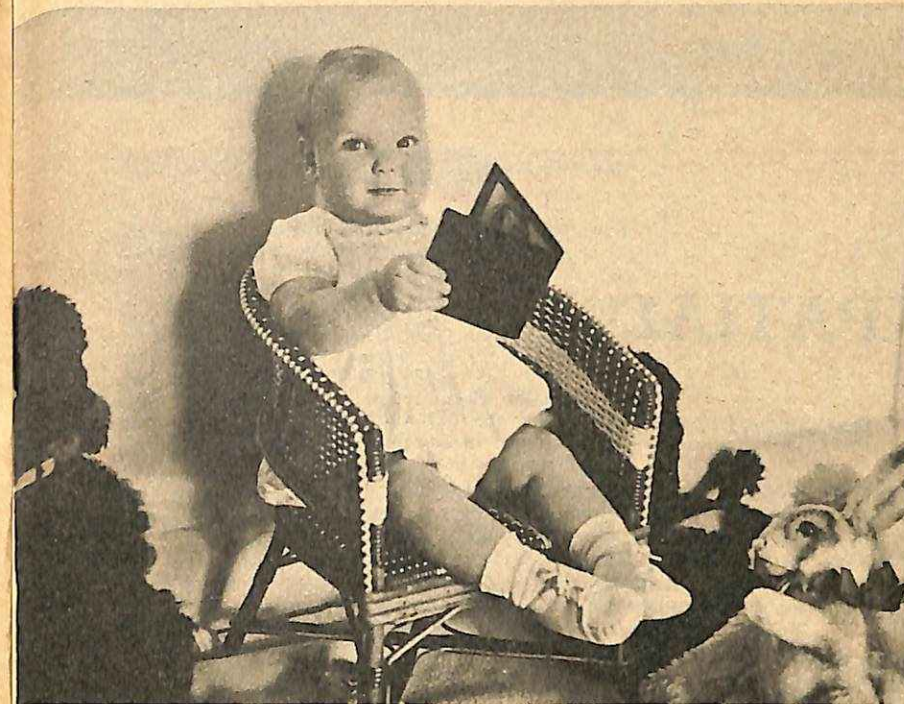
Άπο τὸ βυθό: Ενα γαλλικό αλιευτικό, ρίχνοντας τελευταία τὰ δίκτυα στὸ Στενό τοῦ Καλαί, «ψάρεψε» τὰ λείψανα ἑνὸς ἀγγλικοῦ καταδιωκτικοῦ, ἀπὸ ἐκεῖνα πού ἔπεσαν κατὰ τὴ «μάχη τῆς Ἀγγλίας». Σ' ἕνα ἀπὸ τὰ πολυβόλα τοῦ καταδιωκτικοῦ, πού ἔμεινε στὸ βυθὸ 18 ἔτη, ὑπῆρχαν ἀκόμη σφαίρες.

(Φωτ. Paul Poprer Photo)

Γάμοι: Στὸν ἑλληνορθόδοξο ναὸ τῆς Ἀγίας Σοφίας τοῦ Λονδίνου ἔγιναν πρὸ ἡμερῶν οἱ γάμοι τῆς δίδος Μίτσα Πατέρα, 25 ἐτῶν, κόρης τοῦ γνωστοῦ Ἑλληνοεφοπλιστοῦ κ. Στεφάνου Πατέρα, μετὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ κ. Γεωργίου Δρακούλη, 35 ἐτῶν. Παράνυμφος ἦταν ἡ πριγκίπισσα Βικτωρία Μαρόνε, ἡ ὁποία εἶναι ἐγγονὴ τοῦ τέως βασιλέως τῆς Ἰσπανίας Ἀλφόνσου

Διαδηλωταί: Καὶ τὴν ἀγαπημένην του γάτα ἔκρινε καλὸ νὰ συναποκομίσῃ ὁ Πάτ Φάρρερ, ἕνας ἀπὸ τοὺς χιλιάδες διαδηλωτάς, πού ὠργάνωσαν πορεία διαμαρτυρίας 50 μιλίων γιὰ τὴν κατάργηση τῶν πυρηνικῶν ὅπλων, ἀπὸ τὸ Ἀλντερμάστον, ὅπου καὶ δρῖσκεται τὸ Κέντρον Ἀτομικῶν Ὀπλῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας μέχρι καὶ τὴν πρῶτεύουσα.

(Α.Ε.Ρ.)

Γενέθλια: Μιὰ πρόσφατη φωτογραφία τοῦ διαδόχου τοῦ θρόνου πρίγκιπος Ἀλβέρτου τοῦ Μονακό, πού γιόρτασε τὴν 1η ἐπέτειο τῶν γενεθλίων του.

«Νιπτήρ»: Ὁ πάπας Ἰωάννης 23ος νίπτει τὸ πόδι ἑνὸς νεαροῦ μαθητευομένου ιερέως, στὴ διάρκεια τῆς τελετῆς τοῦ «νιπτήρος», πού ἔγινε, κατὰ τὰ πατροπαράδοτα τῶν Καθολικῶν, στὸ ναὸ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Λατερανοῦ.

(Keystone)

Ἡ μοιραία στιγμή: Τρομακτικὸ δυστύχημα ἐκτυλίχθηκε μπροστὰ στὰ μάτια 20.000 θεατῶν, κατὰ τὴ διάρκεια ἀγῶνων μοτοσυκλετιστῶν, στὸ «Κρόνσταλ Παλάς» τοῦ Λονδίνου, ὅταν δύο μοτοσυκλῆτες προσέκρουσαν στὸ περίφραγμα τοῦ σταδίου. Ὁ Ἑντουαρντ Μπῶρερ, 25 ἐτῶν, καὶ ὁ Πήτερ Λάσκομ, 33 ἐτῶν, ἑγγαμὸς καὶ πατέρας, σκοτώθηκαν ἐπὶ τόπου. Τέσσερις ἄλλοι ἐτραυματίσθησαν. Ἀξιοσημείωτο στὴ φωτογραφία, πού ὁμολογουμένως ἀποτελεῖ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ ρεπόρτερ, εἶναι ὅτι ἑνῶ πολλοὶ θεαταὶ γυρίζουν μὲ φρίκη πρὸς τὴ σκηνὴ τοῦ δράματος, ἄλλοι δὲν ἔχουν ἀκόμη ἀντιληφθῇ τίποτε καὶ παρακολουθοῦν τοὺς ἄλλους μοτοσυκλετιστάς.

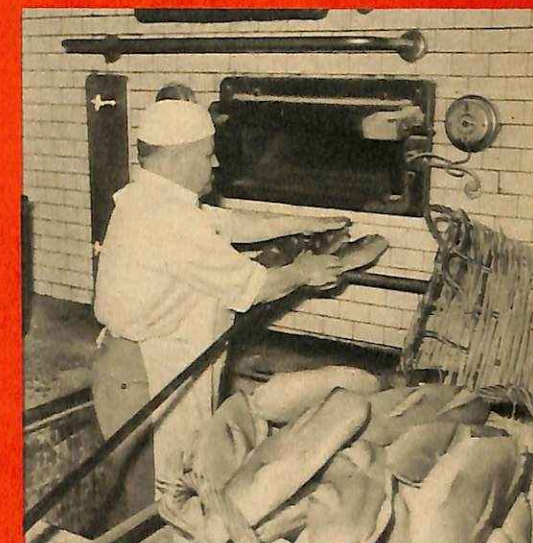
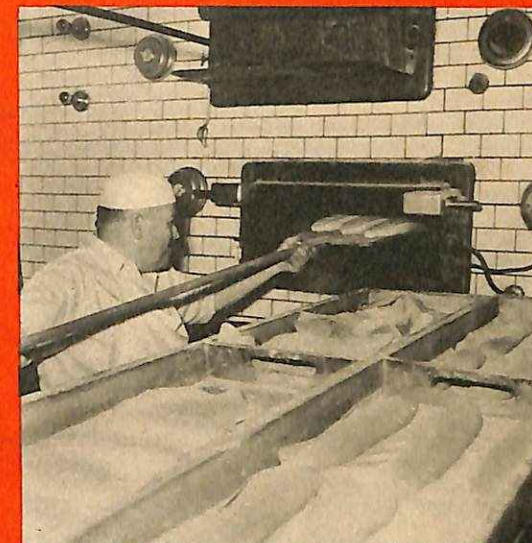
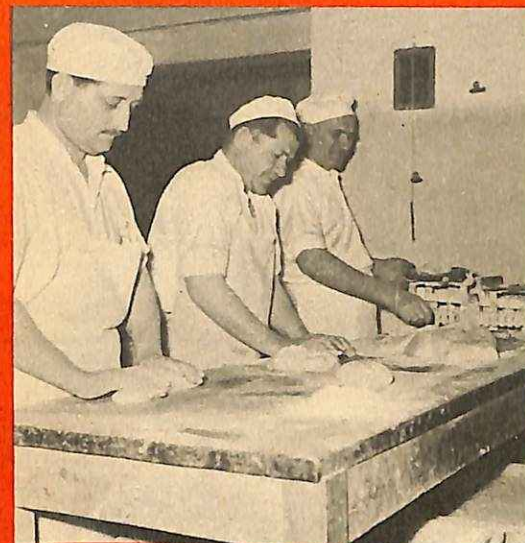
(Keystone)

11

Τὸ χρυσὸ στάχι!
Ὁραίον, εἶν' ἀλήθεια
καὶ πολυῦμνητό.
Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν
ὀμορφίαν πρέπει
νὰ ὑπάρχη
καὶ ἡ ἀξία
—ἡ θρεπτικότητα.
Καὶ τὸ σιτάρι μας
ἀπὸ πολὺν καιρὸ
τώρα εἶναι
κακῆς ποιότητος,
ἀνίκανο νὰ
δώσῃ καλὸ ψωμί.

Ἐνῶ ἀνεβαίνει ἐξακολουθητικὰ τὸ ἐπίπεδο τῆς εὐμαρείας
Ἐνῶ αὐξάνουν καθημερινὰ οἱ ἀπαιτήσεις τῆς καταναλώσεως

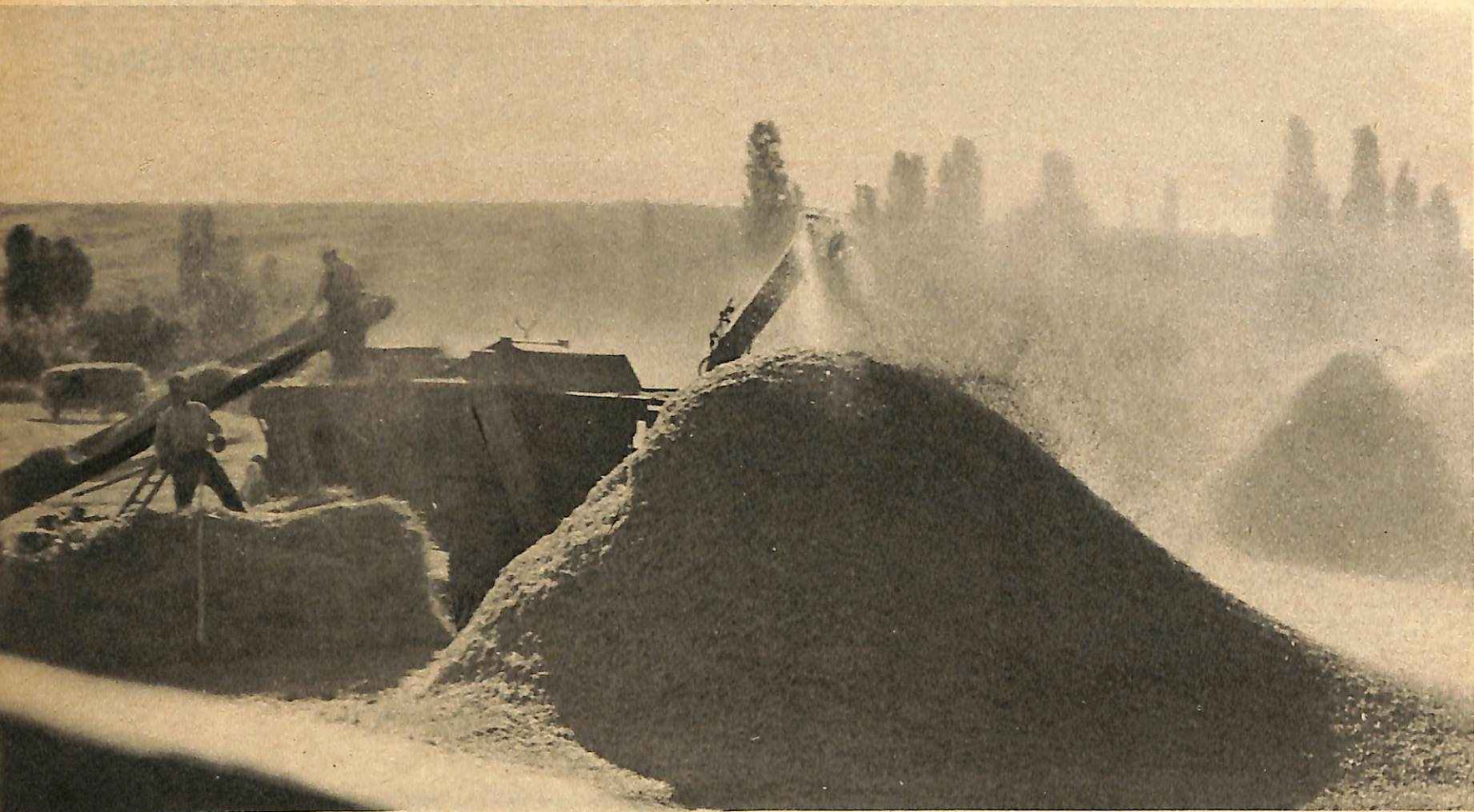

ΓΙΑΤΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΥΕΙ ΔΙΑΡΚΩΣ ΤΟ ΨΩΜΙ ΠΟΥ ΤΡΩΜΕ;

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΙΣ ΕΝΑ ΠΟΛΥΔΑΙΔΑΛΟ ΠΛΕΓΜΑ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Τ ρῶμε τὸ χειρότερο ψωμί τῆς Εὐρώπης! Ψωμί βαρὺ, ὑπόπτου χρώματος, κακῆς ἐμφανίσεως, ἀνοστο, ἀγευστο, ψωμί ποὺ ξεραίνεται ἀμέσως καὶ γίνεται στουπόχαρτο, ψωμί ἐν μέρει... κτηνοτροφικὸ, ψωμί κατὰ σημαντικὸ ποσοστὸ... ἀχρηστὸ, μὴ ἀφομοιώσιμο. Κ' εἶναι τὸ ψωμί ἡ βάση τῆς διατροφῆς τοῦ Ἑλλήνου. Τὸ ἀπαραίτητο εἶδος σὲ κάθε τραπέζι. Καὶ ἑοδεύει ἑκατομμύρια τὸ κράτος γιὰ νὰ τὸ ἐξασφαλίσῃ στο λαό. Κ' ὑπάρχουν ὁλόκληρες ὑπηρεσίες, ὑπουργεῖα, σοφὲς ἐπιτροπὲς ποὺ ἀσχολοῦνται γι' αὐτὸν τὸν ἄρτο τὸν ἐπιούσιον. Καὶ δεκαπέντε χρόνια τώρα, ἀπὸ τὸ τέλος τῆς κατοχῆς, τὸ ψωμί ὄχι μόνον δὲν φτιάχνει, ἀλλὰ γίνεται διαρκῶς χειρότερο. Καὶ γκρινιάζει ὁ κόσμος, γκρινιάζουν οἱ ἄρτοποιοί, γκρινιάζουν οἱ ἀλευροδιομήχανοι — γκρινιάζουν ἡ κατανάλωση κ' ἡ παραγωγή. Ὅλοι αἰσθάνονται ζημιωμένοι.

Οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ ἀσχολήθηκαν μὲ τὸ πρόβλημα. Ποιὸς φταίει; Δύσκολο νὰ βρεθῇ ὁ ἐνοχος ὅταν ὅλοι ἐμφανίζονται ὡς εἰσαγγελεῖς. Ἡ ἔρευνα ποὺ ἀκολουθεῖ διερεῖνῃσε τὸ παράδοξον πλέγμα τῶν στοιχείων ποὺ συγκροτεῖ τὸ κατηγορητήριο. Καὶ διατυπώνει τὰ πορίσματά της. Πρόβλημα θέτομε σὲ μιὰ δημόσια συζήτηση τὰ πορίσματα αὐτά. Τὸ ἀλάνθαστο δὲ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ διεκδικῇ. Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ ὅπωςδήποτε δὲν ἐπιτρέπεται εἶναι νὰ ἐξακολουθοῦν τὰ χωράφια μας νὰ βγάζουν ἓνα καταδικασμένο σιτάρι, οἱ ἀλευρόμυλοι νὰ παράγουν ἓνα ἄλευρο περίπου κτηνοτροφικόν, τὸ ἀλεύρι αὐτὸ νὰ κακοζυμῶνεται καὶ νὰ κακοψήνεται· καὶ στὸ τραπέζι τοῦ καταναλωτῆ νὰ φθάνῃ, πρωτῇ, μεσημέρι, δράδυ, αὐτὸ τὸ μέτριο καὶ συχνὰ τόσο κακὸ ψωμί.

Η ΣΙΤΑΡΚΕΙΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΘΗΚΕ. ΛΑΜΠΡΑ! ΕΙΝΑΙ ΟΜΩΣ ΚΑΙΡΟΣ Η ΠΟΙΟΤΗΣ ΝΑ ΕΙΣΧΩΡΗΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΟΣΟΤΗΤΑ. Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΟΥ ΣΙΤΑΡΙΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΑΥΣΤΗΡΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ. ΕΤΣΙ ΜΟΝΟ ΘΑ ΑΠΟΚΤΗΣΩΜΕ ΚΑΛΟ ΣΙΤΑΡΙ

Και πρώτη-πρώτη στη σειρά των άσυγχώρητων σφαλμάτων που ώδηγησαν στη σημερινή ανυπόφορη για το καταναλωτικό κοινό κατάσταση έρχεται η ελληνική σιτοκαλλιέργεια. Στη συντριπτική της πλειοψηφία —80% επί του συνόλου της παραγωγής— η ελληνική γεωργική οικογένεια σπέρνει και θερίζει σιτάρια, τα οποία θεωρούνται διεθνώς ως είδος κτηνοτροφικό! Δηλαδή, σιτάρια, τα οποία εδώ και πολλά χρόνια έχουν παύσει να καλλιεργούνται σχεδόν σ' όλες τις πολιτισμένες χώρες του κόσμου και τα οποία, όπου χρησιμοποιούνται ακόμη, αποτελούν αποκλειστικά και μόνον τροφή των ζώων...

Παράδειγμα απογοητευτικότητας για μās η γειτονική 'Ιταλία, όπου έδω και τρία χρόνια, βάσει νόμου που ψηφίστηκε στην Ιταλική Βουλή, απαγορεύθηκε η σπορά και η καλλιέργεια σιταριού τύπου «Μεντάν», γιατί η παραγωγή του κρίθηκε ανάρμοστη για την εποχή μας.

Σήμερα η έπιστήμη έχει δημιουργήσει εκλεκτούς τύπους σιταριών, με εξαιρετική απόδοση, τόσο στον καλλιεργητικό (απόδοση κατά στρέμμα) τομέα, όσο και στον τομέα παραγωγής άλευριών σε ίκανή ποσότητα και εξαιρετική ποιότητα.

Αντίθετα, στην 'Ελλάδα καλλιεργείται κατά βάση το σιτάρι τύπου «Νούμερο», μόνο και μόνο γιατί έχει μεγάλη απόδοση κατά στρέμμα και γιατί μ' αυτό μπόρεσε η 'Ελλάδα να πραγματοποιήσει το παλιό όνειρο της σιταρκής. Και η σιταρκής είναι σήμερα γεγονός, αλλά εις βάρος της ποιότητας του σιταριού και κατ' άκολουθίαν και της καταναλώσεως, που αναγκάζεται να αγοράζει ψωμί, που είναι παρασκευασμένο από άθλια άλεύρια.

Για να γίνει ακόμη πιο αίσθητη η διαφορά ή αγεφύρωτη, που χωρίζει την ελληνική παραγωγή από τις ξένες, αρκεί να αναφέρουμε ότι το σιτάρι τύπου «Μεντάν», του οποίου άπνηγορεύθη, όπως είπαμε, η καλλιέργεια στην 'Ιταλία, χρησιμοποιείται στη χώρα μας για τη... δελτιώση των δικών μας σιταριών. Παρατηρείται, δηλαδή, το θλιβερό φαινόμενο να χρησιμοποιούμε σιτάρια, που άλλες χώρες τα χαρακτηρίζουν ως απαράδεκτα για την κατανάλωση, για να δελτιώσουμε την άπερίγραπτη ποιότητα των δικών μας...

Αλλά οι άφορμες που ώδηγησαν και εξακολουθούν να μās κρατούν στο σημερινό δυσπερίγραπτο επίπεδο, όσον αφορά την σιτοπαραγωγή μας, δεν σταματούν ως εδώ.

Μιά άλλη, σοβαρώτατη, αίτια είναι και η έλλειψη ενδιαφέροντος του κράτους να δελτιώσει την ποιότητα του σιταριού που έκφυλίζεται χρόνο με το χρόνο. Πρέπει να σημειωθεί ότι από τους 150.000 τόννους σιταριού, που διατίθενται κάθε χρόνο για σπορά, μόνο το 10% προέρχεται από έπιστημονικά ίνστιτούτα παρακολούθησεως και καλύτερεσεως της ποιότητας του σιταριού.

Γιατί —ανάκύπτει το έρώτημα— καλλιεργούνται αυτές οι καταδικασμένες ποικιλίες; 'Η άπάντηση είναι απλή: Το κράτος πληρώνει στη συγ-

κέντρωση την ίδια τιμή για όποιάδήποτε —καλή ή κακή— ποιότητα σιταριού. Γι' αυτό και οι άγρότες, αφού πρώτα άκολουθήσαν τα κελεύσματα του κράτους για την αύξηση της σιτοπαραγωγής με τη βοήθεια του άποδοτικού κατά στρέμμα, αλλά κακής ποιότητας, «Νούμερου», εξακολουθούν και σήμερα να το προτιμούν από άλλους, δελτιωμένους τύπους σιταριού, που δεν είναι τόσο άποδοτικοί. Με τέτια πολιτική συγκεντρώσεως, ποιός παραγωγός θα δάδιζε εναντίον του συμφέροντός του;

Μιά ακόμη αίτια, που εντείνει τη «φυσική» έλαττωματικότητα του σιταριού, είναι η έλλειψη κατάλληλων άποθηκευτικών χώρων. 'Αλλοιώσεις σημαντικές προέρχονται από το στοίβαγμα τεραστίων ποσοτήτων σε χώρους που δεν εξυπηρετούν τους όρους μίας καλής άποθηκεύσεως.

Ανακεφαλαιώνοντας τις αίτιες, μπορούμε να πούμε ότι η σημερινή κακή ποιότητα του σιταριού στην 'Ελλάδα είναι άποτέλεσμα: 1) της κακώς νοουμένης προστατευτικής κρατικής πολιτικής, η οποία, θέλοντας να βοηθήσει τους σιτοπαραγωγούς, εις βάρος μάλιστα του γενικότερου συμφέροντος, δεν ενδιαφέρεται για την ποιότητα του σιταριού που προσκομίζεται στη συκέντρωση, 2) της τάσεως να φθάσουμε στη σιταρκής πάση θυσία, 3) της έλλείψεως έπιστημονικού έλέγχου ή, στην καλύτερη περίπτωση, της ύποτυπώδους λειτουργίας του και 4) της έλλείψεως κατάλληλων άποθηκευτικών χώρων.

Το μαρτύριο της άρτοποιήσεως

Τα αίτια που ανέφέρθησαν δεν είναι τα μόνα. Ούτε μόνα αυτά θα ήσαν ίκανά να φθάσουν την ποιότητα του ψωμιού στη σημερινή του κατάσταση. Και άλλοι παράγοντες σπρώχνουν το ήδη άνεταρκές σιτάρι σε χαμηλότερο ακόμη επίπεδο.

Το κακό σιτάρι είναι η άρχη. 'Η κακή άρτοποιήση είναι το δεύτερο βασικό έλάττωμα. Φτάνει μήπως οι άρτοποιοί; 'Όχι, άπαντούν όσοι γνωρίζουν το θέμα. Φτάνει τα άκροβατικής συλλήψεως και πρωτοφανούς άκαμψίας άγορανομικά και έργατικά περιθώρια, μεταξύ των οποίων διαρκώς κινείται και επί των οποίων συνεχώς προσκρούει ο άρτοποιός. Σαφέστερα: Το κράτος ζητάει από τους φούρνους υπερβολικές άποδόσεις. Συγκεκριμένα για το πιτυρούχο ψωμί άπαιτεί 136 όκάδες ψωμιού από 100 όκάδες άλεύρου. Και άν ένα άρτοποιός άποπειραθής να δελτιώσει το θαρύν, κοκαλώνει το άνοστο ψωμί που παράγει, θα δρθί αντιμετώπιση τη... σπάση της Δικαιοσύνης! Μιά άγορανομική διάταξη άπαγορεύει το κοσκίνισμα, π.χ., του κακού πιτυρούχου άλευριού, που θα μπορούσε έτσι να άποδώσει κάπως καλύτερο ψωμί.

Για την τελευταία αυτή περίπτωση, λέγεται ότι το κράτος δεν έπιθυμεί τη δελτιώση του μαύρου ψωμιού, γιατί, άν συμβή κάτι τέτιο, μεγάλο μέρος του καταναλωτικού κοινού είναι πιθανό να σταματήσει να αγοράζει λευκό και να καταφύγει στο δελτιωμένο και φθηνότερο πιτυρούχο. Αυτό,

ΟΙ ΑΛΕΥΡΟΜΥΛΟΙ έχουν όλες τις άπαραίτητες έγκαταστάσεις για την καλή άλεση του σιταριού.

ΟΤΑΝ ΟΜΩΣ το σιτάρι είναι άκατάλληλο, και τα καλύτερα μέσα δεν μπορούν να πραγματοποιήσουν το άκατόρθωτο. 'Ετσι, το άλεύρι, που δίδεται στην κατανάλωση κάνει μόνο για ζωτροφές.

Μεταξύ των άποτελεσμάτων της κακής πολιτικής και το λαθρεμπόριο!

δμως, θα έσήμαινε μείωση των κρατικών έσόδων από την πώληση του λευκού ψωμιού. Και αυτό είναι για το κράτος άσύμφορο, αφού από αυτό το κεφάλαιο έπιδoteί, με 1,30 δρχ. κατ' όκάν, τον πιτυρούχο άρτο, ώστε να μπορεί ο τελευταίος να διατίθεται στην άγορά φθηνότερος. 'Αξίζει να προστεθεί ότι βάσει της τιμής του πιτυρούχου άρτου, καθορίζει το δημόσιο και τους τιμαριθμικούς πίνακες κόστους ζωής.

Λαθραία άλεύρια

Η έμμονη αυτή των κρατικών ύπηρεσιών στις άπαγορευτικές διατάξεις και τα στενά όρια μέσα στα οποία κινείται η ύπόθεση της παρασκευής του ψωμιού δημιούργησε μιά νέα κατάσταση, που δεν συμφέρε καθόλου στο δημόσιο. 'Ετσι, τα τελευταία χρόνια, το δημόσιο αντιμετώπιζει μιά άσυνήθιστη ανάπτυξη της λαθραίας άλέσεως σιταριών καλύτερου τύπου, με άποτέλεσμα να ύφίστανται ζημιές 60ι όσοι άσχολούνται έπίσημα και νόμιμα με την άλεση του σιταριού και την παρασκευή του ψωμιού.

Τη μεγαλύτερη όμως ζημία άπ' όλους την ύφίσταται το κράτος. 'Υπολογίζεται ότι μόνο στην πρωτεύουσα το 10% της καταναλώσεως καλύπτεται από λαθραίο ψωμί. Θεωρείται δέδαιο ότι η ζημία του κρατικού προϋπολογισμού μέσα στο 1958 πρέπει να έφθασε τα 100.000.000 δραχμών εξ αίτιας της λαθραίας άλέσεως και της παράνομης άρτοποιήσεως και πωλήσεως, σε υπερβολική τιμή, 10-15 χιλιάδων τόννων σιταριού κατά μήνα.

Σχετική ζημία ύφίστανται και τα Ταμεία των 'Ασφαλιστικών 'Οργανισμών των άρτεργατών και των άρτοποιών. 'Από πρόχειρο ύπολογισμό συνάγεται το συμπέρασμα ότι το πρώτο ταμείο χάνει κάθε χρόνο 14 εκατομμύρια και το δεύτερο 10 εκατομμύρια δραχμών, άπό τον άθέμιτο συναγωνισμό που γίνεται στους άρτοποιούς άπό την λαθράλεση, η οποία δρθ έν πλήρει άσυνδοσία στα περίχωρα των 'Αθηνών και του Πειραιώς.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, ακόμη και το λευκό «νόμιμο» ψωμί παραγκωνίζεται μέρα με την ήμερα άπό την κατανάλωση. Το πράγμα άρχίζει πια να δημιουργή άνησυχίες για το δημόσιο, άφου άπό το λευκό ψωμί περιμένει να πραγματοποιήσει ένα αξιόλογο έσοδο, που θα του έπιτρέψει να άντισταθμίση την έπιδότηση του πιτυρούχου, μαύρου ψωμιού.

Γιατί έχουμε κακό άλεύρι

Μήπως όμως μεταξύ κακού ψωμιού και κακής άρτοποιήσεως μεσολαβεί κ' ένα άλλο κακό στάδιο; Και τοúτο δυστυχώς συμβαίνει.

Σύμφωνα με την κρατούσα νομοθεσία, οι έλληνικοί άλευρόμυλοι είναι ύποχρεωμένοι να πωθούν την άλεση των σιταριών μας ως το άπρωχώρι-το, έκμεταλλευόμενοι ακόμη και το μεγαλύτερο μέρος του περικάρπιου του σιταριού, άπό το οποίο δεν παράγεται παρά μόνον κτηνοτροφικό πίτυρο. 'Ετσι το έλληνικό σιτάρι τύπου «Νούμερο», που κυριαρχεί στην σιτοπα-

ραγωγή μας και θεωρείται άπό τους ξένους είδικούς ως τελείως άκατάλληλο για την παραγωγή ψωμιού, άλέθεται μέχρι έξαντλητικού σημείου, με άποτέλεσμα να παράγονται άλευρα άρτοποιητικής άθλιέστατας.

Συγκεκριμένα, το μαύρο ψωμί, ο πιτυρούχος άρτος, όπως ονομάζεται έπίσημα, παρασκευάζεται άπό άλευρα τύπου 90% σύμφωνα με την κρατική άπόφαση. Και εδώ όμως τα πράγματα δεν είναι ακριδώς έτσι, άφου, όπως λένε οι άλευροβιομήχανοί, το άλεσμα προωθείται ως το 93,5%...Πρέπει, δηλαδή, να άλεσθί το 93,5% κάθε σπιριού σιταριού και να μεταδληθί σε άλεύρι ακόμη και το άκατάλληλο για άλευροποίηση μέρος του σιταριού. 'Ετσι μένει άχρησιμοποίητο μόνο το 6,5% του κόκκου του σιταριού. Διεθνώς όμως θεωρείται έκμεταλλεύσιμο και άφομοίωσιμο άπό τον άνθρωπο άπό το 80% κάθε κόκκου σιταριού και άφήνεται ως άχρηστο το 20%. Φυσικά, ύπάρχουν και οι εξαιρέσεις —όπως στη Γερμανία, π.χ.— όποτε άλέθεται το σύνολο του σιταριού, για την παρασκευή όμως είδικών τύπων ψωμιού.

'Εν πάση περιπτώσει, στην 'Ελλάδα η άλευροβιομηχανία είναι ύποχρεωμένη —και μαζί της και η κατανάλωση— να χρησιμοποίη το σιτάρι ως το 93,5% για την παρασκευή του άλευριού που χρησιμοποιείται για τον πιτυρούχο άρτο. 'Ηδη όμως το ποσοστό 13,5%, που άποτελεί την ύπερβολή των άεστικών έπιπέδων άπό το έλληνικό δημόσιο, θεωρείται διεθνώς ως κατάλληλο μόνο για τη διατροφή των ζώων και έχει άποδεχθί ότι άποβάλλεται πάντοτε άπό τον ανθρώπινο όργανισμό, ο οποίος δεν έχει τη δυνατότητα να το άφομοιώσει.

'Η σημερινή κατάσταση φαίνεται ακόμη πιο σκοτεινή, άν ύπολογίσουμε ότι προπολεμικά, και σε έποχή που διαθέταμε άποδοτικώτατα ξενικά σιτάρια, το ποσοστό άποδόσεως είχε καθορισθί σε 90%, ενώ ήδη προτεί-νεται, σύμφωνα με ύπάρχουσες πληροφορίες, το ποσοστό να φθάνη τα 95,5%!

Όπως είναι φυσικό, η «φιλοδοξία» αυτή των ύπηρεσιών του άρμολίου ύπουργείου 'Εμπορίου δεν άδηγεί παρά στην «υπερπιτύρωση» του παραγομένου άλευριού, για να ίκανοποιηθί η κρατική πολιτική της υπεραποδόσεως των σιταριών μας που, όπως φαίνεται, πρεσβεύει ότι όταν δεν φθάνη ο κερπός του σιταριού για να την βγάλι άσπρωπρώσωπη, πρέπει να συμπληρώνη το ποθούμενο ποσοστό άποδόσεως το κτηνοτροφικό πίτυρο.

'Ετσι, η κρατική έπιμονή να παρασκευάζονται άλεύρια άπό κακής ποιότητας σιτάρια, που έξαντλούν μάλιστα κάθε άνεκτό όριο άλέσεως (τύπου πιτυρούχου 93,5%), αναγκάζει πολλές φορές το δημόσιο να επιδιδύνηται με άλλα έξοδα και μάλιστα με δαπάνες που άπαιτούν τη διάθεση πολύτιμου συναλλάγματος. Αυτό ακριδώς συμβαίνει με την έξαντλητική άλεση του σιταριού τύπου «Νούμερο», γιατί σε πολλές περιπτώσεις το κράτος έχει αναγκασθί, λόγω άνυπαρξίας στην 'Ελλάδα πιτύρων, να εισαγάγη κτηνοτροφές άπό το έξωτερικό, καταβάλλοντας πολύτιμο συναλλάγμα, ενώ

παράλληλα υποχρεώνει τον πληθυσμό, των πόλεων τουλάχιστον, να καταναλώνει ψωμί που παρασκευάζεται από υλικά τα οποία δεν είναι σε σε-
δαστό ποσοστό (13,5%) άφομοίσιμα από τον ανθρώπινο οργανισμό.

Για πολλούς, όμως, που μπορούν να έχουν θαρύνουσα γνώμη πάνω στο θέμα, και το λεγόμενο λευκό ψωμί περιέχει και αυτό ουσίες μη άφομοίσιμες από τον ανθρώπινο οργανισμό. Έπιστήμως, ο τύπος του λευκού ψωμιού είναι 78% (μαύρο 90%), αλλά στην πραγματικότητα και αυτό είναι τύπου 79,5%, όπως ακριβώς συμβαίνει και με το μαύρο, το οποίο είναι στην πραγματικότητα από άλευρα τύπου 93,5%.

Κότω απ' αυτές τις συνθήκες κρατικών προϋποθέσεων και του αύστηρου ελέγχου που υφίστανται όλοι όσοι ασχολούνται με την άλεση σιταριού ή την παρασκευή ψωμιού, καθώς και του άδυσήσιμου ανταγωνισμού μεταξύ τους, λόγω των ελαχίστων περιθωρίων που τους αναγνωρίζονται, οι άλευροβιομηχανίες αναγκάστηκαν να χρησιμοποιήσουν ειδικά μηχανήματα για τη δελτίωση των κρατικών σιταριών.

Τα «Κοντίσιονερ»

Οι μηχανικές —πρόσθετες— αυτές εγκαταστάσεις, που τοποθετήθηκαν σ' όλους σχεδόν τους μεγάλους αλευρόμυλους με αξιόλογη δαπάνη των ενδιαφερομένων βιομηχανιών, είναι γνωστές ως «Κοντίσιονερ». Φαίνεται μάλιστα ότι η προμήθειά τους ήταν άπολύτως απαραίτητη. Ειδικός έλεγε τελευταία ότι, αν δεν υπήρχαν μηχανικά μέσα για την καλύτερη ποιότητα των σιταριών μας, το ψωμί που θα τρώγαμε θα θυμίζε τη χειρότερη κατοχική περίοδο...

Με την θερμική επεξεργασία του σιταριού μέσα στο «Κοντίσιονερ» επιτυγχάνεται η δελτίωση των χαρακτήρων της «γλουτένης» των αλεύρων. Η «γλουτένη» είναι ουσία που αποτελείται από τα δυο λευκάματα του σιταριού —την γλοιαδίνη και την γλουτενίνη— και που στους φυσικοχημ-

κούς της χαρακτηères αποδίδεται το κανονικό ψήσιμο, η περιορισμένη ύγρασία, το «φούσκωμα» και η κανονική εσωτερική διάπλαση της ψίχας του ψωμιού. Προσθέτοντας σ' αυτά τα στοιχεία τη γέυση, την καλή όψη και την όσμη, μπορούμε ν' αποκτήσουμε ψωμί πιο εύπεπτο και βρεπτικότερο. Έτσι, η αλλαγή, με τη βοήθεια του «Κοντίσιονερ», των χαρακτηριστικών ιδιοτήτων της «γλουτένης» έχει σημαντικό αντίκτυπο και στην ποιότητα του ψωμιού, που παρασκευάζεται από «κοντίσιοναρισμένο» άλευρο.

Έχοντας κανείς υπ' όψη του τη σημερινή ποιότητα του ψωμιού, μπορεί εύκολα να αντιληφθεί ποιά θα ήταν η κατάσταση αν το άλευρο που προέρχεται από σιτάρι τύπου «Νούμερο» έφθανε ως τους φούρνους και την κατανάλωση χωρίς να έχει υποστεί την επεξεργασία στα «Κοντίσιονερ».

Τα «Κοντίσιονερ» άρχισαν να χρησιμοποιούνται από την εποχή που, λόγω της υπερσιταρικής, άρχισαν να αλέθονται στους αλευρόμυλους εγχώρια σιτάρια και εγκατελείφθη δαθμιαία η πρόσμιξη ξενικού σιταριού τύπου «Χάρτ», από την αμερικανική βοήθεια. Φυσικά, και η δελτίωση που επέρχεται με τη χρησιμοποίηση του «Κοντίσιονερ» απέχει πολύ από το να επιφέρει εξομίσωση του ελληνικού σιταριού τύπου «Νούμερο» απέναντι στα ξενικά. Με τη χρησιμοποίησή του όμως συμπληρώθηκε, ως ένα σημείο, το ποιοτικό κενό που δημιουργήθηκε από την κατάργηση της προσμίξεως σιταριού τύπου «Χάρτ» με το δικό μας «Νούμερο». Μέχρι πριν λίγα χρόνια, η πρόσμιξη αυτή γινόταν σε σεδαστό ποσοστό και είχε σαν επακόλουθο τη σημαντικώς ανώτερη άρτοποιητική ικανότητα των αλευριών της εποχής εκείνης απέναντι στα σημερινά, ακόμη και μετά τη δελτίωσή τους με το «Κοντίσιονερ».

Ή ανάγκη αλλαγής του συστήματος

Πιστεύουμε λοιπόν ότι είναι απαραίτητο οι αρμόδιες υπηρεσίες να άφυσουν το υπεριμικροσκοπικό της γραφειοκρατικής ευσυνειδησίας και να αντικρύσουν το μεγάλο αυτό θέμα από ευρύτερη όπτική γωνία, όπως γίνεται στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Στο εξωτερικό, εκτός από 1-2 τύπους λαϊκών αλεύρων για την παρασκευή λαϊκού ελεγχόμενου ψωμιού, υπάρχει απόλυτη ελευθερία παραγωγής, που φθάνει από το πλήρες άλεσμα, τύπου αλευριού 100%, μέχρι και το χαμηλότερο άλεσμα του υπερπολυτελούς τύπου αλευριού 50%. Παράγονται δηλαδή στους αλευρόμυλους διάφορα πολυτελή αλεύρια σε μεγάλη κλίμακα. Οι τύποι αυτοί δεν παράγονται δέβαια με βιομηχανική «άσυνδοσία», όπως λέει σε μελέτη του ο χημικός κ. Ι. Κανδήλης, αλλά είναι «προδιαγεγραμμένοι» με προσδιορισμένα, ανετώτατα όμως, βασικά χημικά όρια.

Έτσι, στο εξωτερικό οι αλευροβιομηχανίες είναι υποχρεωμένες να αναγράφουν επάνω στην πινακίδα ενός σάκκου με άλευρο τον τύπο που περιέχει, ώστε να είναι δυνατός ο χημικός έλεγχός του. Άλλα και ο έλεγχος γίνεται με εύρωστο πνεύμα και δεν άπασχολείται με στοιχεία τα οποία άφορούν το οικονομικό συμφέρον του άγοραστου κατασκευαστού του ψωμιού.

Είναι λογικό ότι παρόμοιες παραβάσεις νοθείας κλπ. τιμωρούνται πολύ πιο εύκολα και άποτελεσματικά, αλλά και οικονομικώτερα για το κράτος, από τον άμπορικό ανταγωνισμό, παρά με τη διατήρηση υπηρεσιών έλέγχου με μεγάλες δαπάνες, μόνο και μόνο για τη δίωξη «κλασμάτων της μονάδος επί τοις εκατόν υπερβάσεως ύγρασίας». (Σχετική μελέτη κ. Ι. Κανδήλη).

Σύμφωνα με υπάρχοντα δεδομένα, στην Έλβετία δεν έλέγχονται ούτε η περιεκτικότης σε γλοίνη, ούτε η ύγρασία του αλευριού και η έπαλήθευση του τύπου αλευριού που αναγράφει κάποιος σάκκος γίνεται όπτικά, συγκριτικά, δηλαδή, προς την λευκότητα προτύπου δείγματος που θέτει σε κυκλοφορία κατά διαστήματα η αρμόδια υπηρεσία. Φυσικά, για την περιεκτικότητα σε πίτυρα δεν γίνεται συζήτηση, γιατί εκεί τουλάχιστον οι άνθρωποι δεν διατρέφονται με κτηνοτροφές...

Έτσι οι αλευροβιομηχανίες παράγουν ελεύθερα τύπους αλευριού από 50% και άνω, μέχρι 75-80%. Επίσης σε μερικές χώρες υπάρχουν, αλλά όχι με τη μορφή λαϊκών αλευριών μεγάλης καταναλώσεως, τύποι με πίτυρα. Άντίθετα, οι «πιτυρούχοι» αυτοί τύποι θεωρούνται σαν έλεκτα αλεύρια, που χρησιμοποιούνται για ειδικά άρτοσκευάσματα πολυτελείας (Γερμανία). Πάντως, σ' αυτές τις χώρες ο καθιερωμένος σαν λαϊκός τύπος ψωμιού δεν είναι πιτυρούχος. Ένα θετικό κέρδος από την ελευθερία άλέσεως διαφόρων τύπων σιταριού και την παρασκευή αλευριών είναι ότι οι άρτοποιοί έχουν την εύχρησία να διαλέξουν, μεταξύ πολλών, αυτούς που θα άπιτρέψουν να παρασκευάσουν το κατά τη γνώμη τους καλύτερο είδος ψωμιού. Μόνο άρμόδιο να κρίνει την άπιτυχία τους θα είναι το καταναλωτικό κοινό.

Έτσι και στην Έλλάδα ο άρτοποιός θα άπορούσε να παρασκευάσει άρκετά καλύτερο ψωμί, αν είχε την εύκολία να διαλέξει έστω και μεταξύ ελαχίστων τύπων αλευριού και άν, όπως συμβαίνει τώρα, δεν ήταν δεσμευμένος από λεπτομερικά προκαθορισμένα και στενά περιθώρια. Ένας άλλος άνασχετικός παράγων στη δημιουργία καλύτερου τύπου ψωμιού είναι οι άποδόσεις που ζητάει το κράτος από τους άρτοποιούς και οι άποίες δεν άφήνουν περιθώρια για την καλύτερηση της ποιότητας. Τί άπαιτήσεις θα άπορούσε έξ άλλου να έχει η κατανάλωση, όταν οι άγορανομικές διατάξεις έπιβάλλουν την παρασκευή από 100 όκάδες λευκού αλευριού, 128,5 όκάδων ψωμιού, καθώς και την παρασκευή 136 όκάδων μαύρου ψωμιού από 100 όκάδες πιτυρούχου αλευριού τύπου «Νούμερο»!

Στην εποχή μας δεν γίνονται θαύματα και άποτε γίνονται θα είναι εις βάρος της ποιότητας του ψωμιού και της νοημοσύνης του καταναλωτικού κοινού.

Μιά σειρά άπαραίτητων μέτρων για την άμηση καλύτερηση της ποιότητας του ψωμιού, τουλάχιστον, πρέπει να ληφθούν άμέσως, όπως πρέπει να ληφθούν σοβαρά μέτρα για την έξελικτική δελτίωση της... κτηνοτροφικής σιτοπαραγωγής μας.

Άλλώς, έν μέσω των θριαμβολογιών περί υπερσιταρικής, θα πούμε το καλό ψωμί, ψωμάκι...

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Άνω των 55.394 έπιβατών έχουν ταξιδεύσει υπεράνω του Άτλαντικού με

Τα ταχύτερα άεροσκάφη του κόσμου

της πλέον πεπειραμένης αεροπορικής έταιρίας του κόσμου

Τα άεροσκάφη αυτά είναι τα φημισμένα Άεριωθούμενα JET CLIPPER* 707 της PAN AMERICAN, της ύπ' άριθμ. 1 αεροπορικής έταιρίας υπεράνω του Άτλαντικού. Άπολαύστε ένα άνετο και άθόρυβο άεροπορικό ταξίδι με ταχύτητα 900 χιλιομέτρων την ώραν. Καθημερινώς με Άεριωθούμενα JET CLIPPER στην Άμερικήν. Δρομολόγια από Λονδίον, Παρίσι και Ρώμην.

Συντόμως τα Άεριωθούμενα JET CLIPPER της PAN AMERICAN θα έκτελούν δρομολόγια προς τους μεγαλύτερους σταθμούς εις όλον τον κόσμο και θα συνδέουν 79 χώρες εις 6 Ήπειρους με το μεγαλύτερον παγκόσμιον άεροπορικόν δίκτυον από κάθε άλλη άεροπορική έταιρία. Προς πλήρη εξυπηρέτησίν σας άπευθυνθήτε εις την PAN AMERICAN, όδός Έλ. Βενιζέλου 6 Άθήναι - Τηλ. 612-695, 611-047.

Σε όποιοδήποτε μέρος του κόσμου θελήσετε να ταξιδεύσετε σας συμφέρει να χρησιμοποιήσετε τα ταχύτερα άεροσκάφη της PAN AMERICAN, άπολαμβάνοντες, συγχρόνως, τις έξαιρετικές περιποιήσεις και την ασφάλειαν, που έμπνέει μόνον η πλέον πεπειραμένη άεροπορική έταιρία του κόσμου.

* Σήμα κατατεθέν της Pan American

Η ΠΛΕΟΝ ΠΕΠΕΙΡΑΜΕΝΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Άνοιξίς-ζανάνιωμα

Βοηθήστε τον οργανισμό σας να διατηρήσει άφθαρτες τις πηγές της ζωής και της υγείας.

Βάσις ή υγιεινή διατροφή ΒΙΤΑΜ-ΦΥΤΙΝΗ

- Από άγνό λάδι της Έλθας
- Πλούσια σε Βιταμίνες
- Χαμηλού σημείου τήξεως
- Πλούσια σε άκόρεστα

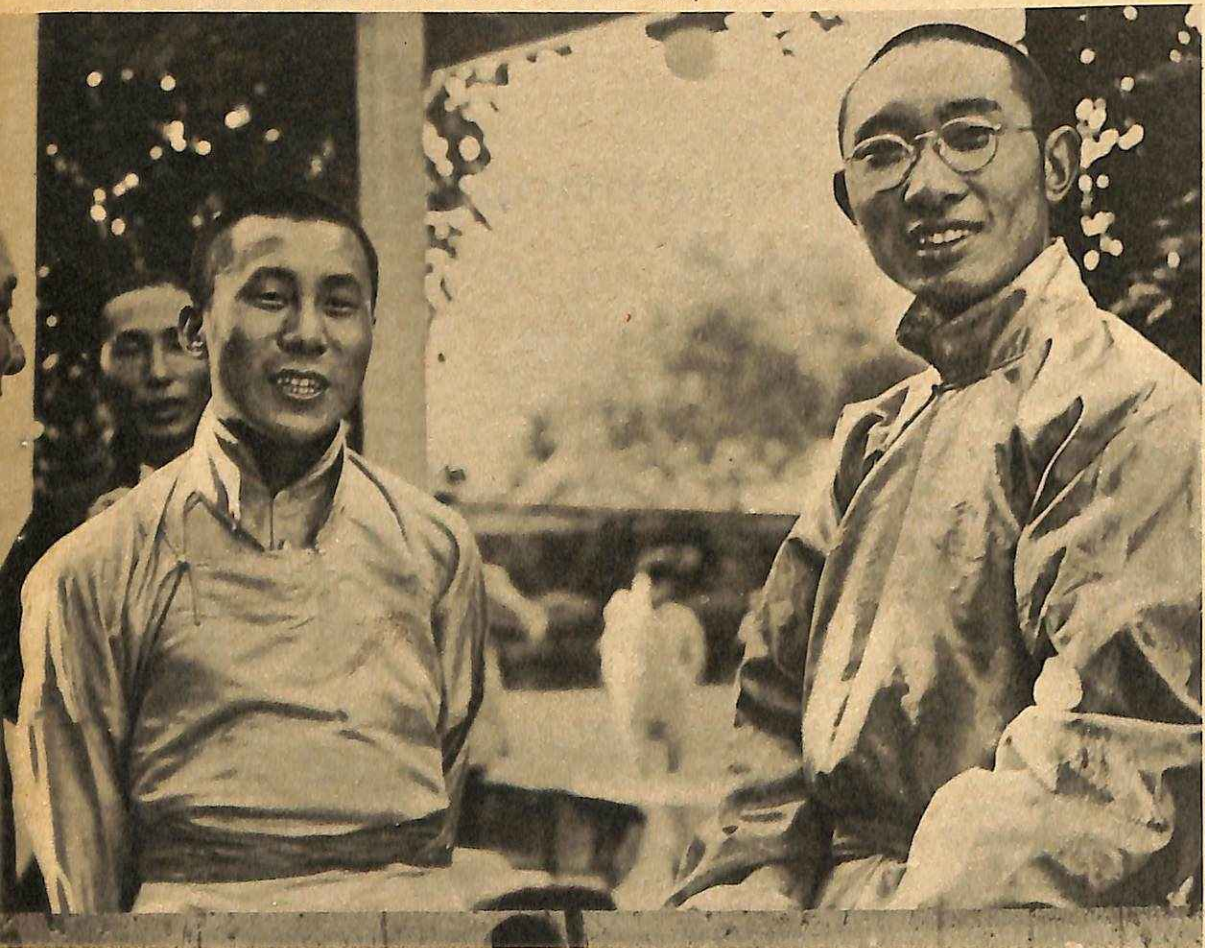
ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΝ-ΑΝΑΝΕΩΝΟΥΝ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ.

ΦΥΤΙΝΗ-ΒΙΤΑΜ

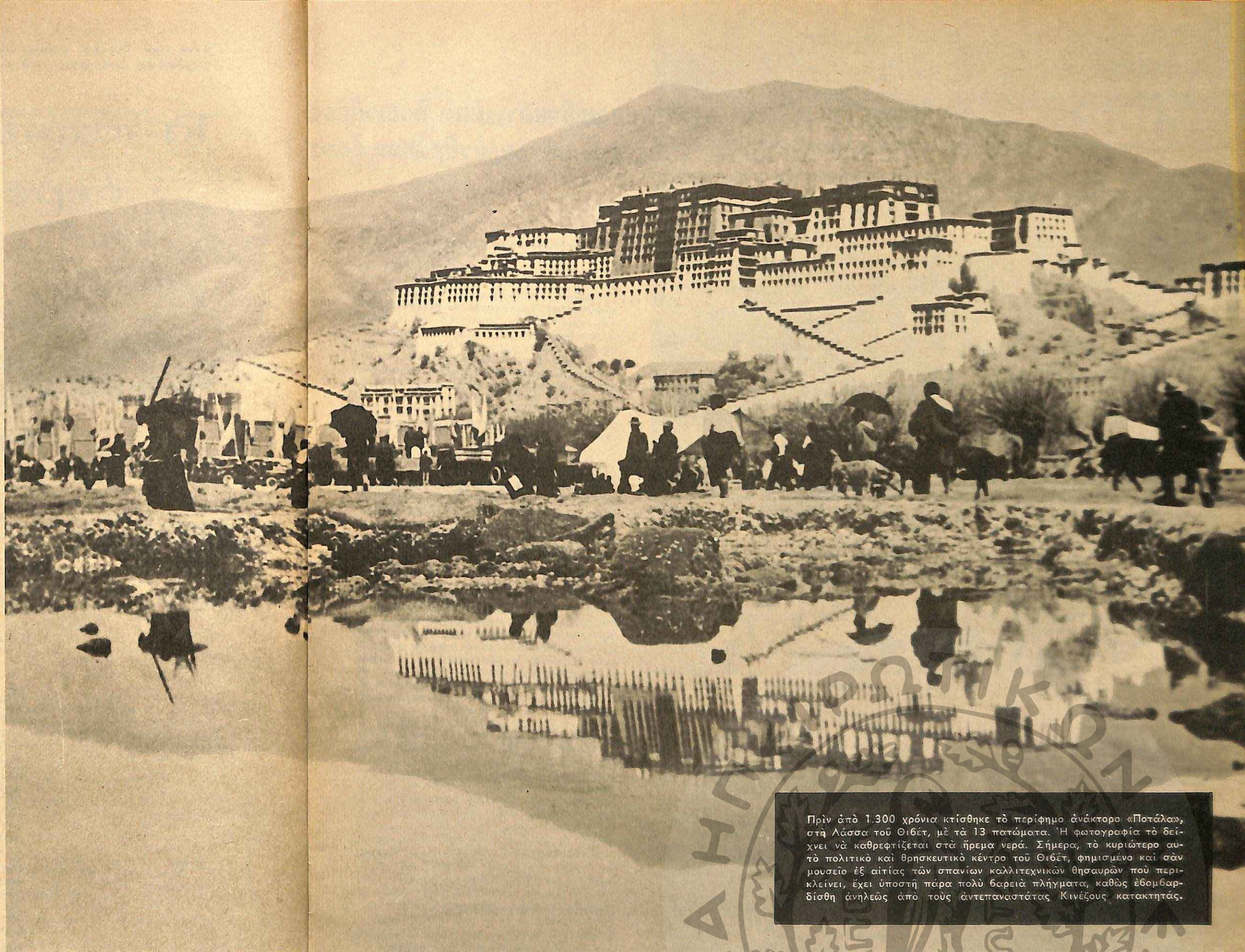
είναι προϊόντα ΕΛΑΔΙΣ

Πρόκειται περί συγκρούσεως βουλήσεων μάλλον παρά περί συγκρούσεως όπλων, έδήλωσε ό 'Ινδός πρωθυπουργός Παντίτ Νεχρού, όταν έρχισαν νά κυκλοφορούν οί πρώτες φήμες γιά τήν επανάσταση του Θιβέτ. Λίγες, όμως, ήμέρες αργότερα, πρώτη ή ούδετερόφιλη 'Ινδία, επισήμως επιβεβαίωσε τήν τραγωδία που έκτυλίσσεται στή χιονοσκεπέαστη «Στέγη του Κόσμου». Κατόπιν, ή «είρηνόφιλη» Λαϊκή Κίνα, αναγκάστηκε νά όμολογήσ η ότι ύπήρξε επανάσταση που «συνετρίβη πλήρως» στήν πρωτεύουσα Λάσσα, και ότι τά κομμουνιστικά κινεζικά στρατεύματα «καταδιώκουν τούς επαναστάτας - ληστές σέ ώρισμένες άλλες περιοχές». 'Η έκθρόνιση του «Θεού - βασιλέως» Δαλάι Λάμα και ό διορισμός ως πρωθυπουργού του «σοσιαλιστού» Πάντσεν Λάμα, που άνεκοίνωσε ό Τσού 'Εν Λάι, επικυρώνει ότι τό χάσμα του κατακτητού με τούς 1.300.000 Βουδδιστές κατοίκους είναι άγεφύρωτο. Έλάχιστες και άνεπιβεβαίωτες είναι οί πληροφορίες από τό δράμα τής τελείως άπομονωμένης «Ούγγαρίας τής 'Ασίας». 'Ο άγων σύτοκτονίας, όμως, των κακώς ώπλισμένων και όλιγαριθμών επαναστατών έναντίον των 300.000 στρατιωτών του κατακτητή, φαίνεται ότι συνεχίζεται. Τά ιστορικά μοναστήρια ίσοπεδώνονται από τ' αεροπλάνα, ή σφαγή των μοναχών και των άμάχων παίρνει ασύλληπτες διαστάσεις. Πολλά θα μαθευτούν, αν τελικά ό καταδιωκόμενος και τραυματισμένος ήδη Δαλάι Λάμα κατορθώσ η νά διαφύγη. Πάντως, κάθε έλεύθερος άνθρωπος καταλαμβάνεται από άποτροπιασμό και φρίκη μπροστά στο άνόσιο έγκλημα που διαπράττει ό έρυθρός ιμπεριαλισμός. «'Η συμπάθειά μας στρέφεται πρός τόν λαόν του Θιβέτ», έσπευσε νά δηλώσ η ό 'ίδιος ό Παντίτ Νεχρού.

Ο ΔΑΛΑΙ ΛΑΜΑ (ΔΕΞΙΑ) ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΝΤΣΕΝ ΛΑΜΑ, ΚΑΤΑ ΠΑΛΑΙΟΤΗΡΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΠΕΚΙΝΟ

Φωτ. Camera Press)

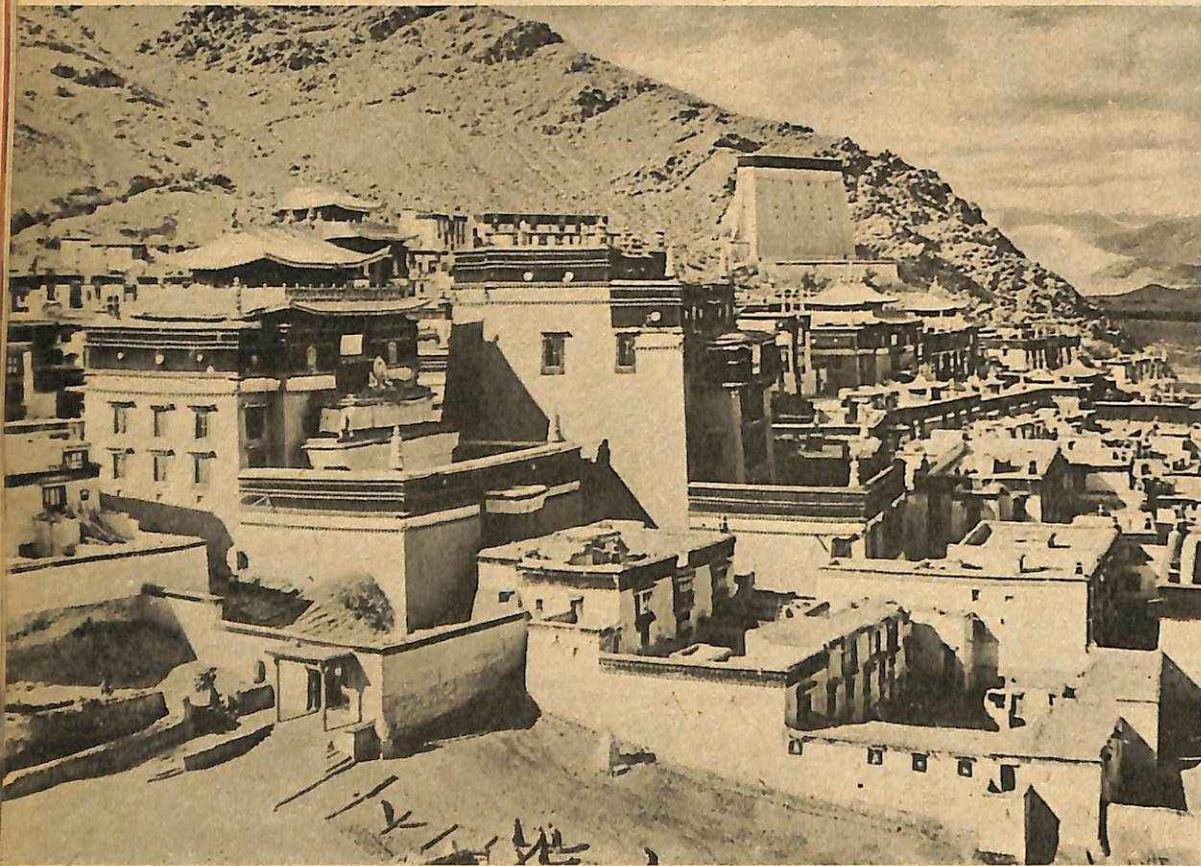

Πριν από 1.300 χρόνια κτίσθηκε τó περίφημο ανάκτορο «Ποτάλα», στη Λάσσα του Θιβέτ, με τά 13 πατώματα. 'Η φωτογραφία τó δείχνει νά καθρεφτίζεται στα ήρεμα νερά. Σήμερα, τó κυριώτερο αυτό πολιτικό και θρησκευτικό κέντρο του Θιβέτ, φημισμένο και σαν μουσείο έξ αίτίας των σπανίων καλλιτεχνικών θησαυρών που περικλείνει, έχει ύποστη πάρα πολύ βαρεία πλήγματα, καθώς έδομβαρδίσθη άνηλεώς από τούς άντεπαναστάτας Κινέζους κατακτητές.

Ο ΘΕΟΣ ΕΙΠΕ ΟΧΙ - ΣΤΟΥΣ ΚΙΤΡΙΝΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ

Η "ΣΤΕΓΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ", ΤΟ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟ ΜΕΧΡΙ ΧΘΕΣ ΑΠΟΜΑΚΡΟ ΚΑΙ ΜΥΣΤΗΡΙΑΚΟ ΘΙΒΕΤ, ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΤΩΡΑ ΣΕ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΗΡΩΪΣΜΟΥ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΙΑΣ

Ποτέ ἄλλοτε δὲν κινητοποιήθηκαν, ἀπὸ ὁποιοδήποτε κράτος, τὸσες δυνάμεις γιὰ τὴν καταδίωξη ἑνὸς καὶ μόνον ἀνθρώπου ὅσες τώρα γιὰ τὸν Δαλαΐ Λάμα

ΑΠΟ ΤΑ ΑΙΩΝΟΒΙΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΞΕΠΗΔΗΣΕ Η ΣΠΙΘΑ ΠΟΥ ΑΝΑΨΕ ΤΗ ΦΩΤΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ κομμουνιστικοῦ κόσμου, ἕνας ἄλλος λαὸς ξεσηκώθηκε μετὰ τὴν ἀπόφαση νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ ὅτι ἕνας λαός, πού μόνις περνᾶει τὸ ἕνα ἑκατομμύριο, ἐτόλμησε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν κινεζικὸ χεῖμαρρο δείχνει καθαρώτερα ἀπὸ ὅτιδήποτε ἄλλο, πόσο τυραννικὴ καὶ ἀντιπαθὴς ἔχει γίνεῖ στὸ μακρινὸ Θιβέτ ἡ κομμουνιστικὴ δικτατορία.

Ἡ ἐπανάσταση ξέσπασε στίς 19 Μαρτίου. Ποιά ἀκριβῶς ἦταν ἡ ἀφορμὴ τῆς εἶναι ἀκόμη ἀγνωστο, γιατί οἱ πληροφορίες πού ἔφθασαν στὸν ἐλεύθερο κόσμον ἦταν λίγες, σποραδικές καὶ ἀόριστες. Ἡ θαυτέρη ἀφορμὴ ἦταν, ὅπως φαίνεται, ἡ δυσαρρέσκεια τοῦ λαοῦ τοῦ Θιβέτ καὶ ὁ πόθος του νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του. Οἱ Κινέζοι κομμουνισταὶ ποῦ, παρὰ τὴ συντριπτικὴ ὑπεροχὴ τους, δυσκολεύθηκαν πολὺ νὰ κατακτήσουν τὴ «Στέγη τοῦ Κόσμου», ἀφοῦ τελικὰ ὑπέταξαν τὴ χώρα, ἄρχισαν νὰ ἐφαρμόζουν τὸ σχέδιό τοῦ ἀφανισμοῦ τῆς. Δὲν ἦταν θέβαια καθόλου δύσκολο στὴν κομμουνιστικὴ κυβέρνησιν τοῦ Πεκίνου νὰ ἐγκαταστήσῃ στὸ Θιβέτ Κινέζους καὶ μετὰ τὸν τρόπο αὐτὸ νὰ ἀλλάξῃ τὴν ἔθνο-λογικὴ συγκρότησιν τῆς χώρας καὶ ἔτσι, σιγά-σιγά, νὰ τὴν ἀπορροφήσῃ.

Ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἄρχισε κατὰ τὸ 1954. Τότε ἡ κυβέρνησιν τοῦ Πεκίνου ἐπιχείρησε νὰ ἐγκαταστήσῃ 15.000 Κινέζους στὴν πόλιν Λι-Τάν τῆς ἐπαρχίας Κχάμ. Ἡ προσπάθεια ὅμως

αὐτὴ προσέκρουσε στὴν ἀντίστασιν τῶν μοναχῶν καὶ τῶν κατοίκων, ἡ ὁποία ὅμως συνειρμένη ἀπὸ τὴν κινεζικὴ ἀεροπορία. Ἡ ἀντίστασιν τῶν Θιβετιανῶν ἐσταμάτησε τότε, ἀλλὰ ὁ λαὸς ἀντελήφθη τὸν μεγάλον κίνδυνον πού τὸν ἀπειλοῦσε. Ἔτσι, πρῶτοι ἀπὸ ὅλους, οἱ χωρικοὶ τῆς φυλῆς τοῦ Κάμπα ὠργάνωσαν τὸ νέο ἀπελευθερωτικὸ κίνημα καὶ σιγά-σιγά ἐξασφάλισαν τὸν ἔλεγχον ὅλης τῆς περιοχῆς πού ἐκτείνεται ἀπὸ τὸν ποταμὸ Βραμαπού-τρα ὡς τὰ σύνορα τοῦ Μπουντάν.

Ἡ ἀπελευθέρωσιν αὐτὴ ἑνὸς μικροῦ καὶ ἀπροσίτου τμήματος τοῦ Θιβέτ — ἡ περιοχή αὐτὴ εὐρίσκεται εἰς ὕψος 4.000 μέτρων — ἀνήσχεσε φυσικὰ τοὺς Κινέζους κομμουνιστάς, πού ἐκάλεσαν τὸν Δαλαΐ Λάμα στὸ Πεκίνο «διὰ συνομιλίας». Ἀλλὰ ἡ πρόσκλησις ἀνησύχησε καὶ τοὺς Θιβετιανούς. Καὶ οἱ ἐπαναστατημένοι Κάμπα ἐκάλεσαν τὸν Δαλαΐ Λάμα νὰ μεταβῇ στὴν ἐλεύθερη περιοχή καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνος. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, πού συνεκλήθη στὴ Λάσσα, δὲν κατώρθωσε νὰ καταλήξῃ σὲ ἀπόφασιν, ἐνὼ τὸ Πεκίνο ἀδμονοῦσε. Ἀνῆλθοι πιά οἱ Κινέζοι κομμουνισταὶ ἐκάλεσαν τὸν Δαλαΐ Λάμα νὰ μεταβῇ στὸ Πεκίνο ἀμέσως καὶ μάλιστα χωρὶς τὴν προσωπικὴ φρουρά του.

Αὐτὸ φαίνεται πὼς ἦταν ἡ σταγόνα πού ξεχειλίσει τὸ ποτήρι. Στὰ μάτια τῶν Θιβετιανῶν, γιὰ τοὺς ὁποίους ὁ Δαλαΐ Λάμα εἶ-

ναι κάτι περισσότερο ἀπὸ θρησκευτικὸς καὶ πολιτικὸς ἀρχηγός, ἡ τέτιου εἶδους «πρόσκλησις» του ἦταν κάτι πολὺ περισσότερο ἀπὸ προσβολή. Ἦταν ἱεροσυλία. Ἀμέσως, ὁ λαὸς τῆς Λάσσα ξεσηκώθηκε καὶ ἐπέτεθῃ ἐναντίον τῶν Κινέζων. Ταυτόχρονα, οἱ Κάμπα μπήκαν στὴ Λάσσα καὶ ἀπήγαγαν τὸν Δαλαΐ Λάμα. Ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ὀλόκληρη ἡ πρωτεύουσα ἔγινε πεδὶον μάχης. Ὁ λαὸς τῆς Λάσσα κατέστρεψε ὅλα τὰ κινεζικὰ ἱδρύματα καὶ γραφεῖα, ἐφόνευσε ἕνα κινεζόφιλο ὑπουργό καὶ ἐτραυμάτισε τὸν φιλοκομμουνιστὴ ὑποδιοικητὴ τῆς Θιβετιανῆς φρουρᾶς τῆς Λάσσα. Οἱ πολυήμερες μάχες, πού διεξήχθησαν στὴν πρωτεύουσα, ἐστόχισαν τὴ ζωὴ σὲ χιλιάδες Θιβετιανούς καὶ Κινέζους.

Ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ Δαλαΐ Λάμα ἀπὸ τὴν Λάσσα καὶ ἡ συνένωσίς του μετὰ τοὺς Κάμπα ἦταν τὸ σύνθημα τῆς γενικῆς ἐξεγέρσεως. Ὁλόκληρος ὁ λαὸς τοῦ Θιβέτ ξεσηκώθηκε καὶ ἄρχισε γενικὴ ἐπίθεσιν ἐναντίον τῶν Κινέζων κατακτητῶν.

Ἐπὶ δέκα ἡμέρες ἡ κυβέρνησιν τοῦ Πεκίνου εἰσώπουσε ἐπίμονα. Καὶ μόνις στίς 29 Μαρτίου ὁ πρωθυπουργὸς Τσάου Ἐν Λάι ὠμολόγησε ὅτι στὸ Θιβέτ εἶχε δημιουργηθῇ «ἐπαναστατικὴ κατάστασις» καὶ ὅτι εἶχαν διεξαχθῇ σφοδρὲς μάχες. Φυσικὰ, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Κομμουνιστικῆς Κίνας εἶπε ὅτι ἡ ἐξέγερσις εἶχε ὀργανωθῇ ἀπὸ τὸν «ἐξένο ὑπερ-αλισμὸν, τὰ ἀντιδραστικὰ στοιχεῖα καὶ τοὺς προδότες». Ταυτόχρονα ἀνήγγειλε ὅτι ἐπειδὴ ὁ Δαλαΐ Λάμα «εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν θλίαν τῶν ἐπαναστατῶν», καθήκοντα προέδρου θὰ ἀσκήσῃ ὁ Πάντσεν Ἐρντένι Τσούζι Γκελτσέγκ ἡ Πάντσεν Λάμα (Μέγας Σοφός).

Ὁ Τσάου Ἐν Λάι, ὅταν ἀνήγγειλε τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Θιβέτ καὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς προεδρίας στὸν Πάντσεν Λάμα, ἐπρόσθεσε ὅτι ἡ ἐξέγερσις εἶχε συντριβῇ καὶ ὅτι τὸ μόνον πού εἶχε ἀπομείνει ἦταν μερικὲς «ἐστίες ἀντιστάσεως», πού ἐξεκαθαρίζοντο ἀπὸ τὸν κινεζικὸ στρατό. Ὅμως, οἱ διαβεβαιώσεις αὐτὲς τοῦ κομμουνιστοῦ πρωθυπουργοῦ ἀπεδείχθησαν ἀνακριβεῖς γιατί, ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας μετὰ, ἐξηκριθωμένους πληροφορίες ἀνέφεραν ὅτι ἡ ἐπανάστασις εἶχε ἐπεκταθῇ καὶ σὲ ὠραιομένης κινεζικῆς περιοχῆς.

Δραματικὴ καταδίωξις

Ἡ διαίτερα δραματικὴ ἦταν ἡ καταδίωξις τοῦ Δαλαΐ Λάμα. Ἡ ἰδιαίτερη θρησκευτικὴ καὶ πολιτικὴ θέσις πού ἔχει ὁ Δαλαΐ Λάμα στὴ συνειδήσιν τοῦ Θιβετιανοῦ λαοῦ καὶ στὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας τοῦ δίνει μιὰ ἐξαιρετικὴ σημασία καὶ δύναμιν. Γι' αὐτὸ, οἱ Κινέζοι κομμουνισταὶ ἔδωσαν περισσότερη σημασίαν στὴ σύλληψιν τοῦ Δαλαΐ Λάμα, παρὰ στὴ συντριβὴ τῆς ἐπαναστάσεως. Οἱ Κινέζοι ἤξεραν πολὺ καλά ὅτι ἐὰν ὁ Δαλαΐ Λάμα μπορούσε νὰ δραπετεύσῃ καὶ νὰ καταφύγῃ στὴν Ἰνδία θὰ γινόταν πολὺ γρήγορα τὸ κέντρο μιᾶς μεγάλης καὶ ἰσχυρῆς κινήσεως ἐναντίον τους. Εἶναι ζήτημα ἂν ποτὲ ἄλλοτε ἐχρησιμοποίησαν ἀπὸ ἕνα ὁποιοδήποτε κράτος τόσο μεγάλους δυνάμεις γιὰ τὴν καταδίωξιν ἑνὸς καὶ μόνον ἀνθρώπου. Κινεζικὲς δυνά-

νάμεις περιεκύκλωσαν ὅλα τὰ μοναστήρια — καὶ εἶναι ἄπειρα — γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν εἰσόδον ἢ τὴν ἐξόδον τοῦ Δαλαΐ Λάμα. Σύγχρονα, ἄλλα κινεζικὰ στρατεύματα κατέλαβαν τὶς ὄρεινές διαβάσεις, τὰ σύνορα καὶ ὅλα τὰ στρατηγικὰ σημεῖα, ἐνὼ πολλὰ ἀεροπλάνα δὲν ἔπαψαν οὔτε στιγμὴ νὰ κατοπτέουσιν τὴ χώρα. Παράλληλα, τὰ κομμουνιστικὰ στρατεύματα ἐξαπέλυσαν κύμα τρομοκρατίας, γιὰ νὰ ἀναγκάσουν τοὺς χωρικοὺς νὰ σταματήσουν τὴν ἀντίστασιν καὶ νὰ δώσουν πληροφορίες σχετικὰ μετὰ τὶς κινήσεις τοῦ Δαλαΐ Λάμα.

Ἐνὼ συνεχίζονταν ἡ μεγάλη αὐτὴ τραγωδία, ἀτέλειωτα κύματα προσφύγων περνοῦσαν τὰ σύνορα καὶ κατέφευγαν στὴν Ἰνδία. Οἱ πρόσφυγες αὐτοὶ ἔδωσαν τὶς πιὸ ἀσφαλεῖς καὶ σύγχρονα τὶς πιὸ ἀνατριχιαστικὰς πληροφορίες σχετικὰ μετὰ τὸ δράμα τῆς πατρίδος τους. Οἱ πρόσφυγες ἀπεκάλυψαν ὅτι οἱ Κινέζοι κομμουνισταὶ ἐφόνευσαν χιλιάδες συμπατριώτας τους καὶ ἔκαμαν «κάθε εἶδους ὁμοτήτες». Ἐπὶ πλέον ἐγκρέμισαν πολλὰ ἱστορικὰ μοναστήρια, πού στὴ συνειδήσιν τοῦ λαοῦ τῆς χώρας ἔχουν ξεχωριστὴ σημασίαν.

Οἱ τίτλοι τοῦ Δαλαΐ Λάμα

Κεραινὸς Λωτός, Μεγάλῃ Θεότης, Μέγας Πολύτιμος, Πρίγκιψ τῆς Ἀπαλῆς Φωνῆς, Πανίσχυρος εἰς τὸν Λόγον, Ὑπέρροχος εἰς τὰς Γνώσεις, Ἀπόλυτος εἰς τὴν Σοφίαν, Κάτοχος τοῦ Δόγματος, Εἷς καὶ Ἀσύγκριτος, Πανίσχυρος Κυβερνήτης τῶν Τριῶν Κόσμων, Σοφός Ὁκεανός.

Ὁ Δαλαΐ Λάμα εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κράτους, Βασιλεὺς καὶ Πρωθυεὺς. Δὲν εἶναι ἐπαναστατικὸς τοῦ Βούδδα ἢ «ζῶν Βούδδας», ἀλλ' ἡ «ἐνσώματος ἐμφάνισις» τοῦ Θιβετιανοῦ θεοῦ Τσάν-Ρε-Ζή. Ἔτσι ὁ σημερινὸς Δαλαΐ Λάμα δὲν εἶναι ἕνας ἐπὶ πλέον Δαλαΐ Λάμα, ἀλλὰ τὸ «σημερινὸν σῶμα» τῆς ἰδίας θεϊκῆς προσωπικότητος. Ἔτσι, τὸ «σημερινὸν σῶμα» — δηλαδὴ ἀπλούστερα ὁ σημερινὸς Δαλαΐ Λάμα — ἔφθασε εἰς τὸν κόσμον τὸ 1935, εἰς ἕνα σπῆτι τῆς ἐπαρχίας Κόκονορ. «Ἀνευρέθη» χάρις εἰς ἕνα ὄραμα πού εἶδε ὁ τότε Ἀντιβασιλεὺς εἰς τὰ νερά τῆς ἱερῆς λίμνης Τσά Χορ Γκέ, καθὼς καὶ εἰς δύο κινήσεις τοῦ νεκροῦ προκατόχου του, τοῦ Δεκάτου Τρίτου Δαλαΐ Λάμα. Ὁ νεκρὸς Δεκάτος Τρίτος Δαλαΐ Λάμα εἶχε τοποθετηθῇ, πρὸ τῆς ταφῆς του, εἰς τὴν μεγάλῃν αἶθουσαν τῶν Ἀνακτόρων τῆς Ποτάλα. Ὁ θρόνος καὶ τὸ πρόσωπο τοῦ νεκροῦ Δαλαΐ Λάμα ἦσαν ἐστραμμένα πρὸς νότον. Ἀλλὰ, κατὰ τὴ νότικα, τὸ πρόσωπον τοῦ νεκροῦ ἐστράφη δύο φεράς πρὸς ἀνατολάς. Ἀπὸ τὸ «σημάδι» αὐτό, οἱ λάμας ἀντελήφθησαν ὅτι ὁ Δεκάτος Τετάρτος ἔνσάρκωσις — δηλαδὴ ὁ Δεκάτος Τετάρτος Δαλαΐ Λάμα — ἔπρεπε νὰ ἀναζητηθῇ πρὸς ἀνατολάς.

Τότε πολλὰς ἀποστολὰς λάμας ἀνεχώρησαν πρὸς ἀνατολάς καὶ εὗρκαν εἰς ἕνα σπῆτι μετ' ἰδιόρρυθμον στέγην τὸν σημερινὸν Δαλαΐ Λάμα, πού ἦταν τότε πέντε ἐτῶν. Ὁ μικρὸς εὗρίσκειτο ἐκεῖνῃ τῇ στιγμῇ εἰς τὴν κουζίνα καὶ, μόνις εἶδε τοὺς λάμας, ἔτρεξε πρὸς

Ἡ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ἐπανάστασις τοῦ Θιβέτ ἦταν μιὰ ἐθνικὴ ἐξέγερσις, πού προετοιμαζόταν ἀπὸ καιρὸ στὰ μεγάλα καὶ μυστηριώδη μοναστήρια τῆς «Στέγης τοῦ Κόσμου». Δὲν ἦταν ὅμως καὶ ἡ πρώτη. Τὸ πνεῦμα τῆς ἀνεξαρτησίας, πού ἐμπνέει τὸν σκληρὸ, ἀγέρωχο καὶ ἀνυπότακτον λαὸ τῆς ψηλότερης περιοχῆς τοῦ κόσμου, εἶχε ὑφάνει πρὶν ἀπὸ πολὺ καιρὸ τὸ δίκτυ τῆς μεγάλης ἐθνικῆς συνωμοσίας, πού ὑπέσκαπε τοὺς κατακτητὰς. Ἔτσι, ἡ πρώτη ἐξέγερσις ξέσπασε πρὶν ἀπὸ πέντε χρόνια, ὅταν οἱ Κινέζοι κομμουνισταὶ ἔκαμαν τὴν πρώτη προσπάθειαν γιὰ νὰ ἀλλοιώσουν τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα τοῦ Θιβέτ, μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν κινεζικῶν πληθυσμῶν. Σχετικὲς πληροφορίες γιὰ τὴν πρώτη ἐθνικὴ ἐξέγερσιν τοῦ Θιβέτ δημοσιεύθηκαν στὸ τεῦχος τῆς 2ας Ἰουλίου 1956 τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ. Στὸ ἴδιο αὐτὸ τεῦχος δημοσιεύθηκε καὶ ἡ παραπάνω ἱστορικὴ φωτογραφία, πού δείχνει τὸν Δαλαΐ Λάμα, τὸν Πάντσεν Λάμα καὶ τὸν στρατάρχη Τσέν Γί Κά, τὴ στιγμὴ πού μπαίνουν στὴν αἶθουσαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, πού εἶχε ἀναλάβῃ τὴ σύνταξιν τοῦ Συντάγματος τοῦ Θιβέτ. Ὅμως, τὸ Σύνταγμα αὐτὸ ἦταν ἕνα τέχνασμα τῶν Κινέζων, πού ἤθελαν νὰ δώσουν κάποια νομιμοφάνεια στὸ καθεστῶς τοῦ Θιβέτ.

τὸ μέρος τους φωνάζον: «Οἱ λάμας!». Ὁταν ἐκεῖνοι ἔβαλαν ἔμπροσς εἰς τὸν μικρὸν διάφορον τύμπανον, αὐτὸς ἐδιάλεξε ἀμέσως τὸ τύμπανον πού ἐχρησιμοποιοῦσε ὁ Δεκάτος Τρίτος Δαλαΐ Λάμα, ὅταν ἤθελε νὰ καλέσῃ τοὺς γραμματεῖς τοῦ ἡ τοὺς ὑπρέτες του.

Ἔτσι, δὲν ὑπῆρχε πλέον ἀμφιβολία ὅτι ὁ μικρὸς ἦταν πραγματικὰ ὁ Δεκάτος Τετάρτος Δαλαΐ Λάμα.

Ἰδιόρρυθμη εἶναι ἡ θέσις πού ἔχει ὁ Πάντσεν Λάμα εἰς τὴν ἱεράρχιαν τοῦ Θιβέτ. Διότι εἶναι ἀπὸ θρησκευτικὴ ἀποψη ἀνώτερος ἀπὸ τὸν Δαλαΐ Λάμα, ἐνὼ δὲν ἔχει πολιτικὴ ἐξουσία. Ὁ σημερινὸς Πάντσεν Λάμα εἶναι ἡ μετενσάρκωσις ἑνὸς Βούδδα, ὁ ὁποῖος ζῇ εἰς τὴν Νιρβάναν (τὸν Παράδεισον).

Ὁ σημερινὸς Πάντσεν Λάμα ἔχει χρῆσιν ἀπὸ τὸν Τσάγκ Κάι Σέκ, ὁ ὁποῖος τὸν ἐγκατέστησε εἰς τὸ Κόκονορ. Ὅταν εἰς τὴν Κίνα ἐπεκράτησαν οἱ κομμουνισταὶ, ἀνέλαβαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοὺς τὸν Πάντσεν Λάμα καὶ ὅταν κατέλασαν τὸ Θιβέτ ὑπεχρέωσαν τὸν Δαλαΐ Λάμα νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ. Ἐκτοτε ἔθεωρεῖτο ὡς ὄργανον τῆς κυβερνήσεως τοῦ Πεκίνου. Ἡ ταχύτης μετὰ τὴν ὁποία ὁ Τσάου Ἐν Λάι ἀνεκήρυξε τὸν Πάντσεν Λάμα «ἀντικαταστάτῃ» τοῦ Δαλαΐ Λάμα στηρίζεται ἐπὶ ὑποψίες αὐτές, πού ἔχουν ἐκτεθῇ σὺν τὸν παγκόσμιον τύπον.

Τὸ Θιβέτ εἶναι, μικρὴ σχετικῶς, ὄρεινὴ

χώρα τοῦ δυτικοῦ τμήματος τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας, τὸ ὁποῖον, ἐπειδὴ εἶναι ἡ ὑψηλότερα κατοικημένη περιοχή, ἔχει ἐπὶ ὀνόμασί της «Στέγη τοῦ Κόσμου».

Ἡ ζωὴ εἰς τὸ Θιβέτ εἶναι, ἀπὸ πολλὰς ἀποφῆς, ἰδιόρρυθμη, ὅπως καὶ ἡ κοινωνικὴ συγκρότησις. Οἱ τίτλοι εὐγενείας, τὰ ἀξιώματα καὶ τὰ ἐπαγγέλματα κληρονομοῦνται ἀπὸ τὸν πρωτότοκον.

Ἀπόλυτος μονάρχης εἶναι ὁ Δαλαΐ Λάμα, ὁ ὁποῖος, εἰς τὴν ἀσκήσιν τῆς ἐκτελεστικῆς καὶ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, βοηθεῖται ἀπὸ τὸν Κάσαγκ (ὑπουργικὸν συμβούλιον), πού ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσαρες σάπες (ὑπουργούς). Ἕνας ἀπὸ τοὺς τέσσαρες αὐτοὺς ὑπουργοὺς ἐκτελεῖ χρεὶ πρῶτουπουργοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου ὀνομάζεται Κά (ὁ δίδων διατάγας) Λάμα.

Ἐπὶ πλέον ὑπάρχει Ἐθνοσυνέλευσις (Τσάν Ντῆ), ἡ ὁποία ἀσχολεῖται μετὰ ὀρισμένα ζητήματα, καθὼς καὶ μετὰ τὸν διορισμὸ ἀναπληρωτῶν τοῦ Δαλαΐ Λάμα, σὲ περίπτωσιν ἀνηλικιότητος του. Πρόεδρος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως εἶναι ὁ ἡγουμένος τῆς Μονῆς Νιτρέ Πόν (Σωρὸς Ρυζιοῦ), ἡ ὁποία εἶναι ἡ μεγαλύτερη μονὴ τοῦ Θιβέτ καὶ ἔχει 7.000 μοναχοὺς.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μοναχῶν τοῦ Θιβέτ εἶναι πολὺ μεγάλος. Οἱ μοναχοὶ αποτελοῦν τὸ ἕνα πέμπτου τῶν κατοίκων. Συνεπῶς, καὶ λόγω τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τους καὶ λόγω τοῦ θεοκρατικοῦ χαρακτῆρος τοῦ καθεστώτος, ἡ ἐπιρροή τους εἶναι ἐξαιρετικὰ μεγάλη. ■■

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΩΤΕΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ
ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΟΧΙ ΣΕ ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ, ΑΛΛΑ ΣΗΜΕΡΑ Η ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΦΙΓΓΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΟΥΣ ΤΗΝ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΙΩΤΟΠΟΥΛΑ ΗΡΩ-Ι-ΔΑ ΗΤΑΝ ΔΙΠΛΑ ΑΣΥΓΚΡΙΤΗ Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΘΑ ΕΒΛΕΠΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ, ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΖΩΗ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΣΙΔΕΡΑ.

Πλάι στις μεγάλες ώρες-υποδείγματα ήρωϊσμού και αλτρουϊσμού, που ανήκουν πιά ανεξάλειπτα στην Ιστορία του τετράχρονου κυπριακού έπους, υπάρχουν —όπως σε κάθε έπος— οι άπειράριθμες εκείνες λεπτομέρειες, που συγκροτούν το ογκώδες χρονικό του αγώνος. Τώρα, που άφθονα άρχισαν να έρχονται στο φώς της δημοσιότητας τα διάφορα περιστατικά, αντιλαμβάνεται όποιος δέν έζησε από κοντά αυτές τις ώρες τό μέγεθος της θυσίας και την έμμνη των ανωνύμων ήρώων στην υπόθεση της έλευθερίας... Μιά από τις συγκινητικώτερες, ασφαλώς, σελίδες αυτού του χρονικού γράφτηκε από την Κατερίνα Σωτηρίου, που βρίσκεται πάλι έλευθερη ανάμεσα στους δικούς της.

Πρίν από ένα χρόνο, ή Κατερίνα είχε καταδικασθί σε είκοσι έτών εϊρκτή, με την κατηγορία ότι είχε ρίξει πάνω από σαράντα βόμβες εναντίον των στρατευμάτων του δυνάστη. Ό πατριωτισμός της ήρωϊκής νέας ήταν τόσο μεγάλος, ώστε δέν έγκατέλειπε τη δράση της και όταν έμεινε έγκυος. Ό κίν-

δυνος όμως ήταν μεγάλος και τελικά ή Κατερίνα συνελήφθη. Ό γιός της γεννήθηκε στη φυλακή, πέντε μήνες αργότερα. Όταν, μετά τις συμφωνίες της Ζυρίχης και του Λονδίνου, άρχισαν ν' απολύονται οι φυλακισμένοι, εκατοντάδες φίλοι, γνωστοί και άγνωστοι, συγκεντρώθηκαν έξω από την πύλη των κεντρικών φυλακών της Λευκωσίας, για να υποδεχθούν και να έπευφημήσουν την Κατερίνα και τό γιό της Άνδρίκο, που εκείνη τη μέρα, για πρώτη φορά στη ζωή του, θ' άνασαινε τον άέρα της έλευθερίας. Έκεί ήταν και ή μητέρα της και ή άσπρομάλλα γιαγιά της, που άδημονούσαν να σφίξουν στην άγκαλιά τους τον έγγονό. Ό Άνδρίκος, δμορφα ντυμένος με δανεικά ρούχα που έστάλησαν δισαιτικά στη φυλακή, δέν καταλάβαινε φυσικά περί τίνος πρόκειται. Άλλά, κάποτε, όταν μεγαλώσει, θα μάθι πώς και ή δική του αναγκαστική φυλάκιση, στους πρώτους μήνες της ζωής του, έπαιξε κάποιο ρόλο για την κατάκτηση της έλευθερίας, που τ' άγαθά της θα χαιρείται τότε κ' εκείνος. ■■■

Περήφανη και άλύγιστη, με την έλληνική σημαία στα χέρια, ή νεαρή μητέρα, που άψηφούσε τον κίνδυνο και έρριχνε βόμβες, έγκαταλείπει τώρα τις φυλακές της Λευκωσίας, για να κάνει τα πρώτα της βήματα στην ανεξάρτητη πιά πατρίδα της.

(Φωτ. Dalmas)

ΑΚΟΜΗ και οι δεσμοφύλακες θέλουν να παίξουν λίγο με τον άνυποπτο Άνδρίκο, που για πρώτη φορά τον άγκαλιάζει ή γιαγιά του.

ΦΙΛΟΙ, γνωστοί, άγνωστοι συνωθούνται έξω από την πύλη των φυλακών, για να έπευφημήσουν την νεαρή ήρωίδα και τό γιό της.

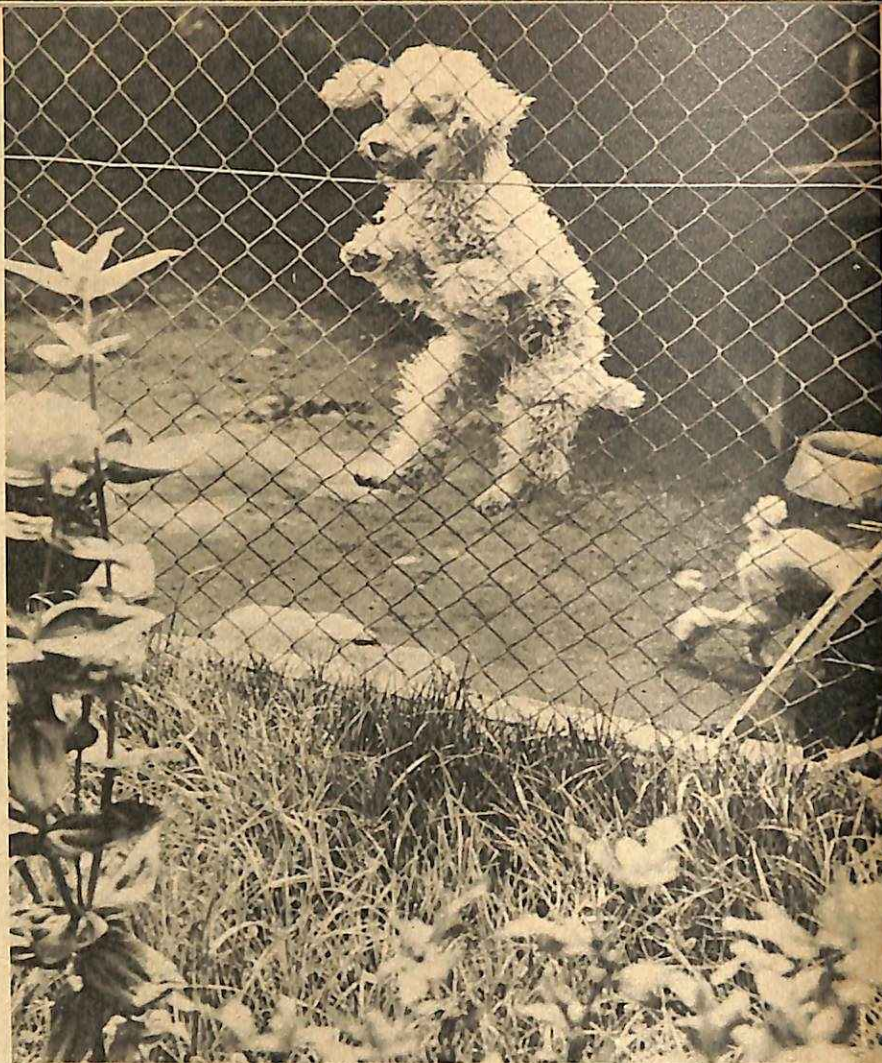

Η ΗΜΕΡΑ τής πριγκίπισσας Βεατρίκης αρχίζει με την επίσκεψη των κλουβιών, όπου οι τρόφιμοι τής επιφυλάσσουν έκκωφαντική υποδοχή.

ΜΙΑ ΓΑΛΛΙΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΣ ΑΦΙΕΡΩΣΕ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ
ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ ΦΙΛΩΝ ΜΑΣ

‘Η κυνοτρόφος πριγκίπισσα

ΜΟΝΟ οι επίλεκτοι έχουν το δικαίωμα να κάθονται στο σαλόνι συντροφιά με την κυρία τους, ή όποια διαβάζει ένα περιοδικό για σκυλιά.

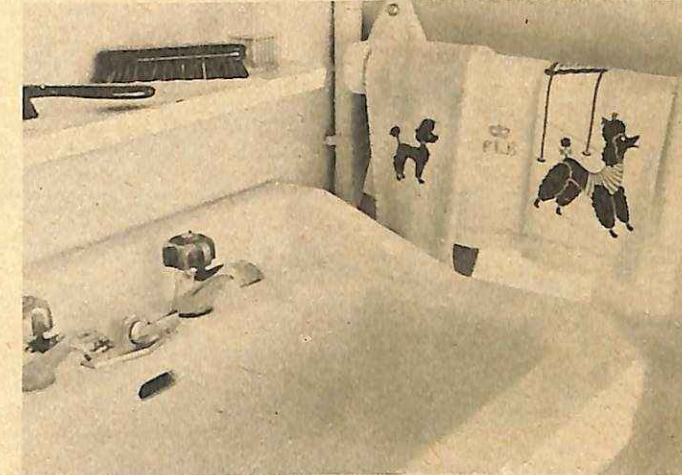

Επὶ αἰῶνες ἡ οἰκογένεια Μπορλί, μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ διακεκριμένες τῆς γαλλικῆς ἀριστοκρατίας, ἔχει προσφέρει ἀρχιστρατήγους, ἀρχιεπισκόπους, ὑπουργούς, πρεσβευτὰς καὶ φημισμένους λατρούς. Ἡ σημερινὴ ὁμως πριγκίπισσα Βεατρίκη ντὲ Μπορλί ἀπέκτησε τὴ φήμη τῆς κατὰ ἕνα τελείως διαφορετικὸ τρόπο: Ἀνατρέφοντας σκυλιά. Οὔτε λίγο, οὔτε πολὺ, ἔχει σήμερα 138 «πούντλ», πού εἶναι καὶ ἡ εἰδικότης τῆς. Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς γιὰ τὴ σκυλοτροφία ἀρχισε πρὸ τριάντα ἐτῶν, κατὰ τὴ σελήνη τοῦ μέλιτος, ὅταν τυχαίᾳ, στὴν αἰθουσα ἀναμονῆς ἐνὸς ὁδοντογιατροῦ, ἔπεσε στὰ χέρια τῆς τὸ ἀγγλικὸ περιοδικὸ «Σκύλοι». Γυρίζοντας στὸ σπίτι ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμία ν’ ἀποκτήσῃ ἕνα «πούντλ» καὶ ὁ ἀνδρας τῆς τὴν ἐξεπλήρωσε ἀμέσως.

Αὔθεντία στὰ ζητήματα τῶν σκύλων!

Ὅταν κηρύχθηκε ὁ πόλεμος, τὰ σκυλιά τῆς ἦταν δέκα. Ἀναγκασμένη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν κατεχόμενη Γαλλία, τὰ ἄφησε στὴ φροντίδα τῶν ὑπηρετῶν τῆς. Ὅταν γύρισε, μετὰ τὸν πόλεμο, διέπιστωσε ὅτι ὁ ἀριθμὸς τοὺς εἶχε ἀνέβῃ στὰ 30. Ἀπὸ τότε ἡ ἀγάπη τῶν σκυλῶν ἔγινε πιά «χόμπυ» τῆς. Διαθέτει ὅλο τὸν ἐλεύθερο χρόνο τῆς στὴν ἀνατροφή τοὺς καὶ φιλοδοξία τῆς εἶναι νὰ ἔχῃ τὰ καλὺτερα δείγματα τοῦ κόσμου. Σήμερα, ἡ πριγκίπισσα θεωρεῖται αὔθεντία στὰ ζητήματα ἀνατροφῆς τῶν σκυλιῶν καὶ τὸ ὄνομά τῆς εἶναι γνωστὸ σὲ ὅλους τοὺς εἰδήμονες τοῦ κόσμου. Ὅσοι τὴν ἐπισκέπτονται στὸν πύργο τῆς, τὴν θρῑσκούν νὰ κτενίσῃ ἢ νὰ βουρτσίσῃ κάποιον ἀπὸ τὰ ἀγαπημένα τῆς ἄσπρα σκυλάκια ἢ νὰ πηγαίνῃ περίπατο μετὰ καμμιὰ ἐξηγταριά τετράποδες, ὑλακτοῦντας συνοδούς. ■■■

Ο «ΠΑΡΙΣ» κάνει τὰ πιὸ μεγάλα καὶ χαρούμενα πηδήματα ὅποτε βλέπει τὴν κυρία του. Ἡ πριγκίπισσα γνωρίζει καθένα ἀπὸ τὰ 138 σκυλιά τῆς μετὸ ὄνομά του καὶ συγχρόνως τὶς συνήθειές του.

ΣΚΥΛΙΑ ΚΕΝΤΗΜΕΝΑ ΠΛΑΪ ΣΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΤΩΝ ΜΠΟΡΛΙ

«ΚΟΒΕΡ» ΣΚΥΛΙΩΝ ΜΕ ΚΕΝΤΗΜΕΝΑ ΣΚΥΛΙΑ

(Camera Press)

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΧΗΡΕΨΕ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΒΕΑΤΡΙΚΗ ΑΦΩΣΙΩΘΗΚΕ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΑ ΣΤΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΩΝ ΛΕΥΚΩΝ ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ

Σεντόνια γερά

Σεντόνια

"ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ,"

Λευκά που μένουν λευκά.
Χρωματιστά που δεν ξεθωριάζουν.
'Η κλωστή τους τραδιάται πάντοτε
ίσια.

Σε δύο τύπους

No 120

Τό σεντόνι με την μεγαλύτερη κατανάλωσι. Γε-
ρό και κατάλευκο, ή σε εύγενικούς χρωματι-
σμούς που δεν κόβουν.

ΙΡΛΑΝΔΑ

Τό σεντόνι πολυτελείας. Στερεό, φινό, πάντοτε
χιονάτο.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ - ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Σεντόνια "ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ,"

Με ό,τι βάζει ο νοῦς σε βαμβακερά ύφασματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

Αυτό το σήμα έγγυάται
ότι αγοράζετε γνήσιον
ύφασμα
"ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ,"

1949 - 1959
ΜΙΑ ΔΕΚΑΕΤΙΑ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

ΔΕΚΑ ΠΕΝΤΕ ελεύθερες
χώρες, ένωμένες για την
προάσπιση της ειρήνης
στην υδρόγειο: 'Αγγλία,
Βέλγιο, Γαλλία, Γερμα-
νία, Δανία, 'Ελλάς, 'Ην.
Πολιτεία της 'Αμερικής,
'Ιταλία, 'Ισλανδία, Κα-
ναδάς, Λουξεμβούργο,
Νορβηγία, 'Ολλανδία,
Πορτογαλία, Τουρκία.
Για πρώτη φορά στην ί-
στορία συγκροτήθηκε έ-
νας τόσο έκτεταμένος ά-
μυντικός και πολιτιστι-
κός συνασπισμός ελευθέ-
ρων κρατών —μισό περί-
που δισεκατομμύριο ψυ-
χές σε 20.670.037 τε-
τραγωνικά χιλίωμ. γής!

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Ν.Α.Τ.Ο.

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ Η ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΚΑΙ ΤΙ ΚΕΡΔΙΖΕΙ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΕΙΣ ΑΥΤΗΝ

Πριν από 10 χρόνια, στις 4 'Απριλίου 1949, υπεγράφη στην Ουάσιγκτων, μεταξύ 12 ελευθέρων χω-
ρών, μια βαρυσήμαντη για τα πεπρωμένα όλου του κόσμου συμφωνία. Χαιρετίζοντάς την ο τότε
Πρόεδρος των 'Ηνωμένων Πολιτειών της 'Αμερικής, έτόνιζε: «Πιστεύουμε ότι τα έθνη μπορούν να πρα-
γματοποιήσουν την ένότητά τους επάνω στις μεγάλες αρχές της ανθρώπινης 'Ελευθερίας και της Δικαιο-
σύνης... Με το σύμφωνο αυτό ελπίζουμε ότι θα δημιουργήσωμε μιάν ασπίδα κατά της επιθέσεως, αλλά
και κατά του φόβου της επιθέσεως».

'Η έλπίδα — έλπίδα όλων των ελευθέρων ανθρώπων — πραγματοποιήθηκε. Σήμερα, δέκα χρόνια
μετά την υπογραφή της ιστορικής συμφωνίας, όχι μόνο δεν θρηνηύμε θύματα μιάς νέας συρράξεως (από
την οποία αμφίβολο θα ήταν να επιζούσαν οι θρηνηδοί...), αλλά κι' ο φόβος, ή εξουθενωτική αγωνία,
ή καταλυτική αδεσποσύνη υπεχώρησαν. Για ν' αφήσουν στη θέση τους την συναίσθηση της ασφαλείας,
την πίστη στο μέλλον, την έφεση για δημιουργική εργασία.

Αυτό το μεγάλο, το ελπιδοφόρο και αληθινά ανθρωπινό έργο προέκυψε από τη συμφωνία της 4ης
'Απριλίου 1949. Είναι το έργο του Ν.Α.Τ.Ο., της πανίσχυρης, αλλά και πάμφωτης οργανώσεως, με τα
15 σήμερα κράτη-μέλη του. Οι σελίδες που ακολουθούν έχουν σαν σκοπό να δείξουν μερικά από τα
κυριώτερα επιτεύγματα της δεκαετίας που πέρασε — θετικές ελπίδες για την δεκαετία που αρχίζει.

ΟΙ "Ελληνες ένεργα μέλη του Ν.Α.Τ.Ο.

ΟΙ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ σημαίες των έθνών του Βορειοατλαντικού Συμφώνου κυματίζουν μπροστά στο 'Ανώτατο Στρατηγείο των Συμμαχικών Δυνάμεων Ευρώπης. Μπροστά από την ελληνική σημαία, ένας 'Ελλην αξιωματικός —ό αντισυνταγματάρχης 'Ιππ. Μαρ κόπουλος— που προσφέρει κι αυτός, μαζί με τους συναδέλφους του των άλλων χωρών, τις υπηρεσίες, την μόρφωση και την πείρα του στην κοινή υπόθεση, την ελευθερία.

Η ΦΙΛΙΑ των αξιωματικών που υπηρετούν στο Ν.Α.Τ.Ο. είναι μία από τις αδιάψευστες αποδείξεις του πνεύματος της συνεργασίας που διαπνέει όλους. Μαζί στη μελέτη, στην υπηρεσία, στις ασκήσεις —μαζί και στα διαλείμματα.

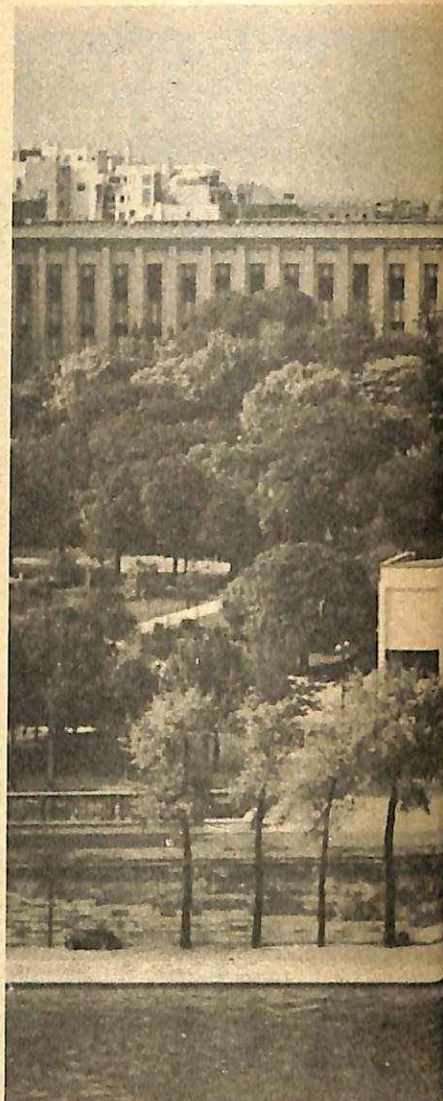

Τον Φεβρουάριο συνεπληρώθησαν επτά χρόνια από τότε που η 'Ελλάς έγινε μέλος του ΝΑΤΟ. Από τότε η θέση της χώρας έχει ενισχυθεί για πολλούς λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι γενικός: Είς τον σημερινό κόσμο, ούτε η πιο ισχυρή χώρα δεν αισθάνεται και δεν είναι ασφαλής χωρίς συμμάχους. Αυτό λοιπόν που ισχύει για τις μεγάλες χώρες, ισχύει πολύ περισσότερο για τις μικρές. Σήμερα η άμυνα της 'Ελλάδος δεν στηρίζεται αποκλειστικά στις δικές της δυνάμεις, αλλά στα στρατιωτικά μέσα και στον πλούτο των πιο ανεπτυγμένων και προωδευμένων κρατών του κόσμου. Με το να γίνει η 'Ελλάς μέλος του ΝΑΤΟ εξασφάλισε τον αβθονο, συγχρονισμένο και συνεχώς ενισχυόμενο εξοπλισμό της. Θα ήταν άστοχο να υποστηρίξει κανείς ότι η 'Ελλάς μόνη της θα μπορούσε να ξεδιώξει για να αγοράσει τα άπειράριθμα και πανάκριβα σημερινά όπλα και να τα ανανεώνει. Χωρίς συμμάχους, η 'Ελλάς θα ήταν ουσιαστικά άοπλη και συνεπώς άπροστατευτη. Με τη συμμετοχή της εις το ΝΑΤΟ η 'Ελλάς εξασφάλισε την άμυνά της, ενώ οι πρακτικές στρατιωτικές υποχρεώσεις της είναι ελάχιστες. Η 'Ελλάς συνδέεται εδαφικά μόνο με μία χώρα του ΝΑΤΟ —την Τουρκία. 'Ετσι, σε περίπτωση πολέμου, η στρατιωτική δράση της θα περιοριστεί στην υπεράσπιση της περιοχής αυτής και μόνο, δηλαδή,

ουσιαστικά της 'Ελλάδος, πράγμα που θα το έκανε έστω και μόνι. Συνεπώς, σε κάθε περίπτωση, η συμμετοχή της 'Ελλάδος στο ΝΑΤΟ είναι ωφέλιμη για τη χώρα. Η προσχώρηση της 'Ελλάδος εις το ΝΑΤΟ ωφέλησε τη χώρα και από οικονομική άποψη. 'Εν πρώτοις, ένα μέρος των στρατιωτικών δαπανών της καλύπτεται από το πρόγραμμα στρατιωτικής βοήθειας. Συνεπώς, τα χρήματα που εξοικονομεί με τον τρόπο αυτό τα διαθέτει για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας, η οποία ενισχύεται επίσης από την οικονομική βοήθεια, που είναι αμφίβολο αν θα της έδιδετο —τουλάχιστον σε τόση, ίση σήμερα, έκταση— αν η 'Ελλάς δεν ήταν μέλος του ΝΑΤΟ. 'Επί πλέον, σοβαρή οικονομική ενίσχυση της χώρας είναι οι πολεμικές παραγγελίες που έχουν δοθεί ως τώρα στην 'Ελλάδα από το ΝΑΤΟ. 'Ετσι είναι ολοφάνερο πώς, με τη συμμετοχή της στο ΝΑΤΟ, η 'Ελλάς έγινε στρατιωτικώς και οικονομικώς ισχυρότερη. Το ότι έγινε στρατιωτικώς ισχυρότερη είχε άμεσα ευεργετικά αποτελέσματα: Οι πιέσεις και οι απειλές έναντι της 'Ελλάδος έχουν σταματήσει από πολύ τώρα καιρό. Το ότι έγινε οικονομικώς ισχυρότερη φαίνεται από το γεγονός ότι η οικονομία της χώρας αναπτύσσεται συνεχώς, καθώς και από το ότι το διοικητικό επίπεδο του λαού ανέρχεται σταθερά όλα τα τελευταία χρόνια.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Ν.Α.Τ.Ο.

ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ Η ΑΜΥΝΑ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΠΕΞΕΤΑΘΗ ΚΑΤΑ 3.200 ΧΛΜ.

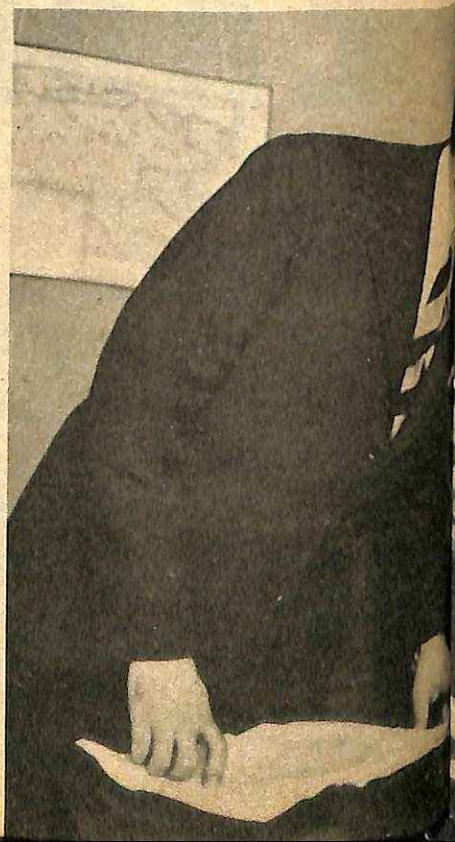

ΜΙΑ ΑΠΕΡΑΝΤΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΥΨΕΛΗ,

ΝΕΥΡΑΛΓΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΜΥΝΗΣ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΤΟ ΠΑΛΑΙ ΝΤΕ ΣΑΓΙΩ, ΟΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΤΟ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟ ΤΟΥ Ν.Α.Τ.Ο. ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ο ΜΟΝΙΜΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ Ν.Α.Τ.Ο. κ. Μ. ΜΕΛΑΣ

ΠΛΗΚΙΑ ΑΠΟ 15 ΧΩΡΕΣ ΣΤΟ ΒΕΣΤΙΑΡΙΟ. ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΟΜΩΣ ΜΙΑ ΚΟΙΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

ΤΟ Ν.Α.Τ.Ο. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΕΝΑΣ ΑΜΥΝΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΟΡΓΑΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΙΔΕΩΝ ΜΕ
ΠΟΛΥΠΛΕΥΡΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ — ΣΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ,
Η ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ Ν.Α.Τ.Ο. ΣΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΕΔΙΟ

Η ανωτάτη στρατιωτική αρχή του ΝΑΤΟ είναι η Στρατιωτική Έπιτροπή, η οποία αποτελείται από τους επιτελάρχες των κρατών-μελών του ΝΑΤΟ. Μόνιμοι Υποεπιτροπείς, οι οποίοι εξαρτώνται από την Στρατιωτική Έπιτροπή, εδρεύουν εις την Ουάσιγκτον.

Το ΝΑΤΟ έχει επίσης δύο Άνωτάτας Διοικήσεις. Η μία από αυτές έχει την ευθύνη της άμυνας της Ευρώπης από Νορβηγίας μέχρι Τουρκίας, δηλαδή μιας περιοχής η οποία έχει περίμετρον 4.000 και πλέον μιλίων. Η άλλη έχει την ευθύνη της άμυνας της περιοχής του Βορείου Ατλαντικού.

Εκτός από τας δύο αυτές Διοικήσεις, υπάρχουν δύο Ειδικά Διοικήσεις. Η μία έχει αναλάβει την άμυνα της Μάγχης και του Βορείου Ωκεανού, ενώ η άλλη έχει την ευθύνη της άμυνας της Βορείου Αμερικής.

Αι αρμοδιότητες της Συμμαχικής Διοικήσεως Ατλαντικού εκτείνονται από τον Βόρειον Πόλον έως τον Τροπικόν του Καρκίνου, από τας ακτάς της Βορείου Αμερικής έως τας ευρωπαϊκάς και τας αφρικανικάς ακτάς. Η Διοίκισι αυτή διαθέτει ναυτικάς κυρίως δυνάμεις. Αρμοδιότης της Διοικήσεως αυτής είναι η φρούρησις του Ατλαντικού και η προστασία της Ισλανδίας και των Αζορών.

Το Άνωτατον Στρατηγείον των Ευρωπαϊκών Συμμαχικών Δυνάμεων είναι εγκατεστημένον πλησίον των Παρισίων. Εκεί εδρεύει ο στρατηγός Νόρσταντ και εκεί είναι η καρδιά του ΝΑΤΟ, από την οποίαν εξαρτώνται αι Συμμαχικά Δυνάμεις Βορείου Ευρώπης, αι Συμμαχικά Δυνάμεις Κεντρικής Ευρώπης, αι Συμμαχικά Δυνάμεις Μεσογείου και αι Συμμαχικά Δυνάμεις Νοτίου Ευρώπης.

Αι Συμμαχικά Δυνάμεις Κεντρικής Ευρώπης φρουρούν τον δρόμον από τον οποίον εισβάλλαν έως τώρα όλοι οι επίδρομοι, οι οποίοι επετίθησαν εναντίον της Ευρώπης. Η Διοίκισι αυτή διαθέτει το μεγαλύτερον μέρος των στρατιωτικών και αεροπορικών δυνάμεων του ΝΑΤΟ. Το Στρατηγείον της Διοικήσεως εύρισκεται εις το Φονταίνμπλώ.

Αι στρατιωτικά δυνάμεις υπάγονται εις δύο Υποδιοικήσεις: Την Βόρειον και την Κεντρικήν. Αι αεροπορικά δυνάμεις υπάγονται εις δύο Υποδιοικήσεις Τακτικής Αεροπορίας. Αι ναυτικά δυνάμεις της Διοικήσεως είναι συγκεντρωμένα εις την Γερμανίαν, τούς λιμένας της Βορείου Θαλάσσης και εις τον Ρήνον.

Δυνάμεις Νοτίου Ευρώπης

Η Διοίκισι αυτή, η οποία εδρεύει εις την Νεάπολιν, καλύπτει μίαν τεραστίαν περιοχήν, η οποία εκτείνεται από τας Άλπεις έως τον Καύκασον. Εις την Διοίκισιν αυτήν υπάγονται δύο Στρατιωτικά Διοικήσεις: Η Διοίκισι Νοτίου Ευρώπης, η οποία εδρεύει εις την Βερρόν, και η Διοίκισι Νοτιοανατολικής Ευρώπης, η οποία εδρεύει εις την Σύμρην και έχει ένα προκεχωρημένον κλιμάκιον εις την Θεσσαλονίκην.

Η Αεροπορική Διοίκισι η οποία εδρεύει εις την Νεάπολιν έχει υπό τον έλεγχόν της τας αεροπορίας της Ελλάδος, της Ιταλίας και της Τουρκίας. Η Ναυτική Διοίκισι Νοτίου Ευρώπης εδρεύει επίσης εις την Νεάπολιν.

Η άεράμυνα του Ν.Α.Τ.Ο.

Το ΝΑΤΟ διαθέτει πλήρες δίκτυον επιτηρήσεως του αέρος διά την εγκαίρως ειδοποίησιν εις περιπτώσιν αεροπορικής επιθέσεως.

Επί πλέον, δύο ανεξάρτητοι Διοικήσεις ασχολούνται με τα ειδικά προβλήματα άμυνας της Β. Αμερικής. Τα δίκτυα επιτηρήσεως και ραντάρ υπάγονται εις την αρμοδιότητα των Διοικήσεων αυτών.

ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ (Ο.Η.Ε.)

Όργανισμός 81 εθνών, που αποβλέπει στην:

- ♦ Διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας.
- ♦ Εδραίωση των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών όρων, που είναι απαραίτητοι για να επιτευχθεί ο σκοπός αυτός.

ΒΟΡΕΙΟΑΤΛΑΝΤΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ (ΝΑΤΟ)

Δεκαπενταμελής οργανισμός με σκοπό:

- ♦ Την αμοιβαία άμυνα δια της στρατιωτικής προπαρασκευής.
- ♦ Την έναρμόνιση της εξωτερικής πολιτικής και της εξωτερικής οικονομικής πολιτικής.
- ♦ Την προώθηση των πολιτιστικών σχέσεων.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ ΑΝΘΡΑΚΟΣ ΚΑΙ ΧΑΛΥΒΟΣ

Όργανισμός 6 εθνών, οι οποίες:

- ♦ Εξασφαλίζει κοινή αγορά για τα προϊόντα του άνθρακος και του χάλυβος.
- ♦ Υποδοχθεί και αύξανε τις κοινές βιομηχανικές επενδύσεις.
- ♦ Επεκτείνει την κατάργηση των συνοριακών φραγμών και άλλων περιορισμών του εμπορίου.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Όμας 15 εθνών που:

- ♦ Την ανάπτυξη των σχέσεων των μελών.
- ♦ Την προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής συνεργασίας.
- ♦ Την προαγωγή της ενωμένης Ευρώπης.
- ♦ Βήμα κοινοβουλευτικής σέως των ευρωπαϊκών

χει σκοπό: λιστικών

οιδαίας οι- πρόδου. ας της 'Η- νωμένης Ευρώπης. Βήμα κοινοβουλευτικής σέως των ευρωπαϊκών

ΕΝΩΣΗ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Έπταμελής οργανισμός για:

- ♦ Τον συντονισμό της πολιτικής άμυνας και της στρατιωτικής προπαρασκευής σε συνεργασία με το ΝΑΤΟ.
- ♦ Τον συντονισμό της παραγωγής και του έλέγχου των άμυντικών όπλων.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

17 εθνη, που ανήκουν στον Ο.Ε.

Ο.Σ., έχουν σχηματίσει ένα κέντρο:

- ♦ Για τη μελέτη των προβλημάτων της ευρωπαϊκής παραγωγικότητας.
- ♦ Για την οργάνωση μαθημάτων, δι- αλέξεων, άποστολών για μελέτες, καθώς και για δημοσιεύσεις, που έχουν σκοπό την προώθηση της παραγωγικότητας.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Όργανισμός 17 εθνών, που συντονίζουν τις προσπάθειές των:

- ♦ Για τη μεγαλύτερη άπελευθέρωση του εμπορίου και των πληρωμών.
- ♦ Για την αύξηση της παραγωγικότητας.
- ♦ Για την άμδυνση των προβλημάτων της εργασίας.

ΕΥΡΑΤΟΜ

Όργανισμός 6 εθνών, που ιδρύθηκε για να δημιουργήσει:

- ♦ Κοινή Αγορά των ατομικών πρώτων υλών.
- ♦ Κοινή διεύθυνση για τον έλεγχο των πρώτων υλών και την επίδραση της βιομηχανίας, των επενδύσεων και των έρευνών στον τομέα της ατομικής ενέργειας.

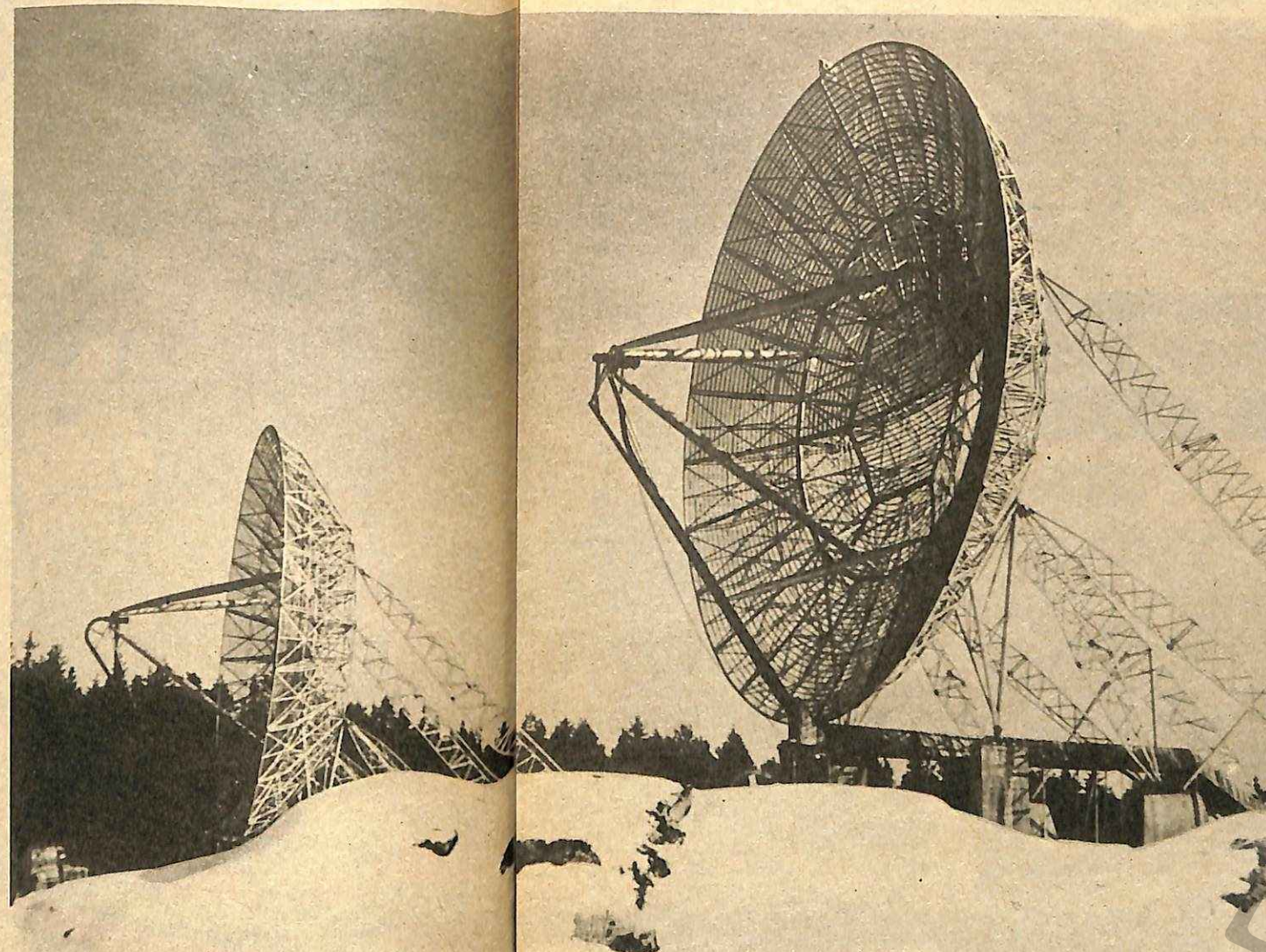
ΚΟΙΝΗ ΑΓΟΡΑ

Όμας 6 εθνών, που αποβλέπει:

- ♦ Στην κατάργηση των φραγμών, που εμποδίζουν το εμπόριο μεταξύ των μελών.
- ♦ Στον συντονισμό της οικονομικής και της κοινωνικής πολιτικής.
- ♦ Στην ανάπτυξη όρισμένων αφρικανικών περιοχών, με τη συνεργασία των μελών της Κοινής Αγοράς.

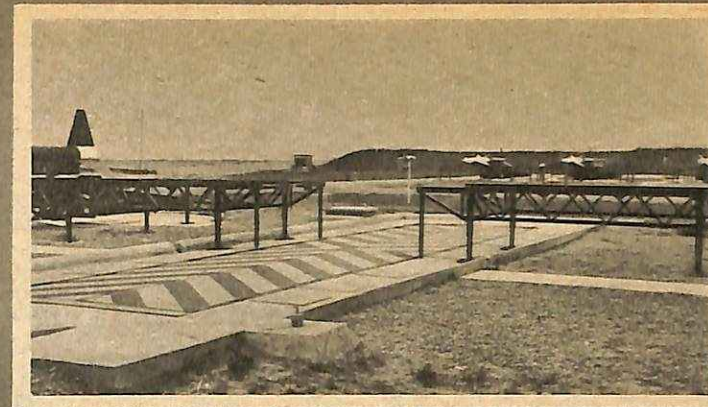
Κάθε στρατηγείο γνωρίζει τι πρέπει να κάμει στην περίπτωση κρίσεως
'Εφ' όσον άγρυπνεϊ τὸ Ν.Α.Τ.Ο. ὁ αἰφνιδιασμός δὲν εἶναι πιά ἐπίφοδος

ΒΑΣΕΙΣ ἀντιαεροπορικῶν πυραύλων ἀκολουθοῦν σὲ μιὰ ἀλυσωτὴ διάταξη τὸ πλέγμα τῶν ραντάρ, πὺ περιβάλλει ὅλη τὴ βορειοαμερικανικὴ ἥπειρο. Παρόμοιες δάσεις κατασκευάζονται τῶρα σ' ὅλες τὶς σύμμαχες εὐρωπαϊκὲς χώρες.

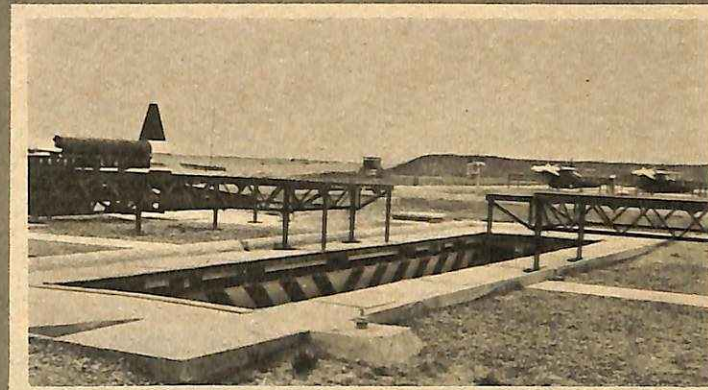

ΓΙΓΑΝΤΙΟΙ μεταλλικοὶ ἱστοὶ ἀράχνης —ὅπως αὐτοὶ πὺ εἶναι ἐγκατεστημένοι στὴ Νορβηγία— ἐξασφαλίζουν τὶς διαβιβάσεις. Ἡ μεταβίβαση καὶ ἡ λήψη τῶν σημάτων γίνεται χωρὶς νὰ ἐμποδίζεται ἀπὸ τυχόν παρεμβολές.

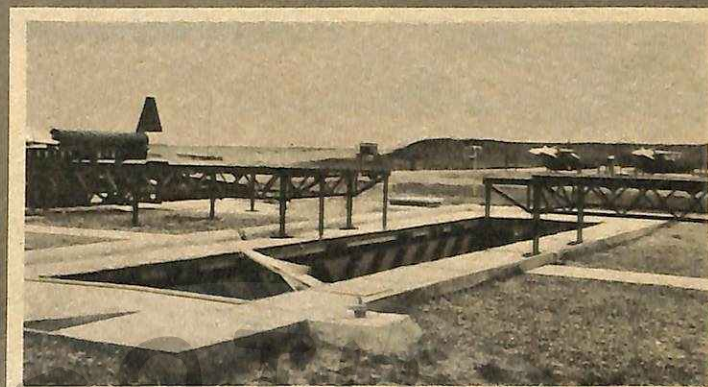
ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ἐπιχειρήσεων τοῦ πλωτοῦ ραντάρ, πὺ βρίσκεται ἐπὶ τοῦ σκάφους «Ἐλευθερία», δυὸ Ἀμερικανοὶ ναῦτες καταγράφουν τὴν πορεία ἀεροπλάνων, πὺ ἐπεσημάνθησαν ἀπὸ τὸ ἀκοίμητο μάτι τοῦ ραντάρ τους. Μιὰ ἐργασία πὺ γίνεται, ἡμέρα καὶ νύκτα, σὲ ἀναρίθμητους παρόμοιους σταθμούς, σ' ὅλα τὰ μήκη καὶ πλάτη τῆς γῆς.

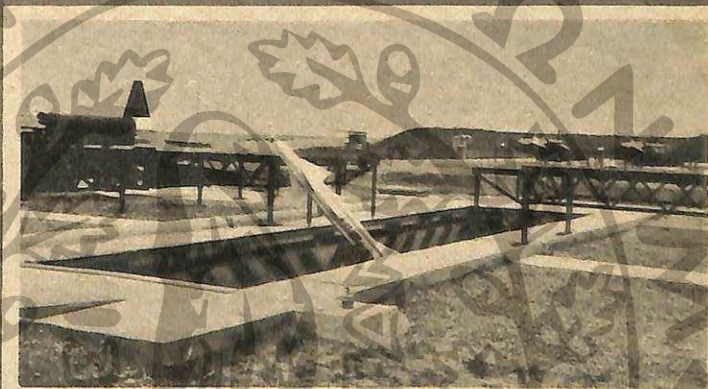
«ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΠΟΥ ΙΠΤΑΤΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΩΣ ΠΡΟΣ ΕΝΑ ΣΤΟΧΟ», ΚΑΤΑ...

...ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ —Ο ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΣ ΠΥΡΑΥΛΟΣ...

...ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΜΕΡΟΣ ΑΝΑΠΟΣΠΑΣΤΟ ΠΟΛΥΣΥΝΘΕΤΟΥ ΑΜΥΝΤΙΚΟΥ...

...ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ, ΠΟΥ ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΣ ΤΟ ΣΤΟΧΟ ΚΑΙ...
...ΕΞΑΠΟΛΥΕΙ ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ ΤΟ ΒΛΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟ ΠΟΛΟ ως τόν Νότιο, σ' όλα τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς, μ' όλα τὰ μέσα, ἀπὸ τὰ κλα-
σικά ὅπλα ὡς τὶς τελευταῖες ἐκπληκτικὲς ἐπιτεύξεις τῆς πυρηνικῆς φυσικῆς, ὁ στρατὸς τῶν χωρῶν τοῦ ΝΑΤΟ ἀ-
σκεῖται γιὰ νὰ μπορῇ, κάθε στιγμή, ν' ἀποτρέψῃ ὁποιαδήποτε προσβολὴ τῆς εἰρήνης. Στὶς παγωμένες ἐκτάσεις
τοῦ Βορρά —ὅπως στὴ Νορβηγία, πού δείχνει ἡ φωτογραφία— ἀλλὰ καὶ στὶς θερμὲς θάλασσες, στὸν ἀέρα καὶ
στὴν ξηρὰ, ἓνα ἐμψυχωμένο ἀνθρώπινο ὕλικό πλουτίζει καθημερινὰ τὴν πείρα του κι αὐξάνει τὴ δύναμή του.

• Ἡ ὑπεράσπις τῆς Εὐρώπης στοιχίζει θεβαίως
πολύ. Ἀλλὰ ἡμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ πολὺ εὐθνή ἔταν
σκεφθῇ κανεὶς τί χάος θὰ ἐδημιουργοῦσε μία νέα
σύγκρουσις.

↑ ΤΟ ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΟ, ἂν καὶ εἶχε ἐ-
φευρεθῇ πρὶν ἀπὸ τὸν Β' Παγκόσμιό
πόλεμο, δὲν εἶχε πλήρως ἀξιοποιηθῇ
στὶς ἐπιχειρήσεις. Ἡ πολὺτιμη συμ-
βολὴ του διεπιστώθη καὶ ἐδοκιμάσθη
στὸν πόλεμο τῆς Κορέας. Ἀπὸ τό-
τε ἀποτελεῖ συνεργάτη τοῦ πεζικοῦ.

↑ ΣΤΑ ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΑ «μέτωπα», πού
καλύπτουν οἱ ἑνοπλεις δυνάμεις τῶν
συμμάχων χωρῶν, ὁργανώνονται τα-
κτικά γυμνάσια συνδυασμένων ἐπι-
χειρήσεων, γιὰ νὰ μελετηθῇ ἡ ἀμυν-
τικὴ ἱκανότης τῶν συνεργαζομένων
χερσαίων, θαλασσίων καὶ ἀναερίων
μονάδων τους. Μία φάση ἀπὸ τὶς
ἀμφίδιες ἐπιχειρήσεις τῶν Συμμα-
χικῶν Δυνάμεων Νοτίου Εὐρώπης.

← ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ τῶν συνδυασμένων
ἀσκήσεων κινεῖται καὶ τὸ ἑλληνικό
πεζικό στὴ Θράκη, γιὰ νὰ καταλάβῃ
τὶς προκαθορισμένες θέσεις. Τὴν ἴ-
δια στιγμή, παρόμοιοι ἐλιγμοί, πού
συγκροτοῦν στὸ σύνολό τους μιὰ τε-
ράστια διάταξη, ἐκτελοῦνται ἀπὸ
τὶς μονάδες τῶν ἄλλων συμμάχων.

Σκοπὸς τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. εἶναι ἡ κατάργηση τοῦ πολέμου

Γι' αὐτὸν ὅμως τὸν ἱερὸ σκοπὸ χρειάζεται ἡ δύναμη

Ἀν στὰ 1949 οἱ δώδεκα χώρες πού
συνέπηξαν τότε τὸ Ν.Α.Τ.Ο., βρίσκον-
ταν στὴν ἀνάγκη ν' ἀντιμετωπίσουν
μιὰ ἐπίθεση, δὲν θὰ ἦταν σὲ θέση νὰ
παρατάσουν πάνω ἀπὸ 20 μεραρχίες
καὶ 1.000 ἀεροπλάνα, τὴ στιγμή πού
ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση καὶ οἱ δορυφόροι
τῆς διέθεταν 250 μεραρχίες καὶ πάνω
ἀπὸ 20.000 ἀεροσκάφη. Μέσα στὰ δέ-
κα χρόνια πού πέρασαν ἀπὸ τότε ἡ εἰ-
κόνα μετεβλήθη ριζικά. Σήμερα ἡ πολ-
λαπλάσια ἰσχὺς τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., ὑπάρ-

χει ἐλπίς νὰ καταδείξῃ στὸν ἐνδεχο-
μένως ἐπιτιθέμενο ὅτι δὲν ἔχει νὰ κερ-
δίσῃ τίποτα μὲ τὸν πόλεμο. Ἀλλὰ
ἡ κύρια ἀξία τῆς Ἀτλαντικῆς Συμ-
μαχίας δὲν στηρίζεται τόσο στὰ με-
ταβαλλόμενα συνεχῶς ἀριθμητικὰ δε-
δομένα, ὅσο στὴν διαμορφωμένη στα-
θερὰ στρατηγικὴ τῆς ἀντίληψης. Καὶ
ἡ ἀντίληψη αὕτη χαρακτηρίστηκε ἐπι-
γραμματικά ἀπὸ τὸν πτέραρχο Γκούν-
τερ «Ἡ σπάθη καὶ ἡ ἀσπίς». Ἡ «σπά-
θη» εἶναι ἡ ἱκανότης τῶν συμμάχων

ν' ἀνταποδώσουν ἀκαριαῖα τὸ πλῆγμα
στὴν περίπτωση ἐξαπολύσεως ἐπιθέ-
σεως. Καὶ τὸ Ν.Α.Τ.Ο. ἔχει σήμερα
τὴ δύναμη νὰ τὸ πραγματοποιήσῃ αὐ-
τό, πράγμα πού ἀναμφίβολα ἐπενερ-
γεῖ σὰν ἀνεσχετικὸς φραγμὸς τῶν ἐ-
πιθετικῶν διαθέσεων. Ὅσο γιὰ τὴν «ἀ-
σπίδα», μὲ τὸν ὅρο αὐτὸ ἐννοεῖται ἡ
ἱκανότης τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων ν'
ἀνσυχαιτίσουν τὴν ἐπίθεση καὶ νὰ
προστατεύσουν τὶς βάσεις ἀπ' ὅπου
θὰ ἐξαπολυθοῦν τὰ ἀντίποινα.

Χώρα	Πληθυσμὸς (χιλ.)	Ἐκταση (τ. χλμ.)
ΒΕΛΓΙΟ	8.924	31
ΚΑΝΑΔΑΣ	16.081	9.961
ΔΑΝΙΑ	4.466	43
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	50.786	245
ΓΑΛΛΙΑ	43.648	551
ΕΛΛΑΣ	8.031	133
ΙΣΛΑΝΔΙΑ	161	103
ΙΤΑΛΙΑ	48.279	301
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ	312	2½
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	10.888	32
ΝΟΡΒΗΓΙΑ	3.462	324
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	8.837	92
ΤΟΥΡΚΙΑ	24.797	777
ΗΝΩΜ. ΒΑΣΙΛΕΙΟ	51.208	244
Η.Π.Α.	168.174	7.828
Σύνολον	448.054	20.667½

Ἡ μεγάλη πείρα τῶν ἀμφιβίων ἐπιχειρή-
σεων τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ τῆς ἀποβάσεως στὴ
Νορμανδία γίνεται, τώρα μὲ τὰ γυμνάσια,
κοινὸ κτῆμα τῶν συμμάχων Δυνάμεων. Μὲ
τὴ δοῦλεια τῶν ἀμφιβίων τεθωρακισμένων,
τὰ φίλια τμήματα ἐπιτυγχάνουν νὰ δι-
εισδύσουν στὴν περιοχὴ τοῦ «ἐχθροῦ».

Συνεργασία όχι μόνο για την άμυνα αλλά και για την ακτινοβολία του δυτικού πολιτισμού

Η κοινή άμυνα ήταν ο πρώτος και κύριος σκοπός της 'Ατλαντικής Συμμαχίας. Όμως, καθώς περνούσε ο καιρός, απέδειξε ότι ο σκοπός αυτός, όσο και αν ήταν μεγάλος και βασικός, δεν ήταν αρκετός για να δημιουργήσει το πνεύμα της ενότητας και της βαθύτερης αλληλεγγύης που έπρεπε να εμπνέει τον ελεύθερο κόσμο και δλοι άντελήφθησαν ότι η συνεργασία δεν θα έπρεπε να περιοριστεί στον στρατιωτικό μόνο τομέα, αλλά να επεκταθεί στις πολιτικές, τις οικονομικές και τις πολιτιστικές σχέσεις.

Για να προχωρήσει προς την κατεύθυνση αυτή, που θα έδινε ζωντανία, συνοχή και δύναμη στα έθνη του ΝΑΤΟ, το Συμβούλιο του Βορείου 'Ατλαντικού, που είναι το ανώτατο όργανο της Συμμαχίας, έσχημάτισε τον Μάιο του 1956 μία τριμελή επιτροπή, από τους υπουργούς των 'Ε-

ξωτερικών του Καναδά, της 'Ιταλίας και της Νορβηγίας, στην οποία ανέθεσε να μελετήσει τις νέες αυτές μορφές συνεργασίας των Συμμάχων. 'Η επιτροπή αυτή, αφού συνεννοήθηκε με όλες τις συμμαχικές κυβερνήσεις, υπέβαλε τις προτάσεις της, που ένεκρίθησαν από το 'Ατλαντικό Συμβούλιο τον Δεκέμβριο του 1956.

'Η επιτροπή συνέστησε και το Συμβούλιο ένεκρίνε τη σύσταση μίας 'Επιτροπής Πολιτικών Συμβούλων, καθώς και ενός μηχανισμού που θα διευκόλυνε τον συμβιβασμό των αντιθέσεων που θα μπορούσαν να εμφανισθούν ανάμεσα στα σύμ-μαχα έθνη. 'Επίσης συνέστησε την αύξηση της οικονομικής, επιστημονικής και πολιτιστικής συνεργασίας και επρότεινε διάφορα πρακτικά μέσα. 'Ιδιαίτερα έτονίσθη η σημασία που θα είχε η κοινή εκπαίδευση και συνεργασία των έπιστημόνων και των τεχνικών.

Μεγάλη σημασία έδόθη στην πολιτιστική συνεργασία. Είναι φανερό ότι η μελέτη των ιστορικών, των πολιτικών, των κοινωνικών, των καλλιτεχνικών, καθώς και όλων των πνευματικών προβλημάτων θα αποδείξει την κοινή πολιτιστική κληρονομία των χωρών της 'Ατλαντικής Συμμαχίας. Για τις μελέτες αυτές οργανώθηκαν ανταλλαγές και συνεργασίες έπιστημόνων. 'Ετσι, το 1956, ένισχύθηκε το Σεμινάριο του Πανεπιστημίου της 'Οξφόρδης για διάφορες σχετικές μελέτες, στις οποίες συνεργάστηκαν 50 αντιπρόσωποι από τις χώρες του ΝΑΤΟ. 'Επί πλέον, κατά το 1957, το Σεμινάριο του Πανεπιστημίου του Πρίνστον ανέλαβε ένα κύκλο μελετών με θέμα «Το μέλλον του ΝΑΤΟ».

Για τη διαφώτιση, έξ άλλου, των λαών έχρησιμοποίησαν όλα τα σύγχρονα μέσα: 'Ο τύ-

πος, ο κινηματογράφος, το ραδιόφωνο, η τηλεόραση και κάθε είδους δημοσιεύσεις. Κινητές εκθέσεις του ΝΑΤΟ οργανώθηκαν στη Γαλλία, στην 'Ιταλία, στην 'Ελλάδα, στην Τουρκία, στη Δανία, στη Γερμανία, στο Βέλγιο και στη Μ. Βρετανία. Ταυτόχρονα, τα συνέδρια των νέων των χωρών του ΝΑΤΟ ένισχυσαν ακόμη περισσότερο το πνεύμα της κατανόησης και της φιλίας ανάμεσα στα μέλη της Συμμαχίας.

Για την πύκνωση των σχέσεων των χωρών της Συμμαχίας ιδρύθηκαν στις χώρες του ΝΑΤΟ έταιρίες, που έχουν σαν κύριο σκοπό τη διάδοση των αρχών και των πλατύτερων σκοπών της 'Ατλαντικής Συμμαχίας.

Στην 'Ελλάδα το έργο αυτό έχει αναληφθεί από το Συμβούλιο Λαϊκής Διαφωτίσεως, δδός 'Αλεξάνδρου Σούτσου 4.

"Εργα για την ειρήνη

"Εργα για την πρόοδο

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ αποκτήα βαθεiές ρίζες —ρίζες και στις παιδικές ψυχές. Χίλια παιδιά, από 15 χώρες, με δώδεκα ξεχωριστές μητρικές γλώσσες, φοιτούν στο μεγαλύτερο «κοσμοπολιτικό» σχολείο, που ιδρύθηκε ποτέ. Στο σχολείο του ΝΑΤΟ, το οποίο ιδρύθηκε για τα παιδιά των αξιωματικών που υπηρετούν στο Γενικό 'Αρχηγείο και που η έπιτυχία του απέδειξε ότι είναι ένα λαμπρό παράδειγμα για μικρούς και μεγάλους —ένα θαύμα υπερεθνικής αγάπης.

ΕΝΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟ πλέγμα ύπογειων πετρελαιογωγων, έκτάσεως χιλιάδων μιλίων, συνδέει τις αεροπορικές δάσεις στις διάφορες δυτικοευρωπαϊκές χώρες. Πλέγμα πολύτιμο όχι για την «ώρα Χ» —αποκρούσεως μιάς επιθέσεως— που όλοι εύχονται να μη φθάση ποτέ, αλλά και χρησιμώτατο στην καθημερινή ειρηνική ζωή. Οι κατασκευές έργων μεγάλης ειρηνικής χρησιμότητας είναι σημαντικώτατος τομέας δραστηριότητας του ΝΑΤΟ.

Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ δεν είναι μόνον έμμεσα ένας ισχυρότατος παράγων οικονομικής αναπτύξεως κάθε χώρας. Τα έργα του Ν.Α.Τ.Ο. έχουν, παράλληλα με την μεγάλη στρατιωτική σημασία τους, έναν άμεσο αντίκτυπο στην πρόοδο της οικονομίας. Τα αεροδρόμια και οι εγκαταστάσεις που κατασκευάζονται έξυπηρετούν τις ειρηνικές ανάγκες κάθε τόπου, βοηθούν στην ταχύτερη διακίνηση των αγαθών —έξασφαλίζοντας την ειρήνη, ένισχύουν την ευημερία...

ΣΤΗΝ τάξη τους, τα παιδιά των αξιωματικών μελετούν και παίζουν μαζί. 'Η διεθνής κατανόηση γίνεται έτσι βίωμα στην εύπλαστη παιδική ψυχή τους. Οι αύριανοί πολίτες θα συνηθίσουν να ζούν ειρηνικά, πια δ' ένας κοντά στον άλλο.

ΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΘΝΗ ΕΧΑΙΡΕΤΙΣΑΝ, ΕΥΘΥΣ ΕΞ ΑΡΧΗΣ, Μ' ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟ ΤΟΥ Ν.Α.Τ.Ο.

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

«'Η πραγματικότητα (της Συνθήκης) είναι η ένωσης πίστεως, πνεύματος, συμφέροντος της κοινότητας των εδω αντιπροσωπευμένων εθνών. Είναι ο καρπός κοινής σκέψης πολλών αιώνων και του αίματος πολλών απλών και γενναίων ανδρών... 'Από την πράξιν αυτήν θα προκύψη μία όλονεν μεγαλυτέρα ωφέλεια δι' όλους τούς λαούς...».

Dean Acheson

ΚΑΝΑΔΑΣ

«'Η Συνθήκη αυτή, αν και ἐγεννήθη από τον φόβον και την διάψευσιν των ἐλπίδων, ἡμπορεῖ ἐν τούτοις νὰ ὡδηγήσῃ, ἐάν ἐπιζήσῃ, εἰς θετικά κοινωνικά, οικονομικά καὶ πολιτικά ἐπιτεύγματα. 'Η Κοινότης τοῦ Βορείου 'Ατλαντικοῦ εἶναι τμήμα τῆς παγκοσμίου κοινότητος καί, καθὼς γινόμεθα ἰσχυρότεροι διὰ τὴν προάσπισιν τῆς εἰρήνης, ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι καθίστανται ἰσχυρότεροι μαζί με ἡμᾶς».

Lester Pearson

ΙΤΑΛΙΑ

«'Η ὑπογραφή ἐνὸς Συμφώνου δὲν ἀρκεῖ. 'Η ζωὴ πρέπει νὰ κυκλοφορῇ μέσα εἰς αὐτό, ὡς συνέπεια τῆς μονίμου ἐλευθέρως συνεργασίας ὅλων τῶν μελῶν τῆς, καὶ σήμερον καὶ εἰς τὸ μέλλον, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς εἰρήνης. 'Οχι μόνον θὰ ἐγκατελείψαμεν τὸ πνεῦμα τοῦ Συμφώνου, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐμειώναμεν τὴν δυνάμιν του, ἐὰν τὸ ἐθεωρούσαμεν ὡς ἀπλὴν προστατευτικὴν ὁμβρέλλαν».

Count Carlo Sforza

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

«Μᾶς εὐχαριστεῖ ἡ σκέψις ὅτι ἐπὶ τέλους ἐπιβάλλεται ἡ ἀλήθεια, ὅτι ὁ Βόρειος 'Ατλαντικὸς εἶναι μία μεγάλη δὸς πὺ ἐνώνει καὶ ὄχι φράγμα πὺ χωρίζει. Μᾶς εὐχαριστεῖ ἡ σκέψις ὅτι οἱ Βόρειοι 'Αμερικανοὶ καὶ οἱ Δυτικοὶ Εὐρωπαῖοι ἐπανευρίσκουν ἀλλήλους μέσα εἰς ἓνα κοινὸν οἰκοδόμημα ἀφιερωμένον εἰς τὴν εἰρήνην».

Dirk Stikker

ΓΑΛΛΙΑ

«Τὰ ἔθνη πείθονται ὁλόνεν περισσότερο ὅτι ἡ μοῖρα των εἶναι συνυφασμένη, ὅτι ἡ σωτηρία καὶ ἡ εὐημερία των δὲν εἶναι δυνατόν νὰ βασίζονται πλέον εἰς ἓνα ἐγωιστικὸν καὶ ἐπιθετικὸν ἐθνικισμόν, ἀλλὰ πρέπει νὰ στηρίζεται εἰς τὴν προοδευτικὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης».

Robert Schuman

ΜΕΓ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ

«Σήμερον θὰ φέρωμεν ἰσχυρὸν αἶσθημα ἀνακουφίσεως εἰς ἑκατομύρια ἀνθρώπων. 'Επὶ τέλους, ἡ δημοκρατία δὲν εἶναι πλέον μία σειρά ἀπὸ ἀπομονωμένων μονάδων. 'Εγίνε μία συμπαγὴς ὁργάνωσις, ἀποφασισμένη νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν μεγάλον σκοπὸν τῆς».

Ernest Bevin

• Τὸ Ν.Α.Τ.Ο. εἶναι ἰσχυρόν διότι ἐσχηματίσθη μετὰ τὴν ἐλευθέραν θέλησιν τῶν μελῶν του.

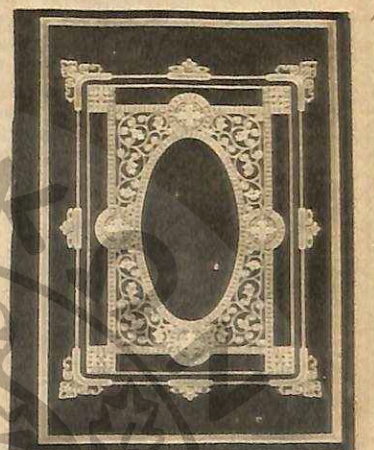
ΤΑ ΒΛΕΜΜΑΤΑ ὅλου τοῦ κόσμου παρακολουθοῦν τὶς συγκλήσεις τοῦ 'Ατλαντικοῦ Συμβουλίου, πὺ διατρανώνουν κάθε φορὰ τὴν ἀρραγὴ ἐνότητα.

Μὲ τὸ 1ον ἄρθρον τῆς Συνθήκης, αἱ χώραι τοῦ ΝΑΤΟ ὑποχρεοῦνται νὰ διακανονίζουσι μετὰ εἰρηνικὰ μέσα κάθε διεθνή διαφοράν καὶ νὰ ἀποφεύγουν τὴν χρῆσιν βίας ἢ τὴν ἀπειλὴν βίας.

Μὲ τὸ 2ον ἄρθρον ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναπτύσσουσιν τὰς εἰρηνικὰς καὶ φιλικὰς σχέσεις των, νὰ ἐνισχύουσιν τοὺς ἐλευθέρους θεσμούς καὶ νὰ ἀναπτύσσουσιν τοὺς δρους πὺ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς σταθερότητος καὶ τῆς εὐημερίας. 'Επίσης, νὰ φροντίσουσιν διὰ νὰ ἐξαλειφθοῦν αἱ ἀντιθέσεις εἰς τὴν οικονομικὴν πολιτικὴν καὶ νὰ ἐνισχυθῇ ἡ οικονομικὴ συν-

Τὸ ἄρθρον 5 ἀναφέρει ὅτι κάθε ἐνοπλος ἐπίθεσις ἐναντίον ἐνὸς ἢ περισσοτέρων μελῶν-κρατῶν θὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπίθεσις ἐναντίον ὅλων. ἐργασία.

ΣΤΟ ΧΡΥΣΟΠΟΙΚΙΛΤΟ δερμάτινο ντοσιὲ φυλάσσεται ἓνα ἱστορικὸ ἔγγραφο: 'Η Συνθήκη τῆς Βορειοατλαντικῆς Συμμαχίας, πὺ ὑπεγράφη ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν δώδεκα ἰδρυτικῶν μελῶν στὶς 4 'Απριλίου 1949, στὴν Οὐάσιγκτον. Τρία χρόνια ἀργότερα, στὶς 18 Φεβρουαρίου 1952, ὑπεγράφη στὸ Λονδίνο ἡ συμφωνία (κάτω) πὺ κατέστησε τὴν 'Ελλάδα καὶ τὴν Τουρκία μέλη τῆς Συμμαχίας. Τέλος, τὸν Μάϊο τοῦ 1955, ἡ 'Ομοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας ἀνεκηρύχθη ἐπίσημως ὡς δέκατο πέμπτο μέλος τῆς.

Τὸ ἀνώτατο ὄργανο τοῦ ΝΑΤΟ εἶναι τὸ 'Ατλαντικὸ Συμβούλιον. Μέλῃ του οἱ μόνιμοι ἀντιπρόσωποι κάθε χώρας ἢ οἱ ὑπουργοὶ τῶν 'Εξωτερικῶν. Σ' ἑκτακτες ὁμως περιπτώσεις κ' οἱ ἴδιοι οἱ ἀρχηγοὶ κάθε χώρας μετέχουν στὶς συνεδριάσεις καὶ συνθέτουν —ὅπως τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1957 στὸ Παρίσι— ἓνα μοναδικὸ θέαμα: Γύρω-γύρω ἀπὸ τὴν τράπεζαν, μετὰ τὴν πυξίδα τῆς εἰρήνης τοῦ ΝΑΤΟ στὸ κέντρο, πρόεδροι κυβερνήσεων συζητοῦν, σὰν μιὰ οἰκογένεια, γιὰ τὸ κυριώτερον θέμα τοῦ μεγάλου, κοινου οἰκοδομήματος: τὴ διασφάλισιν τῆς εἰρήνης. Πόσες φορὲς στὴν ἱστορία ἔχουν ἐμφανισθῇ τόσο ἐκτεταμένες καὶ τόσο ἀδελφικὲς συζητήσεις ἀρχηγῶν κρατῶν;

ΓΙΑΤΙ Η ΕΛΛΑΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΝΗ ΣΤΟ ΝΑΤΟ

Άρθρο του κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Δέκα έτη συνεπληρώθησαν ήδη άφ' ότου ύπεγράφετο εϊς την Ούάσιγκτον υπό των 'Ην. Πολιτειών, της Μ. Βρετανίας, της Γαλλίας, της 'Ιταλίας, του Καναδά, του Βελγίου, της 'Ολλανδίας, της Νορβηγίας, της Πορτογαλίας, της Δανίας, της 'Ισλανδίας και του Λουξεμβούργου το Σύμφωνον του Βορείου Ατλαντικού, που άποτελεί την βάση της συμμαχίας του ελευθέρου κόσμου, της γνωστής ως Ν.Α.Τ.Ο. (από τα άρχικά της αγγλικής όνομασίας: Οργανώσις του Συμφώνου του Βορείου Ατλαντικού). Σήμερον ή συμμαχία αυτή περιλαμβάνει 15 κράτη διά της είσδοχής της 'Ελλάδος και Τουρκίας (από της 18ης Φεβρουαρίου 1952) και της Δυτικής Γερμανίας (από της 8ης Μαΐου 1955) και συγκεντρώνει ύπερ τα 450 εκατομμύρια ψυχών.

Η ίδρυσις του Ν.Α.Τ.Ο. ύπήρξεν άποτέλεσμα ανάγκης. Κατά τα τέσσαρα έτη που είχαν διαρρέυσει από της λήξεως του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου ο δυτικός κόσμος διεπίστωσεν ότι μόνον συνασπισμένος θα ήδύνατο να διατηρήση την ανεξαρτησίαν του και ν' άποδομήση τον κίνδυνον πολέμου, τον όποιον καθίστα αναπόφευκτον ο έπιθετικός έπекτακισμός της Σοβιετικής 'Ενώσεως, που έξεδηλώθη διά της έξαπολύσεως του άναρτοπολέμου κατά της 'Ελλάδος (1946-1949), του στραγγαλισμού της τεσχολοβακικής δημοκρατίας (Φεβρουάριος 1948), του άποκλεισμού του Βερολίνου (Ιούλιος 1948) κλπ.

Ο Ν.Α.Τ.Ο. άποτελεί συνασπισμόν εθνών, διά πρώτην φοράν εμφανιζόμενόν εϊς την ιστορίαν της ανθρωπότητος, ο όποιος άποβλέπει όχι εις την διεξαγωγήν ενός πολέμου, που άφέθη να καταστή άναπόφευκτος, άλλ' εις την άποτροπήν ακρίβως του πολέμου που θ' απέβαινεν αναπόφευκτος αν δεν έπραγματοποιείτο ο συνασπισμός. Σκοπός του συνασπισμού είναι ή υπεράσπισις της Εύρώπης, άλλα με την έννοιαν της έξασφαλίσεως των άπαραιτήτων προϋποθέσεων, ώστε οιαδήποτε έξ ανατολόν έπιδρομή ν' αναχαιτισθί προτού άρχισή πραγματοποιουμένη —δηλαδή, όχι ή τελική άπελευθέρωσις της Εύρώπης, όπως συνέβη κατά τον δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον, άλλ' ή άποτροπή της ύποδουλώσεως της.

Η 'Ελλάς είναι μέλος του Ν.Α.Τ.Ο. από έπταετίας. 'Εξυμνήρησεν όμως και έξυμπερεί τὰ γενικά έννικά συμφέροντά της ή ένταξις εις την συμμαχίαν αυτήν; Η άπάντησις εις το έρώτημα τούτο είναι άδιότακτος καταφατική, μολοντί κατά το διάστημα τούτο διάφορα περιστατικά έπροκάλεσαν επανειλημμένως άρνητικές συναισθηματικές αντιδράσεις του έλληνικού λαού. Αί περιοδικά όμως αύται κρίσεις, όσον και αν ύπήρξαν όξείαι, δεν έπνέεσαν τελικώς την ικανότητα ψυχραΐμου σταθμίσεως της πραγματικότητος.

Είναι γεγονός —το όποιον έχει θαύματα αντίληφθί ο έλληνικός λαός— ότι ούδεν κράτος —μικρόν ή και μέγα άκόμη— δύναται πλέον να όργανώση μόνον του την άσφάλειάν του και να προστατεύσθι με τας ίδικάς του άποκλειστικώς δυνάμεις την άκεραιότητά του και την ανεξαρτησίαν του. Μία λύσις, προκειμένου περί της 'Ελλάδος, θα ήτο ίσως ή ούδερότης. Η πρακτική όμως δυνατότης έπωφελούς αξιοποιήσεως της ούδετερότητας μίας χώρας έξαρτάται όχι από την ίδικην της καλήν διάθεσιν, άλλ' από την έλλειψιν —επί πόσον διάστημα— κακής διαθέσεως των γειτόνων της, που και αυτή έν μέρει καθορίζεται από την γεωγραφικήν θέσιν της.

Η 'Ελλάς κατέχει νευραλγικήν στρατηγικήν θέσιν, ή όποία, όπως απέδειξεν ή ιστορική πείρα, ή παλαιά και ή πρόσφατος, της καθιστά άδύνατον την ούδετερότητα. Μόνη, ούδέποτε θα ήμπορή να

είναι θεβαία ότι οι δόρειοι γείτονές της δεν θα επαναλάβουν, όταν κρίνουν εύθετον την στιγμήν, το έγχείρημα της διαίας έντάξεώς της εις το σιδηρούν παραπέτασμα. Ένώ ως μέλος της συμμαχίας του ελευθέρου κόσμου είναι έξασφαλισμένη από τον κίνδυνον μίας νέας τοιαύτης άτομικής περιπέτειας. Και αυτό το συναισθάνεται πλήρως ο έλληνικός λαός. Όπως συναισθάνεται ότι με την συμμετοχήν του εις τον Ν.Α.Τ.Ο. δεν λαμβάνει μόνον, άλλα και προσφέρει.

Προσφέρει εις την παράταξιν του ελευθέρου κόσμου τον άνεκτίμητον γεωγραφικόν χώρον της. Αν αύτός περιέλθι εις χείρας του άνατολικού συνασπισμού, τὰ σοβιετικά ύποδρύχια θ' άποκτήσουν νέας βάσεις, το Αιγαίον θα παύσθι να είναι ελευθέρα θάλασσα, αι τουρκικαί δυνάμεις θα είναι άνίκανοι να προστατεύσουν τὰ Στενά και το άμυντικόν δυτικόν μέτωπον θα διασπασθί επικινδύνως από ξηράς. Προσφέρει, έπειτα, το θαυμάσιον έμψυχον υλικόν της, το όποιον απέδειξε περιτράνας την άξίαν του και κατά την διάρκειαν του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου και μετ' αυτόν και το όποιον και τώρα έν ερήνη άναδεικνύεται από τα Ικανώτερα της συμμαχίας. Προσφέρει, τέλος, την ελκρινή και άνδιτοελή πίστιν της προς τὰ ίδανικά του ελευθέρου κόσμου, διά την προσπάσιιν των όποιων ύποβάλλεται και εις οικονομικάς θυσίας αναλογικώς ύψηλότερας.

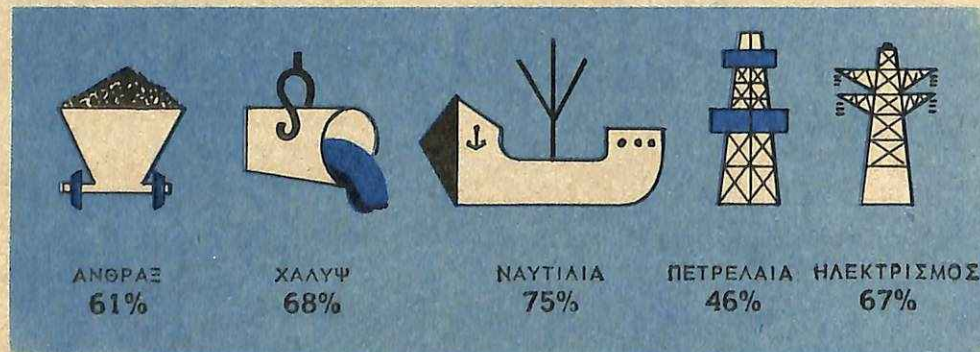
Εϊς άντάλλαγμα έχει την θεαδιότητα ότι δεν διατρέχει πλέον τον κίνδυνον να καταστή μεμονωμένον θύμα έπιθέσεως εκ μέρους εκείνων, που εις το πρόσφατον παρελθόν έπεδουλεύθησαν επανειλημμένως την ανεξαρτησίαν της και την έδαφικήν άκεραιότητά της. Και την θεαδιότητα αυτήν —που είναι πολύτιμος παράγων δημιουργικής έπίδοσεως εις τὰ έργα της ειρήνης— την έχει διότι ο Ν.Α.Τ.Ο. έχει καταστήσει σαφές ότι πάσα έπιθεσις στρεφόμενη έναντίον ενός εκ των κρατών της συμμαχίας θα θεωρηθί ως στρεφόμενη έναντίον όλων και διότι αι 'Ην. Πολιτεΐαι ίδιαιτέρως έχουν διακηρύξει ότι θα σπεύσουν αυτόμάτως εις δοήθειαν παντός κράτους του Ν.Α.Τ.Ο. που θα ύποστή έπίθεσιν. Ένώ, δηλαδή, τίποτε δεν άποκλείει την εκ μέρους του άνατολικού συνασπισμού πρόκλησιν —άμείων ή έμμέσων— τοπικών πολέμων εις διάφορα σημεία του μη κομμουνιστικού κόσμου, ή 'Ελλάς είναι άπηλλαγμένη του φόβου μίας «έπεισοδιακής» ύποδουλώσεώς της, διότι μία τοιαύτη άπόπειρα έναντίον της θα έχη ως συνέπειαν γενικήν άνάφλεξιν, την όποιαν θα διστάση πολύ να προκαλέσθι ο άνατολικός συνασπισμός. Ο Ν.Α.Τ.Ο., παρά τας πικρίας που μάς έπότισεν εις το πρόσφατον παρελθόν, άποτελεί την μόνην άποτελεσματικήν έγγύησιν της έννικής άσφαλείας μας, έπειτα μάλιστα από την πρακτικήν χρεωκοπίαν του Βαλκανικού Συμφώνου, που από άμυντικής άπόψεως ήτο εύθης έξ άρχής άνευ ούσιαστικής σημασίας.

Τα δέκα έτη, που διέρρευσε από της ίδρύσεως του Ν.Α.Τ.Ο., δεν ύπήρξαν άπηλλαγμένα φόβων και κρίσεων. Η Σοβιετική 'Ενωσις συνεχίσε τον ψυχρόν πόλεμον κατά της Δύσεως, ο όποιος ένισχυό μετετράπη εις θερμόν. Από της εποχής όμως της έπίθεσεως έναντίον της Ν. Κορέας και έντεϋθεν ή σοβιετική πολιτική κατέστη προσεκτικώτερα και τούτο κατά μέγα μέρος όφειλεται εις την ύπαρξιν και την προϋούσαν ένίσχυσιν της δυτικής άμυντικής συμμαχίας. Ο Ν.Α.Τ.Ο. έν ύσάτην ανάλυσιν απέδειχεν έν τή πράξει παράγων διασφαλίσεως της ειρήνης. Και αύτό ακριβώς έπέδωκεν τὰ κράτη που τον ίδρυσαν πρό δέκα ετών.

Σταυρούλης

Η άτλαντική συμμαχία διαδέτε ένα τεράστιο ένεργειακό πλοΐτο

Δέν είναι μόνο στρατιωτική ή δύναμη της άτλαντικής συμμαχίας. Δέν είναι μόνο πολιτική και ίδεολογική. Όπως δείχνει ή συνοπτική γραφική παράσταση τὰ κράτη-μέλη του ΝΑΤΟ διαθέτουν τούς περισσότερους οικονομικούς πόρους —τον μεγαλύτερο ένεργειακό πλοΐτο. Είναι τὰ κράτη με την προωδευμένη, στο σύνολό τους, οικονομία που έχουν έξασφαλίσει για τούς λαούς τους, μέσα στο κλίμα της πολιτικής ελευθερίας, ένα ζηλευτό βιοτικό επίπεδο — την έγγύηση της διαρκούς ανάπτυξεως στο μέλλον.

Οι άριθμοί των ποσοστών του πίνακος άνάγονται εις την παγκόσμιο παραγωγή

● Το Ν.Α.Τ.Ο. δεν είναι ύπερκυβέρνησις. Είναι ένα συνεργειον τὰ μέλη του όποίου είναι κυρίαρχα κράτη.

ΟΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΝΑΤΟ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ

Ο πρόεδρος
της κυβερνήσεως
κ. Κ. Καραμανλής

Το Ν.Α.Τ.Ο. ιδρύθη με σκοπόν την έξασφάλισιν εις τας χώρας του ελευθέρου κόσμου της άπαραιτήτου ισχύος διά την προστασίιν των ίδανικών της Δημοκρατίας και του χριστιανικού πολιτισμού. Το γεγονός ότι επί μίαν δεκαετίαν ήδη, παρά τας πολλαπλάς άπειλάς και παρά τας άδυναμίας, αι όποιαί ίσως ήσαν αναπόφευκται εις μίαν τόσο εύρειαν όργάνωσιν, έπετεύχθη ή άποτελεσματική προστασία της ελευθερίας και ανεξαρτησίας του δυτικού κόσμου, χωρίς διατάραξιν της ειρήνης, δεικνύει την χρησιμότητα του συμμαχικού αυτού οργανισμού και την ορθότητα των βασικών άρχων επί των όποιων έθεμελιώθη.

Εϊδικώτερον, ή έν τω πλαισίω του Ν.Α.Τ.Ο. στενή συνεργασία της 'Ελλάδος μετά των λοιπών Δυτικών συμμάχων της άποδεικνύει την προσήλωσιν της χώρας και του λαού της προς τὰ ίδεώδη της ελευθερίας και της Δημοκρατίας, των όποιων την άποτελεσματικήν προσπάσιιν έπέτυχεν ο άμυντικός αύτός συμμαχικός οργανισμός.

Ο άρχηγός
των φιλελευθέρων
κ. Σ. Βενιζέλος

Είμαι ίδιαιτέρως εύτυχής διότι επί των ήμερών της κυβερνήσεώς μου ή 'Ελλάς είχε το προνόμιον της είσόδου της εις την 'Ατλαντικήν Συμμαχίαν.

Η σημερινή έπέτειος επί της συμπληρώσεως της δεκαετίας μου δίδει το δικαίωμα να είπω ότι άν της συμπληξεως του Ν.Α.Τ.Ο., ως άμυντικής συμμαχίας, ή Εύρώπη σήμερον θα εύρίσκετο υπό την άπόλυτον έπιτροπήν του Σιδηρού Παραπέτασματος, επί μεγίστη ζημία των συμφερόντων των ελευθέρων λαών, προμάχων των ελευθεριών και της δημοκρατίας έν τω κόσμω.

Ο άρχηγός
των Προοδευτικών
κ. Σ. Μαρκεζίνης

Οι δημιουργήσαντες το Ν.Α.Τ.Ο. απέδωσαν εις την αντιμετώπισιν των άμυντικών αναγκών του δυτικού κόσμου, ως ήσαν τότε διαμορφωμένα. Έστηρίχθησαν εις αυτό πολλαί έλπίδες. Σήμερον, ότε συνεπληρώθη 10ετία ύπαρξεως —χρόνος επαρκής διά την εποχήν μας των ταχυτάτων εξελίξεων— κατέστη φανερόν ότι κατά έν μόνον μέρος έπετεύχθησαν ώρισμένοι εκ των άρχικών τεθέντων άντικειμενικών σκοπών.

Πάντως, το γεγονός ότι ή παγκόσμια ειρήνη, έν τω συνόλω της, διεφυλάχθη και ότι εις τούτο δεν δύναται να άγνοηθί καί ή συμ-

βολή του Ν.Α.Τ.Ο., είναι σημαντικών έπίτευγμα, το όποιον ούδεις δύναται να παραγνωρίσθι. Άλλα τούτο δεν άρκεί. Όριστική διασφάλισις της ειρήνης δεν έπετεύχθη. Αντιθέτως, και κίνδυνοι ύφίστανται και ή μία κρίσις διαδέχεται την άλλην. Και τίθεται το έρώτημα: Ένώπιον της καταστάσεως ως διεμορφώθη σήμερον ήμπορεί να άνταποκριθί το Ν.Α.Τ.Ο., υπό την σημερινήν του μορφήν;

Φρονώ, όχι. Η εποχή μας δεν είναι στατική. Είναι αντίθετος κατ' έξοχήν δυναμική εποχή. Αυτό σημαίνει και Ικανότητα συνεχούς άναπροσαρμογής και των θεσμών και των μεθόδων. Την γρασειολογικήν πολυτέλειαν του Ν.Α.Τ.Ο. πρέπει να διαδεχθί ή απλότης, και το βραδυκίνητον, ή ταχύτης, και την στατικότητα, ή εύελικτικότητα. Με μίαν λέξιν ή Δύσις χρειάζεται ούσιαστικώς κάτι το νέον, άπηλλαγμένον των έλαττωμάτων του παρελθόντος και προικισμένον με τὰ έξόδια που άξιοί το παρόν. Και περισσότερον από όλα με ελκρινή έσωτερικήν συνοχήν, συνέπειαν εις την πολιτικήν και άφοσίωσιν εις τὰ ίδανικά, έν όνόματι των όποιων διεξηγάγομεν νικηφόρως τον πόλεμον.

Ο άρχηγός
του Λ. Κοιν. Κόμματος
κ. Στ. Στεφανόπουλος

Η 10η έπέτειος της ίδρύσεως του Ν.Α.Τ.Ο. επαναφέρει εις την μνήμην μας τας δραματικές συνθήκας υπό τας όποιας έγεννήθη. Μεγάλοι ήσαν τότε οι φόβοι και άμεσοι οι κίνδυνοι τούς όποιούς άντεμετώπιζον, άνοργάνωτοι και άπομεμονωμένοι, αι δημοκρατικαί χώραι. Και πράγματι, έπέτυχε το Ν.Α.Τ.Ο. να συνενώση και να όργανώση τας δυνάμεις των εις ίσχυρόν άμυντικόν μέτωπον. Έκτοτε οι φόβοι διεσκεδάσθησαν και οι κίνδυνοι άπετράπησαν.

Εάν σήμερον άπεμακρύνθη ή άπειλή του πολέμου και διανοίγεται ο δρόμος προς έπιδοφόρους διαπραγματεύσεις, εις το Ν.Α.Τ.Ο. το όφείλομεν. Δι' αυτό χαιρετίζομεν την ίδρυσιν του με εύγνωμοσύνην.

Εάν, βέβαια, πέραν των στρατιωτικών και άμυντικών του επιδιώξεων, ένδιεφέρετο και διά την ελευθερίαν των λαών και την διεθνή Δικαιοσύνην, Ισχυρότερα θα ήτο ή συνοχή του, μεγαλύτερα ή χρησιμότης του και το κύρος του άδιαφιλονίκητον.

Σήμερον, εάν θέλη να έπιζήσθι, όφείλει να στρέψθι τας προσπάθιας του οικονομικού, δημοσιονομικού και κοινωνικού πεδίου, σύμφωνα με το άρθρον 2. Η εύημερία των λαών πρέπει να συγκεντρώσθι το ενδιαφέρον του. Προς τούτο θα πρέπει να παρασκευάσθι την όργάνωσιν της οικονομίας των επί εύρύτερων βάσεων. Τότε ίσως θα

μπορέσθι να όδηγήσθι προς την γενικώτεραν συνεννόησιν και συνεργασίαν της ανθρωπότητος.

Ο άρχηγός
της Ε.Π.Ε.Κ.
κ. Σ. Παπαπολίτης

Η 'Ελλάς έξ αίτίας του Κυπριακού έχει ίσως πολλούς λόγους να μη είναι ένθυσιασμένη από την συμπεριφοράν του 'Οργανισμού και και των μεγάλων κυρίως εταίρων του. Η σημαία των ίδανικών και των ήθικών άρχων του ελευθέρου κόσμου δεν έκρατήθη όσον θα έπρεπε ύψηλά.

Ο άνταγωνισμός και τὰ συμφερόντα των Μεγάλων καθ' όλην την δεκαετίαν έπνέεζε σχεδόν εις όλας τας περιπτώσεις την πολιτικήν του ΝΑΤΟ.

Εν τούτοις, είναι δύσκολον να άρνηθώμεν ότι ή Βορειοατλαντική Συμμαχία, παρ' όλας τας κρίσεις της και τας άδυναμίας της, έτέλεσε σημαντικόν έργον προς την κατεύθυνσιν της ειρήνης εις τον κόσμον.

Αν ή λύσις των μεγάλων προβλημάτων που διαιρούν τον κόσμο και θέτουν εις κίνδυνον την ειρήνην προϋποθέτη ένότητα του δυτικού κόσμου, ή Βορειοατλαντική Συμμαχία πληροί την προϋπόθεσιν αυτήν εις τον στρατιωτικόν τουλάχιστον τομέα. Δεν ήδυνήθη δεδαίως να υπερτηρήσθι τὰ φράγματα των ίδιαιτέρως συμφερόντων έντός των κόλπων της συμμαχίας και να έπιβάλλι τον σεβασμόν έκ μέρους όλων των εταίρων ώρισμένων άπαραγραπτών άρχων του ελευθέρου κόσμου. Ίσως δεν ήδυνήθη άκόμη να προωθήσθι μίαν εύρύτεραν έννοιαν πολιτικής και οικονομικής ένότητος του ελευθέρου κόσμου, θεμελιωμένην επί μίας δικαιότερας θεωρήσεως των προβλημάτων των πτωχών και ύπαναπτύκτων χωρών. Άλλα πάς τις άντιλαμβάνεται ποία θα ήτο ή μοίρα του κόσμου αυτού χωρίς την Βορειοατλαντικήν Συμμαχίαν.

Η 'Ελλάς, παρά τας πικρίας της, δεν δύναται να άρνηθί την συμβολήν του ΝΑΤΟ εις την διατήρησιν των ελευθεριών της και της ανεξαρτησίας της.

Είναι φανερόν ότι κανένα σχεδόν από τὰ μεγάλα προβλήματα, που συγκλονίζουν τον κόσμο εις όλας τας ήπείρους, δεν εύρήκεν άκόμη την λύσιν του. Είναι έξ ίσου φανερόν ότι, και αν άκόμη δεχθώμεν ότι αι λύσεις των κεινται έξω των άμυντικών πλαισίων του ΝΑΤΟ, ή Βορειοατλαντική Συμμαχία, όπως άπετέλεσε ένα έπιτυχές άμυντικόν έγχείρημα, δύναται ν' άποτελέσθι ένα δημιουργικόν παράγοντα εύτυχούς αντιμετώπισεως των.

Ο άρχηγός
του Δ.Κ.Ε.Λ.
κ. Στ. Άλαμανής

Η πρό 10ετία συνετελεσθείσα συγκρότησις της 'Ατλαντικής Συμμαχίας άπέτέλεσε γεγονός και έπνέεσεν άναμφισβήτητος τας διεθνείς εξελίξεις κατά την μεταπολεμικήν περίοδον. Ο διακηρυχθείς σαφώς άμυντικός χαρακτήρ του Ν.Α.Τ.Ο. καθιστά τον 'Οργανισμόν αυτόν —έν όψει 10ετίας του ψυχρού πολέμου— άνασχετικόν παράγοντα διαταράξεως της διεθνούς ειρήνης. Θα έξαρτηθί από την σύμφων της πολιτικής ήγεσίας του Ν.Α.Τ.Ο. και την ψυχραΐμον αντιμετώπισιν των εκάστοτε άναφανόμενων δυσχερειών, αν θα έκπληρώσθι εις το μέλλον τον άρχήθεν διακηρυχθέντα σκοπόν των.

Από έλληνικής πλευράς ύπήρξαν πλείοσαι αι περιπτώσεις καθ' ός ή 'Ατλαντική Συμμαχία μάς άπεγοήτευσεν. Και μόνον ή άλλαγή νοοτροπίας των ύπευθύνων διαχειριζόμενων την έξωτερικήν πολιτικήν της χώρας μας θα έπιτρέψι να δικαιωθούν αι έλπίδες που έστηρίξαμεν όλοι, όταν πρό έπταετίας άπεφασάσαμεν την συμμετοχήν της 'Ελλάδος εις το Ν.Α.Τ.Ο.

Και οι άπόψεις της άριστερας

Μετά τις περιεκτικές αυτές στη συντομία τους άπαντήσεις ακολουθούν, κατά πολύ έκτενέστερες, οι δηλώσεις, επάνω στο ίδιο θέμα, του κ. 'Ηλία Τσιριμώκου, πρόεδρου της 'Ενωσεως και του κοινοβουλευτικού εκπροσώπου της 'Ενιαίας Δημοκρατικής 'Αριστερας (Ε.Δ.Α.) κ. 'Ηλ. 'Ηλιου.

Ο κ. Τσιριμώκος, αφού ανατρέπει εις τούς λόγους ίδρύσεως του Ν.Α.Τ.Ο., λέγει σχετικώς με την είσοδον της 'Ελλάδος ότι «εδίδασκεν, κατά το μάλλον ή ήττον, την θύραν του Ν.Α.Τ.Ο., άποκτώντας ένα έπισημμένον αίσθημα άσφαλείας την εποχήν εκείνην». Λόγω μεταβολής των συνθηκών, ο κ. Τσιριμώκος ύποστηρίζει ότι ή έν γένει έξωτερική πολιτική της 'Ελλάδος έδει να έχη μεταβληθί.

Ες άλλοι, ο εκπρόσωπος της άκρας άριστερας άμφισβήτη την σημασίαν και την σκοπιμότητα του Ν.Α.Τ.Ο., άποδίδων εις μη άμυντικούς σκοπούς την συγκρότησιν του.

Πάντως, ούτε ο κ. Τσιριμώκος, ούτε ο κ. 'Ηλιου ύποστηρίζουν ότι ή 'Ελλάς πρέπει να διαρρήξθι τούς δεσμούς της με το Ν.Α.Τ.Ο., ο μόν πρώτος διότι πιστεύει ότι αν μεταβληθί ή γενικώτερα έλληνική πολιτική, ετότε εις τον συμμαχικόν σύδεσμον δεν θα μείνουν παρά μόνον θετικά στοιχεία, ο δε εκπρόσωπος της Ε.Δ.Α., έπειδή ή πλειοψηφία του έλληνικού λαού έμένει σταθερά εις το Ν.Α.Τ.Ο.

• Χάρης εις τὰ 23.000.000.000 δολάρια τῶν προγραμμάτων Ἀμοιβαίας Βοηθείας, ὅλοι ἠδυνήθησαν νὰ συμβάλουν διὰ τὴν ἀμυνάν των, χωρὶς νὰ συν-τριβοῦν ἀπὸ τὰ θάρη τῶν δαπανῶν.

Δηλώσεις τοῦ κ. Σπάακ γιὰ τὴ σημασία τοῦ NATO

Αργά, ἀλλ' εὐτυχῶς ὄχι πολὺ ἀργά, οἱ Ἀντικοὶ Σύμμαχοι ἀντελήφθησαν ὅτι μόνον ἡ ἐνωσίς των, αὐτὴ καὶ μόνη, ἠδύνατο νὰ προλάβῃ τὴν ἐπέκτασιν τῆς κομμουνιστικῆς δεσπο-τείας εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην.

Ολοι, περιλαμβανομένων καὶ τῶν θερμότερων ὑποστηρι-κτῶν τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας, ἀναγνωρίζουν ὅτι μία καθαρώς στρατιωτικὴ συμμαχία εἶναι ἀνεπαρκὴς καὶ συνε-πῶς ἀτελέσφορος.

Τὸ πρότερον εἶναι νὰ διδαχθοῦν οἱ λαοὶ νὰ ζοῦν μαζύ.

Χωρὶς καμμίαν καὶ κατ' οὐδένα τρόπον ὑποτίμησιν τῆς ἀναμφισβήτητου ἐπιτυχίας τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας, πρέπει ἐν τούτοις νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι μετὰ τὴν ὁλοκληρώσιν τοῦ πρώτου σταδίου — τοῦ στρατιωτικοῦ σταδίου — ὑπάρχει τώρα ἓνα ζήτημα διευρύνσεως τῆς δραστηριότητος τοῦ NATO πρῶτον εἰς τὸν πολιτικὸν καὶ κατόπιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα.

Τώρα πὺν ἡ ἐποχὴ τῶν ἐθνῶν φαίνεται νὰ δίδῃ τὴν θέσιν της εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν ἡπείρων, ἡ διπλωματία ὀφείλει νὰ προσαρμοσθῇ εἰς νέας μεθόδους, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τώρα υἱοθετηθῇ εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα. Τὸ NATO εἶναι ἕνας ὁργανισμὸς εἰς τὸν ὁποῖον αἱ μέθοδοι αὗται ἡμποροῦν νὰ με-λειτηθοῦν, νὰ δοκιμασθοῦν καὶ νὰ ἐλεγχθοῦν.

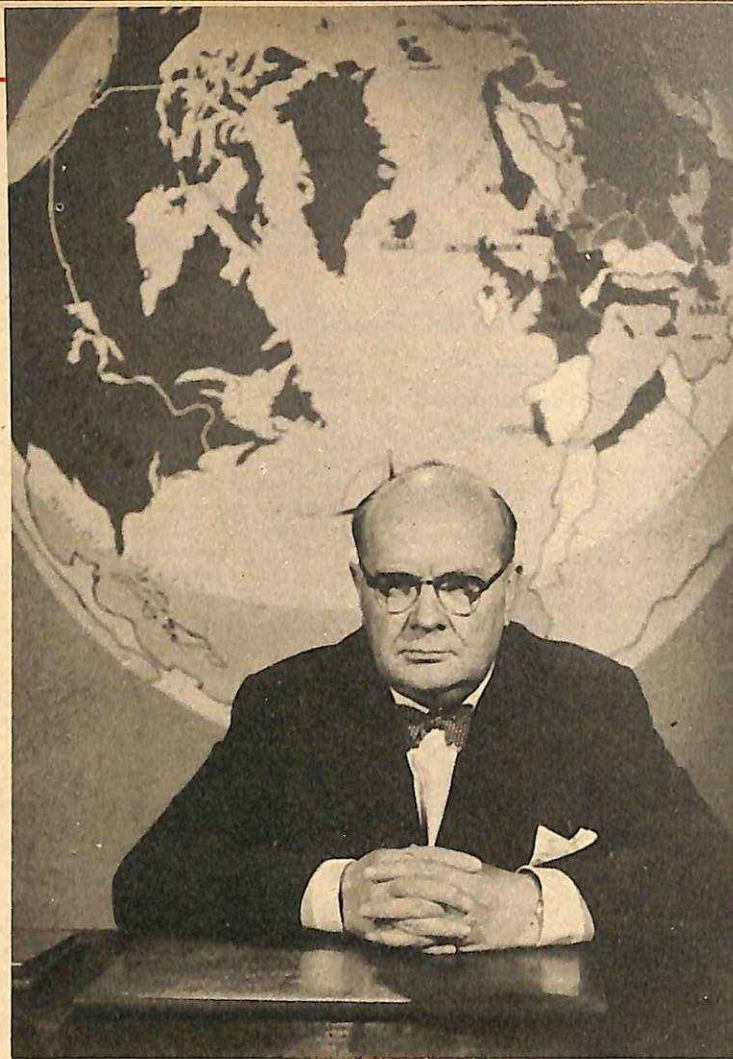
Εὰν πρόκειται ἡ Ἀτλαντικὴ Συμμαχία ὄχι μόνον νὰ ἐπι-ζήσει, ἀλλὰ νὰ ἐδρύνῃ τὸ πεδὶον τῆς δραστηριότητός της καὶ κάποιαν ἡμέραν νὰ ἐκπληρώσῃ ὁλόκληρον τὸν προορισμὸν της, πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸν ὅτι κανένα μέλος της, εἰς κανένα μέρος τοῦ κόσμου, δὲν θὰ ἔθετεν ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς καὶ δὲν θὰ ἐχρησιμοποίει μεθόδους ἐνεργείας ἀντιθέτους πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων ἐταίρων.

Συντονισμὸς τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ὁ κυριώτερος σκοπὸς τῆς ὁποίας θὰ ἦταν ἡ παροχὴ βοηθείας πρὸς τὰ οἰκονομικῶς ἀσθενέστερα ἔθνη τῆς συμμαχίας, καθὼς καὶ οὐ ἄλλα ἔθνη ἐπὶ τῆς συμμαχίας, πὺν εἶναι ἀποφασισμένα νὰ ἀντισταθοῦν εἰς τὴν κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν καὶ τὴν γοη-τείαν της, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς κυριώτερους σκο-ποὺς τοῦ NATO κατὰ τὸ προσεχὲς στάδιον.

Εχομε κερδίσει ἤδη τὸν πρῶτον γύρον. Ὑπάρχει κάθε λό-γος διὰ νὰ πιστεύουμε ὅτι μποροῦμε νὰ κερδίσουμε καὶ τοὺς ἐπομένους.

Τὸ Ἀτλαντικὸν Σύμφωνον εἶναι καθαρώς ἀμυντικόν. Δὲν σιγέφεται ἐναντίον οὐδενός, δὲν ἀπειλεῖ κανένα καὶ συνε-πῶς δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνησυχῇ κανένα. Ὁ πόλεμος εἶναι κατὰ ἀπαίσιον καὶ παράλογος.

Η Ἀτλαντικὴ Συμμαχία ἡμποδίζει τὴν βαθμιαίαν κατάκτη-σιν τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὸν κομμουνισμόν καὶ τὴν ἐκρηξίν ἐνὸς τρίτου Παγκοσμίου πολέμου.

ΣΠΑΑΚ: ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΚΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ

Επιθυμῶ νὰ ἀπευθύνω τοὺς θερμότερους χαιρετι-σμούς μου πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ καὶ νὰ ἐκφράσω πρὸς αὐτοὺς τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὴν πρωτοβουλίαν των ὅπως ἀφιερῶσιν εἰδικὸν τμή-μα τοῦ περιοδικοῦ των εἰς τὸ θέμα τῆς δεκάτης ἐ-πετείου τοῦ NATO.

Μὲ τοὺς πλέον διακεκριμένους χαιρετισμούς μου

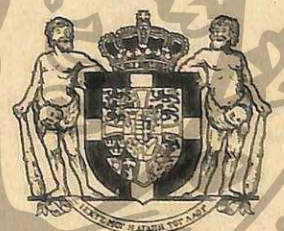
Paul-Henri Spaak.

Οἱ κομμουνισταὶ γνωρίζουν πολὺ καλὰ ὅτι, ἐφ' ὅσον ἡ Ἀ-τλαντικὴ Συμμαχία παραμένει συμπαγὴς, δὲν ἡμποροῦν νὰ κατακτήσιν τὸν ἐλεύθερον κόσμον μετὰ τὴν βίαν τῶν ὀπλων. Συνεπῶς ὀνειρεύονται τώρα νὰ τὸν ἐξασθενήσιν, ἀποδει-κνύοντες ὅτι τὸ οἰκονομικὸν σύστημά τους εἶναι καλύτερον ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τοῦ ἐλευθέρου κόσμου.

Η Ἀτλαντικὴ Συμμαχία εἶναι ἡ ἄμεσος συνέπεια τῆς κα-κῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ἠκολούθησαν τὰ Σοβιὲτ με-τὰ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου.

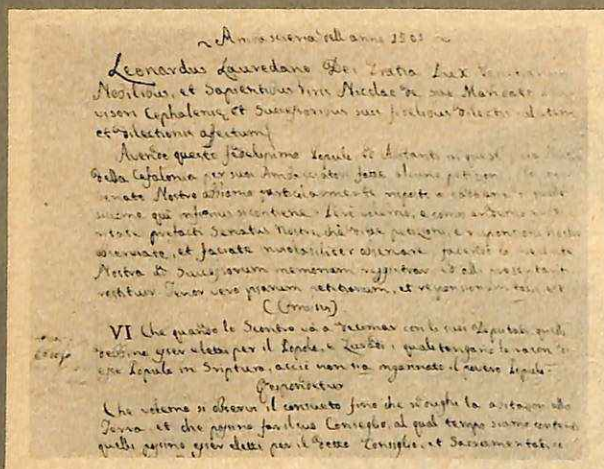
• Αἱ κοινὰ παραδόσεις καὶ τὰ κοινὰ ἰδανικά δὲν ἄρκοῦν. Χρειάζεται καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἰσχύς. Ἡ γεωρ-γικὴ καὶ βιομηχανικὴ παραγωγὴ τῶν χωρῶν τοῦ Ν.Α. Τ.Ο. καὶ τὰ ἀποθέματα πρώτων ὑλῶν πὺν διαθέτουν ἐξασφαλίζουν τὴν μεγάλην οἰκονομικὴν ὑπεροχὴν τοῦ στρατοπέδου αὐτοῦ τῆς εἰρήνης.

ἌΛΕΚΤΩΡ,

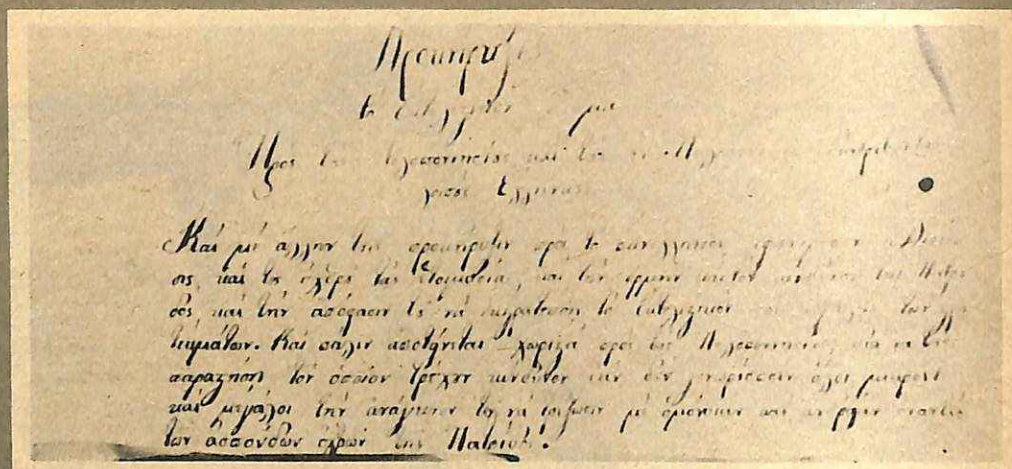

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

ΕΝΑΣ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟΣ ΕΘΝΙΚΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΣΕ ΠΡΟΣΩΠΗ ΣΤΕΓΑΣΗ... 45 ΕΤΩΝ!

ΛΑΤΙΝΙΚΟ κτηματολόγιο Κεφαλληνίας. 'Ο αρχαιότερος κώδις τών Γενικών 'Αρχείων του Κράτους. Είναι συντεταγμένος ιταλικά και περιλαμβάνει διάφορες συμβολαιογραφικές πράξεις του 16ου αιώνου μεταξύ 'Ελλήνων και Βενετών. Στο άνω μέρος μπορεί να διαδοσθή ή πρώτη χρονολογία του κώδικος. Αππο 1505.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ του 'Εκτελεστικού κατά τόν 'Αγώνα: «Και με άλλην της προκήρυξιν προς τόν Πανελλήνιον εφάνερωσεν ή Διοίκησης, και τού έχθρου τας έτοιμασίας, και την όρμην, και τόν κίνδυνον της Πατρίδος, και την απόφασιν του να έκστρατεύση τόν 'Εκτελεστικόν επί κεφαλής τών στρατευμάτων. Και πάλιν αποτεινεται χωριστά προς τούς Πελοποννησίους, διά να τούς παραστήση τόν όποιον τρέχουν κίνδυνον εάν δεν γνωρίσωσιν όλοι μικροί τε και μεγάλοι την ανάγκην του να τρέξωσιν με όμόνοιαν και άνδρεία ν έναντίον τών άσπόνδων έχθρών της Πατρίδος».

ΔΙΠΛΩΜΑ ταυτότητας μέλους της Φιλικής 'Εταιρίας, με τόν έμβλημα της. Γραμμένο με τόν συνθηματικό κώδικα τών Φιλικών. Έξασκολουθεί να διατηρηται ακόμη και σήμερα σε άριστη κατάσταση

ΕΘΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΑΠΟ ΧΑΡΤΙ

Μια διαφωτιστική περιήρηση στή Γενική Αρχεία του Κράτους

ΜΟΛΥΒΔΟΒΟΥΛΛΟΝ του ένομαρτύρου Γρηγορίου του Ε'.

Αν ή ιστορία μιάς χώρας είναι ό απευθείας καθρέπτης του πολιτισμού της, τότε τα αρχεία είναι ό καθρέπτης του... καθρέφτη, αφού εκεί βρίσκονται τα πρώτα και κύρια στοιχεία (έγγραφα, χειρόγραφα κλπ.), που συνθέτουν τό αληθινό πρόσωπο της αντικειμενικής ιστορικής αλήθειας. Πρώτοι ίσως οι Βενετισάνοι άντελήφθησαν στους νεότερους χρόνους τη σημασία της διατήρησης τών αρχείων για τη διαφύλαξη της μνήμης

του παρελθόντος. Γι' αυτό και άνεκτίμητος είναι ό άρχαιότερος πλούτος που κληροδότησε στους σύγχρονους Ιστορικούς ή Γαληνοτάτη Δημοκρατία του 'Αγίου Μάρκου. Καί τ' άλλα ευρωπαϊκά κράτη έλαβαν σχετικά νωρίς την ανάλογη μέριμνα. Στην 'Ελλάδα όμως τα πράγματα είναι κάπως διαφορετικά.

Εφέτος συμπληρώνονται 45 χρόνια από την ήμέρα που δημοσιεύτηκε ό νόμος Ν. 380/1914 για την ίδρυση τών Γενικών 'Αρχείων του Κράτους. 'Ο νόμος αυτός, που φέρει τις υπογραφές του Βασιλέως Κωνσταντίνου ΙΒ' και του 'Ελευθερίου Βενιζέλου, είναι τό αποτέλεσμα μακροχρονίων προσπαθειών του αλησμόνητου λογοτέχνη, συλλέκτη και ιστοριοδίφη Γιάννη Βλαχογιάννη, που δίκαια θεωρείται ό πατέρας τών ελληνικών Ιστορικών αρχείων. Πριν ά-

πό τό 1914, τα Ιστορικά αρχεία ήταν σχεδόν άνύπαρκτα. Καί λέμε άνύπαρκτα γιατί βρίσκονταν πεταμένα σαν άχρηστο ύλικό στα ύπόγεια και στις άποθήκες του 'Ελεγκτικού Συνεδρίου. Βέβαια, υπήρχαν και ώργανωμένα αρχεία, όπως της 'Επτανήσου με τό 'Αρχείο της 'Ιονίου Γερουσίας, της Σαμιακής Πολιτείας με τό άρχαιοφυλακείο της Σάμου και της Κρήτης με τό Μεταφραστικά Γραφεία, όπου έφυλάσσοντο τά αρχεία τών καθήκων, τών συμβολαιογράφων και τά αρχεία τών 'Εκκαφίων. Στην ήπειρωτική όμως 'Ελλάδα δεν υπήρχε ή παραμικρή φροντίδα και όργάνωση για τά έγγραφα και τά χειρόγραφα, που τά έκαigan ή τά πολτοποιούσαν οι διάφορες υπηρεσίες και οι πιό πρακτικοί τά... πουλούσαν με την όκά στους μπακάληδες για περιτύλιγμα.

Ήταν ή περίοδος που ή ιδέα τών αρχείων δεν είχε γεννηθή ακόμη στην 'Ελλάδα και οι γραπτες μαρτυρίες της Ιστορίας δεν είχαν μεγάλη αξία στα μάτια τών απογόνων του 1821. Τά έδωσαν με περιφρόνηση και τά θεωρούσαν άχρηστα παλιόχαρτα.

Και ή γνώμη αυτή δυστυχώς δεν έχει εξαλειφθή ακόμη τελείως. Οι κάλογεροι μονάχα και οι λόγιοι διατηρούσαν την ώραία βυζαντινή παράδοση για τά γραπτά μνημεία και τά χειρόγραφα, που τά φύλαγαν και τά άντέγραφαν με προσοχή και αγάπη. Σ' αυτήν άκριβώς την αγάπη χρωστάμε τη διάσωση πολλών αντικειμένων της αρχαιότητας και της βυζαντινής περιόδου. Παράδειγμα ό σοφός πατριάρχης Φώτιος, με την περίφημη «Μυριόβιβλος» του.

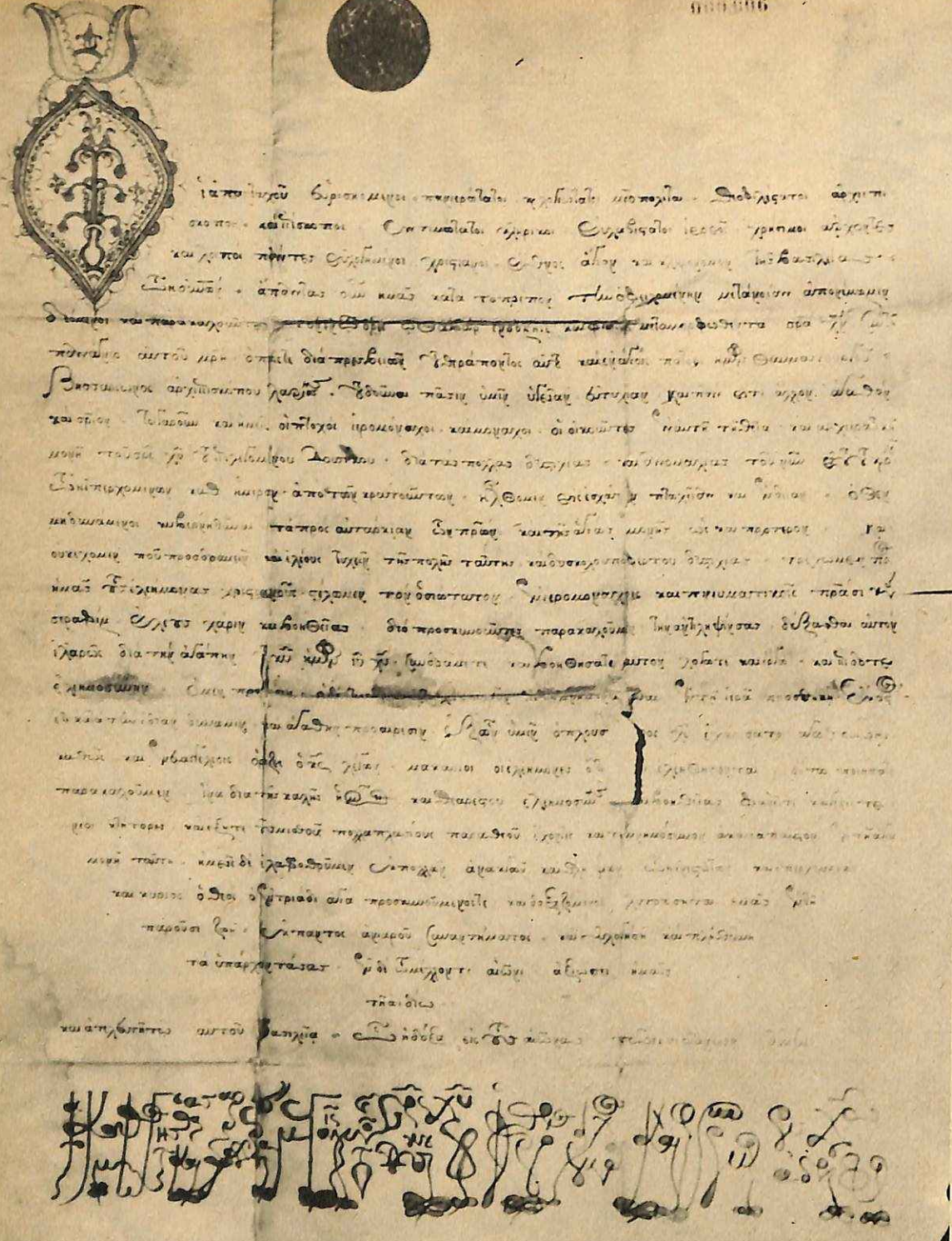
Χαρακτηριστικό της αντιαρχειακής ψυχολογίας τών Νεοελλήνων είναι τό παρακάτω πραγματικό περιστατικό από την συλλεκτική δραστηριότητα του Γιάννη Βλαχογιάννη.

Την εποχή εκείνη ό Βλαχογιάννης τριγυρίζει σ' όλόκληρη την 'Αθήνα και ιδιαίτερα στην όδό 'Αθηνάς, στην Αίόλου, στου Ψυρρή και σ' όλα τά στενσοόκακα της 'Αγοράς, για να ψάχνει στα καταστήματα τροφίμων και ν' αγοράζει με την όκά τό... χαρτί περιτυλίγματος, που επάνω του ήταν γραμμένη ή νεώτερη Ιστορία μας. Μιά μέρα δρέθηκε ξαφνικά σε μία μικρή πλατεία, κοντά στο σημει-

ρινό ταχυδρομείο, όπου είχαν συγκεντρώσει οι γύρω μαγαζάτορες διάφορα κουρέλια, σπασμένα ξύλα και πολλά σκονισμένα χαρτιά, που δεν τ' αγοράζαν ούτε οι ρακοσυλλέκτες. Για να ξεφορτωθούν λοιπόν τό άχρηστο εκείνο ύλικό, μία και δεν διέθετε τότε κάρρα ή φτωχή δημαρχία, σκέφτηκαν να τά κάψουν όμαδικά. 'Ετσι και έγινε. 'Εβαλαν φωτιά και στάθηκαν όλόγυρα με την ικανοποίηση τών καννιβάλων την ώρα που ψήνουν τό θύμα τους. Μόλις ό Βλαχογιάννης άντελήφθη την αλήθεια, ώρμησε σαν τρελλός κι άρχισε να χορηγήδ άπάνω στις φλόγες για να τις σβήση. 'Εβγαλε τό παλτό του, σκέπασε τά μισοκαμένα χαρτιά και προσπαθούσε να σταματήσει τό κακό. 'Ολοι τόν πέρασαν για τρελλό! Μερικοί άρχισαν να τόν κοροϊδεύουν και μόνο όταν τούς φώναξε ότι πληρώνει για ν' αγοράση τά χαρτιά, τότε έτρεξαν και τόν βοήθησαν.

Με την ίδρυση όμως τών Γενικών 'Αρχείων του Κράτους, άρχισε σιγά-σιγά ή διάσωση του ύλικού και ή όργάνωση τών υπηρεσιών επάνω σε συγχρονισμένες βάσεις.

Στά ισόγεια της 'Ακαδημίας 'Αθηνών βρίσκονται «προσωρινά» — από τό 1914 — συγκεντρωμένοι οι άνεκτίμητοι θησαυροι τών 'Αρχείων μας. Για τούς περισσότερους είναι απλώς στοίβες άχρήστων, σκονισμένων χαρτιών. Για τόν μελετητή της ιστορίας μας, όμως, αποτελούν τό κλειδί που θ' άνοίξη τό δρόμο στην Ιστορική αλήθεια.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ επιστολή του 17ου αιώνα, γραμμένη με τη μικρογράμματο βυζαντινή γραφή και τις έγχρωμες διακοσμήσεις. Στο κάτω μέρος διακρίνονται οι ιδιόρρυθμες υπογραφές των Συνοδικών.

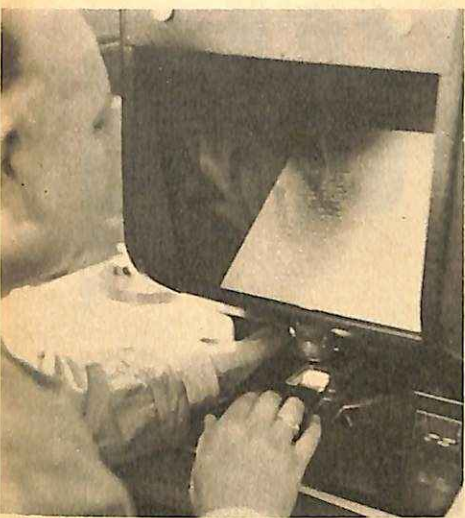
ΣΗΜΕΡΑ τα Έλληνικά Άρχεία είναι πιά μιὰ καλὰ ὀργανωμένη ὑπηρεσία με πεπειραμένο ἐπιστημονικὸ προσωπικὸ, ποὺ διεκπεραιώνει τὸ τόσο δύσκολο καὶ τόσο ἐπίμοχο ἔργο τῆς ταξινόμησης.

ΕΘΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΑΠΟ ΧΑΡΤΙ

Παρά τὸ «ἀντιαρχειακὸν πνεῦμα» ποὺ ἐσικραλεῖ, παρὰ τὰ διαλυθέμενα γλίσχρα μέσα τὰ Ἱστορικά μας Ἀρχία, ἐκατηρῶνουν τὸν εὐρύτατα ἐπιστημονικὸ σκοπὸ τους

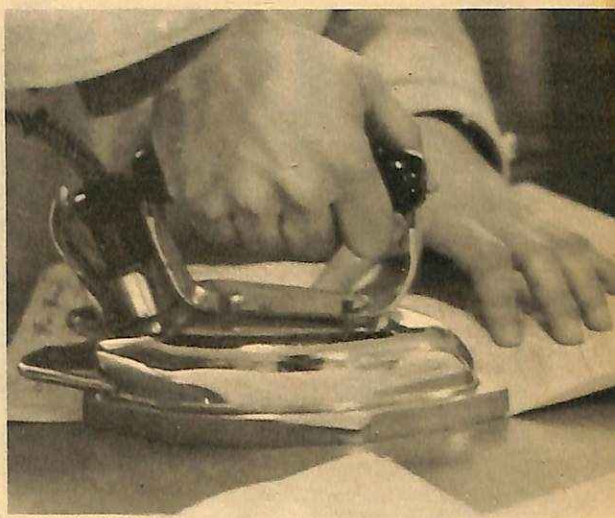
ΕΓΧΡΩΜΟ τουρκικὸ Χοτζάτειο γραμμένο στὴν παλαιὰ ἀραβικὴ γραφή, ποὺ κατήργησε ὁ Κεμάλ Ἀτατούρκ. Στὸ ἄνω μέρος διακρίνεται τὸ πολὺγραμμα καὶ καλλιτεχνικὸ ἐπινώγραμμα, μετὶ τὸ ὁποῖο ἀρχίζουν ὅλα τὰ τουρκικὰ ἔγγραφα

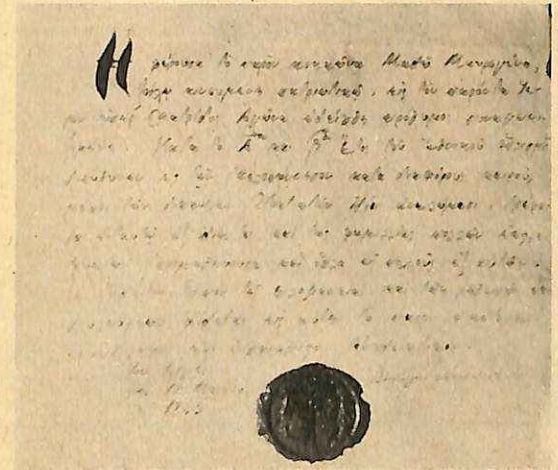
ΜΗΧΑΝΗΜΑ προβολῆς μικροφίλμ, ὅπου καὶ ἀποτυπώνονται ἔγγραφα

ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ἔγγραφου. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο μπορεῖ νὰ τὸ μελετήσῃ καὶ ἓνας ἐρευνητὴς ποὺ εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

ΣΙΔΕΡΩΜΑ ἔγγραφου. Ἡ συντήρησις τῶν πολυτίμων κωδικῶν εἶναι δύσκολη καὶ λεπτὴ τέχνη.

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ τῆς ἀγωνιστρίας Μαντῶς Μαυρογένους, γιὰ τὴ συμμετοχὴ τῆς στοὺς Ἐθνικοὺς Ἀγῶνες, ὑπογεγραμμένο καὶ σφραγισμένο ἀπὸ τὸν Δημήτριο Ὑψηλάντη: «Ἡ φέρουσα τὸ παρὸν κοκκῖνα Μαντῶ Μαυρογένῃ, ζήλῳ κινουμένη πατριωτικῶς, εἰς τὸν παρόντα Ἰερὸν ὑπὲρ πατρίδος Ἀγῶνα ἐδείχθη πρόθυμος συναγωνιζομένη. Κατὰ τὸ Ἀὐτὸ καὶ Βον ἔτος τοῦ Ἐθνικοῦ ὁπλισμοῦ διεύθυνεν εἰς τὴν Πελοπόννησον κατὰ διαφόρους καιροὺς μέχρι τῶν διακοσίων Στρατιωτῶν ἰδίους ἀναλώμασι, τρέφουσα ἐν ταυτῷ ἐξ ἰδίων τῆς καὶ τὰς φαμιλλίας πολλῶν ἐκστρατευόντων, προμηθεύουσα καὶ ὅπλα εἰς πολλοὺς ἐξ αὐτῶν. Εἰς ἔνδειξιν λοιπὸν τῆς φιλογενείας καὶ τῶν ρηθειῶν ἐκδουλεύσεων δίδεται εἰς αὐτὴν τὸ παρὸν ἡμέτερον ἐνυπόγραφον καὶ ἐνσφραγιστὸν ἀποδεικτικόν.

Ἐν Ἀργεῖ. Τὴν 10 Μαρτίου τῷ 1823. Δημήτριος Ὑψηλάντης».

πολλὲς ἑκατοντάδες χιλιάδες. Χρονολογικὰ τὸ ἀρχειακὸ ὕλικό, ποὺ στεγάζεται ἐπὶ «προσωρινὰ» ἀπὸ τὸ 1914 στὰ ἰσόγεια τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἀρχίζει ἀπὸ τὸν 16ο αἰῶνα καὶ φθάνει σχεδὸν ὡς τὴς μέρες μας. Τὸ παλαιότερο κείμενο εἶναι τὸ Λατινικὸ Κτηματολόγιό τῆς Κεφαλληνίας, ἓνα μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἐδημοσίευσε παλαιότερα ὁ κ.

Ζακυθινός. Νεώτερο, ἱστορικὰ, εἶναι τὸ ἀρχεῖο Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, ποὺ περεχωρήθη ἀπὸ τὸν Ἡρακλῆ Πετιμεζά. Γενικά, οἱ ταξινομημένες ἀρχειακὲς ἐνότητες, ποὺ βρίσκονται στὰ Γενικά Ἀρχεῖα, εἶναι: Τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Ἀγῶνος (1821-1827), τὸ Καποδιστριακὸν Ἀρχεῖον, τὰ διδλία τῆς ἐν Λονδίῳ Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀγῶνος, τὸ μεγάλῃς σπουδαιότητος ἀρχεῖον Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου (1805-1860), τὰ μοναστηριακὰ καὶ οἱ συλλογὲς Ζερλέντη, Ἐπιτροπῆς Σύρου-Κρήτης, Αὐστριακοῦ Προξενίου Ἀθηνῶν, Γιατράκου, Κλ. Στεφάνου, Π. Κορωνάου καὶ Ἑμ. Ἀντωνιάδου. Ἐπίσης τὸ ἀρχεῖον Μέρσης Ἀνατολῆς, τοῦ Ἑμ. Τσουδεροῦ, τὰ Ἀρχεῖα Ἀντιστάσεως, τὰ νοταριακὰ (συμβολαιογραφικὰ) ἀρχεῖα Ἀθηνῶν, Κυκλάδων, Χίου, κλπ. Τὸ προσωπικὸ ἀρχεῖον τοῦ Ἰωάννου Μεταξά, τὸ ἀρχεῖον τῆς Ε.Ο.Ν. Παράλληλα ὑπάρχουν καὶ τὰ ἀταξινόμητα ἀρχεῖα τῆς Βασιλείας τοῦ Ὁθωμανοῦ, τῆς βασιλείας τοῦ Γεωργίου Α', τῆς Ἀρμοστίας Σμύρνης, ἓνα τμήμα ἀρχείου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἑορτασμοῦ Ἑκατονταετηρίδος, τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, τὸ ἀρχεῖον τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ πρωθυπουργοῦ (1918-1930), τὸ ἀρχεῖον Ναυτικῶν Χορηγημάτων τοῦ Ἀγῶνος, τὰ ἀρχεῖα (πρωτόκολλα) τῶν ὑπουργείων Οἰκονομικῶν, Παιδείας καὶ Δικαιοσύνης καὶ τὸ ἀρχεῖον τοῦ μακεδονομάχου στρατηγοῦ Γ. Τσόντου ἢ καπετάν Βάρδα.

Ἐπαρχιακὰ ἀρχεῖα

Ἐκτός ὅμως ἀπὸ τὴς συλλογῆς καὶ τὰ ἀρχεῖα, ὑπάρχουν πολλοὶ κώδικες (χειρόγραφα διδλία), πατριαρχικὲς ἐπιστολὲς καὶ 16 σιγίλλια ἢ μολυβδόβουλλα τοῦ 16ου αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν. Σπουδαιότατη καὶ πλούσια εἶναι ἀκόμη ἡ Συλλογὴ Γιάννη Βλαχογιάννη, ποὺ κληροδοτήθηκε μετὰ τὸ θάνατό του (1945) στὸ κράτος.

Ἀνάλογος εἶναι καὶ ὁ πλοῦτος τῶν ἐπαρχιακῶν ἀρχείων, ποὺ ἐξαρτῶνται καὶ ἐποπτεύονται ἐπιστημονικῶς ἀπὸ τὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους. Τὰ τελευταῖα αὐτά, ποὺ ἀποτελοῦν ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, διοικοῦνται ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ τῶν Γενικῶν Ἀρχείων, ποὺ τὴν ἀπαρτίζουν καθηγηταὶ καὶ ἀκαδημαϊκοὶ τῶν ἱστορικῶν ἐπιστημῶν.

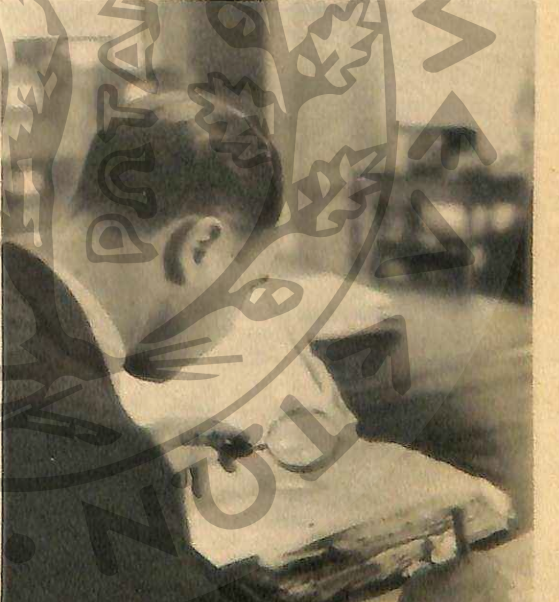
Σήμερα, τὰ Ἑλληνικά Ἀρχεῖα ἀναφέρονται

ἀπὸ τοὺς ξένους πολὺ τιμητικά. Τὸ ἐπίσημο ὄργανο τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου τῶν Ἀρχείων «Ἀρκίδουμ» πολλὰς φορὲς ἔχει γράψῃ γιὰ τὴ χώρα μας μετὶ τρόπο κολακευτικὸ καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰ πρῶτα τοῦ τεύχῃ.

Ἡ συνεργασία τῆς Ἑλλάδος μετὶ τοὺς μεγάλους ἀρχεῖακούς ὀργανισμούς καὶ ὀργανώσεις, καθὼς καὶ ἡ τακτικὴ συμμετοχὴ μας σὲ διεθνή συνέδρια καὶ ἄλλες ἐπιστημονικὲς ἐκδηλώσεις ἱστορικῆς ὕφης ἔχουν ἐδρασίσει στὴ συνείδηση τῶν Εὐρωπαίων καὶ Ἀμερικανῶν εἰδικῶν τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ Ἑλληνικά Ἀρχεῖα εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον σύγχρονισμένα καὶ πραγματοποιοῦν τὸν ἐπιστημονικὸν τὸν προορισμό.

Μ. Χ.

ΜΕ ΕΡΩΤΑ τοῦ παρελθόντος καὶ λατρεία τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας πρέπει νὰ εἶναι ὀπλισμένοι οἱ ἀναδιφῆτες ποὺ ἀπὸ μιὰ ἀσήμαντη φράση, πολλὰς φορὲς καὶ ἀπὸ μιὰ λέξη, θὰ ἀνασυστήσῃ ἓνα κόσμος, ὁ ὁποῖος ἔπαψε νὰ ζῇ ἐδῶ καὶ αἰῶνες.

Κρημνιγή στη νύκτα

Νουβέλλα του Ε. Ουϊδερς
σε τέσσερις συνέχειες

1

Η Λούσυ ξύπνησε ξαφνικά μέσα στο σκοτεινό δωμάτιο. Τά βλέφαρά της ένοιωσαν σαν κάποιος να είχε ρίξει ένα δυνατό φως επάνω τους για μία στιγμή κι' έπειτα να το έσβησε πάλι γρήγορα.

Ήταν ακόμα άναστατωμένη, παρ' όλο που είχε περάσει μία εβδομάδα σχεδόν απ' την κηδεία της μητέρας της. Ήταν όρανή από πατέρα πολλά χρόνια τώρα, αλλά όταν σκεπτόταν τη μητέρα της δεν μπορούσε να διώξει απ' την καρδιά της την άναστατωση που της είχε φέρει ο θάνατός της. Νευρίαζε όταν ή θεία Μίλλισεντ προσπαθούσε να την διδάξει να φάει κι' όταν ή "Αμν, ή παλιά τους υπηρέτρια, έχοταν τίς δρόμους στο δωμάτιό της για να την βοηθήσει να γδυθεί. "Όλη αυτή ή νευρικότης ξεπερνούσε σαν τοίχος γύρω της, τώρα που ξύπνησε ξαφνικά μέσα στο σκοτάδι...

Προσπάθησε ν' ακούσει προσεχτικά. Δέκα μέτρα μακριότερα, πίσω απ' την μεγάλη κινητή τζαμπορτα, άκουγε τον θόρυβο των κυμάτων καθώς χτυπούσαν στην άκρογιαλιά. Κάποιος ήταν στο δωμάτιο μαζί της. Το ήξερε με τόση βεβαιότητα, οα να είχε δη αυτό το πρόσωπο. Προσπάθησε ν' ακούσει μία άναπνοή διαφορετική απ' τη δική της, αλλά ήταν πάρα πολύ ταραγμένη για να συγκεντρωθεί. Δεν άκουγε κανέναν άδουνηστο θόρυβο.

Άκνητη, χωρίς να κουνά ούτε ένα μύ του σώματός της, έστρεψε τα μάτια της προς τ' άριστερά, αλλά δεν μπορούσε να διακρίνει τίποτα καθαρά χωρίς τα γυαλιά της. Τά είχε επάνω στο τραπέζι, κοντά στο ρολόι της, αλλά δεν τολμούσε ν' απλώσει το χέρι της για να τά πάρει. "Ήξερε πως θα έκανε κάποιον θόρυβο.

Η άναπνοή της είχε γίνει πολύ γρήγορη κι' ή καρδιά της χτυπούσε τρελλά μέσα στο στήθος της, σαν ένα τρομαγμένο πουλί μέσα στο κλουβί του. "Ήξερε πως το μόνο πράγμα που μπορούσε να διακρίνει μέσα στο δωμάτιο ήταν το γκριζό δοξαγόνο του τζαμιένιου τοίχου. Το σκοτάδι ήταν άδιαπέραστο. Θάθελε να πάρει τα γυαλιά της και να τρέξει μακριά χωρίς ν' άναψει το φως. "Αλλά θάπρεπε να τρέξει μέσα στο σκοτάδι για να φτάσει ως την πόρτα. Αυτό θα ήταν το χειρότερο απ' όλα — να προσπαθή να βρει το δρόμο της μέσα στο σκοτάδι, με τη σκέψη πως κάθε δευτερόλεπτο θα μπορούσε να πέσει πάνω στον άνθρωπο που δρι-σκόταν εκεί...

Και πάλι, όμως, δεν μπορούσε να τρέξει προς το μέρος της παραλίας. Ή σιλουέττα της θα ξεχώριζε μπροστά στον γκριζό γυάλινο τοίχο και θάπρεπε να γυρίσει τον εβδίο διακόπτη και να περιμένη να λειτουργήσει ο μηχανισμός που έκανε τα τζάμια να περνούν το ένα πάνω στο άλλο, άφηνοντας ένα μεγάλο άνοιγμα. "Ωσπου να γίνουν όλα αυτά θα την έπαιναν και...

"Ήθελε να είναι γενναία, αλλά δεν ήξερε πως να τά καταφέρει. Κανείς δεν περιμένει να είσαι γενναία όταν είσαι μονάχα δώδεκα χρονών. Κοίταξε πάλι προς το μέρος της παραλίας με άγωνία. Κάποιος ήταν στο δωμάτιο, στεκόταν πολύ κοντά της και περίμενε να την δει να κουνήσει, ενώ σιγά σιγά την πλησίαζε όλο και περισσότερο...

Έβλεπε κρατήσει την άναπνοή της πολλή ώρα κι' ήταν έτοιμη να την άφήσει, όταν άκουσε έναν κρότο μέσα στο δωμάτιο. Ήταν πολύ άπαλός, αλλά πολύ ευδιάκριτος μέσα στην ήσυχία. Δεν μπορούσε να πει τί ακριβώς ήταν κι' έμενε παρόλητη απ' τον φόβο της, περιμένοντας να τον ξανακούσει. "Αλλά δεν ξανακούστηκε...

"Έπρεπε να βγει απ' το δωμάτιο. "Έπρεπε με κάποιον τρόπο να βγει στο διάδρομο. "Άρχισε να κουνιέται πολύ σιγά. "Εβγαλε το ένα της χέρι κάτω απ' το σεντόνι και το άπλωσε προς το μέρος του τραπέζιου. Δεν τολμούσε να φέρει τα γυαλιά της. Τά δάχτυλά της άγγιξαν την άκρη του τραπέζιου και προχώρησαν στην επιφάνειά του. "Ο καρπός της ακούμπησε την άκρη του ρολογιού της κι' έπειτα βγήκε τα γυαλιά. Τά πήρε κρατώντας τα σφιχτά, έπειτα τά άνοιξε με προσοχή και τά φόρεσε.

Το σκοτάδι ξαφνικά έγινε πιο καθαρό. Ξεχώρισε καλύτερα τις γραμμές των παραθύρων και μολονότι το σκοτάδι εξακολουθούσε να είναι το ίδιο πυκνό, ένοιωσε καθησυχασμένη. "Αν υπήρχε κάτι που μπορούσε να το δει, θα το έβλεπε τώρα με τα γυαλιά της.

"Ακούμπησε τους άγκωνες της, στηρίχτηκε σ' αυτούς κι' άρχισε σιγά-σιγά ν' άνασπώνη το κεφάλι της απ' το μαξιλάρι. "Εβγαλε τα πόδια της απ' την άκρη των σκεπασμάτων, ώσπου ένοιωσε τα δάχτυλά της ν' ακουμπούν στο χαλί κι' έπειτα άνακάθηκε όλόκληρη. "Ήξερε πως οι σούστες του κρεβατιού θα έτρεφαν την ώρα που θα σηκώνόταν. Προσπάθησε να συγκεντρώσει όλο το θάρρος της, αλλά τη στιγμή που άκουσε αυτό το θόρυβο, όλη ή γενναϊότης που έπρεπε να δείξει εξαφανίστηκε μέσα σ' ένα χείμαρρο ήλιανου. "Άρχισε να τρέχει σαν τρελλή προς την πόρτα του δωματίου. Της φάνηκε πως άκουσε θήματα να τρέχουν πίσω της κι' άρχισε να ψάχνει στα τυφλά να βρει το χερσόν-λι της πόρτας. Το βρήκε κι' άνοιξε την πόρτα διάπλατη. "Επιτέλους, βρισκόταν έξω, στο διάδρομο...

Πίσω της τά θήματα άκούγονταν καθαρά τώρα, ίδεν προσπαθούσαν καθόλου να κρύψουν την παρουσία τους. "Έπρεπε να φύγει μακριά. "Έπρεπε να κρυφτεί. "Αλλά πού;

"Ο διάδρομος ήταν πιο φωτεινός απ' την κρεβατοκάμαρά της και κοίταξε γύρω της. Θα μπορούσε να τρέξει στο δωμάτιο της θείας Μίλλισεντ, αλλά ήταν στην άλλη άκρη του σπιτιού. Θα την έπαιναν προτού προλάβει να το φτάσει. "Τάηρχε ένα παράθυρο σ' εκείνο το μέρος του δωματίου και στο άδουνο φως του είδε μία μεγάλη, μοντέρ-

Ή Λούσυ δεν πίστευε πως ή μητέρα της είχε πνιγεί τυχαία και μάντευε ποιός μπορούσε να είναι ο υπεύθυνος για τον θάνατό της. Κι' ο άνθρωπος αυτός ήταν...

Τ' άλλο πρωί, ο Πώλ ήταν φυσικός κι' έγκάρδιος, οα να μην είχε συμβεί τίποτα...

να πολυθρόνα κοντά στον τοίχο. "Έτρεξε γρήγορα προς τά εκεί και κρύφτηκε πίσω της, άκουμπώντας πάνω στον τοίχο.

Σκιάθοντας λιγάκι προς τά κάτω μπορούσε να δει τον διάδρομο άνάμεσα απ' τά πόδια της πολυθρόνας. Περιέμενε. Θάπρεπε κάποιος να έβγαίνει απ' το δωμάτιό της άργά ή γρήγορα. "Έπειτα από ένα λεπτό άκουσε τά θήματα να βγαίνουν προσεχτικά έξω στο διάδρομο. Το μόνο που μπορούσε να δει απ' το σώμα ήταν τά πόδια του. Τά ήξερε αυτά τά πόδια. Ήταν μυώδη και σκεπασμένα με μαύρες τράιξες. Ήταν τά πόδια του Πώλ, του πατριού της.

Σταμάτησε στο διάδρομο. "Απ' τον τρόπο που στεκόταν, ή Λούσυ καταλέβαινε πως προσπαθούσε να την βρει. Δεν ήξερε γιατί τον φοβόταν τόσο πολύ, αλλά της πέρασε ξαφνικά απ' το νου ότι ο Πώλ ήθελε να την σκοτώσει.

"Αλλά γιατί να θέλει να της κάνει κακό; Ήταν φίλος της... "Όμως ο φόβος της παραμέρισε τη σκέψη αυτής της φιλίας. Γιατί να βρισκόταν όλη αυτή την ώρα στο δωμάτιό της, αν ήταν φίλος της;

"Έκανε ένα θήμα ακόμα κι' έπειτα ξαφνικά γύρισε προς την αντίθετη κατεύθυνση και προχώρησε προς το δωμάτιό του — το δωμάτιο της μητέρας της. Δεν μπορούσε πια να τον διακρίνει, αλλά τον άκουσε από μακριά ν' άνοίγει σιγά την πόρτα του κι' έπειτα να την ξανακλείνει.

Η Λούσυ σηκώθηκε και πήγε πίσω στο δωμάτιό της. "Έκλεισε την πόρτα κι' άναψε το φως. Δεν υπήρχε κλειδαριά στην πόρτα, γι' αυτό τραβήξε μία καρτέλα και την σφήνωσε σφιχτά κάτω απ' το πόμολο. Δεν θα μπορούσε τώρα να μπει κανείς μέσα χωρίς να την ξυπνήσει.

"Έτρεψε ακόμη απ' τον φόβο της. Είδε τον έ-αυτό της στον καθρέφτη — τις κοιτίδες, τά γυα-για με τον χρυσό σκελετό κι' από κάτω το στρογγυλό παιδιαστικό πρόσωπό της, χλωμό απ' τον φόβο. Διέσχισε το δωμάτιο και έσάλωσε στο κρεβάτι της. Δεν μπορούσε να σβήσει το φως, θα το άφηνε άναμμένο.

Νόμιζε πως δεν θα μπορούσε να ξανακοιμηθεί, αλλά τά μάτια της έκλεισαν σχεδόν άμέσως μόλις άκουμπησε το κεφάλι της στο μαξιλάρι.

Ήταν Τετάρτη βράδυ τώρα — όχι, Πέμπτη πρωί. Την περασμένη Παρασκευή είχε γίνει ή κηδεία της μητέρας της... Ή εβδομάδα είχε αρχίσει τόσο εύτυχησμένα! Έχουν πιαί μία έκδρομή τη Δευτέρα — εκείνη, ή μητέρα της κι' ο Πώλ. "Αλλά την Τρίτη... "Εκείνη είχε μείνει να παίζει στο σπίτι. "Ο Πώλ είχε φύγει με τ' αυτοκίνητο. Ή μητέρα της είχε πιαί να κοιμηθή... και την βρήκαν έσπλωμένη στην παραλία, με άμμο στα μαλλιά της. Πνιγμένη...

Η θεία Μίλλισεντ — ή άδελφή του πατέρα της — είχε ξυθεί απ' το Λονδίνο για να είναι μαζί τους και να τους βοηθήσει. "Ο κ. Τρελόου, ο έφημέριός τους, είχε ξυθεί να τους παραγορήσει. Ή "Αμν είχε κλάψει και την είχε χαϊδέψει στον ώμο, λέγοντάς της πως έπρεπε να είναι γενναία.

Η Λούσυ θα κοιμόταν ως το μεσημέρι, αλλά ο Ρέξ την ξύπνησε στις δώδεκα. "Άρχισε να ξύνη με τά ποδαρμάκια του την πόρτα του μπάνιου. Κοιμόταν πάντα στο μπάνιο που ήταν δίπλα στην κρεβατοκάμαρά της.

"Η Λούσυ άνοιξε τά μάτια της κι' άκουσε το έσπιο στην πόρτα. "Ο ήλιος έμπαινε μέσα απ' τον τζαμιένιο τοίχο και φώτιζε το άταλόχρομο χαλί. "Έξω απ' το τζάμι έδλεπε κανείς τη χλόη ν' άπλώνεται σε άπόσταση δεκαπέντε μέτρων κι' έπειτα άρχιζε ή λεπτή άμμος που κατέληγε στην γκριζογάλανη θάλασσα.

Η Λούσυ άνακάθηκε στο κρεβάτι της και κοί-

τάξε γύρω στο δωμάτιο. Τὸ φῶς ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι ἀναμμένο κ' ἡ καρέκλα ἦταν ἀκόμα πίσω ἀπ' τὴν πόρτα. Τί ἤθελε ὁ Πῶλ χτέ; τὸ δρόμν; Σηκώθηκε ἀπ' τὸ κρεβάτι καὶ πῆγε ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα τοῦ μπάνιου. Ὁ Ρέξ σήδῃσε ἀπάνω της, μουγκρίζοντας ἀπὸ εὐχαρίστηση καὶ τριβοντας τὸ κεφάλι του στὰ πόδια της. «Θέλεις νὰ βγῇς ἔξω;» τὸν ρώτησε, χαϊδεύοντας τὸ κεφάλι του.

Τὸ σκυλάκι γαύγισε πάλι κ' ἡ Λούσυ προχώρησε πρὸς τὴν τζαμένια πόρτα. Γύρισε τὸν διακόπτη καὶ τὰ τζάμια ἀποτραβήχτηκαν σιγὰ-σιγὰ, μπαίνοντας τὸ ἕνα μέσα στὸ ἄλλο. Ὁ Ρέξ ὤρμησε στὴν προαίαν.

Ἡ Λούσυ ἄρχισε νὰ ντύνεται. Ἦταν κατάπληκτη γιὰ τὴ χθεσινὴ νύχτα. Δὲν μπορούσε νὰ καταλάβῃ τίποτα καὶ κάτω, στὸ βάθος τοῦ μυαλοῦ της, ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι φοβισμένη. Ὅταν ἀποτελειώσε τὸ ντύσιμό της, πῆγε ξανά στὴν ἀνοιχτὴ μπαλκονόπορτα. Ἐνῆμισυ μίλι μακριὰ ἀπ' τὴν ἀερογναλιά ἔδλεπε τὸ νησάκι τοῦ Ἀγίου Πέτρου. Ἡ μητέρα της τὴν εἶχε πᾶει μιά φορὰ μὲ τὴν βάρκα, ἀλλὰ δὲν της ἐπέτρεπε ποτὲ νὰ κολυμπήσῃ ὡς ἐκεῖ.

Ἀκουσε φωνὲς στὸ διάδρομο ἔξω ἀπ' τὸ δωμάτιό της: Ὁ Πῶλ κ' ἡ θεία Μίλλισεντ πῆγαν νὰ πάρουν τὸ πρωϊνὸ τους.

Ἀνοίξε τὴν πόρτα καὶ προχώρησε πρὸς τὸ λιβινγκ-ρούμ. Ὅλα στὸ ἐξοχικό τους σπιτάκι ἦταν λευκὰ ἢ ἀνοιχτόχρωμα. Οἱ τοῖχοι ἦταν λευκοὶ, τὰ πατώματα πολὺ ἀνοιχτόχρωμα, ὅλο τὸ σπῖτι ἦταν πολὺ μοντέρνο. Ἦταν τὸ σκάνδαλο τῆς περιοχῆς, ὅταν ἡ μητέρα της τὸ εἶχε χτίσει...

Ἡ Λούσυ μπῆκε στὸ λιβινγκ-ρούμ. Ἀπ' τὴ διπλανὴ τραπεζαρία ἀκουγε τὴ φωνὴ τοῦ Πῶλ καὶ τῆς θείας Μίλλισεντ, καθὼς ἔπαιρναν τὸ πρωϊνὸ τους κ' ἡ Ἄννυ μπῆκε μέσα ἀπ' τὴν κουζίνα γιὰ νὰ τοὺς σερβίρῃ. Τὸ λιβινγκ-ρούμ ἦταν τεράστιο, μὲ τὸν ἴδιο τζαμένιο τοῖχο πού εἶχε στὸ δωμάτιό της καὶ πού ἔδλεπε στὴν ἀερογναλιά, κ' ἕνα τεράστιο τζάκι, μὲ μετάλλινη ὁδὸν πού ἔδῃαινε μέσα ἀπ' τὴν κατωδόχο, σὰν τὴν λεπίδα μᾶς λαμυτῶμου, γιὰ νὰ φράξῃ τὴ φωτιά, μόλις πατούσε ἕνα διακόπτη.

Ἡ Λούσυ πῆγε στὴν τραπεζαρία, κάθισε στὴ θέση της στὸ τραπέζι καὶ ξεδίπλωσε τὴν πετσέτα της.

—Τώρα μόλις λέγαμε, εἰπε ἡ θεία Μίλλισεντ, τί νὰ φάμε τὸ μεσημέρι. Μήπως εἶναι κάτι πού θὰ προτιμοῦσε ἰδιαίτερος, ἀγάπη μου;

—Ὁχι.

—Ὁχι; Τίποτε ἀπολύτως; Μὰ σίγουρα θὰ ὑπάρχει κάτι! Ἡ Μπάμπς κ' ἡ Πέγκυ ρελλαίνονται γιὰ ρολὸ κρέατος.

Ἡ θεία Μίλλισεντ εἶχε δυὸ δικές της κορούλες.

—Τοὺς τὸ φτιάχνω κάθε Σάββατο.

Ἡ Λούσυ κοίταξε τὸν Πῶλ μὲ τὴν ἄκρη τοῦ μαιοῦ της. Ὅταν εἶχε μὴν μέσα, τὴν εἶχε χαϊρετῇ μὲ τὸ πιὸ φιλικὸ του χαμόγελο.

—Γιὰ νὰ δῶ τὸν κατάλογο τῶν ψώνιων σου, Μίλλισεντ, εἰπε.

Ἐκεῖνὴ τοῦ τὸν ἔδωσε κ' ὁ Πῶλ τὸν πῆρε μὲ τὸ στενόμακρο, τραχωτὸ χέρι του.

—Θυμᾶμαι πὼς πάντοτε ἦσουν ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους πού πρέπει νὰ τὰ γράφεις ὅλα, Πῶλ, εἰπε ἡ θεία Μίλλισεντ. Ἡ Μάριαν ἔλεγε πάντα πὼς ἔχανε τὸ μυαλό της ἂν δὲν τῆς ἔκανες ἐσὺ τὸν κατάλογο!

Ὁ Πῶλ δὲν γέλασε. Εἶπε: «Χρειαζόμαστε μερικὲς ἀσπιρίνες», καὶ τῆς ἔδωσε πίσω τὸν κατάλογο.

Ἡ πόρτα τῆς κουζίνας ἀνοίξε κ' ἡ Ἄννυ μπῆκε μέσα. Ὅταν εἶδε τὴ Λούσυ, εἶπε:

—Δὲν τὸ ἤξερα πὼς εἶχες ἔρθῃ, ἀγάπη μου. Θέλεις τὸ πρωϊνὸ σου;

—Πεινῶ μάλλον, εἰπε ἡ Λούσυ κ' ἡ Ἄννυ ξαναγύρισε στὴν κουζίνα της. Ἐπειτα ἀπὸ ἕνα λεπτὸ ξαναμπῆκε κ' ἄφησε ἕνα πιάτο μπροστὰ στὴ Λούσυ.

Ἡ θεία Μίλλισεντ σήκωσε τὸ φυτζάνι της τοῦ καφέ κ' ἔπειτα κοίταξε τὸ ρολόι της.

—Θεέ μου! Εἶναι ἐννιάμισι κιλάς! (Ἦπτε γρήγορα τὸν ὑπόλοιπο καφέ της). Πρέπει νὰ τρέξω γιὰ νὰ προφτάσω νὰ πάω στὸ χωριό, νὰ ψωνίσω, νὰ φτιάξω τὰ μαλλιά μου καὶ νὰ εἶμαι πίσω τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ.

Ὁ Πῶλ κ' ἡ Λούσυ ἐξακολουθοῦσαν νὰ τρῶνε.

Μέσα στὸ στήθος της, ἡ Λούσυ ἔνοιωσε μιά σιὰ τοῦ χθεσινοβραδυνοῦ τρόμου, ἀλλὰ ἔπειτα σκέφτηκε: «Ἡ Ἄννυ εἶναι πίσω ἀπ' τὴν πόρτα τῆς κουζίνας — μπορῶ νὰ τὴν φωνάξω ἂν τὴν χρειαστώ... Ἀλλὰ αὐτὸς ἴδεν ἔξεραι πὼς τὸν εἶδα. Δὲν ἔξεραι ἂν πὼς φοβήθηκα».

Ἡ θεία Μίλλισεντ ἔσπρωξε τὴν καρέκλα της, δίπλωσε τὴν πετσέτα της καὶ εἶπε:

—Τί θὰ κάνετε σεῖς οἱ δυὸ σήμερα τὸ πρωῒ;

—Θὰ πάω νὰ κολυμπήσω, εἶπε ὁ Πῶλ.

—Γιατί δὲν πηγαίνεις νὰ κολυμπήσης κ' ἐσὺ; εἶπε ἡ θεία Μίλλισεντ στὴ Λούσυ.

—Ἰσως πάω.

—Καλὰ, ἐγὼ πρέπει νὰ φεύγω. Σᾶς εὐχομαι καλὴ διασκέδαση. Θάθελα νὰ μὴν εἶχα νὰ κάνω τίποτα καὶ νὰ ἐρχόμουν μαζί σας νὰ κολυμπήσω.

Πῆρε τὰ τσιγάρα της καὶ τὸν κατάλογο γιὰ τὰ ψώνια κ' ἐξαφανίστηκε πίσω ἀπ' τὴν πόρτα τῆς κουζίνας. Τὴν ἀκουσαν νὰ μιλά στὴν Ἄννυ κ' ἔπειτα ἀπὸ λίγο ἀκουσαν τὴν πόρτα τῆς κουζίνας νὰ κλείνῃ καὶ τὸ αὐτοκίνητο νὰ ξεκινᾷ.

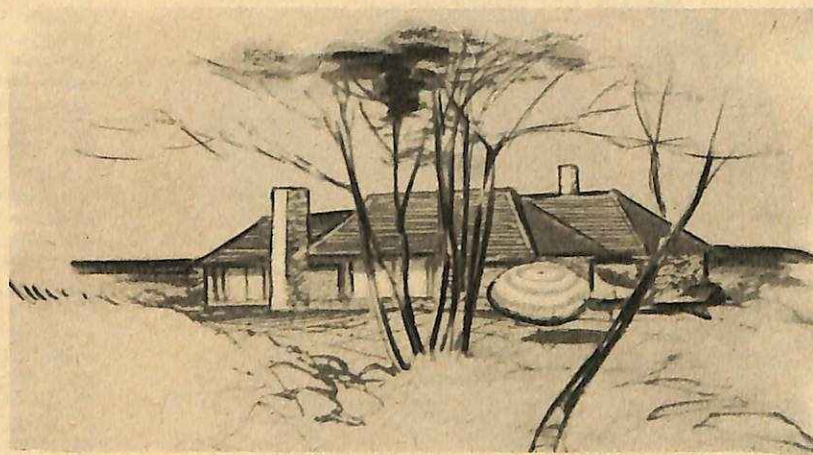
Οἱ δυὸ τοὺς εἶχαν μείνει μόνοι. Ἡ Λούσυ δὲν σήκωσε τὰ μάτια της, προσπαθώντας νὰ φερθῇ σὰν νὰ μὴ συνέβαινε τίποτα. Γιὰ λίγα λεπτά, κανεὶς δὲν μίλησε. Ἐπειτα ὁ Πῶλ εἶπε:

—Γιατί δὲν θέλεις νάρθῃς γιὰ κολύμπι;

Ἡ φωνὴ τοῦ ἦταν φρυσικὴ, φρυσικὴ — ὅπως πάντοτε ὅταν ἦταν στὰ καλά του — κ' ὅταν τὸν κοίταξε, εἶπε χαμογελοῦσε πολὺ φιλικὰ ἐπίσης.

—Δὲν ἔξρω, εἶπε ἡ Λούσυ. Δὲν ἔχω ἀλλῶς διάθεση.

Στὴ θάλασσα ἡ μητέρα της εἶχε πεθάνει... Σκέφτηκε: «Θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχει κάποια ἐξήγηση γιὰ χτέ; τὸ θρόνισ». Ἰσως ἄπρεπε νὰ τὸν ρωτήσω». Ἀλλὰ δὲν τὸν ρώτησε.

Ὁ Πῶλ εἶχε τελειώσει τὸ πρωϊνὸ του. Σηκώθηκε, ἀκούμπησε τὴν πετσέτα του καὶ τίς εἶπε:

—Θὰ σὲ δῶ τὸ μεσημέρι...

Τῆς χαμογέλασε πάλι κ' ἔφυγε.

Ἡ Λούσυ ἔνοιωσε σὰν νὰ φέρῃ ἕνα βάρος ἀπὸ πάνω της. Τέλειωσε τὸ πρωϊνὸ της καὶ πῆγε μέσα στὸ λιβινγκ-ρούμ.

Ἦταν σχεδὸν κατάπληκτη μὲ τὸν ἑαυτὸ της, πού μπόρεσε νὰ συνέρθῃ τόσο γρήγορα μετὰ τὰ γεγονότα τῆς χθεσινῆς νύχτας. Μέσα στὸ σκοτάδι, τῆς εἶχαν ὅλα φανῇ τόσο παράξενα, τόσο τρομαχτικά! Ἀλλὰ τώρα, στὸ ἥλιόλουστο πρωϊνὸ, δὲν φαινόταν νᾶχουν μεγάλη σημασία.

Ὅταν, ὅμως, ἡ Ἄννυ ἤρθε στὸ λιβινγκ-ρούμ μὲ τὴν ηλεκτρικὴ σκούπα, ἡ Λούσυ δὲν μπόρεσε νὰ μὴ τὴν ρωτήσῃ:

—Ἄννυ, διαβάξεις ἀστυνομικὰ βιβλία, δὲν εἶν' ἐτσι;

—Συνήθιζα νὰ διαβάζω κάτι βιβλία πού εἶχε ἡ μαμά σου, ἀγάπη μου.

—Θάθελα νὰ σοὺ κάνω μιά ἐρώτηση γι' αὐτὲς τίς ἱστορίες, εἶπε ἡ Λούσυ. Βλέπεις, ἀναρωτιόμουν... τί θάκανες ἂν κάποιος... προσπαθοῦσε νὰ σὲ σκοτώσῃ;

—Χμ, θὰ φώναζα τὴν ἀστυνομία, ἀγάπη μου! Ἀλλὰ κανεὶς δὲν θάθελε νὰ μὲ σκοτώσῃ...

—Ναί, ἀλλὰ τί θάκανες ἂν ξυπνοῦσε μέσα στὴ νύχτα καὶ κάποιος βρισκόταν μέσα στὸ δωμάτιό σου, προσπαθώντας νὰ σὲ σκοτώσῃ;

τίό σου, προσπαθώντας νὰ σὲ σκοτώσῃ; Δὲν ἐννοῶ πὼς σὲ σκότωσε πραγματικά... Ὅτι ἀπλῶς π ρ ο σ π ἄ θ η σ ε νὰ σὲ σκοτώσῃ.

—Δὲν ἔξρω ἀκριβῶς. Στ' ἀστυνομικὰ μυθιστορήματα... ψάχνουν νὰ βροῦν κάποια ἀπόδειξη!

Ἡ Λούσυ σκέφτηκε: «Αὐτὸ δὲν θὰ βοηθοῦσε... Δὲν ἔχω τίποτα νὰ ψάξω! Κι' ὁπωσδήποτε, θάχω κάνει λάθος γιὰ ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία. Ὁ Πῶλ δὲν ἐπρόκειτο νὰ μοῦ κάνῃ κακὸ...».

Αὐτὴ ἡ χαρούμενη σκέψη ἐνισχύθηκε περισσότερο ἀπ' τὰ γεγονότα τῆς ὑπόλοιπης ἡμέρας κ' ἐκεῖνὴ τὴ νύχτα κοιμήθηκε καλὰ. Τὸ ἐπόμενο πρωῒ — Παρασκευὴ — καμμιὰ σκέψη δὲν διατάραξε τὴν ἡρεμία της. Δὲν ἔβριζε τίποτα τὸ ἀσυνήθιστο ὅλη τὴν ἡμέρα, ἀλλὰ ὅταν σηκώθηκε ἀπ' τὸ κρεβάτι της, τὸ Σάββατο τὸ πρωῒ, ἔνοιωσε κάτι στὴν ἀτμόσφαιρα — κάποια ἀλλαγὴ, κάποια διαφορά ἀπ' τίς δυὸ προηγούμενες ἡμέρες... Δὲν τῆς ἄρεσε αὐτὸ.

Ντύθηκε καὶ πῆγε νὰ πάρῃ τὸ πρωϊνὸ της, νοιώθοντας πὼς ἔπρεπε νὰ εἶναι προσεχτικὴ. Κι' αὐτὸ τὸ συναίσθημα μεγάλωσε ὅταν μπῆκε στὴν τραπεζαρία. Ἡ καρέκλα τῆς θείας Μίλλισεντ ἦταν ἄδεια. Εἶχε πάρῃ ἤδη τὸ πρωϊνὸ της κ' εἶχε φύγει. Ὁ Πῶλ καθόταν μόνος στὸ τραπέζι, σκυμμένος ψυχρὰ πάνω στὸ φυτζάνι του. Καὶ κατάλαβε ἀπ' τὴν ὄψη τοῦ προσώπου του πὼς ἡ καλὴ του διάθεση τῶν δυὸ προηγούμενων ἡμερῶν εἶχε ἐξαφανιστῇ.

Τὴν κοίταξε καὶ κάτι ψιθύρισε καθὼς ἐκεῖνὴ γλιστροῦσε στὴν καρέκλα της, ἀλλὰ ἔπειτα συνέχισε τὸ φαγητὸ του χωρὶς νὰ πῇ τίποτα. Κάθισαν ἔτσι σιωπηλοὶ ὥσπου ἡ Ἄννυ ἔφερε τὸ πρωϊνὸ της. Ἡ Λούσυ σκέφτηκε: «Τί εἶναι αὐτὸ πού τὸν κάνει ἔτσι;». Ἡ διάθεσή του ἦταν πάντα εὐμετάβλητη — πότε ἦταν στὰ κέφια του καὶ πότε στίς κακίες του. Αὐτὸ ἀνησυχοῦσε τὴν μητέρα της. Δὲν εἶχε μπορέσει οὔτε ἐκεῖνὴ νὰ τὸν καταλάβῃ ποτέ.

Ἐκεῖνο τὸ πρωϊνὸ ἡ Λούσυ σκέφτηκε πὼς ὁ Πῶλ κατέβαλλε μεγάλῃ προσπάθεια γιὰ νὰ ὑπερνικήσῃ τὴν ἀκεφία του. Ἀφοῦ ἐκεῖνὴ ἔφαγε δυὸ τρεῖς μπουνιὲς σιωπηλῇ, τίς εἶπε ἀπότομα:

—Γιατί δὲν ἔρχεσαι νὰ κολυμπήσωμε σήμερα τὸ πρωῒ; Δὲν σοὺ ἀρέσει πιὰ τὸ κολύμπι;

Ἡ Λούσυ ἔνοιωσε ἕνα παράξενο αἶσθημα κινδύνου.

—ὦ, ναί, εἶπε, καὶ θέβαια μοῦ ἀρέσει... (Ἐνῶνθα ἕναν παράξενο φόβο γι' αὐτόν). Γιὰ ν' ἀλλάξῃ θέμα, ρώτησε: Πού εἶναι ἡ θεία Μίλλισεντ;

—Πῆγε στὸ χωριό. Γιατί;

—ὦ, ἔτσι. Ἀναρωτιόμουν ἀπλῶς... Ἐνοιωσε ἀμηχανία κάτω ἀπ' τὸ σκοτεινὸ βλέμμα του. Δὲν μπορούσε νὰ τὸν κοιτάξῃ κ' ἔπειτα ἀπὸ ἕνα λεπτὸ ἐκείνος ξανακοίταξε τὸ πιάτο του.

—Πρέπει νάρθῃς νὰ κολυμπήσωμε, εἶπε ἐκεῖνος πάλι. Θὰ μπορούσαμε ἴσως καὶ νὰ συναγωνιστοῦμε.

—Γιὰ ποιὸ λόγο;

Οἱ ὑποψίες της μεγάλωναν πάλι. Ἀλλὰ ἐκεῖνος εἶχε ξαναπέσει πάλι στὴν ἀδιαφορία του, ἀνασῆκωσε τοὺς ὤμους του καὶ κοίταξε μακριὰ.

—Δὲν ἔξρω, εἶπε. Σκέφτηκα πὼς αὐτὸ θὰ μᾶς ἔδινε κάποια ἀπασχόληση. Θὰ μπορούσαμε νὰ κολυμπήσωμε ὡς τὸ νησάκι τοῦ Ἀγίου Πέτρου.

—Δὲν μπορῶ νὰ κολυμπήσω τόσο μακριὰ.

—Πῶς τὸ ἔξερεις; Ποτὲ δὲν προσπάθησε.

Ἡ Λούσυ εἶπε μὲ πείσμα:

—Ἡ μητέρα μοῦ εἶπε νὰ μὴν τὸ κάνω!

Δὲν τὴν πονοῦσε τώρα ν' ἀναφέρῃ τὴ μητέρα της κ' εἶχε ἕνα ἐνστικτώδες συναίσθημα πὼς αὐτὸ ἦταν τὸ μόνο πράγμα πού μπορούσε νὰ τοῦ πῇ καὶ πού ἐκεῖνος δὲν θὰ μπορούσε νὰ συζητήσῃ. Ἡ μητέρα της ἴσως νὰ πιάστηκε μέσα στὸ ρεύμα, προσπαθώντας νὰ κολυμπήσῃ στὸ νησάκι τοῦ Ἀγίου Πέτρου ὁλομόναχη.

—Δὲν θὰ ἦταν ἐπικίνδυνον ἂν κολυμποῦσαμε μαζί, εἶπε ὁ Πῶλ. Ἄν κουρασθῇς, θὰ σὲ βοηθήσω.

Ἀλλὰ ἐκεῖνὴ κούνησε τὸ κεφάλι της κ' ὁ Πῶλ θὰ πρέπει νὰ κατάλαβε πὼς ἡ περὶ τὴν ἡμετέραν ἀνάφελη. Σηκώθηκε καὶ εἶπε:

—Καλὰ, λοιπόν, πηγαίνω μόνος μου.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

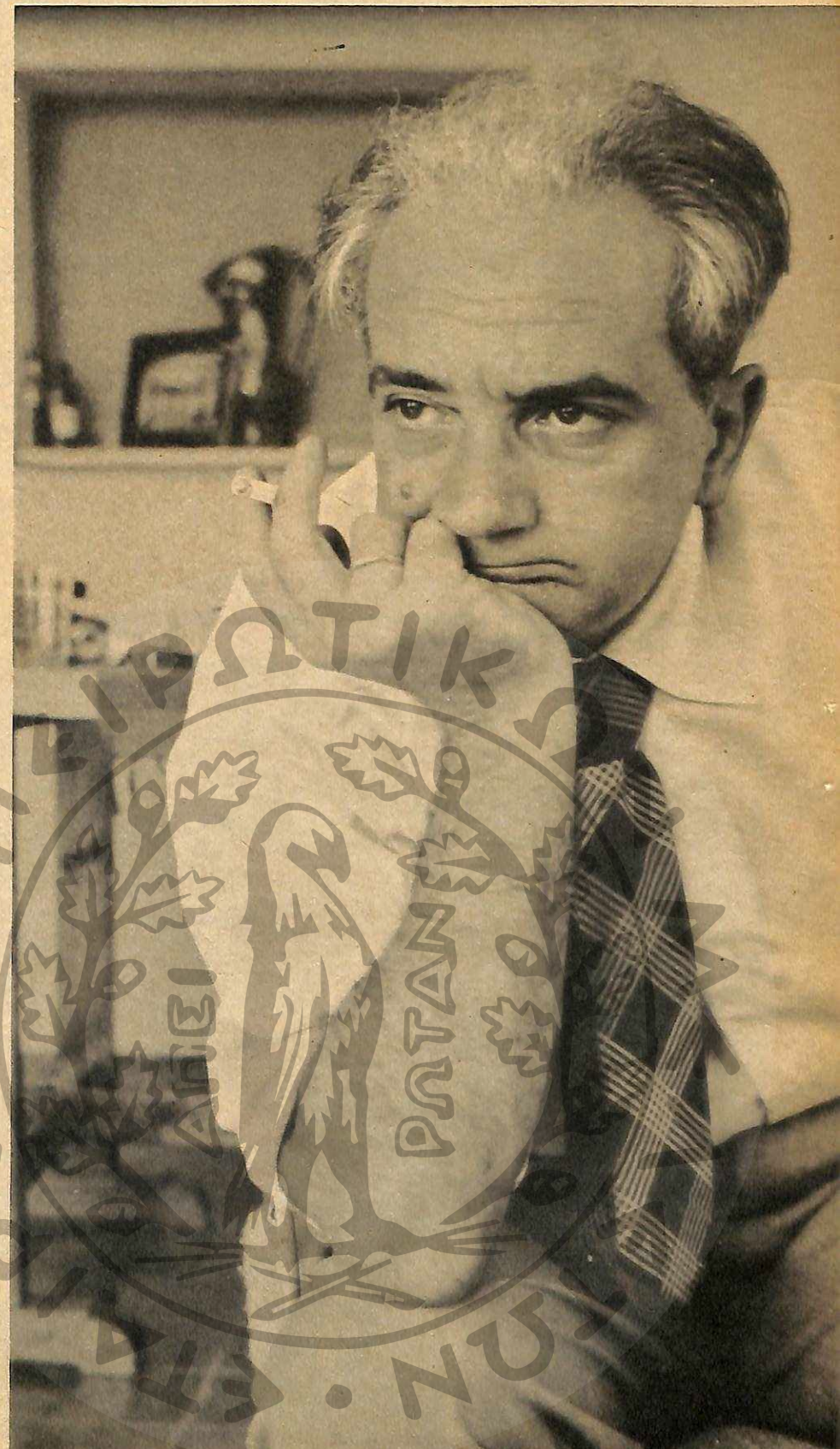
Ο "ΕΡΗΜΙΤΗΣ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ"
ΕΚΘΕΤΕΙ ΤΩΡΑ ΣΤΟ "ΖΥΓΟ"

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΠΟΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΕΝΟΥ
ΚΑΙ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΙΑ ΙΔΕΑΤΟΥ
ΚΙΝΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ

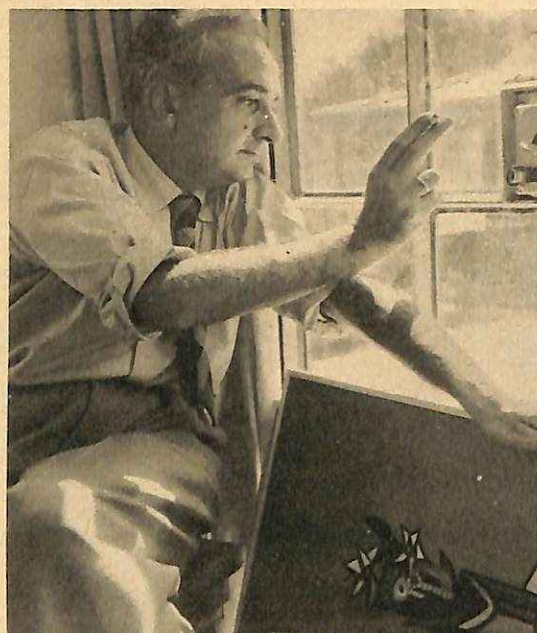
Πριν γνωρίσω τὸν Ἐλευθεριάδη εἶχα γνωρίσει τὴ ζωγραφικὴ του. Ἦταν στὴν ἐκθεσὶ τοῦ 1948 ὅταν ἡ ἀθηναϊκὴ κριτικὴ τὸν εἶχε ὀνομάσει ὁ «ἐρημίτης τῆς Λέσβου». Στους πίνακές του ἀνοιγόταν ἕνας χώρος γεμάτος ἀπὸ τὴν ποίηση τοῦ ἄγχους. Ἐβλεπε ἕνα λυρισμὸ πού εἶχε ἐξοικειωθῇ μὲ τοὺς τόνους τῆς φρικῆς μπροστὰ στὴ γύμνια καὶ τὸ χάος, μὰ πού συγχρόνως θρεφόταν, θὰ ἔλεγε, μὲ αὐτὴ τὴ νοσταλγία τοῦ ἀπόλυτου ποῦ ἀποκοτὸν τὰ πράγματα θανατωμένα. Ἡ ταυτότης μορφῆς καὶ οὐσίας ὠλοκληρωνόταν. Ἡ κίνησή τους ἔπαυε μέσα στὴ σταθερότητα τοῦ σχήματος, τὸ ὀριστικὸ ἐπίπεδο χρῶμα ἀντικαθιστοῦσε τίς ἀνταύγειες τῆς ἀτμόσφαιρας. Ἦταν καταληπτὰ σὰν τελειωμένες, ὠλοκληρωμένες ἔννοιες, καὶ συγχρόνως μακρότε-ρα παρὰ ποτὲ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Μιά ἀτμόσφαιρα κενοῦ τὰ περιέβαλλε καὶ μέσα της τὸ κάθε τι ὑπῆρχε μοναδικὰ στερεὸ καὶ ἀπομονωμένο συγχρόνως, σὰν χωριστὸς πλανήτης κλειστός μέσα στὴ στερεότητά του.

Ὅταν γνώρισά τὸν Ἐλευθεριάδη εἶδα πὼς ἦταν καὶ ὁ ἴδιος σὰν τὴ ζωγραφικὴ του. Ἐμαθα πὼς γεννήθηκε στὴν Πέτρα τῆς Μυτιλήνης ὅπου καὶ κατοικοῦσε. Ἀνῆκε στὴν ἴδια οἰκογένεια

Κάθε έργο τέχνης, αισλεύει, άσσευδύνειαι σλήν μοναξιάς ανδρώσων.

Η ζωγραφική είναι σαν την ποίηση - δέν τήν βλέπουμε περιωλώντας

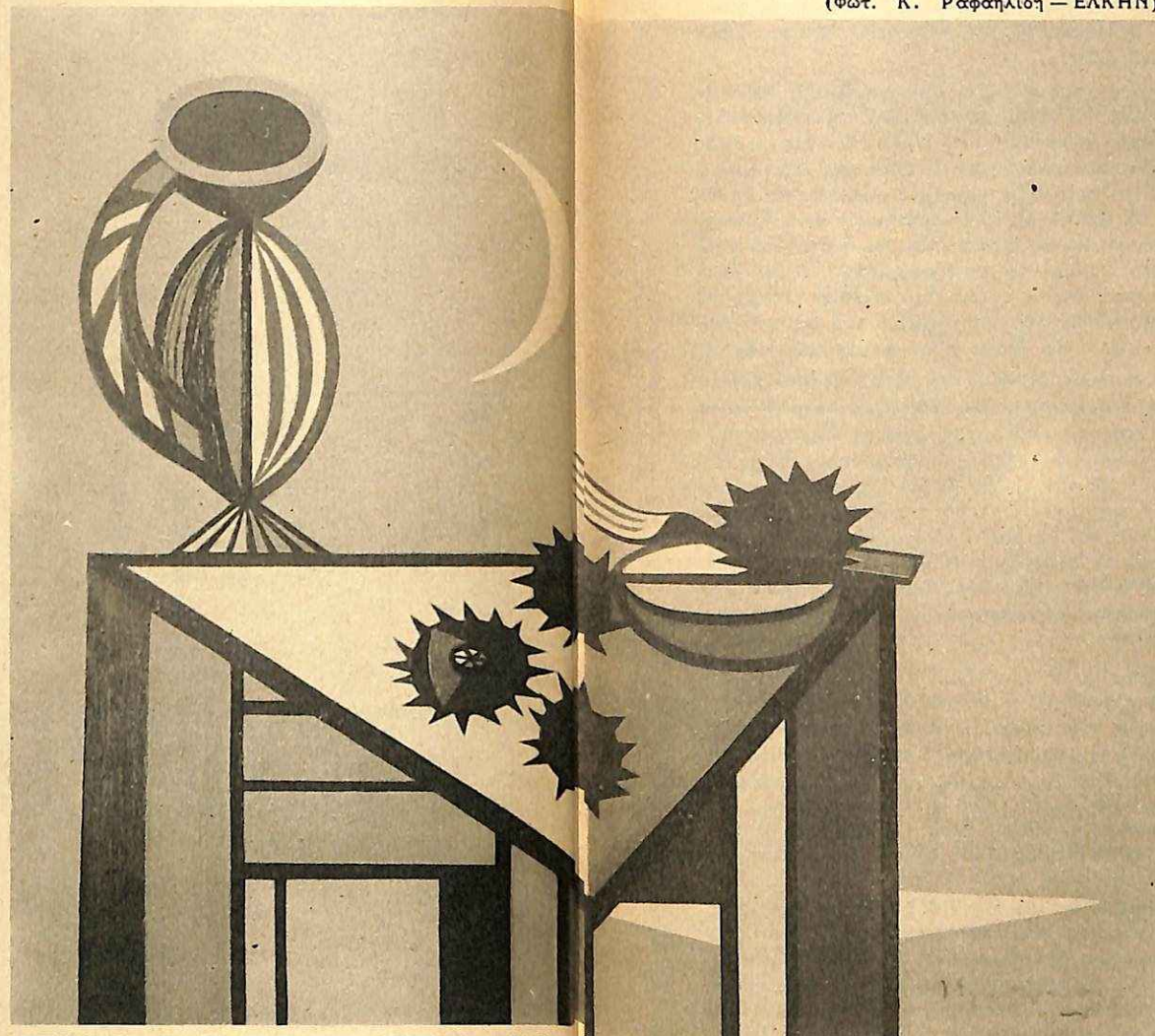
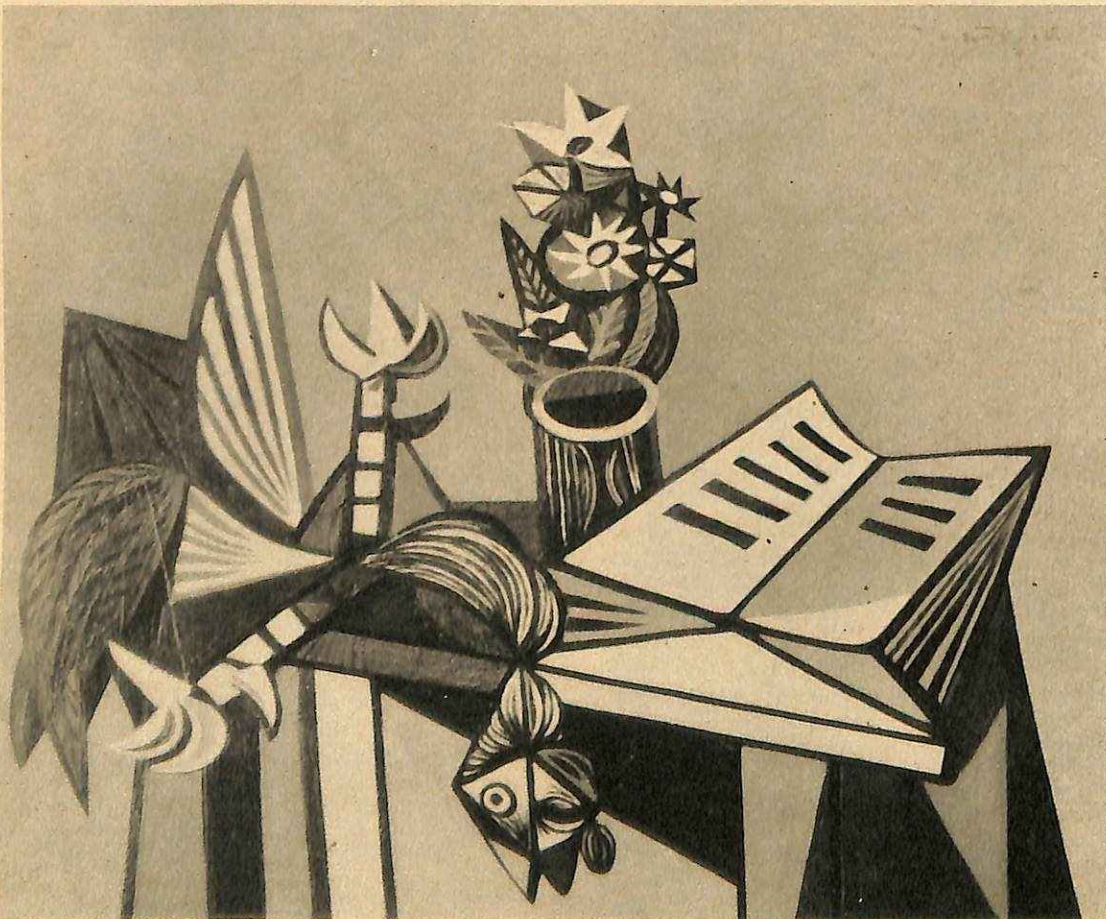
Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ —όπως και τὰ έργα του— κινείται γύρω από τόν πυρήνα γόνιμης μοναξιάς.

μέ τόν Τέριαν. "Αρχισε νά ζωγραφίζη από πολ-
λύ νέος και 22 χρονών εμφανίστηκε μέ τήν ό-
μάδα «Τέχνη». Η κρίτική τόν ύποδέχτηκε μέ
ένθουσιασμό, έκανε λίγες εμφανίσεις σέ ό-
μαδικές έκθέσεις και τρεις μονάχα άτομικές,
τό 1934, τό 1936 και τό 1948. Ήταν φανα-
τικός φιλιόφιλος και είχε μια από τις πλη-
ρέστερες συλλογές μέ έργα του Θεόφιλου.

Δέ μπορώ νά θυμηθώ ποιά ήταν ή πρώτη
μου έντύπωση από τή γνωριμία του. Σκέφτο-
μαι πώς δέν πρέπει νά ήταν διαφορετική από
αυτήν που έχω τώρα, γιατί δέ μπορείς νά
πής για τόν Έλευθεριάδη, όσο φίλος του κι
άν είσαι, «σιγά-σιγά τόν γνωρίζω» ή «τώρα
τόν γνωρίζω καλά πιά». Δέν προσφέρεται
λίγο-λίγο. Είναι καθωρισμένος και επιβάλ-
λει τούς δικούς του τρόπους, φυσικά, σά νά
κινείται μόνος και όταν βρίσκεται μέ άλλους.
Συγχρόνως, όμως, αυτό τό αίσθημα της από-
στασης που δημιουργεί ή μοναξιά γύρω στους
ανθρώπους είναι άδιαπέραστο σαν τό σκλη-
ρότερο χαρακτηριστικό της προσωπικότητάς
του, αυτό που λέμε ό πυρήνας του έαυτού
του και που δέν καταναλίσκεται ποτέ στη
συμπεριφορά και στις σχέσεις τών ανθρώπων.

Έμαθα μργότερα από τόν ίδιον γεγονός.

«ΣΥΝΘΕΣΗ ΜΕ ΠΕΤΕΙΝΟ». Χαρακτηριστικός πίνακας του Έλευθεριάδη, όπου ή υπερρεαλιστική ά-
τμόσφαιρα διάφορων παλαιότερων έργων του παίρνει τήν κυριολεκτική έννοια του υπερπραγματισμού.

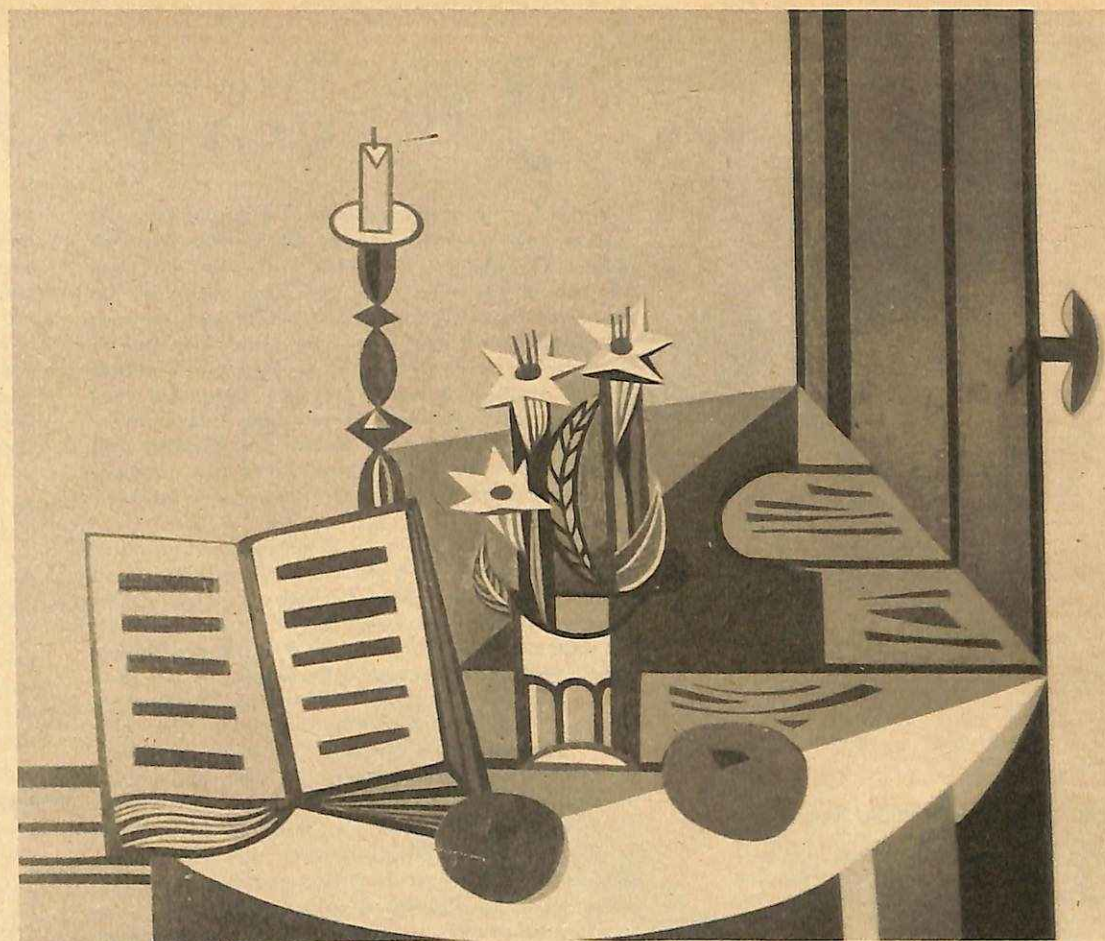

«ΣΥΝΘΕΣΗ ΜΕ ΑΧΙΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΕΓΓΑΡΙ». ΕΝΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ.

τα της ζωής του και όρισμένες προτιμήσεις
του, που όλα στόν ίδιον αυτόν πυρήνα της
μοναξιάς και του απόλυτου μέ ώδηγούσαν.
Πώς αγαπάει τόν Καδάφη, τόν Eluard και τόν
Baudelaire, τόν Ντοστογιέφσκυ, τόν Rembrandt,
τόν Chagall και τόν Soutine, τόν Picasso, βέβαια.
Η γεύση του λυρικού και του τραγικού, θρί-
σκεται άνακατωμένη. (Ξέρω πώς έχει κά-
νει ή μετάφραση μιας σειράς ποιημάτων
του Eluard.) Πάντα οι έντυπώσεις του από τὰ
ποιητικά κείμενα έχουν κάτι τό καίριο. Δέν
αγαπάει τὰ Μουσεία. Κάθε έργο τέχνης, λέει,
άπευθύνεται στη μοναξιά του ανθρώπου. Πρέ-
πει νά τό έχωμε κοντά μας για νάρθη θα-
θμιαία και ψυχικά ή στιγμή που θα άνοίξου-
με τό διάλογό μας μαζί του. Η ζωγραφική εί-
ναι σαν τήν ποίηση, δέ μπορούμε νά τή θλέ-
πουμε περπατώντας. Μέσα στο πρῶο τοπίο
της Μυτιλήνης ό Έλευθεριάδης έχει ένα δι-
κό του τοπίο, (μέ τήν άπειλή μιας δικιάς
του ήσυχίας), σχηματισμένο πολύ κοντά, γύ-
ρω στην ψυχή του. Μαζεύει άστριωμένα κόκ-
καλα από τό κύμα ιστίς άμμουδιές και άπο-
γυμνωμένες ρίζες καλαμιών. Θυμάται τό πρῶ-
το σχέδιο που ζωγράφισε σαν ήτανε παιδί.
πάνω στην πλάκα του σχολείου, ένα πουλί

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδη — ΕΛΚΗΝ)

«ΣΥΝΘΕΣΗ ΜΕ ΒΙΒΛΙΟ ΚΑΙ ΠΑΛΕΤΤΑ». Μέ τήν άφαίρεση, ό ζωγράφος φθάνει σέ μια σύνθεση που
ταυτίζεται μ' ένα μεταφυσικό νόημα και συγχρόνως και μέ τήν ποιητική προβολή τών άντικειμένων.

ένα έπίστρωμα έλξης, μέ όπως λάμπουν μέ-
σα από τὰ χρόνια όρισμένες σπάνιες δη-
μιουργίες που φτάνουν ως έμιας μέ τήν άκέ-
ραια προσφορά τους κλεισμένη σέ μια στέ-
ρεα μορφή. (Μπορεί ένα άντικείμενο νά τό
ζωγραφίση πολλές φορές ως που νά θρη όχι
μόνο τήν όριστική του φόρμα μέ και τήν ό-
ριστική του θέση μέσα στόν πίνακα. Έκείνη
που θα του εξασφαλίξη τήν άκεραιότητα της
μοναχικής ύπόστασής του, μέ και θα τό προ-
βάλλη συγχρόνως στη σύνθεση μέ μια σημα-
σία καθοριστική, έπίσης, για όλα τὰ άλλα).

Τὰ είδη αυτά είναι τὰ τελευταία έργα
του Έλευθεριάδη. Ένα όραμα περίεργο, ό-
που τὰ πράγματα άποκτούν μιάν απόλυτη
έννοια ύπάρξεως και θεσιόλητας, σ' ένα
χώρο που κάθε κίνηση σύμπτωσης, έπεισο-
δίου, ζωής θα λέγαμε, έχει πάψει μπροστά
σέ τούτη τήν έπιτακτική, θανάσιμη άνάγκη
του ανθρώπου νά είναι βέβαιος ίσα-ίσα για
τή στερεότητα της ζωής και τών πραγμάτων
που αγαπάει. Ο θάνατος, κάθε άπομάκρυνση
από τή ζωή, άποτελεί για τόν Έλευθεριάδη
άγχος και λύτρωση μαζί, γιατί εκεί ίσως
δ,τι υπάρχει κατακυρώνεται στην τελειωτική
μορφή του. Η υπερρεαλιστική άτμόσφαιρα
που βρίσκουμε στα παλαιότερα έργα του,
παίρνει έδώ τήν κυριολεκτική έννοιά της, του
υπερπραγματικού.

Η άίσθηση του συγκεκριμένου χώρου άπο-
μακρύνεται. Τό κάθε άντικείμενο ζή έσωτε-
ρικά μια τέτια άφαίρεση που τό οδηγεί ως
έξω χρόνο τύπο του. Τα σχήματα άναπτύ-
σσονται και άποποιούνται συγχρόνως σ' αυ-
τή τήν άνάπτυξή τους, φθάνοντας ως τήν ά-
πόλυτη γεωμετρική διατύπωση τους. Η άπό-
σφαιρα (και θα τό καταλάβουμε αυτό άν
δούμε τή χρωματολογική κλίμακά του που
κινείται στη θέση τών σύνθετων τόνων) ξε-
κινά από τήν άίσθηση του έσωτερικού κλει-
στού χώρου για νά άπολήξη στην έννοια έ-
νός έπίπεδου λαμπερού, που υποβάλλει τήν
έννοια του κενού και του άπείρου.

Οι έπιδράσεις του κυβισμού στην εξέλιξη

του Έλευθεριάδη άποκτούν έδώ, πέραν της
μορφής, τήν έκφραστική διατύπωση τους. Η
νόηση τών άντικειμένων, περισσότερο από
τήν άίσθησή τους, παίζει ρόλο, από ένα ση-
μείο και πέρα στη ζωγραφική του. Από ένα
σημείο και πέρα, γιατί ή ζωγραφική αυτή
δέ λειτουργεί νοητικά, αλλά συναισθηματικά,
από τήν όργάνωσή της. Η άφαίρεση δέ γί-
νεται για νά φθάσωμε μόνο σ' ένα έντελώς
πλαστικό τύπο σύνθεσης, μέ γιατί μ' αυτό
τόν τύπο ταυτίζεται ένα μεταφυσικό, θα λέ-
γαμε, νόημα που δίνει στη σημασία τών πρα-
γμάτων τήν ποιητική προβολή της.

Μια παλαιά ζωγραφική, ζεστή από τήν
οικειότητα του κλειστού χώρου, από τήν οί-
κειότητα τών παλαιών έπίπλων και της λάμ-
ψης της ύλης, του ξύλου, του γυαλιού, φθάνει
μέσα από τήν ψυχική και τήν πλαστική κα-
ταργασία, τόν χώρο του μοντέρνου, μέ τήν
άφαίρεση και τήν όριστικότητα μιας άρχιτε-
κτονικής γεωμετρίας του έπίπεδου.

Στήν καινούργια αυτή περίοδο της δου-
λειάς του, ό Έλευθεριάδης, σέ μιάν άκρεια
άπόληξη ρεαλισμού, βρίσκει τή συνέπεια της
πλαστικής άφαίρεσης και της έκφραστικής
μετάθεσης τών νεωτέρων σχολών. Τό άντι-
κείμενο γίνεται τύπος σχήματος και στοιχείο
κόσμου, παύει νά είναι ένα συνδυαστικό
κομμάτι της πραγματικότητας, συνθέτει μια
πραγματικότητα της νόησης και της ψυχής
του ανθρώπου, είναι τό σημά της, άς πούμε,
μέσα στο διάστημα του κενού που χωρίζει
τόν ένα άνθρωπο από τόν άλλον, τόν ένα
κόσμο από τόν άλλον. Στο άκραίο εκείνο
σύνορο που οδηγεί ή μοναξιά, άνάμεσα στην
άπόγνωση του κενού και τό όραμα του ιδεατά
αϊώνιου, περιέχεται αυτή ή λάμψη της έκφρα-
σης — που τό απόλυτο είναι ό κίνδυνος και
τό έπαθλό της ή βέβαιη λάμψη του μα-
χαριού και του νεκρού πλανήτη της σελή-
νης, που τόσο καίρια εμφανίζονται σά σύμ-
βολα μέσα στο έργο του Έλευθεριάδη.

ΕΛΕΝΗ ΒΑΚΑΛΟ

'Εδω κι' 'Εκεί

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Το 10 'Απριλίου... η ημερομηνία των γάμων του 'Αχιχίτο με την δεσποινίδα Μισίκο Σόντα. Παράδοσις 2.000 ετών τακτοποιεί περίεργα την τελετή του γάμου. Με την μόνη παρουσία του ανωτάτου ιερέως Σίντο, οι δύο μελλόνυμφοι θα σταθούν στο κέντρο του ιερού των αναστάσεων και θα πούν τρεις φορές από τρεις γουλιές κρασί ρυζιού. 'Εν τώ μεταξύ, ο ιερεύς θα τους αναγνώση εύχη του εξαγνισμού και εκεί θα τελειώσει η λειτουργία. 'Όταν, παντρεμένοι πλέον οι δύο νέοι, έξέλθουν από το ιερό, τότε μόνον θα συναντήσουν την αυτοκρατορική οικογένεια σε πλαίσιο πλούτου έκθαμβωτικού...

Το 10 'Απριλίου, επίσης, ο μεγαλύτερος χορός της χρονιάς, με τον τίτλο «'Απρίλιος εις το Παρίσι», θα συγκεντρώση 8.000 ώραιότερο έχει η Νέα 'Υόρκη και 8.000 ώραιότερο διεθνώς παίρνει εύκολα ένα άεροπλάνο και, είτε ζή στη Ρώμη ή στο Παρίσι ή στο Λονδίνο, μεταφέρεται έστω και ένα μόνο χορό, στις αίθουσες του «Ουόλντορφ 'Αστόρια...». Μερικές 'Ελληνίδες, μεταξύ των οποίων η κ. 'Ανδρέα 'Εμπερίκου, η κ. Βάσι. Γουλανδρή, ασφαλώς θα λάμπουν με την διακοσμητική τους παρουσία...

Το 10 'Απριλίου, επίσης, ο μεγαλύτερος χορός της χρονιάς, με τον τίτλο «'Απρίλιος εις το Παρίσι», θα συγκεντρώση 8.000 ώραιότερο έχει η Νέα 'Υόρκη και 8.000 ώραιότερο διεθνώς παίρνει εύκολα ένα άεροπλάνο και, είτε ζή στη Ρώμη ή στο Παρίσι ή στο Λονδίνο, μεταφέρεται έστω και ένα μόνο χορό, στις αίθουσες του «Ουόλντορφ 'Αστόρια...». Μερικές 'Ελληνίδες, μεταξύ των οποίων η κ. 'Ανδρέα 'Εμπερίκου, η κ. Βάσι. Γουλανδρή, ασφαλώς θα λάμπουν με την διακοσμητική τους παρουσία...

■ ■ ■ ΣΤΟ Κάνσας Σίτυ ένας σύζυγος κατεδικάσθη διότι για να έμπο-
δίση τη γυναίκα του να πά μαζί του
σ' ένα χορό, της πήρε την περρούκα
της και την έκρυψε. 'Η σύζυγος πα-
ρουσιάσθηκε στο δικαστήριο φαλακρή
και κέρδισε τη δίκη.

■ ■ ■ Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, μιάς μαιευτι-
κής κλινικής του Λός 'Αντζελες, δα-
ρίζει στον πατέρα κάθε νεογέννητου
ένα δίσκο στον οποίο έχει ηχογραφη-
θή η πρώτη κραυγή του μαρού.

■ ■ ■ ΖΗΤΩΝΤΑΣ στοιχεία για τη δι-
δακτορική διατριβή του, με θέμα την
«Εύπιστία των ανθρώπων», ένας φοι-
τητής δημοσίευσε σε μία έφημερίδα
της Ν. 'Υόρκης την εξής αγγελία:
«Πωλείται μαιμού ικανή να κάνει όλες
τις δουλειές του σπιτιού». Μέσα σε
λίγες μέρες έλαβε 8.000 περίπου
γράμματα.

■ ■ ■ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ καπρίτσιο της Μα-
ρίας Κάλλας (έτσι τουλάχιστον λένε
οι κακές γλώσσες), η οποία πρόκειται
να γυρίση την «'Αννα Μπολέυν», με
τον Λώρενς 'Ολίβιερ: «'Απαιτώ ν' αλ-
λάξη το τέλος του έργου. Το κοινόν δέ
θ' άνεχθί ποτέ να δη μία βασίλισσα
που τραγουδά όπως εγώ να πεθαίνω
στη λαιμητόμο».

■ ■ ■ Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ στρατός
χρησιμοποιεί 5.000 μαντράσκυλα για
τη φύλαξη των βάσεων εξοπλιστικής
πυραύλων.

■ ■ ■ ΣΤΗ ΡΩΜΗ η αστυνομία ανέκα-
λυψε μία «Σχολή δια την εκμάθησιν
της τέχνης της έπαπειάς». Εις τας
«αίθουσας διδασκαλίας» του ιδρύμα-
τος δρέθηκαν, μεταξύ άλλων: δεκανί-
κια, αναπηρικά άμαξάκια, μπαστού-
νια, ξύλινα πόδια, τρύπια καπέλλα,
κοστούμια κουρελιασμένα και όλα τα
χρειώδη για ένα έντεχνο μακιγιάζ. 'Ι-
δρυτής, ιδιοκτήτης και καθηγητής της
ιδιότυπου σχολής ήταν ο 40ετής Πα-
σκουάλε Πουλιέζε, εις τον οποίον οι
μαθηταί του κατέβαλλαν, κατόπιν επι-
τυχούς άποφοιτήσεως, 20% των εισ-
πράξεών τους.

■ ■ ■ Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ 'Υγείας των
'Ην. 'Εθνών διεπίστωσε ότι στο Μονα-
κό τα 22,9% του πληθυσμού ζουν περισ-
σότερα από 60 χρόνια. Στη Γαλλία
φθάνουν στην ηλικία αυτή τα 17% του
πληθυσμού, στην 'Αγγλία τα 15,9%,
καί στο Βέλγιο και την Αυστραλία
τα 15,6%. Τελευταίους στον πίνακα έρ-
χονται η Γιουγκοσλαβία με 8,9%, η
Ρουμανία με 8,2% και η Τουρκία με
6%. Σύμφωνα με τα στοιχεία που έ-
δόθησαν από τη Γεωργία (Σοβ. 'Ε-
νωση), ζούν εκεί 1.200 άνθρωποι ηλι-
κίας μεταξύ 90 και 125 ετών.

'Αγγλία, όπου άποτελεί ένα από τα κύρια σημεία
συζητήσεων των πνευματικών κύκλων, και «'Ο Χρι-
στός ξανασταυρώνεται» να κερδίση θραβείο και να
μαγνητίζη τους θεατές στη Βόρσιο 'Αμερική. Και
τα δύο αυτά έργα δεν είχαν γνωρίσει στην πρώτη
τους εμφάνισή — την ανεπίσημη στην 'Ελλάδα και
στο Παρίσι, την επίσημη στο Φεστιβάλ των Καν-
νών — παρά μετρία έπιτυχία. Και επανέρχεται το
ερώτημα: 'Η σφραγίδα της έπιτυχίας των φεστιβάλ
έχει καμμία αξία;...

Το 10 'Απριλίου, επίσης, ο μεγαλύτερος χορός της χρονιάς, με τον τίτλο «'Απρίλιος εις το Παρίσι», θα συγκεντρώση 8.000 ώραιότερο έχει η Νέα 'Υόρκη και 8.000 ώραιότερο διεθνώς παίρνει εύκολα ένα άεροπλάνο και, είτε ζή στη Ρώμη ή στο Παρίσι ή στο Λονδίνο, μεταφέρεται έστω και ένα μόνο χορό, στις αίθουσες του «Ουόλντορφ 'Αστόρια...». Μερικές 'Ελληνίδες, μεταξύ των οποίων η κ. 'Ανδρέα 'Εμπερίκου, η κ. Βάσι. Γουλανδρή, ασφαλώς θα λάμπουν με την διακοσμητική τους παρουσία...

Το 10 'Απριλίου, επίσης, ο μεγαλύτερος χορός της χρονιάς, με τον τίτλο «'Απρίλιος εις το Παρίσι», θα συγκεντρώση 8.000 ώραιότερο έχει η Νέα 'Υόρκη και 8.000 ώραιότερο διεθνώς παίρνει εύκολα ένα άεροπλάνο και, είτε ζή στη Ρώμη ή στο Παρίσι ή στο Λονδίνο, μεταφέρεται έστω και ένα μόνο χορό, στις αίθουσες του «Ουόλντορφ 'Αστόρια...». Μερικές 'Ελληνίδες, μεταξύ των οποίων η κ. 'Ανδρέα 'Εμπερίκου, η κ. Βάσι. Γουλανδρή, ασφαλώς θα λάμπουν με την διακοσμητική τους παρουσία...

Το 10 'Απριλίου, επίσης, ο μεγαλύτερος χορός της χρονιάς, με τον τίτλο «'Απρίλιος εις το Παρίσι», θα συγκεντρώση 8.000 ώραιότερο έχει η Νέα 'Υόρκη και 8.000 ώραιότερο διεθνώς παίρνει εύκολα ένα άεροπλάνο και, είτε ζή στη Ρώμη ή στο Παρίσι ή στο Λονδίνο, μεταφέρεται έστω και ένα μόνο χορό, στις αίθουσες του «Ουόλντορφ 'Αστόρια...». Μερικές 'Ελληνίδες, μεταξύ των οποίων η κ. 'Ανδρέα 'Εμπερίκου, η κ. Βάσι. Γουλανδρή, ασφαλώς θα λάμπουν με την διακοσμητική τους παρουσία...

Το 10 'Απριλίου, επίσης, ο μεγαλύτερος χορός της χρονιάς, με τον τίτλο «'Απρίλιος εις το Παρίσι», θα συγκεντρώση 8.000 ώραιότερο έχει η Νέα 'Υόρκη και 8.000 ώραιότερο διεθνώς παίρνει εύκολα ένα άεροπλάνο και, είτε ζή στη Ρώμη ή στο Παρίσι ή στο Λονδίνο, μεταφέρεται έστω και ένα μόνο χορό, στις αίθουσες του «Ουόλντορφ 'Αστόρια...». Μερικές 'Ελληνίδες, μεταξύ των οποίων η κ. 'Ανδρέα 'Εμπερίκου, η κ. Βάσι. Γουλανδρή, ασφαλώς θα λάμπουν με την διακοσμητική τους παρουσία...

ήχη

Ή
σα
ρα
χαϊ
δε
μέ
νη

Εας συμβουρεύει
ο Αντρέ Μορονά

'Αποκλειστικότητα ΕΙΚΟΝΩΝ και OPERA MUNDI

Εχετε συνηθίσει να βλέπετε όλες τις θελήσεις σας να πραγ-
ματοποιούνται. 'Από μικρή είσατε χαριτωμένη, φιλάρεσκη,
γοητευτική, άκατανίκητη. 'Ο πατέρας σας, που σ' άσ λάτρευε,
δεν μπορούσε να σ' άρνηθί τίποτα. Μερικές φορές η μητέρα
σας προσπαθούσε να σ' άκάνη να υποχωρήσετε. Μά έσείς σκε-
πτόσαστε — και πολύ σωστά — πως ο πατέρας σας, μόλις θα
εμφανιζόταν, θάπαιρνε το μέρος σας κ' επιμένετε. Μά λίγα λό-
για, είσατε ένα παραχαϊδεμένο παιδί.

Και μείνατε χαϊδεμένη! Πολύ γρήγορα καιαλάβατε ότι ένα
κάποιο χαμόγελο, μια ώριωμένη γκριμάτσα, ένα ύπονοούμενο,
κάνει τους άνδρες σκλάβους. Είναι γεγονός ότι τους άρέσετε.
Πώς ν' άντισταθίτε στον πειρασμό να εξασκήσετε αυτή την έ-
ξουσία, που σ' είναι όλωσδιόλου φνισκή; Παντρευτήκατε έ-
ναν άνδρα, που τα καπρίτσια σας είναι γι' αυτόν διαταγές.
Προσπαθεί, στο μέτρο που μπορεί, να σ' άκάνη ευτυχισμένη.
Σ' ά παραχαϊδεύει κι' αυτός, όπως οι άλλοι...

Σκεφθήκατε ποτέ πως οι δυό έννοιες «χαϊδεύω» και «χα-
λάω» χρησιμοποιούνται για το ίδιο πράγμα; «Χαϊδεύω» ση-
μαίνει πως φέρομαι σε κάποιον με καλωσύνη, με γενναιοδωρία,
άλλά «χαλάω» θα πη πως τον καταστρέφω, πως βλάπτω τον
χαρακτήρα του με την πολλή μου επιείκεια...

«Και γιατί, θα ρωτήσετε, η ευτυχία βλάπτει τον χαρακτή-
ρα;».

Γιατί είναι μια ευτυχία που δεν την κερδίζετε μόνη σας.
'Ενα παραχαϊδεμένο παιδί συνηθίζει να βλέπη τις επιθυμίες
του να πραγματοποιούνται άμέσως και χωρίς προσπάθεια. Δέν
κάνετε μόνη σας τίποτα: Γοητεύετε άπλως τους άλλους και
τους βάζετε να τα κάνουν όλα εκείνοι...

«Και γιατί αυτό είναι κακό, αν τους άρέση να τα κάνουν;»
Το κακό έγκειται στο εξής: «'Οτι λημονείτε την ύπαρξη
ένός κόσμου δύσκολου κ' έχθρικού, στον οποίον άνδρες και γυ-
ναίκες είναι αναγκασμένοι να κοιτάσουν πολύ για να κερδίσουν
τη ζωή τους και να παλαίφουν για να ικανοποιήσουν τις επι-
θυμίες τους. Κ' έσείς δεν μάθατε ούτε να νικάτε τις δυσκολίες,
ούτε — ιδίως — να νικάτε τον έαυτό σας.

Ναί, δεν είναι καθόλου βέβαιο πως θα μπορέσετε σ' όλη
τη ζωή σας να είστε ένα χαϊδεμένο παιδί!

«Γνώρισα, θα μου πητε, γυναίκες που σ' όλη τους τη ζωή
βοήθων άνδρες που τις φρόντιζαν. Μετά τον πατέρα, ήταν ο
άνδρας. Μετά τον άνδρα, ο γιός».

Ναί, βέβαια. Γνώρισα τέτοιες κ' εγώ. Μά ριγωνιδνεύει
κάνεις πολύ, στηρίζοντας όλες τις ελπίδες του σ' αυτό. 'Ο γιός
είναι συχνά λιγότερο επιεικής από έναν ερωτευμένο και ύπο-
ταγμένο σύζυγο. Κ' έπειτα, αν ήμουν στη θέση σας, δεν θα μου
άρεσε να γίνω μια μέρα μια παραχαϊδεμένη γριά. Είναι ένα
πρόσωπο λιγάκι γελοίο...

Αντρέ Μορονά

"SIRENE"
Σεβρώ
χρώμ. Βελόν

ΔΥΟ ΝΕΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΜΟΥΡΙΑΔΗ

"MONICA"
Σεβρώ
χρώμ. Εύκαλύπτου

Κάθε μέρα...

ΚΑΜΕΛ

...λίγο ΚΑΜΕΛ

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΝΝΑ ΜΕ ΚΑΜΕΛ ΒΑΜΜΕΝΑ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 13 έως 19 'Απριλίου 1959

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου
Το πρόγραμμά σας είναι πολύ καλό. Μη διατάσετε να το εφαρμόσετε με όλες του τις λεπτομέρειες. Υπάρχουν πάντοτε άνθρωποι που σας εκθρούνονται. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 2.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλ.-21 Μαΐου
Οι μικροδιαφορές σας στα επαγγελματικά ζητήματα περνούν χωρίς ν' αφήσουν δυσάρεστα ίχνη. Τα προσωπικά σας προβλήματα θα περάσουν δυσκολίες!... Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 3.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου-21 'Ιουνίου
Συνεχίσατε την ίδια τακτική. Θα σας δώσουν πολύ σύντομα από την δύσκολη θέση που σας έχει φέρει η κακή διαχείριση των προσωπικών σας υποθέσεων. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 9.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλ.
Λίγη λογική πριν αποφασίσετε ουσιαστικά πράγματα για την μελλοντική σας ζωή, θα δώση σωστή γραμμή στις πράξεις σας. Ν' αναπαύεστε πότε-πότε. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 8.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 'Αυγούστου
Πausate επί τέλους να διερωτάσθε συνεχώς. "Αν δεν καταλάβετε τον εαυτό σας, δεν πρόκειται να εύτυχησετε, όσο κι αν σας εύνοησουν τα άστρα! Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 6.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Αύγ.-22 Σ'ρίου
"Η ενοχλητική στάση ώριμων ανθρώπων του περιβάλλοντός σας δεν πρέπει να σας απογοητεύει τώρα που χρειάζεστε κουράγιο και σθένος για να επιτύχετε. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθ. 4.

ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σ'ρίου-22 'Οκτωβ.
Προσπαθήσατε να μη σκέπτεσθε κανένα από τα προβλήματα που σας απασχολούν τον τελευταίο καιρό. Θα επιτύχετε σύντομα στόν αισθηματικό τομέα. Κουράγιο. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 8.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 'Νορίου
Είναι πλέον καιρός ν' αποκτήσετε μια πραγματική κατευθυντήρια γραμμή, που να καθορίζει τον τρόπο με τον οποίον θ' αντιμετωπίσετε τις υποθέσεις σας. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 5.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23'Νορίου-21 Δ'ρίου
Είναι προτιμότερο να σκέπτεσθε πριν αποφασίσετε κάτι. Το να μετανοήτε μετά, δεν φέρνει κανένα αποτέλεσμα. Απλούστατα, απογοητεύετε τους φίλους σας. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 7.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δ'ρίου-19 'Ιαν.
Μην αφήσετε τους ένθουςισμούς να σας παρασύρουν. Τώρα που αποκτήσατε την επιτυχία και την συμπάρταση της τύχης, δεν πρέπει να χάσετε το κέφι σας. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 3.

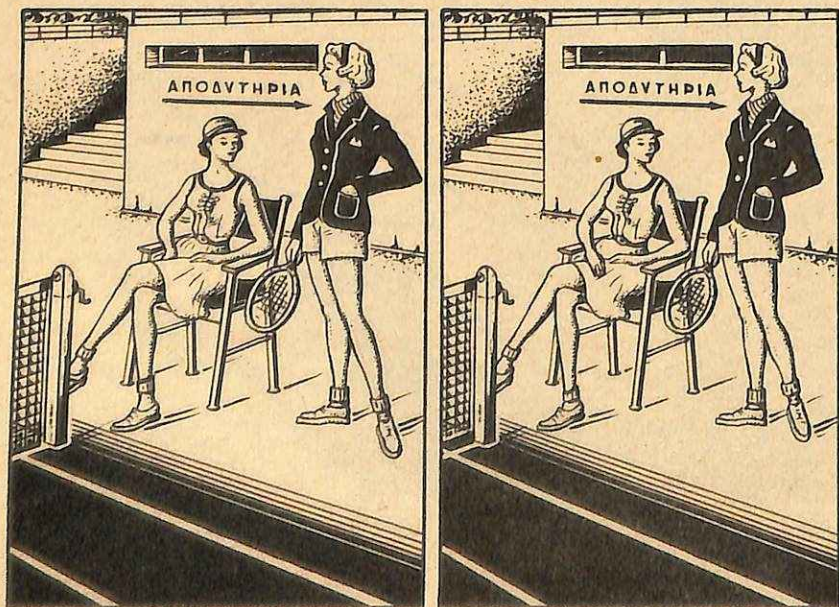

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ'ρίου
Είσαθε άνθρωπος των συναισθηματικών μεταπτώσεων. Προσπαθήστε να ισορροπήσετε όσο είναι ακόμη καιρός για να μη χάσετε κάθε σας έλπιδα. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 1.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φ'ρίου-20 Μαρτίου
"Έχετε όλα τα έφδια για να επιτύχετε! "Αν δεν παροτρύνετε πάλι από συναισθηματισμούς, θα τα καταφέρετε. Πρέπει κάποτε να σκεφθίτε και το μέλλον. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθ. 5.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 8 σημεία. Μπορείτε να το ερμήνευτε:

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 59

ΟΙ ΚΗΠΟΥΡΟΙ ΤΗΣ ΑΘΛΙΟΤΗΤΟΣ

* Πολλές είναι δέβαια οι επιστολές που φθάνουν σ' εφημερίδες και περιοδικά κάθε μέρα, αλλά υπάρχει μια κατηγορία που πραγματικά εξοργίζει ακόμη και τον πιο καλοπροαίρετο συντάκτη: είναι τα γράμματα εκείνα ώρισμένων επιστολογράφων που διαμαρτύρονται κάθε φορά που θα γραφτεί κάτι στραβό γι' αυτόν τον τόπο.

* "Αν πρόκειται για άτομα, κανείς δεν έχει αντίρρηση. Πολιτικοί, ανώτατοι αξιωματικοί, ακόμα και ιερωμένοι, δέχονται κάθε τόσο καταιγισμούς ειρωνιών και όχτους ύβρεων χωρίς κανέναν να ενοχλήσει. "Αλλάστε για τον Έλληνα, και δη τον Αθηναίο, το κουτσμπολιό και το κουσκουσουριό είναι τροφή, κι ακόμα κ' οι ίδιοι οι υβριζόμενοι καμιά φορά, εδώ που τα λέμε, επιζητούν μια τέτλια φτηνή δημοσιότητα.

* "Αν πρόκειται για ξένες χώρες επίσης, ζωή νάχουμε, καταφέραμε να εδραιώσουμε στην κοινή ελληνική συνείδηση πως ο μισός τουλάχιστον, αν όχι ολόκληρος, ο ελεύθερος κόσμος μας εκθρούνεται και πως οι μόνοι φίλοι που μας μένουν είναι κάτι άπιθανες χώρες της "Απω Ανατολής.

* "Αν πρόκειται και για μας τους ίδιους, δεν υπάρχει εξευτελισμός που να μην ανεχώμαστε, σαν πολίτες, και ταλαιπωρία που να μην υφιστάμεθα, σα ραγιάδες, χωρίς ν' αποφασίζουμε να λάβουμε μέτρα δραστικά και τελεσφόρα για την άμεση αντιμετώπιση κάθε στραβού.

* Σ' ένα μας πιάνει βαφικά το φιλότιμο: όταν θυλάουμε στη φόρα τίποτε εγχώρια άπλυτα με την έλπιδα φυσικά να βρεθεί κάποιος να τα πλύνει.

* "Από το δημοτικό σχολείο μέχρι τις αξιοπρεπείς αίθουσες διαλέξεων του «Παρνασσού» και της «Αρχαιολογικής Εταιρείας» άλλο δεν κάνουμε παρά να αυτολιθανίζώμαστε, να ναρκισσευώμαστε και να ισχυριζώμαστε πως είμαστε ένας σπουδαίος κ' εκλεκτός λαός, που αν δεν τον κατατρεχάνε θα είχε ανακτήσει και πάλι την ήγητική του θέση στα πετρωμένα της Οικουμένης.

* Μέχρις ένα σημείο είναι σωστό, και σ' αυτό ακριβώς έγκειται ο κίνδυνος. Γιατί αν δεν είχαμε κανένα προσόν, σά λαός, και αν δεν είμασταν ράστα από τις πιο σπουδαίες, δεν θάχαμε κατορθώσει να επιζησούμε. "Ασχετα αν είναι παρατηρημένο πως τις μεγαλύτερες επιτεύξεις του, μετά την Ακρόπολη, ο Έλληνας κατά καιρούς τις πέτυχε συχνά έξω απ' τα στενόχωρα πλαίσια της Έλλαδίτικης ένδοχώρας.

* "Αλλά έστω και στα κλέψ των Αττικών μας προγόνων αν περιριστούμε, πάλι τείνουμε να υπερβάλουμε την αξία τους μέσα στη ροή της Ιστορίας, αλλά και τη σχέση που μπορεί να έχουμε εμείς, οι σύγχρονοι Αθηναίοι, με κείνους τους παλιούς συμπολίτες του Περικλή και του Αριστοφάνη.

* "Έχουμε την τάση να δίνουμε στα παιδιά μας την έντυπωση πως το ελληνικό δέντρο μεγάλωσε και μεγαλώνει μονάχο του, σ' έναν χέρσο κάμπο που όχι σ' ένα δάσος από άλλα δέντρα έξ' ίσου μεγάλα και έξ' ίσου αξία της ευλογίας του Θεού και της ευγνωμοσύνης των ανθρώπων. "Ακόμη χειρότερο, παραμελούμε να υπογραμμίσουμε πως η Αρχαία Έλληνική ήταν μια επιταγή που σε μια στιγμή εξαργύρωσε το νεότευκτο Έλληνικό Βασίλειο, αλλά πως κάθε ύγιης οικονομικός οργανισμός ανανεώνει κάθε τόσο τα αποθεματικά του ανάλογα προς τις απαιτήσεις της αγοράς. "Η συνεχής επίκλησις του Παρθενώνος και των θυσιών του 40 ή και του 50, δεν αρκούν αν δεν υπάρξει μέσα στο 60 μια νέα λαμπρή παρουσία της Ελλάδος που να υπογραμμίζει τον ρόλο της σαν σταυροδρόμι των λαών.

* Μα αυτό ακριβώς είναι που φοβίζει τους κηπουρούς της αθλιότητας. Αυτοί ζιζάνια ξέρουν μόνον να σπέρνουν και μολδές, κι αν τους μίληση κανείς για καθάρισμα του κήπου και για ειλικρινή αντιμετώπιση της θρωμιάς και της κακομοιριάς, που μας χαρακτηρίζουν σήμερα, έρχονται και μας λένε ν' ακολουθήσουμε το σύστημα της γάτας και να κρύψουμε τα όσα μη ευχάριστα για χάρη της τουριστικής μας πολιτικής. Είναι οι ίδιοι εκείνοι οι αερολόγοι, οι πολυλογάδες και πολυφαγοί, οι μύσται της αξιοπρεπείας του αθηναϊκού καφενέ, οι λάτρες του γυμνού λαμπριού, οι επιστολογράφοι της Καλλιθέας που διαμαρτύρονται για τα όσα γράφουμε εμείς καμιά φορά, και οι ίδιοι γράφουν το «κύριε έλεησον» με «ει»!

* Είναι οι άμύντορες —χολερικοί, φατριαστικοί, δυσπεπτικοί, επίφοβοι στη μικρότητά τους. Είναι οι ξεροφάγοι του έρωτα, οι μικροθεσιθρες, πολυέλικτοι και όμοιοκαρποι και όμολογιοϋχοι της σφοδράς.

* Είναι οι στείροι!

* Διαμαρτύρονται γιατί προχωρούμε, αλλά το θήμα τους ενοχλεί και το πέτογμά τους τρομάζει.

Index

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ - ΖΙΓΚ-ΖΑΓΚ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Δεν είναι βαρύ πανωφόρι.
2. Ποταμός της Γαλλίας (γεν.) — Έρωτα, αλλά δηλοί και το άοριστον.
3. Όλιγώτερον από τέσσερις φορές — Προστάτης του γάμου, υιός μιας των Μουσών (δοτ.).
4. Αρχικά νομικών προσώπων δημοσίον δικαίου — Παραπόταμος του Δουνάβιου — Σύγχρονος Άγγλος.. αποτυχών πολιτικός.
5. Γνωστά γαλλικά ελαστικά αυτοκινήτων — Μία των Κυκλάδων νήσων (δημ.).
6. Ένας από τους Γερμανούς τουφεκισθείς Έλληνα λογοτέχνης, γενική — Γαλλικής Ίνδοκινας πόλης — Ψαρία εκ των περκιδών (προφ. μαζύ).
7. Η δοτική ενός επιρκινδύνου έθρου του στρατιώτου, μαζύ με το άρθρο της — Νότα.
8. Νόστιμες έλιές.
9. Το καλοκαίρι πολλοί αποφεύγουν να το τρώνε — Ανύψωσης και μεταφορικών κατάργησης (γεν.).
10. Τριακόσια είκοσι — Ψαρεύουν στ' ανοικτά... εάν το πήτε ξανά — Πρόθεσις.
11. Έτσι ταξιδεύουν καθημερινώς οι πελάται των ΚΤΕΛ.
12. Και έτσι διοχετεύονται τα φρούτα στην κατανάλωσι — Διοσημότης της αρχαίας Κορίνθου.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Του Αθανασίου Διάκου το οικογενειακό όνομα.
2. Μια τέχνη που δεν μπορεί να άγνοη την μόδα — Προφερόμενα δίδουν ένα επικίνδυνο διά τον διαβάτην όρυγμα, στη δοτική.
3. Η κόρη του Βύρμανος — "Αν το πετύχετε... Ιπποδρομιακώς, είσθε τυχερός!
4. Μαλακά υποθέματα (ύποκορ.).
5. Προϋποθέτει καλίσμιον πράξιν (ιχηρικό) — Είναι κάθε παίς — Έλβετικών καντόνιον.
6. Τρία φωνήεντα.. όδυνηρά — Διακριτικά τροχοφόρου του Δημοσίον — Αιτιολογικόν.
7. Στενή όδός, αλλά και όρμητική προσχώρησις — Ξενικό γυναικείο όνομα, ένάρθρω.
8. Το μικρό όνομα του πιθανώς νέου συζύγου της "Ελίσαμπεθ Ταϊλντορ — Ξενικός όρος σχετικός με έξαγωγές.
9. Θα τον όρθε έάν όρθε... το καπάκι — Συνοδεύει πολλά άραβικά όνόματα.
10. Χρονικόν έπίρρημα — Αιτιατική άντωνυμία — Ίδού!
11. Γνωστή γαλλική λουτρόπολις — Ήσαν άλλοτε τετράγωνοι της μόδας.
12. Τρία φωνήεντα, ένα αρχαίον ρήμα, σημαίνον ακούω, αντίλαμβάνομαι (άμην.) — Χρειάζονται πολλές διά την διατύπωσιν μιάς γνώμης.

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού ατομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο οριζόντιος, καθετός ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρείτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και ελέγξτε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μιαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρείτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

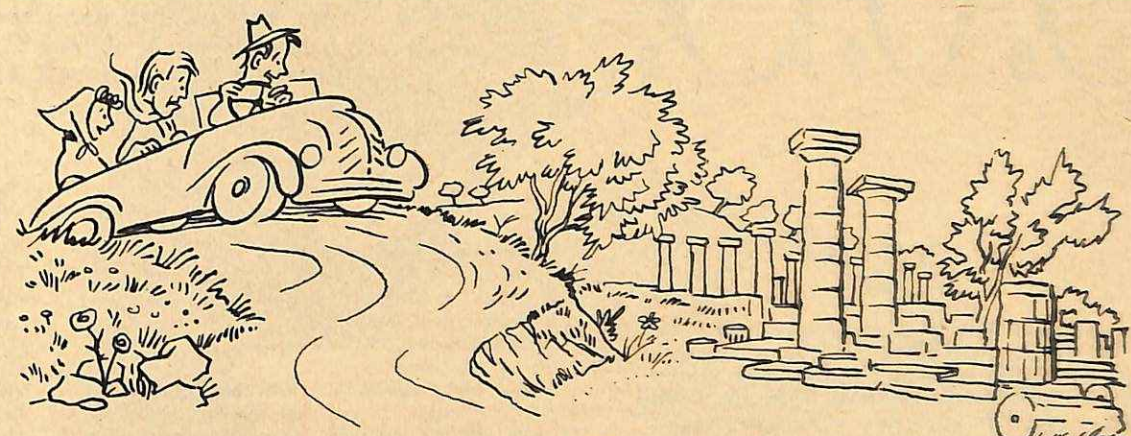
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

Λ	Γ	Γ	Σ	Ι	Ε
Ι	Ε	Σ	Α	Σ	Ρ
Α	Τ	Ρ	Η	Ο	Π
Σ	Α	Τ	Κ	Σ	Ι
Ι	Ν	Ε	Ο	Τ	Σ
Ο	Α	Μ	Α	Μ	Α

Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Φλέγοντα ζητήματα

ΑΙΣΙΟΔΟΕΟΣ. Τι γίνεσαι, φίλε μου!... Έχω μέρες να σε δω!...

ΕΠΙΦΥΛΑΚΤΙΚΟΣ. Είχαμε πάει για ολιγοήμερη έδραση ως την Ολυμπία.

— Πως ήταν ο δρόμος;

— Τον ξαναφτιάχνανε!...

— Θέλουνε συντήρησι οι δρόμοι...

— Μα διαρκώς πρέπει να ξεδαύνονται τόσα λεφτά!

— Κι αυτά κι άλλα και νέοι δρόμοι πρέπει ν' ανοιχθούν!

— Έτσι, αδελφέ...

— Δέ μου λές, στην ηλικία μας δεν πρέπει να προσέχουμε την καλή κυκλοφορία του αίματος;

— Ασφαλώς!

— Έ λοιπόν, το όδικο δίκτυο για κάθε χώρα έχει την ίδια σημασία που έχει για τον οργανισμό μας η καλή κυκλοφορία του αίματος! Κι εδώ που τα λέμε, μ' όλη την προσπάθεια που γίνεται τα τελευταία χρόνια, η φτωχή πατρίδα μας δεν μπορεί ακόμη να παινευθεί πως έχει πλούσιο και πυκνό κοινωνικοοικονομικό δίκτυο.

— Σαν πώς δηλαδή να ξεδεύη το κράτος κάθε χρόνο για έργα οδοποιίας;

— Περί τα 250.000.000 δραχμές.

— Είναι τεράστιο ποσό!

— Απαράτητο όμως! Αλλά μην ανησυχής: περισσότερο από το μισό του ποσού αυτού θγαίνει από την μύρα!... Ναι, ναι, φίλε μου... Φτιάχνει και η μύρα δρόμους... δρόμους από μύρα!...

— Όρατε φράσι, ποιητική!...

— Ναι, αλλά και πραγματικότητα! Έφ' όσον η φορολογία της μύρας μόνον το 1957 απέδωσε στο κράτος 150.000.000 δραχμές περίπου.

— Όστε λοιπόν η μύρα δεν είναι μόνον μία πηγή απολαύσεως, αλλά και ένας σημαντικός συντελεστής για την πρόοδο και την ευημερία της χώρας!...

— Ακριβώς! Άρα με κάθε ποτήρι μύρα που πίνεις προσφέρεις στην χώρα σου και ένα μικρό κομματάκι δρόμου!

— Για φαντάσου!...

ΟΙΕ

S.O.S. ΔΟΠΟΦΩΝΟΣ

Με το ζωντανό ύφος του και υπό μορφήν ημερολογίου ο ΚΟΥΕΝΤΙΝ ΠΑΤΡΙΚ άφηνείται πίν πιδ καταπληκτική έγκληματική υπόθεση.

20

Ο Ντάνιελς έβγαλε μερικά πράγματα απ' τη βαλίτσα, δείχνοντάς μας, πρds μεγάλη μας κατάπληξη, ότι είχε διπλό πάτο. Τά άκουμπησε προσεχτικά επάνω στο τραπέζι, μπροστά του.

—Κυρίες και κύριοι, είτε χαμογελώντας, σά να έπρόκειτο να κάνη μία ταχυδακτυλουργική επίδειξη μπροστά σέ παιδιά, έπιτρέψτε μου να σάς παρουσιάσω τόν κ. Ρόμπινσον: Μία μελαχροινή περρούκα, πολύ ώραία φτιαγμένη, ένα ξενύαρι γυναιλιά με σιδερένιο σκελετό (άπλά τζάμια, φαντάζομαι) κ' ένα κουτί με μακιγιάζ. Και νά... να δυο μικρά πραγμάτια, πολύ άστεία!

Έδειξε δυο μικρά πράγματα που έμοιαζαν με μασσέλες.

—Δέν ξέρω πώς τά ονομάζετε αυτά στην 'Αμερική. Τά τοποθετεί κανείς, υποθέτω, στά επάνω δόντια για να φουσκώνη τά μάγουλα και ν' αλλάξη τό πρόσωπο. Νομίζω ότι αυτά τά χρησιμοποιούν συνήθως οι κάτωσ ήλικιωμένες γυναίκες και οι ήθοποιοί...

—'Αλλά ναι, αναφώνησε ή Δάφνη απ' τη γωνιά της. Θυμάμαι πώς είχα διαβάσει μία ιστορία όπου μία γριά δούκισσα είχε άφήσει να της πέσουν μέσα στη σουπιέρα...

—Δάφνη Ντέμαρεστ, της φώναξε ή κ. Κλάππ, μη γίνεσαι χυδαία! Οι δούκισσες δέν σεοβίζουν τη σουία μέσα σέ σουπιέρες! Έσθ, έγγονή κόμιτος, θάπρεπε να είσαι καλύτερα πληροφορημένη.

—'Αλλά, Μάρσια...

—Νομίζω, διέκοψε ό πλοίαρχος, πώς θα κάνατε καλύτερα να εξηγήσετε πού βρέθηκαν αυτά τά αντικείμενα, κύριε Ντάνιελς. Κ' επίσης, γιατί υπάρχει κ' ένα ψεύτικο μουστάκι, που διακρίνω ανάμεσα στ' αντικείμενά σας! 'Ο Ρόμπινσον ήταν, μου φαίνεται, έντελώς ξυρισμένος...

—'Ισως ό κύριος Έρνσω θα μπόρέση να σάς τό εξηγήσει, είπε ό Ντάνιελς με γλυκιά φωνή. Πήραμε την έλευθερία να ψάξωμε την καμπίνα του την ώρα που έκείνος ήταν έδω...

Τότε, Νταίηβυ, τά πράγματα εξέλιχθηκαν τόσο γρήγορα, ώστε ήμουν έντελώς άνίκανη να συγκρατήσω τις λεπτομέρειες. Έγινε άπότομη φασορία σέ μία γωνιά κ' έπειτα άκούστηκε μία κραυγή πόνου: Δυό άντρες είχαν ξεπροβάλει πίσω απ' την κόκκινη κουρτίνα και στεκόντουσαν πλάι στην καρέκλα του Έρνσω. 'Αλλά δέν ήταν πιά ό ίδιος Έρνσω. Τό μικρό μουστάκι του σάν του Σαρλώ είχε εξαφανιστή. Κ' ένας απ' τούς δυό άντρες που είχαν ξεπροβάλει πίσω απ' την κουρτίνα τό έδινε τώρα στόν Ντάνιελς.

—Συνήθως, είπε ό Ντάνιελς, θάζει κανείς ένα μουστάκι για να έκτελέση τό κριτικό του έργο. Αυτός έδω, τό θάζει: Πρωτότυπο και έξυπνο! Τά συγχαρητήριά μου!

Ο Έρνσω κρατούσε μ' ένα χέρι πού έτρεμε τό γυμνό του χέιλος.

—Και αυτό, πρόσθεσε ό Ντάνιελς, παίρνοντας τό άλλο μουστάκι απ' τό χέρι του πλοίαρχου, είναι κάτι πού θα μπορούσε κανείς να τ' όνομάση ένα ανταλλακτικό! Νά, λοιπόν, γιατί φανεωνόσατε τόσο λίγο στο φώς της ημέρας και προτιμούσατε να μένετε όσο τό δυνατόν περισσότερο μέσα στην καμπίνα σας!

—Είστε τρελλοί, φώναξε ό Έρνσω παλεύοντας και προσπαθώντας να ξεφύγη απ' τά χέρια των δυό άντρων που τόν συγκρατούσαν. Δέν χρειάζεται να κάνετε τόσες ιστορίες... Δέν έχω όπλο επάνω μου.

—Είμαι σύμφωνη με τόν κ. Έρνσω, φώναξε ή κ. Κλάππ, ρίχνοντας στόν γραμματέα, πού ήταν πιδ γοητευτικός άπό ποτέ χωρίς τό μουστάκι του, ένα βλέμμα συμπαθείας. Είστε τρελλός, κύριε Ντάνιελς! Και νομίζω πώς μισώ να σάς ζητήσω μερικές εξηγήσεις... Θα μέ πιστέψουν όλοι, φαντάζομαι, άν δηλώσω πώς έχω κάποια πείρα μακιγιαρίσματος... Μακιγιάζ θεάτρου, φυσικά! Και μισώ να δηλώσω πώς θα ήταν άδύνατο να μακιγιαρισθώ ό κ. Έρνσω σέ τέτοιο σημείο ώστε να μίν μπορή ν' άναγνωροσθ άπ' τόν ίδιο του τόν προϊστάμενο, καθσμένους δίπλα του σ' ένα τραπέζι του μπριζέ!

—Πολύ σωστό, είπε ό Ντάνιελς. Αυτό είναι ένα σημείο πού διαφώτισα χάρη στο ήμερολόγιο της δεσποινίδος Λέβελιν. 'Ο κ. Λάμπερτ, πού ήταν πολύ μύωπ, δέν είχε τά γυαλιά του έκείνο τό βράδυ. Και ιδέν άμφισβállω ότι ό κ. Έρνσω θα μπορούσε να μάς πη πού βρίσκονταν!

—'Αλλά ό θάνατος της Μπέττυ; αναφώνησε ή μεγάλη ήθοποιός με τρελλά γέλια. Μπορείτε να μάς πείσετε ότι ένας νέος μπορεί να είναι άρκετά άγριος ώστε να ρίξη την ίδια του την άρραβωνιστική τή θάλασσα;

Ο Ντάνιελς δέν άποκρίθηκε άμέσως. Έφραξε για μία ακόμη φορά μέσα στο πακέτο του με τά ραδιοτηλεγραφήματα. Μία λυπημένη έκφραση πέρασε απ' τό πρόσωπό του. Έφριξε ένα βλέμμα γεμάτο τονερρότητα στη Δάφνη, πού είχε έρθει κοντά του και παρακολουθούσε τόν Έρνσω μ' ένα άγριο ύφος, σά να ήταν έτοιμη γά τόν σκοτώσει.

—Η παρατήρησή σας είναι πολύ φυσική, κυρία Κλάππ, είπε λυπημένα, αλλά ποίος μάς άποδεικνύει ότι ή δεσποινίς Λάμπερτ ήταν πραγματικά ή μνηστή του Έρνσω; Θυμηθήτε πώς, για να μάς κοινοποιήση αυτή την τόσο συγκινητική είδηση, περίμενε να είναι ή νέα νεκρή! Δέν έχωμε, λοιπόν,

καμμία υπόδειξη γι' αυτό πού μάς είπε. Έπί πλέον ή έρευνα πού έκανα γι' αυτό τό ζήτημα μου άποδεικνύει έντελώς τό αντίθετο. Νά ένα ραδιοτηλεγράφημα τού πατέρα της νέας. Μιλάει για ένα προηγούμενο σύνδεσμο πού...

—Αυτό είναι ψέμα! φώναξε ό Έρνσω, κάνοντας μία άτελειμένη προσπάθεια να σταθή στά πόδια του. 'Αλλά δυνατά χερια τόν κράτησαν στην καρέκλα του.

—Καλά, καλά, έξακολούθησε ό Ντάνιελς άτάραχος. Θα σάς άποδείξω τώρα ότι ό κ. Έρνσω, απ' τη δική του πλευρά, είχε προηγουμένως μιν άλλη άγάτη... Ένα σύνδεσμο πού, άκριβώς, τόν έσπρωξε να σκοτώση τόν άνθρωπο πού του είχε χαρίσει τη φιλία του, ένα σύνδεσμο πού ή Μπέττυ είχε ίσως άνακαλύψει τό βράδυ του θανάτου της. 'Αν μαντεύω σωστά, αυτή ή μοιραία άνακάλυψη έκανε τόν θάνατό της διπλά άναγκαίο για τόν Έρνσω, πρίν κρτάση ή παραγγελία της στη δεσποινίδα Λέβελιν. Χρειάζεται μήπως να σάς πωιά ήταν ή φύση αυτού τού συνδέσμου;

—Μου φαίνεται, αναφώνησε ή κ. Κλάππ, ότι αυτός ό άνθρωπος μιλάει με αινίγματα! Είμαι ίσως ιδιαίτερα κουτή, αλλά ως τώρα βρίσκω πώς τίποτα δέν έχει εξηγηθώ...

—Αυτό είναι προσβολή, είπε ή κ. Λάμπερτ, ξαφνικά άναστατωμένη, μεγάλη προσβολή...

—Μία κωμωδία τέλεια παιγμένη και τέλεια κανονισμένη, έξακολούθησε ό Ντάνιελς. 'Ο κ. Έρνσω δέν ήταν ολομόναχος σ' αυτά τά σχέδια, όπως θα μαντέψατε... Χρειζόταν κάποιος για να τόν κάνη νάβη στο τραπέζι του μπριζέ του κ. Λάμπερτ και για να τόν βοηθήση να δημιουργήση τό άλλοθι του τη στιγμή της υποτιθεμένης δολοφονίας της Μπέττυ. Έ, λοιπόν, ιδού τό άλλοθι του!

Πήρε πάνω απ' τό τραπέζι ένα στρογγυλό και πλατύ αντικείμενο και τό τοποθέτησε στο στόμα του. Μία τρομαχτική κραυγή άκούστηκε μέσα στο δωμάτιο. Πιο τρομαχτική, πιδ παραξενή άκόμη απ' την κραυγή πού είχα άκούσει τό βράδυ της έξαφανίσως της Μπέττυ. 'Ο Ντάνιελς έβγαλε τό αντικείμενο απ' τό στόμα του και τό κράτησε ψηλά, για να τό δείξη στο άκρατήριο.

—Αυτό, είπε, μου φαίνεται πώς είναι ένα απ' αυτά τά σύνεργα πού χρησιμοποιούν στο θέατρο για να μνησθούν τις κραυγές πίσω στα παρασκήνια. Την περασμένη Κυριακή έκανε όλο τόν κόσμο να υποθέση πώς ήταν ή θεοποιημένη Λάμπερτ πού είχε θγάλει αυτή την κραυγή τού τρόμου. Ένα σάλι ριγμένο στη θάλασσα συμπλήρωσε την άταπάτη. Τό έγκλημα είχε γίνει νορίτερα τό βράδυ, ίσως στο διάστημα της καταιγίδας. 'Αλλά ό κ. Έρνσω κ' ό σύντροφός του ήταν άρκετά ίκανοί ώστε να μάς κάνουν να πιστέψωμε στο τέλει έγκλημά μας. Άργότερα, προσπάθησαν άκόμη να

στρέψουν άλλοι τις άποψίες, σκηνοθετώντας μία έπίθεση τού Ρόμπινσον, διαδίδοντας παντού πώς ή διαθήκη τού κ. Λάμπερτ είχε κλαπή και ξαναθάζοντάς την, μυστηριωδώς δήθεν, μέσα στη γλάστρα. 'Οι' αυτά είχαν σχεδιαστή ως τις πιδ μικρές λεπτομέρειες κ' έκτελεστή τέλεια. Νά μία σκηνή με δυό πρόσωπα πού παίχτηκε θαυμάσια και πού άπαιτούσε βέβαια δυό επαγγελματίες ήθοποιούς! Μισώ να σάς συγχαρώ, κυρία Λάμπερτ; 'Η χήρα κοιτούσε με μισός τόν καθήγορό της.

—Τράμπω, την τσάντα της!

—'Η φωνή του είχε ήχησει σάν καμτσικιά. 'Ο καμαρότος μόλις πρόλαβε να τρέξη. Ένα μικρό περιστρόφο έλαμπε ήδη μέσα στην άνοιχτή τσάντα της.

Έγινε ένα λεπτό φοβερός σιωπής, ενώ ή Τράμπω άκουμπουσε τό περιστρόφο πάνω στο τραπέζι μαζί με τ' άλλα αντικείμενα. 'Η κ. Κλάππ πάλι ήταν έκείνη πού διέκοψε τη σιωπή. Για πρώτη φορά, μπροστά μου τουλάχιστον, ή φωνή της δέν ήταν ούτε μελετημένη, ούτε προσεχτικά άλλαγμένη.

—Μέριμνι Λάμπερτ, φώναξε. Έλεγα πάντοτε πώς είσαστε μία άξιοθρήνη ήθοποιός. Ζητώ συγγνώμην... Είστε πραγματικά μία ίδιοφυής γυναίκα! Σεις...

—'Αλλά ή φράση δέν τελείωσε, γιατί ή κ. Λάμπερτ είχε λιποθυμήσει. Κι' αυτή τη φορά, θέλω να πιστεύω πώς ήταν σ' αλήθεια!

Δέν χρειάζεται να σού πω περισσότερα, Νταίηβυ. 'Η κωμωδία τελείωσε. Είδα δια τά ραδιοτηλεγραφήματα τού Ντάνιελς, αλλά θέλω να σέ άπαλλάξω απ' όλες τις λεπτομέρειες πού συγκέντρωσε για λογαριασμό του ή άστυνομία της Νέας Υόρκης απ' τις φλύαρες καμιορίες κ' απ' όλο τό ύπηρετικό προσωπικό της οικίας Λάμπερτ. 'Ο φοβερός Τζέιμς κ' ή κ. Λάμπερτ είχαν κατοικήσει μαζί, όπως θα θυμάσαι, λίγον καιρό πρίν απ' την άναχώρησή τους. Είχαν, λοιπόν, έτοιμάσει τέλεια τό έγκλημά τους. Κ' ή δυστυχημένη Μπέττυ δέν ήταν γι' αυτούς παρά ένα παραπάνω... 'Ηλιπίζαν ν' άποδιδαστούν στο Τζωρτζταουν, να γυρίσουν στην 'Αμερική και, έπειτα άπό μία περίοδο πένθους, θα έγκαθίσταντο μαζί, για ν' άπολαύσουν την περιουσία τού δυστυχισμένου κ. Λάμπερτ...

—Τάραχουν πράγματα πού δέν θα μάθωμε δυστυχώς ποτέ. Οι λεπτομέρειες τού θανάτου της Μπέττυ θα μέινουν ίσως περιβεβλημένες με μυστήριο. Τι ήταν άραγε έκείνο πού είδε τη νύχτα τού Σαββάτου; Μήπως μπήκε στο δωμάτιο της θείας της σέ μία άκατάλληλη στιγμή; Μήπως άκουσε καμμία συζήτηση πού την πληροφορήσε για τις ένοχες σχέσεις της θείας της; 'Αλλίμονο, δέ τις έχομε σέ τίποτα τώρα ν' άφήνωμε έλευθερία τη φαντασία μας... Οι ένοχοι είναι φυλακισμένοι και περιμένουν την τιμωρία πού τούς άξίζει.

—'Αλλά πάντως, όπως τό είπα κ' ό Ντάνιελς, τί θαυμάσια σκηνοθεσία! Κ' έκείνη ή έπίσκεψη, ή σχεδόν ταυτόχρονη, τού Ρόμπινσον στο δωμάτιό μου και στο δωμάτιο της κ. Λάμπερτ, είναι ένα άριστοσύστημα! 'Ο Έρνσω θα πρέπει να μεταμφιέστηκε στο δωμάτιο της κ. Λάμπερτ. 'Ολα ήταν θαυμάσια υπολογισμένα ώστε ό Τράμπω ν' άπουσιάζη άν, κατά τύχη, κατώφωνα να βάλω τό δάκτυλό μου στο κουδούνι. Έτσι, ό Έρνσω είχε όλο τόν καιρό να έπιστρέψη στην καμπίνα του και να έγκαταλείψη τη μεταμφίεσή του.

Κι' όταν ξαναθυμάμαι αυτόν τόν άθλιο, με τά μάτια καρφωμένα στη θάλασσα, να προσποιείται την πιδ δοθεία άτελεισία έξ αίτίας της «μνηστής» πού είχε σκοτώσει! Όταν θυμάμαι την κ. Λάμπερτ έξαλωμένη στο δωμάτιό της να λέη: «'Ο Ρόμπινσον!» με μία λαχανιασμένη φωνή, τότε καταλαβαίνω την Μάρσια Μάννεργς! Τό θέατρο έχασε δυο μεγάλους ήθοποιούς!

*

Άκούω μεγάλη φασαρία έξω, άγάτη μου. Οι έπιδάτες μιλούν όλοι συγχρόνως και θγάζουν μικρές χαρούμενες κραυγές. Θα πρέπει να διέκριναν ένα φάρο.

Και να ό 'Αδάμ πού με φωνάζει. 'Ο Ντάνιελς μόλις πέρασε με την κ. Κλάππ στο ένα του μπράτσο και την Δάφνη στο άλλο. Όθλεγε κανείς μια κρέτα κοτόπουλο μέσα σ' ένα σάντουιτς...

—'Αντίκρισα κ' έγω τό φώς ενός φάρου μέσα απ' τό παραθυράκι μου.

Έπί τέλους, Νταίηβυ, να ή ξερά...

Τ Ε Λ Ο Σ

ΣΟΚΟΛΑΤΑ **ION** ΥΓΕΙΑΣ

τονώνει και δίνει εύχάριστη γεύσι

—'ΚΟΥΕΝΤΟΣ...

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 181

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΓΚΑΜΠΑΡΤΙΝΑ. 2. ΡΟΔΑΝΟΥ — ΤΙ. 3. ΑΠΑΞ — ΥΜΕΝΑΙΩ. 4. Μ.Τ. — ΙΝ — ΗΝΤΕΝ. 5. ΜΙΣΛΕΝ — ΤΖΙΑ. 6. ΑΚΥΛΑ — ΥΕ — ΡΦ (ροφό). 7. ΤΗ «ΝΑΡΚΗ» — ΡΕ. 8. ΘΡΟΥΜΠΕΣ. 9. ΚΡΕΑΣ — ΑΡΣΕΩΣ. 10. ΤΚ' — ΓΡΙ — ΜΕ. 11. ΣΤΟΙΒΑΓΜΕΝΟΙ. 12. ΩΡΑ — ΛΑ'ΙΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ. 2. ΚΟΠΤΙΚΗ — ΤΡ (τάφρο). 3. ΑΔΑ — ΣΥΝΘΕΤΟ. 4. ΜΑΞΙΛΑΡΑΚΙΑ. 5. ΠΝ (ποινή) — ΝΕΑΡΟΣ — ΒΩ. 6. ΑΟΥ — Κ.Υ. — ΓΑΡ. 7. ΡΥΜΗ — Η «ΜΑΡΓΑ». 8. ΕΝΤΥ — ΠΡΙΜ. 9. ΤΕΝΤΖΕΡΕΣ — ΕΛ. 10. ΑΕΙ — ΕΣΕ — ΝΑ. 11. ΝΤΙΝΑΡ — ΩΜΟΙ. 12. ΑΙΩ — ΦΡΑΣΕΙΣ.

ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ ΑΡ. 181

Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε με τόν συνδυασμό τών λέξεων: ΑΤΟΜΑ — ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ — ΚΡΗΣ — ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΙ —

ΣΑΣ, σύνολον 55 βαθμών.

Καλύτερους, ίσως, συνδυασμούς ένδεχεται να έπιτύχουν άναγνώσται μας με δοκιμαίες λέξεων σάν: ΑΝΕΜΟΤΡΑΤΕΣ — ΣΚΟΡΠΙΣΤΑ — ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΕΙΣ — ΚΡΗΣΣΑΙ — ΠΡΟΑΓΓΕΛΙΑΣ — ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ — ΑΝΑΡΤΗΣΙΣ — ΜΕΤΑΝΟΙΑ — ΑΣΑΡΚΟΣ — ΑΝΕΜΟΣ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 181

1. Της όρθης κοπέλας τό άριστορό πόδι είναι πιδ κοντό. 2. Της ίδίας ή μαύρη ζακέτα έχει δυο κουμπιά, αντί τριών. 3. Της ίδίας επίσης ό άριστορός βραχίον έχει πλησιάζει περισσότερο τό σώμα της. 4. Της καθήμενης κοπέλας ή δεξιά της παλάμη φαίνεται όλόκληρη. 5. Της ίδίας το καλτσάκι τού κάτω ποδιού της είναι κοννότερο. 6. Τό δάχτυλο τού τέτατου είναι στο κάτω μέρος άνευασμένο. 7. Τό παραθυράκι στόν τοίχο έχει δυο τζάμια, αντί τριών. 8. Στη σκάλα, άριστορά, λείπει τό τελευταίο σκαλί.

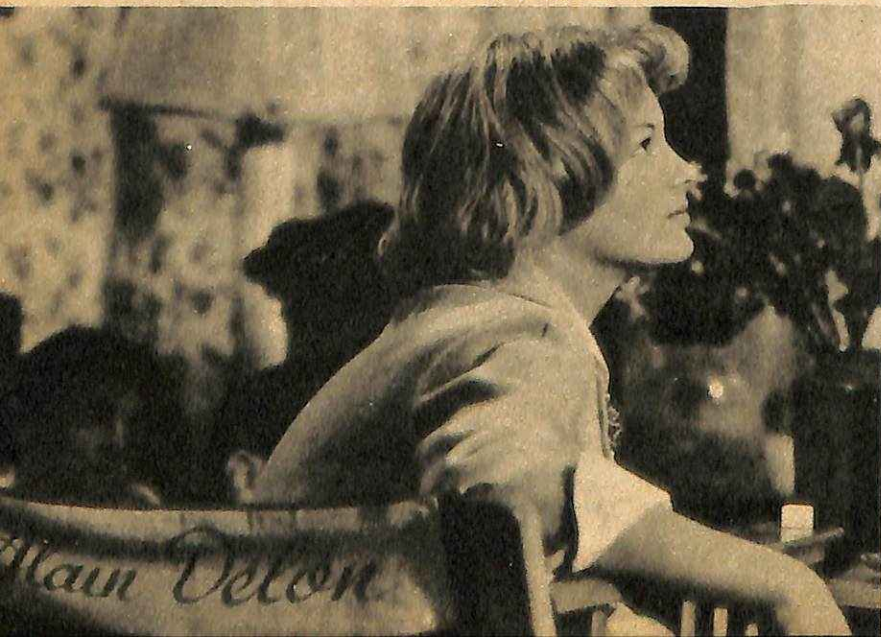

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ Η ΡΟΜΥ, ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΣΙΝΗ ΚΟΥΡΣΑ, ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΩΡΑ ΤΟ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙ ΤΩΝ ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ ΠΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΦΕΡΕ Ο ΑΛΑΙΝ

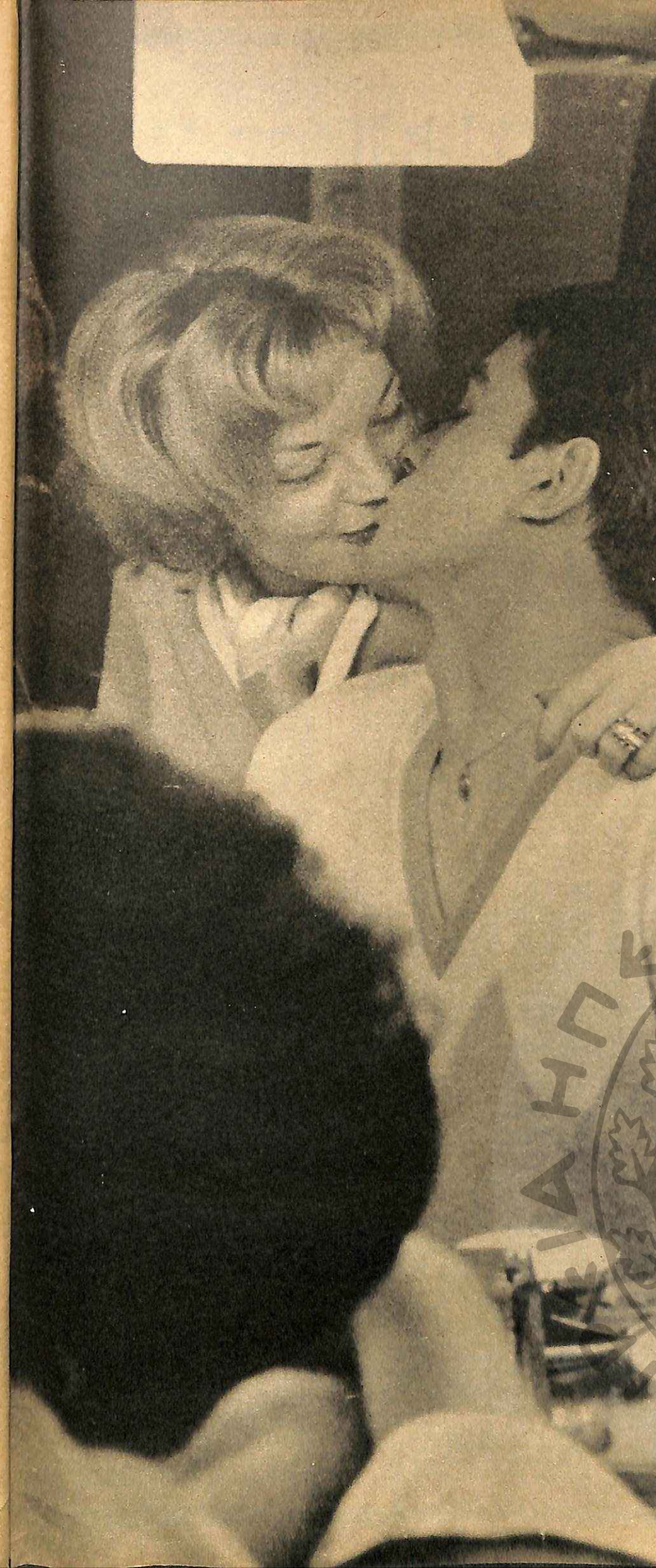
‘Η Ρόμυ κι’ ο Ρωμαίος της

**ΠΑΡΑ ΤΙΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ, Η ΣΙΣΥ
ΕΤΕΛΕΣΕ ΤΟΥΣ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ ΤΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΑΙΝ ΝΤΕΛΟΝ**

ΤΟ «ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ» ΕΧΕΙ ΠΕΙΣΜΑ...

Όταν πέρυσι το καλοκαίρι (ΕΙΚΟΝΕΣ τεύχ. 146) κυκλοφόρησε στους ευρωπαϊκούς κινηματογραφικούς κύκλους ή πληροφορία ότι η Ρόμυ Σνάιντερ, ή θρυλική πιά Σίσυ, επρόκειτο να παντρευτεί με τον νεαρό ζέν πρεμιέ 'Αλαίν Ντελόν —τόν «νεώτερο από τους μεγάλους Γάλλους ηθοποιούς», όπως τον αποκαλούν— ή οικογένεια Σνάιντερ έσπευσε να το διαψεύσει. 'Αλλά το «παιδικό ειδύλλιο» φαίνεται ότι ήταν πολύ σοβαρώτερο, γιατί σ' όλο αυτό το διάστημα, και ενώ είχε πιά τελειώσει το γύρισμα της ταινίας «Χριστίνα», που έγινε αίτια της γνωριμίας τους, η Ρόμυ έκανε τακτικά, απόπροπτα και «ανάιτια» ταξίδια στο Παρίσι, και οι αδιάκριτοι φωτογραφικοί φακοί των ρεπόρτερς συχνά την είχαν συλλάβει, εγκαθιδρυμένη και πανευτυχή, δίπλα στον 'Αλαίν, στην πράσινη κούρσα του. 'Η αγάπη όμως δίχως πεισматы δεν έχει νοστιμάδα. Έτσι, όποτε η Ρόμυ επέστρεφε στα βιεννέζικα στούντιο, ό νεαρός γόης κυκλοφορούσε στα παρισινά νυκτερινά κέντρα με την Ζυλιέτ Γκρεκό. 'Ακολούθησαν αντίποινα. Τα ευρωπαϊκά περιοδικά δημοσίευαν φωτογραφίες της Ρόμυ με τον Χόρστ Μπούχολτς —τόν Τζέιμς Ντίν της Γερμανίας. 'Αλλά άρκοϋσε μία διαστική επίσκεψη στο Παρίσι και ένας ρομαντικός περίπατος στις όχθες του Σηκουάνα ή στο δάσος της Βουλώνης, για να δοθούν οι απαραίτητες εξηγήσεις και να επέλθη ή συμφιλίωση. Τέλος, όπως είναι γνωστό, πριν από λίγες ήμέρες, το «υποδειγματικό κορίτσι της Γερμανίας», που άκουγε πάντα τις νουθεσίες της μαμάς Μάγδας, ενίκησε τους μητρικούς διαταγμούς, πήρε τη συγκατάθεση και έτέλεσε τους άρραβώνες, σε στενώτατο οικογενειακό κύκλο, στην πολυτελή-στατη βίλλα «Ριρίτα», στις όχθες της λίμνης Λουγκάνο. ■■■

(Dalmas)

↑ ΑΠΟ ΔΩ ΚΑΙ ΕΜΠΡΟΣ, οί άφίξεις της Ρόμυ στο Παρίσι θα είναι δικαιωματικά επίσημες και θα πάψουν να σκανδαλίζουν την Μάγδα.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ πιά το άτολμο, συνεσταλμένο πρώτο φιλί, που είχαν ανταλλάξει κατ' έπιταγήν του σεναρίου, γυρίζοντας την «Χριστίνα».

ΤΗ ΣΥΓΚΑΤΑΘΕΣΗ να χαμογελούν ελεύθερα την έδωσε ή μητέρα, όταν είδε πως ή Ρόμυ έκλαιγε από αγωνία, καθώς παρακολουθούσε τον 'Αλαίν να έκτελή έκτάκτως ένα επικίνδυνο ακροβατικό νούμερο στο «Χειμερινό Τσίρκο», τη δραδυά των «Καλλιτεχνών Κινηματογράφου». Της είπε: «Μπορείς να τον παντρευτείς».

ΠΕΡΙΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ

Τ' ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΜΑΓΑΖΙΑ

Μέσα στους παραμυθένιους κήπους του παλαιού της Τεχεράνης, με τα εξωτικά λουλούδια και τις μυρωμένες τριανταφυλλίες, μία γυναίκα προσπαθούσε ν' άσπάζει την εύτυχη. "Άλλα ή μοίρα καμιά φορά γράφει διαφορετικά το παραμυθί της ζωής μας. Οί μεγαλοπρεπείς αιδούσες του παλαιού, πού τις ημέρες των επίσημων συγκεντρώσεων βαρύνωναν όλους τους έπισκεπτες με την ποσειδώνια τους και το περίφημο σερβίσιό της Σοράγιας «Samsouci», πού χρησιμοποιούσες τις εύτυχιμένες ημέρες της ζωής της στην Περίοιά, άνθηκαν πιά στο παρελθόν. Τώρα οί κυριοί άλλαξαν. Η παλιά αυτοκράτειρα διασκεδάζει σάν άλληνη νηπιή στις εύρωπαίκες μεγαλοπόλεις και συντομα πρόβλεπεται πιά ως έχαστρα την άτυχη αγάπη της. "Όσο όμως θα ή-

Ελθόν να ζήσουν γιά λίγο μέσα στην ατμόσφαιρα των περσιικών «ανакτόρων», δεν έχουν παρά να πάνε στο «Άκρον», της οδού Σταδίου 26, που υπάρχει ένα σεβρίσιο πιατικόν ιδίω με τής Σοράγιας. Γιατί στην εποχή μας ή πορσελάνη δεν είναι πιά ένα απόκλιμα βασιλιδών μόνον, αλλά έχει προσγειωθεί χωρίς να χάνη την αίγλη της και γίνεται κτήμα όλων των ανθρώπων. Έτσι, το περιήφω μπιλέ με χρυσό σεβρίσιο πιάτων που είχε ή Σοράγια, ένα διαφορετικό σέ κόκκινο με χρυσό στο το πανομοιότυπο του άνηκε στη βασιλεία Σιλεμνίνη, κ' ένας δολόκληρος κόσμος από γοητευτικούς πορσελάνες, που χρησιμοποιούν αυτή ή στιγμή διάφοροι βασιλικοί οίκοι, πρόεδροι και πρεσβείες, όλκληρώνουν την μοναδική συλλογή πιατικόν του έκλεκτου άδηνάικου αυτού καταστήματος. Έκει αντικρύζει κανείς την πορσελάνη, την πανάχρια αυτή ή φεύρεση του ανθρώπου, να εισθίη στον κόσμο της τέχνης και να γίνεται ιδεώδες συμπλήρωμα στη διακόσμηση κάθε καλόγουστου βαλμύων σπιτιού. Ρόζενταλ, Ρόγιαλ Κοπενάγκεν, Μάισεν, Λιμώζ, πορσελάνες της Κίνας και δημιουργίες αυτού του είδους από κάθε γωνιά της γής, διασπυρώνονται στο δεύτερο πάτωμα του «Άκρον», γιά να συμπληρώσουν ένα ύπεροχο συν-

δυσασμό, από σερβίτσια φαγητού, τσαγιού και καφέ. Υπάρχουν σερβίτσια φαγητού από υπέροχη γεωμανική, δανέζικη ή τσεχοσλοβακική πορσελάνη, που αρχίζουν από χαμηλές τιμές για να φθάσουν πολλές φορές την τιμή των εκατό χιλιάδων δραχμών. Άλλα, το μεγαλύτερο προσόν του αθηναϊκού αυτού καταστήματος είναι ότι μέσα στις αϊθουσές του μπορεί ν' αντικρίσει κανείς πραγματικά κομψοτεχνήματα, που είτε υπήρξαν σε βασιλικούς οίκους ή είναι απλά μοντέρνα σχέδια, κατορθώνουν να προσδίδουν ζωντανά, φως και γούστο σε κάθε έκδηλωση της ζωής μας.

Σκεφθήκατε, αλήθεια, ποτέ πόσα εκατομμύρια μικροβίον μάς περιτριγυρίζουν καθημερινά; Δεν ανιχνεύω αριθμούς γιατί θα τους θεωρήσατε υπερβολικούς. Είναι αρκετό να προσέξω πως όσο ο πολιτισμός της εποχής μας εξελίσσεται, τόσο πολλαπλασιάζονται τα μικρόβια. Και φυσικά οι άνδρες δεν λαμβάνουν υπ' όψιν τους αυτές τις λεπτομέρειες. Οι γυναίκες όμως είναι υποχρεωμένες να αντιμετωπίζουν καθημερινά τον πολυαριθμό αυτό κόσμο των μικροβίων με μία συγκεκριμένη προσπάθεια: Την απολύμανση. Συνήθως δεν είναι και τόσο εύκολο να κατορθώση κανείς να νικήση τους μικροσκοπικούς αυτούς εχθρούς. Χρειάζεται μια άλυσι- δια προσπαθειών που καταλήγουν στην υπερβολική κόπωση κάθε νοικοκυράς. Και σ' αυτή τη δύσκολη στιγμή έρχεται να προσφέρει τις υπηρεσίες του σε κάθε ελληνικό σπίτι, ένα πλαστικό ή γυάλινο μπουκαλί, που περιέχει την περίφημη χλωρίνη. Θέλετε ν' απολυμάνετε το υπάνιο, ένα σωλήνα αποχετεύσεως, τον νεροχύτη ή ωριμμένα ρούχα; Δεν έχετε παρά να διαλύσετε τρεις κουταλιές της σούπας χλωρίνη μέσα σε κάθε κιλό νερού κρύου ή χλιαρού και να πλύνετε το σημείο που θέλετε να απολυμάνετε. Ένα ξέβγαλμα με καθαρό νερό θα ολοκληρώση την άλλη αυτή δουλειά, που παράλληλα θα κάνει και μία πραγματική λεύκανση και απόσμηση κάθε είδους. Θά έχετε ασφαλεία και σεις στο σπίτι σας πραγματοποιάνα, ξεσκονίζανα, πετσάτε τις κουζί- νες και τόσα άλλα μικροπράγμα- τιά που είναι πραγματικές πηγές μικροβίων. Μά θα μου πείτε πως προσπαθήσατε να τ'α πλύνετε με νερό και σαπούνι. Άλλα να πύλ συμφορέσει και σεις πως αυτό δεν ήταν αρκετό. Θαρρεί κανείς πως τα μόρια της σκόνης και κάθε ακαθαρσίας έχουν ελαχιστήσει μέσα στις ίνες του υφάσματος και δεν βέλδουν πιά να απομακρυνθούν. Ό- ρες ώρες κι αν τ'α πλένετε, ό- τι- δήποτε μέσο κι αν χρησιμοποιή- σετε, δεν θα κατορθώσετε τίποτε άλλο από τού να κουρασθήτε ά- σκοπα ακόμη περισσότερο. Νά δ- τους που η χλωρίνη κατοργεί δ- λους αυτούς τους αναρχικούς και φέρονε την εποχή της άνεσεως σε κάθε νοικοκυριό. Δεν έχετε, λοι- πόν, παρά να βάλετε μέσα σε μία λεκάνη τα λερωμένα αντικείμε- να και ξεσκονίζατε ή ακόμη και

τίς πιστεύετς τῆς κουζίνας μὲ τὴν ἀνάλογη διάλυση χλωρίνης καὶ λίγη ὥρα μετὰ, χωρίς καμμία ἰδιαιτέρη προσπάθεια, δὲ ξαναβρῆτε αὐτὰ τὰ παιδιὰ ὁλοκαθάρως, με τσιγαμένους τὸν χρωματισμὸ τοὺς καὶ τέλεια ἀπολυμασμένα. Ἄλλωστε σὲ κάθε σπῆτι δὲν εἶναι μόνο αὐτὰ τὰ ρούχα πού χρειάζονται ἀπολύμανση. Εἶναι ἡ μπουλγδά καὶ ἰδιαίτερα τὰ μαντήλια καὶ τὰ ρούχα τῶν παιδιῶν, πού πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται ἔπειτα ἀπὸ ἐν ὁλοκληρωμένῳ καθάρισμῳ. Νὰ ἐσθῇ σίγουρος πῶς καὶ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἡ χλωρίνη θὰ κάνει τὰ θαύματα της.

Τώρα την άνοιξη κάθε γυναίκα που προσέχει την όμορφιά της, πρέπει να κάνει πολύ περισσότερες φορές ένα επίσημο-μυο καθαρίσματος του δέρματός της. Στην μεταβατική αυτή εποχή, μου έλεγε η καλή μας φίλη κ. Λίλυ, στο ινστιτούτο της της οδού 'Αμερικής 15, ένα επίσημο-μυο καθαρίσματος και μασάζ, είναι κυριολεκτικά απαραίτητο για την επίδερμίδα, που περνά το δύσκολο μονοπάτι της άνοιξεως. Είναι ανάγκη, λοιπόν, μία φορά τουλάχιστον την εβδομάδα, να κάνεις δύο αυτούς άνοιξι-ατικούς μήνες, να κάνουμε μία περισσότερο συστηματική περιποίηση του δέρματός, που θα το βοηθή-ση ν' αντιμετωπίσει άγριότερα τις δύσκολες μέρες του ζεστού καλο-καιριού.

Μέσα στον όργασμο της αναγεννωμένης φύσεως εμφανίζονται απειλητικοί κίνδυνοι. Και όλοι κατευθύνονται στο ίδιο σημείο. Στη γυναικεία φύση.

Δὲν παίζει ρόλο ἐὰν εἶναι τὸ δέ-
μα τὸν προσώπου, τῶν χειρῶν,
τὸν σώματος. Πάντοτε ἡ μεταβα-
τική αὐτὴ περίοδος, ποὺ ἡ μὴ ἐ-
ποχὴ διαδέχεται τὴν ἄλλη, φέρνει
τὸ δέμα στὸ ἴδιο ἀδιέξοδο. Στὴ
μεγαλύτερη ὅλας ἀνάγκη τρο-
φῆς, καθαρσίμου καὶ περιποίησι-
σος. Μὰ, βά μου πῆτε, κάθε γυνί-
κα διαρκῶς δὴ τὴν ὥρὰ ν' ἀσχολή-
ται μερικῶς με τὸν ἑαυτοῦ της; "Α-
σφαλὲς δι- . Εἶναι δυνατόν διως
νὰ διασχίσῃ μὴ διὰ δύο φορές τὴν
ἡμέρα πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας γιὰ
τὴν ὁμορφίᾳ της, ἀπομακρύνοντας
μ' αὐτὸν τὸν τρόπο τὴν πλείον-
ταίς κινδύνους τῆς ἀνοίξεως
καὶ τοῦ καλοκαυριοῦ. "Ενα κομμά-
τι θαμβάκι ἡ χαρτί τουαλέτας με
μερικές σταγόνες γαλακτώματος Καν-
νὰ, σὰς ἐξοφλοῦν ὅταν εἶναι σωστὸ
καθαρίσμα. Τὰ γάλα Κανὰ εἰσ-
χωρεῖ μέσα στοὺς πόρους τοῦ δέ-
ματος καὶ ἀφαιρεῖ τὴ σκόνι, ἐνῶ
παράλληλα τρέφει τὸ δέμα, χω-
ρὶς νὰ τὸ στεγανώῃ. Μερικὲς ἀπλὲς
κινήσεις τὴν ὥρὰ ποὺ κάνετε τὸ
καθαρίσμα, μοποῦν παράλληλα
νὰ ἀναζωογονήσουν τὴν ἐπιδερμι-
δα, δίνοντας τῇ ἐλαστικότητά καὶ
σωστήν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος.
"Ετσι, λίγες μέρες μετὰ τὴ συστη-
ματικὴ αὐτὴ περιποίησις, θὰ δι-
τε τὸ δέμα σας νὰ ἀποκτᾷ μὴ
βελούδινη ἀπαλότητα, ποὺ θὰ γί-
νῃ μὴ ἰδεώδης βάση γιὰ ἕνα ἑ-
λεῖο μακιγιάρισμα. Μ' αὐτὸν τὸν

τρόπο θ' αποφύγετε κάτι που παρατηρείται συχνά αυτή την εποχή σε κάθε γυναίκα. Αυτό που η πούδρα δημιουργεί τόπους-τόπους επάνω στο δέρμα, δίνοντας μια αντιστοιχητική εμφάνιση άκομμη και στο ωραιότερο πρόσωπο.

 κόμη και στα παρα-
 μύθια οι κακές μά-
 γισσες απειλούσαν
 τη γυναίκα μ' ένα
 μεγάλο όπλο: την ά-
 σχήμια. Ή λέξη αὐ-
 τή όμως δεν είναι
 κάτι το συγκεκριμέ-
 νο, αλλά ένα αποτέλεσμα μικρών
 λεπτομερειών, στις οποίες έμει-
 νε οι γυναίκες δεν δίνουμε και πολλή
 προσοχή. Και στην άσχήμια πρω-
 τούστα ρόλο παίζει η ριτίδα. Εί-
 ναι πάντοτε ο μεγαλύτερος εχθρός
 της γυναικείας αμορφιάς. Κι ό-
 ταν εμφανισθῇ στο πρόσωπο υ-
 πάρχουν ένα σωρό μικρά μυστι-
 κικά, μὲ τα οποία μπορεί κάθε γυ-
 ναίκα να καμουφλάρῃ το αντιαι-
 σθητικό αὐτό σημείο. Ἐάν όμως
 τύχῃ να φθάσουν στο λαϊκό, ἐκεῖ
 σταυρώνουμε τα χέρια καὶ δὲν ἀ-
 πομένει παρά να ὑποστοῦμε το
 μοιραίο. Να όμως που ὅλα αὐτά
 ἀνήκουν πιά στο παρελθόν. Ἐ-
 να παρασκευάσαμε το μεγάλο
 παριστῖο οἴκου Λαϊκό, πού στην
 Ἀθήνα ἀντιπροσωπεύεται στην ὁ-
 δὸ Βουλῆς 21, ἀποκαρύνει ὅλους
 αὐτοὺς τὸν κινδύνους καὶ ξανα-
 φέρνει τὴν ὁμορφιά ἀκόμη καὶ
 στὸν πῶ κατεστραμμένο ἀπὸ τὶς
 ριτίδες λαϊκό. Εἶναι ἡ περίφημη
 κρέμα Σκυταράλ, πού μὲ μιὰ ἑ-
 λαφρά ἐπέλιψη της μὲ τα χέρια
 χιαστῇ σφίγγει τὸς πόρους τοῦ
 λαϊμοῦ καὶ τοῦ ξαναδίνει τὴ χα-
 μένη του φρεσκάδα καὶ λειψότητα

Εἵμαστε κιόλας κοντὰ
στο Πάσχα. Κι ὅσο
πλησιάζει ἡ Μεγάλη
Ἑβδομάδα, τόσο ξε-
φυτρώνουν καθημερι-
νὰ διάφορες ἀπαιτή-

σεις τοῦ νοικοκυ-
ριοῦ. Θὰ θέλατε καί
σεῖς, ἀσφαλῶς, νὰ δώσετε πρὸ σπιτί-
τι σας μὴ πρὶν ἀποτόκαρσθαι μορ-
φή, ποὺ δὲν τριζοιάει περισσότε-
ρα τοῦ προχθρὸν περιβάλλον τοῦ
καλοκαιριοῦ. Καὶ ἐνδεχόμενόν
νὰ σκεφθῆτε πολὺπολλοὺς λόγους.
Ὅλοι ἐξέρου νὰ πῶς ἐνὰ σπιτί-
τι, γιὰ νὰ πάρῃ καινούργια προ-
σποικικότητα, πρέπει νὰ φρεσκαί-
νῃ τὸ χρώμα τῶν τοίχων του. Θὰ
σκέπτεσθε ὅμως κ' ἐσεῖς τὴν ἀνα-
στάτωση ποὺ ἐνθὰ στοιχίσῃ μὴ
νὸν ἀρκετὰ χρήματα, ἀλλὰ καὶ
τοὺς ἡμέτερος ἐπισκέψεις τῶν μετοχι-
αζέων. Ὅσο ὅμως κ' ἐνὰ περίο-
ριστο ἐπὶ ἀπαιτήσεις σας, ἐνθ' ἡ
δὲν τοῦλάχιστον διαμῆται δὲ χρει-
ασθῶν ἀπαραίτητως ἐξώφυλλο. Νὰ
ὅμως ποὺ σ' αὐτὴ τὴν ἐξώφυλλο κομ-
πὴ τῆς ζωῆς καὶ ἐμφανίζεται; σὰν
ἀπὸ μὴχανῆς Θεοῦ ἐνθὰ μαγικὸν κου-
τί, ποὺ περιέχει τὸ περίφημον πλα-
στικὸν «Θλόου Κότ», τὸν μεγαλυ-
τέρου συνροητήματος ἐργαστασί-
ων τῆς Ἀμερικῆς Ντυπὸν. Τὸ «Φέ-
δου Κότ», ποὺ ὑπάρχει παντοῦ, ἄλ-
λα καὶ τοῦ πρατήριου τοῦ τῆς ὀ-
δοῦ Σωκράτους 59, σας δίνει τὴν
ευκαιρία, ἐὰν θέλετε μὴ εὐκαί-
ριαν ἀπαχλοῦναι, νὰ δώσετε μόν-
ος σας τὸ Λίβινγκ-ρουμ, τὴν κου-
ζίνα, τὴν ἀκόμην καὶ τὸ μπανιό-
το.

τιό σας! Το περίφημο αυτό προ-
 λόν, που έχει τίς πιό ζεστές και
 δελουδίνες αποχρώσεις, χρησιμο-
 ποιείται εύκολωτάτα και μέσα σ'
 ελάχιστο χρονικό διάστημα μπο-
 ρείτε να βάψετε ένα δωμάτιο. Που
 βέ στεγνώσει έπειτα από μισή ώ-
 ρα. "Αλλάως, δεν πρέπει να ξε-
 χνούμε πως το «Φλόου Κότ» πλέ-
 νεται άφθοα, χωρίς να άλλωώνω-
 νται οι μοντέρνες αποχρώσεις τών
 τοίχων.

Κάθε τέτια εποχή τὰ πλεκτά είναι στις δόξες τους. Οι χλιαρές ανοιξιάτικες η-μέρες, θαρρεί κανείς πως αναζητούν μια γοητευτική πλεκτική δημιουργία που θα δώσει την τελική νότα στο ντύσι-μό μας. Τώρα, λοιπόν, ακόμη πε-ρισσότερο πρέπει να φροντίσετε και σεις να ξεχωρίσετε κάτι που πηγαίνει καλύτερα στον τύπο σας. Προτιμάτε μία φανταζή! μπλου-ζα, ένα σπορ πουλόβερ ή την κλα-σική αγγλική ζακέττα που κοιμυ-πώνει; Από πάνω μέχρι κάτω; Ό-τιδήποτε όμως κι αν θελήσετε, ξε-ρετε πια πώς στην 'Αθήνα το μο-ναδικό πλεκτοαγαζό είναι η «Τρι-κόζα» της Στοάς δ' οδού Έρμου δ', που διαθέτει ένα δλόκληρο θη-σαυρό από τις ωραιότερες δημι-ουργίες κάθε γωνιάς της γης. «Αλ-λυστε, τὰ φωνία που θα κάνετε α-πό την «Τρίκοζα», κατά την διάρ-κεια του 'Απριλίου, θα σας δώ-σουν την ευκαιρία να λάβετε με-ρος και σ' έναν πρωτότυπο δια-γωνισμό. Κάθε απόδειξη που θα παίρνατε θα έχη έναν αριθμό πη-σσοραγισμένη την ημερομηνία της αγοράς σας, που θα σας δώση το δικαίωμα να διεκδικήσετε και σεις ένα από τα πολλά θραύει-α και εκπλήξεις του διαγωνισμού.

Βρισκόμαστε κιόλας στην καρδιά της άνοιξης. Όλο και περισσότερα λουλούδια άνοιγουν τα μάτια τους για να δημιουργήσουν την ελληνική φύση. Παπαρόνες, μαργαρίτες και πολύχρωμα άνθρακωλα συνθέτουν έναν υπέροχο πίνακα. Κι αυτή την εποχή νοιάζουμε ακόμη πιο πολύ την υγεία! Αποκτήθεις κάτι καινούργιο, ανοικτόκαρδο και ζωηρόχρωμο, που θα μάς φέρει ακόμη πιο κοντά στην πράσινη αυτή ατμόσφαιρα. Τι θα λέγατε, αλφειά, για μια δημιουργήσιμη ζακέτα από πλαστικό Άμερικής, που είναι τόσο πρακτική και πραγματικά ιδεώδης για τις ανοιξιάτικες ημέρες, αλλά και για τις καλοκαιρινές μας εκδρομές στη θάλασσα; Οι ζακέτες αυτές είναι πολύ χαριτωμένες και φθηνές και υπάρχουν σε μια θαυμάσια συλλογή στο κατάστημα «Δέλτα», της οδού Φακί-νου 13, σε λευκό, ρόζ, σιέλ ή κίτρινο πλαστικό. Είναι πράγματι το πιο πρακτικό υπόδημο για την ελληνική άνοιξη, γιατί δεν μας προφυλάσσουν μόνο από το κούρασμα και τη βροχή, αλλά υποστηρίζουν τα πόδια μας, δίνοντας μας έτσι την ευλυγξία να αποκτήσουμε, κατά ανοικτόχρωμο, χωρίς να είμαστε υπερχωρήμενες να το πηγαί- νουμε κάθε τρείς και λίγο στο κα-

εαριστήριο. Μια καλή σαπουνάδα
θα ξαναδώσει στη ζακέτα σας το
άρχικο ζωντανό της χρώμα, χωρίς
καθόλου να αλλοιωθή το σχήμα
της.

Στόπ: Μην τρομάζε-
τε. Δεν πρόκειται για
κανένα αυστηρό πα-
ράγγελμα. Είναι μια
απλή προειδοποίηση
για να ρίξετε μια
ματιά τριγύρω σας,
στην πολυχρωμή α-
νοιξιάτικη φύση. Σκεφθήκατε κι ό-
λας χίλιες δυνάμεις λεπτομέρειες της
ανοιξιάτικης ζωής σας. Δεν προ-
σέξατε όμως πώς κάθε γυναίκα
πρέπει να ρίξει μια τσιτ προσεκτι-
κή ματιά στον έαυτό της. Φορά-
τε που έποντα χρώματα, το και-
νούργιο σας ταγιέρ έχει μια μων-
τέρνα απόχρωση, και γενικά θαρ-
ρεί κανείς πώς επιδειριδιά, μάτια
και φυσιογνωμία παίρνουν μια τε-
λείως καινούργια όψη. Είναι ό-
ηλος, το λουλουδιασμένο περιβάλ-
λον, η ανοιχτόκαρδη απόλαυσή.
*ΟΛΣ: αυτά συντείνουν σε μία άλ-
λαγή. Στην αλλαγή των απόχρω-
σεων. Συληθίσατε όλο το χειμώ-
ν, ἀλλ' ἀκόμη και τους πρώτους
μήνες της άνοιξης, να φοράτε το
ίδιο κραγιόν. Τώρα όμως το βολί-
σκετε αρκετά βαρέτο και αναλ-
τήτε κάτι καινούργιο που θα δλο-
κληρώση την ανοιξιάτικη εμφάνι-
σή σας. Καί η λέξη έβρασε. Εί-
ναι το «Στόπ». Το παριστάμενο

αυτό κραγινό, που συγκεντρώνει τις ώραιότερες, και πιο μοντέρνες απόχρωσεις. Θαρρεί κανείς πως το «Στόπ» μεταβάλλεται σε πινέλλο ζωγράφου και διαμορφώνει τέλει την προσωπικότητά σας. Καινούργιοι συνδυασμοί του κόκκινου, του ροζ, οράν, του μπλε και του σάσιου μίλου, έφθασαν κιόλας από τη γαλλική πρωτεύουσα, για να γίνουν τα αγαπημένα χρώματα κάθε κομψής Αθηναίας. Το «Στόπ» όμως έχει ένα ακόμη θαυμαστό προίον. Το βερνίκι νυχιάν, που υπάχκει στις ίδιες ακριβές αποχρώσεις με το κραγιόνι σας. Με το «Στόπ», λοιπόν, καταργείται πια το αντιαισθητικό εκείνο θέσιμα, που παρουσιάζουν πολλές γυναικές όταν καπνίζουν και πλησιάζουν αναγκαστικά τα θαμμένα νύχια τους στα χείλη. Τότε αντί κρύβει κανείς τα διαφορετικά χρώματα του κόκκινου και χάνει κάθε ιδέα για την κομψότητα της κυρίας ή της δεσποινίδος. Νά όμως που έλ' από άνηκου μιας στο παρελθόν. Γιατί το «Στόπ» κατήργησε αυτές τις κακοταπίες και άνοιξε καινούργιους δρόμους στη ζωή κάθε γυναικας. Ουμμάμα πόνες ταλαιπωρίες δοκίμαζαν πολλές από μας ψάχνοντας να βρούμε ένα βερνίκι που να πλησιάζει τη απόχρωση του κραγιονιού τους. Το «Στόπ» όμως έφερε μια καινούργια εποχή. Κάθε μία μας μπορούσε να βρή μέσα στο μικρό τομ που κυλάει ένα θαυμάσιο βερνίκι, που δεν θύγει εύκολα, προστατεύει τα νύχια και δεν διαφέρει καθόλου από τις απόχρωσεις του όμορφου κραγιονιού.

Handwritten text: *Handwritten text in a stylized script, possibly a name or title.*

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ
ΓΙΑ ΕΠΙΚΡΙΣΕΙΣ

Θα πρέπει να δοθῇ ἕνας λογικὸς χρόνος στὸν Ο.Π.Α.Π. γιὰ νὰ διοργανωθῇ καλῶς. — Τότε θὰ εἴμεθα οἱ πρωτοπόροι τῆς ἐπικοδομητικῆς κριτικῆς ἐπὶ τῶν ἐπιτευγμάτων του.

Όταν πρό έπταετίας περίπου εκλήθην νά εξηγήσω σέ άρμόδιους κυβερνητικούς παράγοντες τίς λεπτομέρειες τής λειτουργίας τοῦ θεσμοῦ τῶν προγωνιστικῶν τῶν ποδοσφαίρων, ἀνέφερα σέ σχετική ἐρώτηση ὅτι ἡ πρόβλεψη μου γιά τὸν ἀριθμὸ τῶν φιλάθλων οἱ ὁποῖοι θά συμμετεῖχαν στὸ παιχνίδι θά ἐκυμαίνετο μεταξύ 250- 300.000. Ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται σήμερα ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι ἀκριβής, μόνο ποῦ δὲν εἶχε ὑπολογισθῇ ὅτι: κάθε φιλάθλος θά ἔπαιζε κατὰ μέσον ὄρο ἀπὸ 5 ὡς 10 δελτία. Οἱ πλεον αἰσιόδοχοι πρόβλεψαι τότε ἀνέβιζαν τὴν ὑπερ τοῦ ἀθλητισμοῦ εἰσπράξεις τῆς ὀργανώσεως σὲ 25 περίπου ἑκατομμύρια δραχ. ἔτησιως, ποσὸν τὸ ὁποῖον ἐθωρεῖτο ἀρκετὰ σημαντικῶν. Σήμερα, ὅμως, τὰ γεγονότα μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ὑπολογίζουμε τίς εἰσπράξεις αὐτές, στὸ φανταστικὸ ποσὸν τῶν 70-80 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἔτησιως!

Ἐθεώρησα κόπιμο νά ἀνάφωρῶ τὰ ἀντέρωγ' γιὰ νά καταδείξω, ὅτι τὴν ἔκτασιν τῆς ἐξελίξεως ποὺ ΠΡΟ-ΠΟ, τῆς ὁποίας τὴ στιγμῇ αὐτῇ παριστάμεθα μάρτυρες, κανένας δὲν ἦταν δυνατόν νὰ προβλέψῃ ἀκόμῃ καὶ λίγῳ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐναρξὴ τῶν δελτίων. Ὅλοι ἡμᾶστε τότε πεπεισμένοι γιὰ τὴν ἐπιτυχίᾳ τοῦ θεσμοῦ, κανένας ὅμως ἀπὸ τοὺς ἀποτελούντας τὸν στενωπὸ τοῦ κυκλοῦ ποὺ ἐγγύριζε τὰ πράγμα-τα δὲν φανταζόταν ὅτι θὰ συνέβαινε αὐτὸ ποὺ γίνεται σήμερα.

Με την ίδια προοπτική και τις ίδιες σκέψεις άρχισε η λειτουργία του "Οργανισμού Προγραμμάτων Αγώνων Ποδοσφαίρου (Ο.Π. Α.Π.), ο οποίος, εξ άλλου, είχε να αντιμετωπίσει και το σημαντικό μειονέκτημα της απειρίας του προσωπικού του στην διεκπεραίωση της έπικειμένης εργασίας.

Την πρώτη Κυριακή της κυκλοφορίας των δελτίων του ΠΡΟ-ΠΟ έτυχε να δρίσκονται στα γραφεία του οργανισμού, του οποίου ο μηχανισμός θα έτιθετο εντός ολίγου στη δοκιμασία, όταν, μετά τις 6.30 μ.μ., θα είχαν γνωσθή τα αποτελέσματα των αγώνων και θα άρχιζε ο έλεγχος των δελτίων. Οι στιγμές ήταν κρίσιμες, γιατί το πρωί της επομένης έπρεπε να είχαν ανακοινωθή τα οικονομικά αποτελέσματα και ο αριθμός των επιτυχόντων, στις δυο κατηγορίες. Έπί πλέον, από την επιτυχή διεκπεραίωση εξηρτάτο η επιτυχία της οργανώσεως και αυτού τούτου το βασικό.

Ότι συνέθε έγκρισε είναι γνωστό. Όλα ελεπούργησαν κανονικά, χωρίς στην άριστη προετοιμασία του όλου μηχανισμού και στη σκληρή προσπάθεια των ανώτατων στελεχών της οργάνωσης, και την έπομένη έξεδόθη ανακοίνωση του ΟΠΑΠ επί των αποτελεσμάτων του πρώτου ελληνικού ΠΡΟ-ΠΟ. Από τότε, όμως, και σε διάστημα επτά εδδομάδων, η κυκλοφορία των δελτίων δεκαπλασιάσθηκε περίπου και ο οργανισμός βρέθηκε πρό της απότομης αύξησης της εργασίας του, η όποια δέν άνευμένο σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα, με συνέπεια να παρατηρηθούν ανωμαλίες στην οργάνωση και στην ταχεία διεκπεραίωση.

Τη δημιουργηθείσα νέα κατάσταση πράγματι έπρεπε να αντιμετώπιση το ΟΠΑΠ με σειρά μέτρων, μεταξύ των οποίων είναι και η απόκτηση νέων γραφείων, με χώρο ικανό να τού επιτρέψει την άνετη επέκταση των υπηρεσιών του. Με τη συμπλήρωση δὲ τοῦ μόνιμου προσωπικού του, δια στελεχών γνωσμένης πείρας είναι δεδομένο πως ἡ ὅλη οργάνωση θα λειτουργήσει πιά ομαλά.

Καθόντων δὴν μὰς τῇ στιγμῇ αὐτῇ νομίζω ὅτι εἶναι τὰ πάφου-
νη τὴν ἀσπὶρ κριτικὴ τῶν πεπραγμένων τοῦ νεοεσταυρωτοῦ αὐτοῦ
ὀργανισμοῦ καὶ νὰ τὸν περιβάλουμε μὲ συμπάθεια στὴν πρώτη
δυσκολὴ περίοδον τῆς ὑπάρξεώς του καὶ νὰ τὸν βοηθήσουμε νὰ ἀν-
δρῶθῃ καὶ νὰ στηριχθῇ ἐπὶ στερεῶν βεβηλίων. Ὑπάρχει ἀρκετὸς χρό-
νος ἀργότερα γιὰ γόνιμην κριτικὴν. Ὅλα τὰ περὶ προγναστικῶν στὸ
ποδοσφαῖρον ἦσαν τόσο ξένα καὶ ἀγνωστα στὴ χώρα μὰς μόλις πρὸ
ὀλίγων μηνῶν, ὥστε νὰ δικαιολογηταὶ ἀπολύτως μὰς συννησιεμένη,
ἄλλωστε, ἀναμάλια στὴν ὀργάνωσιν. Δὲν πρέπει οὖδ' ἐπὶ στιγμὴν
νὰ μὲς διαφύλῃ διὰ ἀπὸ τῆς πράγματι σημαντικῆς εἰσπράξεως τοῦ
ΠΡΟ-ΠΟΣ, ὥπως εἶνουν νὰ ὀφθαῖνον, σὲ μικρότερον χρονικὸ διάστη-
μα, ἀπὸ ὅ,τι ὑπολογίζαμε, θὰ δημιουργηθῇ ἡ νέα ἀθλητικὴ Ἑλλάς
μὰς τὰ στάδια, τὰ γήπεδα καὶ τῆς πισίνης τῆς. Εἶναι ἀκόμιον συνε-
πὴς νὰ συμπαρασταθοῦμε στὸν ὀργανισμό, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τὸ
περίοπλον ἔργον τῆς εἰσπράξεως τῶν ποσῶν ποῦ απαιτοῦνται καί,
ἐὰν κατὶ δὲν λειτουργήσῃ βέλως, ἐντὸς λογικοῦ χρόνου τὸν παρα-
χωροῦν στὸν ΟΠΑΠ ἕως ὅτου ὀργανωθῇ καλῶς, θὰ εἰμεθα τότε
πρωτοπόροι τῆς ἐποικοδομητικῆς κριτικῆς.

Γ. ΓΙΑΜΑΛΗΣ

ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ

Η ΚΑΤΕΡΙΝΑ, κ. Μάρω Κωττάκη (Κηφισιά), δεν είναι γνωστή με τί έργο θ' άρχισή τον καλοκαίρι. Πάντως, ύστερα από τον κύκλο των χειμερινών της παραστάσεων στο «Ιντεάλ», θα παρουσιάσει άρισμένες έπιτυχιές της και στη Θεσσαλονίκη. Άν —όπως συνηθίζει— θα πάει κατόπιν για λίγο στην Εύρωπη, δεν έχει ξεκαθαρίσει. Δεν αποκλείεται, εν τούτοις, να συμβή αυτό, όποτε λέγεται ότι έναρκτηριο έργο στο θέατρό της της πλατείας Κυριακού θα είναι έως μια πικάντικη κωμωδία με βασική ηρωίδα μια μικρή κοπελίτσα. Άν τελικά συμβή αυτό, τότε θα παίξει το ρόλο η νέα «ένθεν» Κάκια Άναυτή που, καθώς θα έχετε, έχει σημειώσει πολλές έπιτυχίες τελευταίας και στον κινηματογράφο.

Ο ΜΙΝΩΤΗΣ, κ. Άγγη Φωτιάκη (Πειραιάς), θα φύγει δια το Λονδίνο εύθως μετά το Πάσχα. Η προοπτική είναι η «Μήδεια» με την Κάλλιας ν' ανέβη στο «Κόβεν Γκάρντεν» τα τέλη του δευτέρου δεκαήμερου του Ιουνίου. Οι τελευταίες πληροφορίες άναφέρουν ότι ίσως τελικά η όπερα αυτή του Κερουμπίνι να μην ανέβη κατόπιν στο Παρίσι και στο «Άμστερνταμ», όπως ήταν το άρχικο σχέδιο. Ένα από τις περιπτώσεις τέλος Ιουνίου ο Μινώτης θα έχη γυρίσει στην Αθήνα γιατί άρχες Ιουλίου θα πρέπει άπωδότησε να εμφανισθή στην «Επίδαυρο ξαναζωντανεύοντας την περυσινή του δημιουργία «Οιδίπους επί Κολωνών».

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ σωστό, κ. Γιάννη Ξύδη (Αθήνα), ότι ο Βασίλης Λογοθετίδης δεν πρόκειται να παίξει το καλοκαίρι. Ο πρύτανης των κωμικών μας έχει δηλώσει ότι είναι άποφασισμένος να εμφανισθή πάλιν όλη την θερινή σαιζόν στο «Πάρκο» της λεωφόρου Αλεξάνδρας, όπου άσφαλώς και θα μεταφέρει την καινούργια του έπιτυχία, την κωμωδία δηλαδή του Στέφανου Φωτιάδη που ανέδασε τώρα, και που σίγουρα δεν θα προφθάει να εξαντλησθή στο χειμερινό θέατρο «Αθηνών». Το άμέσως έπόμενο νέον έργο του άναφέρεται ότι θα είναι μια καινούργια κωμωδία που γράφουν τώρα ο Σακελλάριος και ο Γιαννακόπουλος. Από τους άλλους δημοφιλείς κωμικούς μας της πρόξας, το καλοκαίρι θα παίξει στην Αθήνα μόνον ο Εύθυμιος, ο οποίος θα εμφανίζεται στού Σαμαρτζή έρμηνεύοντας με πρωταγωνίστρια τη Δάφνη Σκούρα μια κωμωδία των Τσιφόρου και Βασιλειάδη, των συγγραφέων δηλαδή που κάνουν τώρα χρυσές δουλιές με το έργο τους «Η κυρία του κυρίου», που παίζεται στο «Ρέξ». Ο Φωτόπουλος και ο Ηλιόπουλος θα πάνε τουρνέ. Ο πρώτος θα έπισκεφθή από τα μέσα Μαΐου διάφορες έπαρχιακές πόλεις και θα καταλήξή τον Αύγουστο στη Θεσσαλονίκη. Ίσως να πάει και στην Κύπρο, από την όποια θ' άρχισή τον Ιούνιο ο Ηλιόπουλος. Έν συνεχεία κ' έκείνος θα περιοδεύει στο έσωτερικό και θα έπισκεφθή έπίσης την πρωτεύουσα της Βορείου Ελλάδος, όπου εν τώ μεταξύ θα δίδη έφέτος τον έττητο κύκλο παραστάσεων του το «Θέατρο Τέχνης». Τουρνέ θα πάει για λίγο και ο Μυράτ με το θρυλικό πιά «Κράτος του Θεού», ενώ παράλληλα στο διάστημα που θα μείνει ελεύθερο κατά την θερινή σαιζόν θα υποδυθή τον Οιδίποδα, σε μια ελληνική ταινία που πρόκειται να γυρισθή με σενάριο την τραγωδία του Σοφοκλέους. Τώρα ο Μυράτ πρωταγωνιστεί σε ένα άλλο φιλμ που ξεκινά από την «Άμαρτυρία» του Δροσίνη. Τέλος, δεν πρόκειται να παίξει καθόλου το καλοκαίρι —ούτε στην Αθήνα ούτε στην ελληνική έπαρχία— ο Κώστας Μουζούρης.

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ γύρω από το χορό —δies Τάνια Χατζηδημητρίου Αθήνα— που άργάσιμα η Στέγη Καλών Τεχνών και Γραμμάτων,

εν συνεργασία με την Ένωσή Καλλιτεχνών Χορού, στις αίθουσες της Στέγης (Καραγεώργη Σεβίτας 8), άρχίζουν αύριο Σάββατο 6,30 π.μ., με τα έγκαίνια της εκθέσεως χορευτικών μακετών και κοστούμιών. Την έρχομένη εβδομάδα θα γίνουν διαλέξεις με θέμα το χορό, με την έξης σειρά: Δευτέρα, 13 Άπριλίου, ο κ. Εύαγγελος Παπανούτσος «Ο χορός. Το πρόβλημα της έρμηνείας στην Τέχνη», Τετάρτη 15 Άπριλίου, ο κ. Λέων Κουκούλας «Οι χοροί των πρωτογόνων», Πέμπτη 16 Άπριλίου, ο κ. Γιάννης Μηλιάδης «Ο πυρρίχιος μέσα στον άρχαιο χορό», Παρασκευή 17 Άπριλίου, ο κ. Διονύσιος Λουκάτος «Ο χορός στη λαογραφία μας» και Σάββατο 18 Άπριλίου, ο κ. Γιάννης Παπαϊωάννου «Η σύγχρονη μουσική και ο χορός». Τέλος την Κυριακή 19 Άπριλίου, στις 11 π.μ., θα γίνουν προβολές χορευτικών ταινιών, άμερικανικών, άγγλικών και ρωσικών.

ΒΕΒΑΙΑ και έχουν άρξήσει οι προετοιμασίες για τις καλοκαιρινές έπιθεωρήσεις, κ. Γιάννη Δουκάνη (Αθήνα). Είναι ήδη καθωρισμένον ότι θα λειτουργήσουν κατά τη θερινή σαιζόν τρία εν όλω έπιθεωρησιακά συγκροτήματα. Ένα στο «Άκροπόλ» (έπιχειρήσεις Μπουρνέλλη), με καλλιτεχνικό διευθυντή τον Αύλωνίτη και πρωταγωνίστριες την Ρένα Ντόρ, την Σπεράντζα Βρανά, την Μπέτυ Μοσχονά, καθώς και την Γεωργία Βασιλειάδου. Θα συμπράττει και η Μπελίντα. Το έργο γράφουν ο Άσημακόπουλος, ο Σπυριδούλος και ο Παπαδόπουλος, με συνθέτη τον Μουζάκη και, φυσικά, σκηνογράφο και ένδυματολόγο τον Γιώργο Άνεμογιάννη. Δεν θα μετέχουν όμως ο Καστρινός και η Ζώκα, που άναφέρεται ότι θα εμφανισθούν στο «Άλσος» του Πεδίου του Άρεως με το συγκρότημα του Γιώργου Οικονομίδη και θα χορεύουν τα δράδια σ' ένα από τα μεγάλα κοσμικά κέντρα, με την προσπτική το θνίνωπαρο να ξαναφύγουν για το έξωτερικό. Ο τίτλος του έναρκτηρίου έργου του «Άκροπόλ» λέγεται ότι θα είναι «Τριάντα κόττες και ένας κόκορας» και ότι στο φινάλε θα παρελάουν οι καλλονές που έχουν μείνει θρυλικές δια μέσου των αιώνων. Μάλιστα, άναζητούνται έπειγόντως καλλιτέχνιδες με ειδικά προσόντα για το ζωντανέμα τους.

Στο «Μετροπόλιταν» της Λεωφόρου Αλεξάνδρας το συγκρότημα Καλουτά - Χατζηχρήστου - Βλαχόπουλου θα ντεμπουτάρη μ' έπιθεώρηση Γιώργου Γιαννακόπουλου-Κώστα Νικολαΐδη και Γ. Οικονομίδη. Τέλος, στο «Περσέ» ο θίασος Γκιωνάκη, Ρίζου και Μηλιάδη —στον οποίο άνήκουν η Καίτη Ντιριντάου, η Μαρίκα Νέζερ και η Πόπη Άλβα— άρχισε ήδη τις δοκιμές στην έναρκτηριο έπιθεώρησή του, που γράφεται από τον Μήτσο Βασιλειάδη και τον Ναπολέοντα Έλευθερίου, με μουσική Βαγγέλη Λυκιαρδόπουλου. Ο τίτλος της είναι «Το κράτος του κεριού».

ΟΙ ΚΑΛΟΥΤΑ, κ. Άνδρεά Καρύδη (Θεσσαλονίκη), δεν νομίζω ότι πρόκειται να έλθουν στη μακεδονική πρωτεύουσα. Συζητούν μόνον μικρόν κύκλο εμφανίσεων στην Κωνσταντινούπολη, πριν ξαναδουλή άρχξς Ιουνίου στην άθηνάικη σκηνή έπί κεφαλής του μουσικού συγκροτήματος που θα παίξει στο «Μετροπόλιταν», όπως ξανασημαστική το θερινό θέατρο της Λεωφόρου Αλεξάνδρας όπου έσπεγάζετο έπί χρόνια η Λυρική Σκηνή. Ναί. Είναι πάντοτε μέσα στις προοπτικές τους να κτίσουν ένα χειμερινό θέατρο που θα φέρη το όνομά τους. Μάλιστα με καλλιτεχνικό συμπαραστάτη τον Γιώργο Άνεμογιάννη άρχισαν να βλέπουν διάφορα σκηνικά για να διαλέξουν το κατάλληλο.

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

«Ο γαμπρός μου ο δικηγόρος» και ο «Έραστής από χαρτόνι»

Πλησιάζουμε πιά προς το τέλος της χειμερινής περιόδου και έτσι άν εξαίρεσουμε το «Εθνικό Θέατρο» και το «Θέατρο Τέχνης» είναι άμφιβολόν άν θα έχουμε παρουσίαση και άλλων νέων έργων από τα άθηνάικα συγκροτήματα πρόξας. Έν τώ μεταξύ, την περασμένη εβδομάδα συμπληρώθηκαν οι άλλαγές προγραμμάτων στα θέατρα που λειτουργούν και τώρα έκπds από του Μυράτ και του Μουσουρή, όλοι οι άλλοι θίασοι παρουσιάζουν καινούργια έργα. Άπ' αυτά μās μένει σήμερα να μιλήσωμε για τις δυο νέες κωμωδίες «Ο γαμπρός μου ο δικηγόρος» και «Έραστής από χαρτόνι».

Αυτή τη φορά ο Στέφανος Φωτιάδης σάθηκε τυχερότερος στη συγγραφική του προσπάθεια. Ένα-δυό από τα τελευταία του έργα δεν θύμιζαν πολύ παλιότερες εύτυχισμένες αποδόσεις του και γι' αυτό δεν έτυχαν καλής υποδοχής τόσο από το κοινό όσο και από την κριτική. Νομίζω όμως ότι η και-

αθίζεται ακόμη και με στιγμές μ' έλαφρή συγκίνηση, που έπίσης προσελκύουν.

Η δημιουργία του Λογοθετίδη

Ο «Γαμπρός μου ο δικηγόρος» διαβέτε και κάτι άλλο, κάτι που θαρύνει

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΟΓΟΘΕΤΙΔΗΣ, όπως εμφανίζεται εις την καινούργια κωμωδία του Στέφανου Φωτιάδη, «Ο γαμπρός μου ο δικηγόρος», που παρουσιάζει μ' ιδιαίτερη έπιτυχία ο θίασός του στο θέατρο «Αθηνών». Μαζύ με τον πρύτανη των κωμικών μας εικονίζονται η πρωταγωνίστρια του θίασου του Άλ-Αλβουχού και όλα τα άλλα γυναίκα στέλεχη που λαμβάνουν μέρος στο νέο ένδιαφέρον ελληνικό αυτό έργο, δηλαδή, η Σμάρω Στεφανίδου, η Κυβέλη Θεοχάρη, η Μαίρη Χρονοπούλου και η Άλκηστis Γάσπαρη.

νούργια του κωμωδία θα τον συμφιλιώσει τώρα μαζύ τους γιατί, χωρίς ίσως ν' άποτελή κανένα άριστούργημα του είδους, είναι εν τούτοις ένδιαφέρουσα και συμπαθητική. Ο κ. Φωτιάδης άφηγείται την περίπτωση κάποιου κουρέα ο οποίος από την έντονη διάθεση κοινωνικής άνoδου που τον χαρακτηρίζει, παντρεύει την κόρη του μ' ένα νεαρό προικισμένο —άσχημανο δικηγόρο— που έχει κ' ένα σωρό μπλεξίματα με γυναίκες και ήταν τρία χρόνια άρραβωνισμένος με την άδελφή ενός συναδέλφου του. Η κοπέλα λοιπόν αυτή ένσκιπτι λίγες ημέρες μετά το γάμο στο σπίτι του γαμπρού του κουρέα, με την άπόφαση να τα κάμη γής Μαδιάμ. Ο πεθερός όμως τα μυρίζεται και άνασκουμπώνεται για να περιφρουρήσει την εύτυχία της κόρης του. Φυσικά, κάποτε το κατορθώνει και όλα τελειώνουν καί εύχην. Μ' αυτό τον καμβά η νέα κωμωδία του Φωτιάδη ίσως δεν είναι τίποτε το ιδιαίτερο σαν μύθος και πλοκή. Παρέχονται όμως οι διάφορες σκηνές στην συνθέτον με μαεστρία, με εύχάριστο διάλογο, με διασκεδαστικά άπρόοπτα και με έπεισοδία που άυτότελες προσφέρουν άβθονο γέλιο. Δι-

ράγοντες της παραστάσεως. Η Άλία Λιδουκά, εν πάση περίπτωση, κρατάει με δημιουργική άνεση τον κάπως άχαρο ρόλο της έγκαταλειμμένης μηνστής. Η Σμάρω Στεφανίδου άν και έχει μια μόνο σκηνή την άνοδον εις το χιόνισμένο και με χαρακτηριστικό μπρίο, συμπαραστατούμενη από τον Θάνο Τζεναράλη. Συμπάθητατη πάντα σαν έμφανισή η Κυβέλη Θεοχάρη είναι πάλι λίγο άτονη στο καθάρως υποκριτικό μέρος. Η Μαίρη Χρονοπούλου προσθέτει με την παρουσία της στην έπεισοδιακή της έμφανισή και είναι, ό,τι πρέπει ή Άλκηστis Γάσπαρη στο μέρος της ψυχοκόρης. Από τα άνδρικά στέλεχη της έρμηνείας ξεχωρίζει αίσθητά ο Εύαγγελος Πρωτοπαπάς, που εμφανίζει με θεμιτές υπερβολές και πολύ κέφι έναν υπάλληλο, ο οποίος εργάζεται στο κουρέο του κεντρικού ήρωος. Ο κ. Άνδρέαπουλος παίζει με μπρίο και διαγράφει σωστά τον τύπο του γιού. Άντίθετα, ο κ. Βρασιδανόπουλος εμφανίζει με τόνο λίγο γλυκερό τον γαμπρό. Αυτός ο μπερμπάντης και μουρτάρης δικηγόρος άπαιτούσε από τη φύση του κάπως άδρόστερη και ζωηρότερη διαγραφή. Δεν θα έπιμείνα όμως σε περισσότερες λεπτομέρειες στο κεφάλαιο της αποδόσεως. Γιατί ή τόσο λαμπρή παρουσία του Λογοθετίδη καλύπτει τους πάντας και τα πάντα. Στιγμές-στιγμές, ακόμη και τον ίδιο τον συγγραφέα και τις άρισμένες, έδω κ' έκει, άτέλειες του κειμένου του. Δυστυχώς, μόνον οι σκηνογραφίες του Σίμι δεν κατορθώνουν να δώσουν ιδιαίτερο χρώμα. Έχουν κ' οι δυο κάτι το ψυχρό, κάτι από το όποιο δεν είναι άδολοκληρωμένος —για να μην πώ ότι λείπει— ο αισθητικός τόνος.

Έραστής από χαρτόνι

Μετά το συμπαθητικό αυτό ελληνικό έργο, με το πολύ γέλιο και την έλαφρή συγκίνηση, άς έλθουμε τώρα στη γαλλική κωμωδία που ανέδασαν, για να κλείσουν τη σαιζόν, η Λαμπέρη και ο Χόρν στο «Κεντρικόν». Ο «Έραστής από χαρτόνι» του Ζάκ Ντεβάλ έχει στενή συγγένεια με τον «Έραστή της

κ. Βιντάλ», που παίζει η Κατερίνα. Στην κωμωδία του Βερνέιγ ή ηρωίδα «ένοικιάζει» έναν έραστή για να τιμωρήσει τον άνδρα της, που νομίζει ότι την άπατά. Και «ένοικιάζει» γι' αυτό το σκοπό κάποιο νέο, που δεν ένδιαφέρεται γι' αυτόν, ούτε αυτός ένδιαφέρεται γι' αυτήν, και που καταλήγει να γοητευθή έκείνη μαζύ του. Στην περίπτωση του νέου έργου του «Κεντρικού» ή δόση είναι λίγο διαφορετικότερη. Έκείνος είναι ένας νέος χαριτωμένος, άλλ' άπένταρος, που ξετρελλαίνεται με μια γοητευτική πλούσια γυναίκα, που όμως δεν τον θέλει γιατί αγαπά παράφορα κάποιον άλλο. Κάποιον που την ταλαιπωρεί, γιατί κάθε τόσο ξεμυαλίζεται με διάφορες γυναίκες, την εγκαταλείπει, άναγκάζει σε λίγο, άλλα κατόπιν ξαναρχίζει τα ίδια. Η ηρωίδα, λοιπόν, του Ντεβάλ άποφασίζει ν' αντιδράσει στον έαυτό της και στην αισθηματική της άδυναμία, που την κάνει να συγχωρή και ν' ανέχεται αυτή την κατάσταση κι αυτές τις διαρκείς παρεκτροπές του άνθρώπου που αγαπά. Έτσι, εις έξοφληση κάποιου χαρτοπαικτικού χρέους που άσυλόγιστα δημιουργεί ο έρωτευμένος μαζύ της νεαρός τον υποχρεώνει να εισέλθω στην ύπηρεσία της και να υποδυέται τον δημόσιο έραστή της. Αυτό το κάνει όχι για να προκαλέση τη ζητεία έκείνου που αγαπά και την καταλαβαίνει, άλλα για να περιφρουρήσει τον έαυτό της και την έξομπρέπεια της. Βάζει μάλιστα τον νεαρό στο ύψος υποσχέθη ότι και άν την βλέπη να έχη πάλι την ροπή να συγχωρή τον άπιστο και να ξαναρχισή τα ίδια, έκείνος κατά κανένα τρόπο να μην την άφήση. Να την έμποδισή όπωσδήποτε και να την υποχρεώση να συνεχισή τον άγώνα για την άπαγκίστρωση και την άπολύτρωσή της από τον έρωτικό εφιάλητη στον όποιο ζούσε. Ο νεαρός πού, όπως είπαμε, την λατρεύει εκτελεί μ' άφάνταστη εύσυνειδησία την άποστολή του, άφου, άλλωστε, αυτή κατά βάθος έξυπνερτεί και το άτομικό του θέμα. Η κωμωδία, από τη δεύτερη πράξη άπειτα, περιγράφει αυτόν άκριβώς τον άγώνα. Τον άγώνα άνάμεσα σ' έκείνην που έχει πάντα άδυναμία στον άλλο και που

άρχίζει να την στενοχωρή πολύ ο χωροφύλακας που ή ίδια τοποθέτησε στον έαυτό της και σ' αυτόν που άγρυπνεί και έπινει χίλια-δυό πράγματα για να μην την άφήση να ξαναπέση στα δίχτυα του άλλου, που με τη σειρά του έπιμένει να επανέλθω το παλιό καθεστώς. Η λύση είναι φυσικά εύνοητη. Ο έρωτας κάνει το θαύμα του και ο χωροφύλακας στο τέλος μεταμορφώνεται σε σύζυγο...

Η δεξιotechνία του Χόρν

Η κωμωδία του Ζάκ Ντεβάλ σαν έργο δεν έχει μεγάλα πράγματα. Και αυτά που λέει, άρισμένες φορές, είναι τραηγμένα άρκετα από τα μαλλιά. Η πλοκή σπανίως σε πείθει και ύπαιδα, σκεδόν στο κάθε τί, κάτι το φτηνό και το έξεζητημένο. Έν τούτοις, ο «Έραστής από χαρτόνι», με όλα τα μειονεκτήματά του, προσελκύει. Γιατί όλη ή άπίθανη ιστορία, ή συνεχής μονομαχία άνάμεσα στους δυο κεντρικούς ήρωες, καθώς κ' άρισμένα άπρόοπτα που ποικίλλουν την περιωρισμένη δράση, δίδονται μ' έναν έξυπνο, γοργό, ζωρό διάλογο. Ο πικάντικός αυτός διάλογος κ' ένας γενικά γοητευτικός τρόπος, με τον όποιο ο δημιουργός της κωμωδίας σερβίρει την ιστορία του και τους εύτυχείς λεκτικούς διαξισμούς των πρωταγωνιστών της, σε κάνουν να βλέπεις με κάποιο ένδιαφέρον την παράσταση. Συνθέτον μια χωρίς άξιώσεις εύχάριστη δραυδία. Παρακολουθείς ένα τίποτε με πολλές συμβατικότητες και άρκετές άπιθανότητες, που παρέχεται εν τούτοις κατά τέτοια και τόσο συμπαθητικό τρόπο, που δεν δυσάρεστεί. Υπάρχει, όμως, κάτι άλλο που παίρνει άνεπιφύλακτα τον θεατή με το μέρος του και που συντελεί σημαντικώτατα στη δημιουργία της καλής έντυπώσεως. Η έξοχη έρμηνεία. Η θαυμάσια που πάντων δεξιotechνία του Χόρν. Ο δημοφιλής πρωταγωνιστής είναι σ' αυτό το έργο χάσμα. Ζωντανεύει τον νεαρό έρωτευμένο με μοναδική σκηνική μαεστρία, τόσο που δεν χορταίνεις να τον βλέπεις. Δεν θυμίζω την έντύπωσή που είχε προκαλεί όταν, πνύ από άρκετά χρόνια, είχε παίξει την ίδια κωμωδία μαζύ με την Κατερίνα. Έν πάση περίπτωση, σήμερα και μόνο για να παρακολουθήσει κανείς αυτή τη δημιουργία του άξίζει να ιδή το έργο του «Κεντρικού». Η Έλλη Λαμπέρη είναι αξιόλογη παρτεναίρ του, ζωντανεύοντας την κεντρική ηρωίδα. Έχει λαμπρές στιγμές και σίγουρα θα είναι ακόμη καλύτερη με την πρόοδο των παραστάσεων, όταν θα της λείψη άσφαλώς μια κάποια νευρικότητα και σπασμαδικότητα, που είχε στην προερίμα σε άρισμένες σκηνές της β' πράξεως. Πλái στο βασικό ντουέτο της έρμηνείας, θα πρέπει ν' άναφερθούν η Άννα Παπατζίη, πάρα πολύ καλή σ' ένα έπεισοδιακό ρόλο, ο Δημήτρης Νικολαΐδης, που υπερασπίζεται ένα κατά βάση άχαρο ρόλο και η Καίτη Λαμπροπούλου, που σκιστάει συμπαθητικά τον χωρίς ιδιαίτερο περιεχόμενο ρόλο της καμαριέρας της πρωταγωνίστριας. Στο σωστό τόνο, στην έπεισοδιακή του έμφανισή, κι ο Γιάννης Μιχαλόπουλος. Όλοι οι άλλοι έκτελεσται —Νίνα Σταρενίου, Κώστας Μιχαλόπουλος, Νίκος Κούρος, Άντωνης Άντωνίου και Εύα Χόνδρου— δεν έχουν εύκαιρία για τίποτε το ιδιαίτερο, και για ένα-δυό από αυτούς, άν κρίνω κανείς από τα λίγα που λέω, ίσως είναι καλύτερο που δεν έχουν. Άγραφίες του έργου ίκανοποιεί κυρίως ή δεύτερη.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Νά ή πούδρα σας

Πολύ άπαλή στρώνει θαυμάσια στο δέρμα, έξαιρετικά όμοιόμορφη, άρωματισμένη με το λεπτότερο άρωμα, ή νέα πούδρα TOKALON σε κουτί «CRYSTALE» θα σας κάνει να φαίνεσθε νεώτερη, ώμορφότερη, πραγματικά γοητευτική!

ΕΝΑ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΧΟΜΠΥ

Τον «παλιό καλόν καιρό» οι άρχοντοπούλες έπλεκαν κοπανάκια και συνάγωνιζαν μεταξύ τους ποιά θα παρουσιασθή τα ωραιότερα και δυσκολότερα χειροτεχνήματα που να φέρουν την προσωπική τους σφραγίδα. Ήταν, δηλαδή, ένα πολύ ωραίο και χρήσιμο χόμπυ. Σήμερα τα κοπανάκια τα θυμούνται μόνον οι μεγαλογιαγιάδες.

Άλλα ένα νέο χόμπυ ήλθε να άντικαταστήσει τώρα το παλιό. Η πλεκτομηχανή PASSAP! Μη γελάτε, ή πλεκτομηχανή PASSAP που σας δίνει την εύκαιρία περνώντας εύχάριστα τον διαθέσιμο καιρό σας να παρουσιάσετε στον κύκλο σας προσωπικές σας δημιουργίες αξιοθαύμαστες. Δηλαδή, είναι ένα περιφημο PASSAP-TEMPO. Άλλα άς άφισώμε τα καλαμπούρια. Η πλεκτομηχανή PASSAP δεν είναι μόνον μια εύχάριστη άπαρχολήσις. Άλλα και μια πηγή έσόδων για κάθε νοικοκυρά. Έλάτε στην έκθεση PASSAP —Νίκης 21— και θα διαπιστώσετε μόνη σας την άξία της PASSAP.

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Γυναικόλογος - Μαγειυτήρ. Δέχεται 9-12 και 5-7 ώς και επί συνεντεύξει. Χαράλινα Τρικούτη άριθ. 113. Τηλέφ. 613.610.

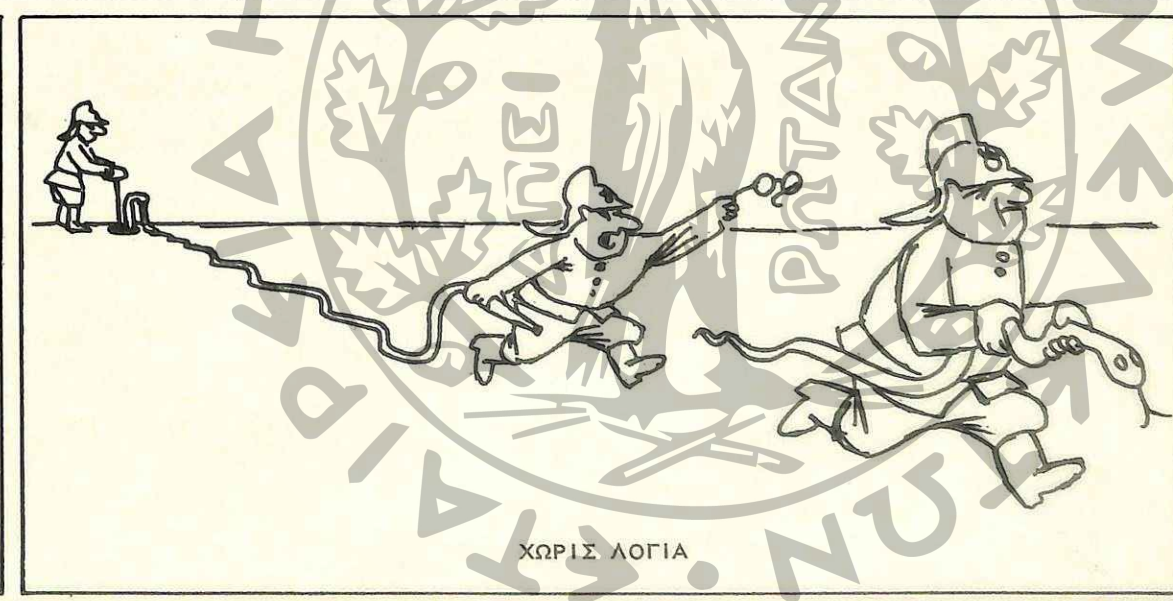
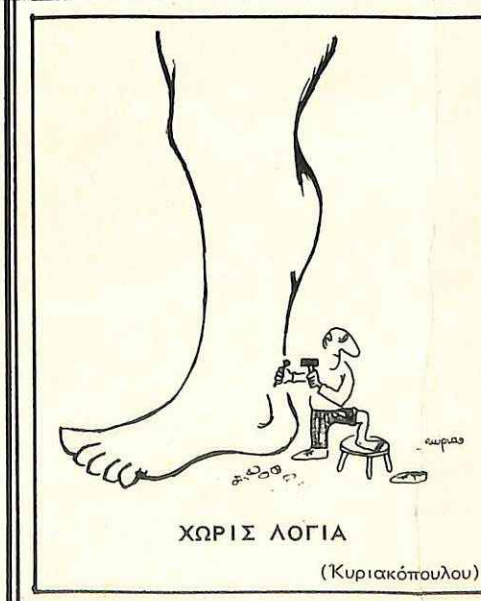
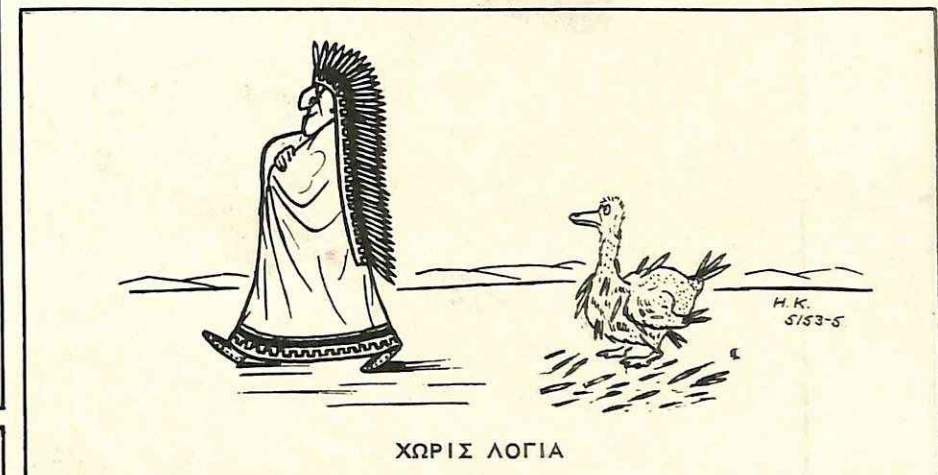
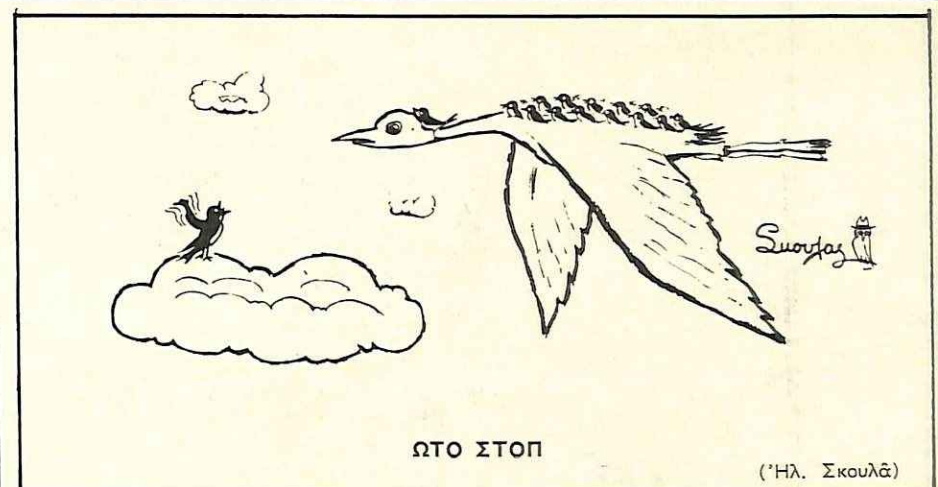
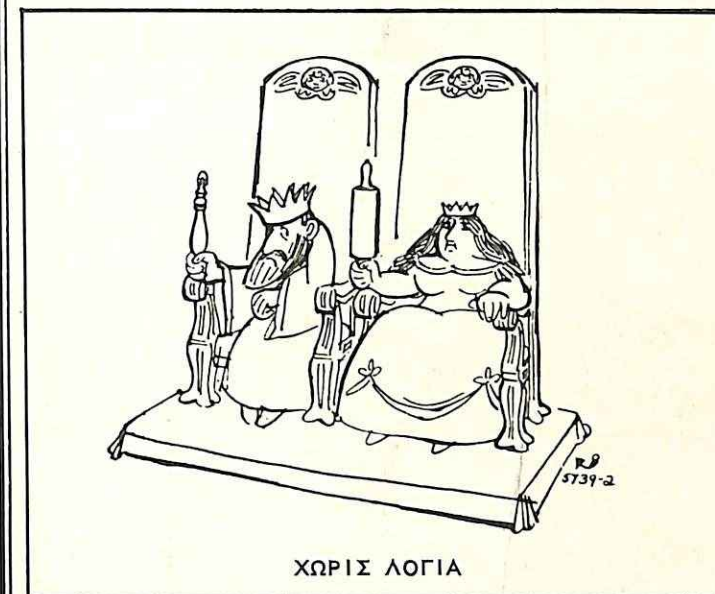

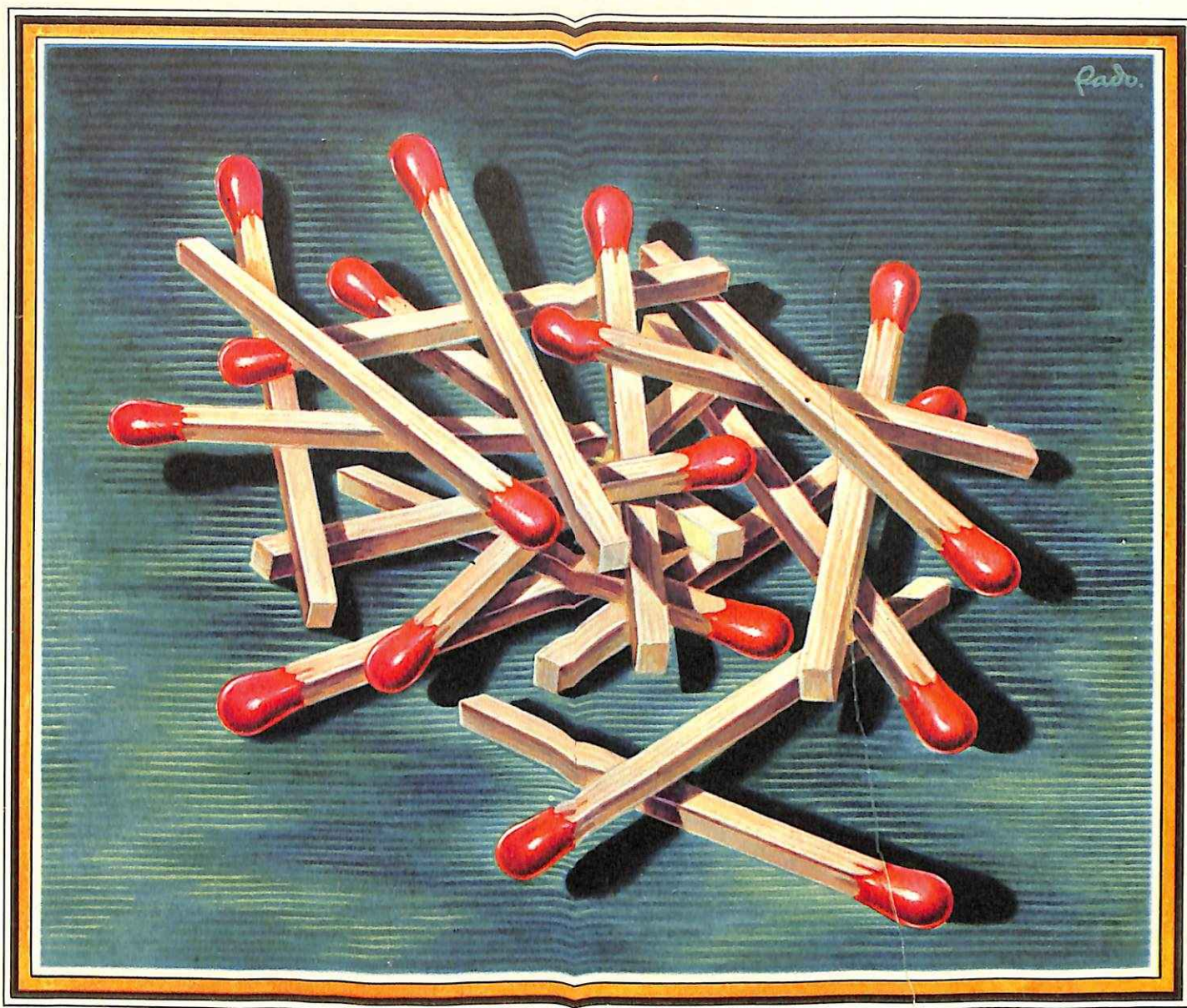
«ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑΤΑ», είναι ο τίτλος της νέας έπιθεωρήσεως της γνωστής συγγραφικής τριάδος Άσημακόπουλος, Σπυριδούλου και Παπαδοΐκα, που παρουσιάζει με πολλή έπιτυχία ο θίασος Σταυρίδη, Μπελίντα και Νέζερ, εις το θέατρο «Μπουρνέλη», της όδου Πατριών. Άνωτέρω εικονίζεται ή δημοφιλής δευτέρα του θεατρικού τραγούδιου Μπελίντα, όπως άμφανίζεται εις ένα τραγουδιτικό σκέτος, πλαισιωμένη από άνδρικά στέλεχη του θίασου, και εις το όποιο άποδίδει μια νέα και πολύ ένδιαφέρουσα σύνθεση του Γιώργου Μουζάκη.

Ο μακιγιέρ Πανκέικ και ο «δόκτωρ» Λεόν ντε Λεόν καταστρώνουν σχέδιο για να γίνουν κύριοι της περιουσίας της γεροντοκόρης Χίλτον. Ο Λεόν της κάνει υπαινιγμούς σχετικά με τις μελέτες του για την εξεύρεση της «πηγής της νεότητας» και κεντρίζει το ενδιαφέρον της. Ακολούθως οι δυο «συνεταίροι» προσλαμβάνουν μια νεαρά ήθοποιό, την μεταμορφώνουν σε γριά με τον σκοπό να την επαναφέρουν στη φυσική της κατάσταση άργότερα και να παρουσιάσουν την αλλαγή αυτή στη Χίλτον ως αποτέλεσμα των ικανοτήτων του Λεόν ντε Λεόν. Την προσκαλεί και προσέρχεται στο εργαστήριό του όπου παρίσταται σε ένα καταπληκτικό «πείραμα». Ο υπηρέτης της Χίλτον πηγαίνοντας στο εργαστήριο του Λεόν για να παραλάβει τα γυαλιά της που τα είχε ξεχάσει, βρίσκει το «θαυματουργό φάρμακο» και το κλέβει για να το χρησιμοποιήσει κι αυτός στον εαυτό του.

ΧΙΛΤΟΝ

Τί είναι ένα σπύρτο;

Ένας μικρός παράγων πολιτισμού. Για μια στιγμή, δίνει φως και θερμότητα - δύο μορφές ενέργειας απαραίτητες. Άλλα μια σύγχρονη κοινωνία χρειάζεται τεράστιες ποσότητες ενέργειας για φωτισμό, κίνηση και θέρμανση, για βιομηχανικές, ιατρικές και γεωργικές χρήσεις.

Οί σταθμοί και τα δίκτυα της ΔΕΗ παρέχουν στην Ελλάδα την ενέργεια που χρειάζεται για την οικονομική και πολιτιστική της πρόοδο. 1.000.000.000 κιλοβατώρας είναι - ή τωρινή - ετήσια παραγωγική ικανότης των σταθμών της. Και αυτή θα διπλασιασθή και θα τριπλασιασθή σε λίγα χρόνια.

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ· ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

